

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 59224 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1967 ΔΡΧ. 5

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ '67...

...Κ' Η ΕΞΑΛΛΗ ΜΟΔΑ

Ἡ φαντασία ξεπερνᾷ τὴν φαντασία στὶς νέες
ἐκκεντρικὲς δημιουργίες ποὺ παρουσιάζονται
στὸ τεύχος αὐτὸ πολύχρωμες κι ἀσπρόμαυρες

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

ΤΟ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ

Γ.Α.ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

Οι αναγνώστες χρoάφουν olis

ΕΙΚΟΝΕΣ

Η γένεση του κινηματογράφου

Σε διάφορες εφημερίδες διάβασα ότι ήλθε στην Αθήνα ο κ. Αντρέ Με-
λιές, γιός του «φευρέτου» του κινημα-
τογραφικού θεάματος. «Εως τώρα εί-
χα την εντύπωση ότι «φευρέτες» του κι-
νηματογράφου ήταν οι αδελφοί Λυμιέρ.
Μήπως έχω κάνει λάθος; Θα μπορού-
σες, παρακαλώ, να με κατατοπίσεις
πάνω σ' αυτό το ζήτημα;

Αθήνα

N. M.

● Και άλλοι αναγνώστες μας έ-
γραψαν πάνω σ' αυτό το θέμα, ζη-
τώντας πληροφορίες. Εύχαιστές
δε θα ανταποκριθούμε στην επιθυ-
μία τους: Ο Ζωρζ Μελιές (1861-
1938, στο Παρίσι), ήταν διάσημος
ταχυδακτυλουργός και από τους
πρωτοπόρους κινηματογραφιστές,
που δημιούργησαν το κινηματογρα-
φικό θέαμα, αλλά όχι και ο «φευ-
ρέτης» του κινηματογράφου. «Φευ-
ρέταις» του τελευταίου αυτού, υπό
την σημερινή του μορφή, είναι, πρά-
γματι, οι αδελφοί Αύγουστος και
Λουί Λυμιέρ. Ο πρώτος είναι γνω-
στός για τις πολυάριθμες εργασίες
του στην τεχνική της φωτογραφί-
ας, ο δε δεύτερος ως χημικός και
εργοστασιάρχης. Οι δύο αδελφοί εί-
ναι μεταξύ των πρώτων που σκέ-
φθηκαν να φωτογραφίσουν, το
1895, επί διαφανούς ταινίας, άλ-
λεπάλληλες φωτογραφίες ενός θέ-
ματος, δηλαδή να σχηματίσουν μία
κινηματογραφική ταινία. Αυτή δεν
είναι όμως η μόνη «φευρέση» των
επί της χημείας των κολλοειδών, έ-
πι της βιολογικής χημείας και επί
ιατρικών θεμάτων, τους ανέδειξαν
μεγάλους έρευνητές της εποχής
μας.

Άνθρωποι και μονοκλή

Πολλές φορές όταν στα διάφορα ρε-
σιτάλ και τις συναλίες παρακολουθώ
το κοινό —το ελληνικό κοινό— διε-
ρωτήθηκα, τί αποκομίζει το κοινό αυ-
τό από την μουσική αυτή επικοινωνία;
δεν αμφισβητείται ότι, υποσυνείδητα,
μετέχει σ' αυτό που του προσφέρεται
κι ακούει; άλλως, δεν θα ήταν άλλοτε
ένθουσιώδες κι άλλοτε ψυχρό ή αποδο-
κιμαστικό. Όμως, ένα άτομο, χωρίς
κατάλληλη μύηση, θα έπρεπε να αισθα-
νεται κόπωση και ανία, αν, ακούοντας
άγνωστα μουσικά θέματα, δεν τον ώ-
δηγούσαν οι ήχοι αυτοί, σε τελευταία
ανάλυση, σε δικούς του προσωπικούς
στοχασμούς.

Από πολύν καιρό ωριμάζει μέσα
μου η ιδέα μιάς έρευνας —ένός «τέστ»

πιο μοντέρνα— όχι, βέβαια, πολύ εύ-
κολης. Θα ήθελα, λοιπόν, να δώσω ένα
ρεσιτάλ, όπου θα εκτελέσω διαφόρων
εποχών έργα, χωρίς να τα γνωρίζουν
οι άκροατοι. Έτσι με την δημιουργία
της κατάλληλης ατμόσφαιρας, να
μπορέσουν να συνειδητοποιήσουν τις
εσωτερικές σκέψεις και εντυπώσεις που
τους ξυπνά το ακρόαμα, και να τις
γράφουν αμέσως επί τόπου. Πιστεύω,
στη θεωρία, ότι ο έρμηνευτής που κα-
ταρθώνει να συγκεντρωθεί απόλυτα, με-
ταδίδει παρεμφερείς σκέψεις του στον

τητες και γνώσεις του —θα επιθυ-
μούσα έντελώς ασχέτους— να με-
τάσχω στο πείραμα αυτό, ως μου γρά-
ψη, (Ιπποκράτους 32, Τ.Τ. 144) μέ-
χρι τις 20 Φεβρουαρίου. Και όταν θα
συγκεντρώσω ένα ώριμο άριθμό, θα
τους ειδοποιήσω, πάλι με τις «Εικό-
νες», πού και πότε θα δώσω το ίδιο
τυπο αυτό ρεσιτάλ.

Στο ίδιο ρεσιτάλ (αν προφάνωμε)
ή σε δεύτερο ρεσιτάλ - διάλεξι - συλ-
ητσι, θα επαναλάβω τα έργα, φανερώ-
νοντας χρονολογίες και χαρακτήρα, θα

Τό ΓΕΡΑΣ της εβδομάδος!

ΓΕΡΑΣ, διαπεριγρασμένο
αλλά συντηρούμενο. Τό
φωτογράφησε και τό ε-
στειλε στις «ΕΙ» ο ό-
ν ε φ κάποιος άνώ-
νυμος αναγνώστης τους.

άκρεατή του, πού, ανάλογα με την
μόρφωση και την μουσική του διαπαι-
δαγμένη, μπορεί και συνειδητοποιεί.
Και ίσως, ακόμα, αν συνδέεται το εί-
δος του έργου με παλιότερα διάματα
ή αναμνήσεις του, να τις μετατρέπη
σε συγκεκριμένες παραστάσεις ή πνευ-
ματικές καταστάσεις.

Θα μπορούσα εύκολα μεταξύ των
γνωστών μου να βρω κοινό για μία
τέτοια δοκιμή. Όμως πιστεύω, ότι δεν
θα είναι ανεπηρέαστο, έχοντας με ά-
κούσει είκοσι χρόνια τώρα. Σκέφθηκα,
λοιπόν, τους αναγνώστες σου: όποιος
θέλει, άσχετα με τις μουσικές ικανό-

τους αναλύω τί αισθάνομαι εγώ έρ-
μηνευοντάς τα και θα τους γνωστο-
ποιήσω και τα συμπεράσματα των δι-
κών τους σκέψεων και εντυπώσεων.

Αθήνα

Γ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

● Δημοσιεύω την παραπάνω επι-
στολή, μόλις την έλαβα, δηλαδή
καθυστερημένα ως προς τα χρονι-
κά θρία, τα οποία τάσσει ο έπιστο-
λογράφος για δηλώσεις συμμετο-
χής στο ρεσιτάλ -τέστ που σκο-
πεί —ή ελπίζει— να δώσει.

Η φαληρική ακτή

Ο Τουρισμός άνήγγειλε ένα πρό-
γραμμα «τουριστικής» διαμορφώσεως
της φαληρικής ακτής» και άμέσως ξε-
σηκώθηκε θύελλα αντίρρησης απ' όλες
τις πλευρές. Δεν λέω ότι τό σχέδιο
είναι άνογο (ούτε και υπάρχει έλπίδα
να πραγματοποιηθή, έλλείψει χρημά-
των). Αυτοί, όμως, οι άρμόδιοι, που
φαναζούν και άρρογραφούν, τί θέλουν;
Γιατί δεν μαζεύονται όλοι μαζί γύρω
από μία στρογγυλή τράπεζα, σ' ένα
συμπόσιο φαληρικής ακτής», να βάλ-
ουν κάτω όλα τα δεδομένα, όλες τις
προτάσεις, να συζητήσουν όλες τις δι-
υνατότητες, να τις εξέτάσουν, να τις
έξονυχίσουν και, ύστερα, να βγάλουν έ-
να συμπέρασμα και ένα κοινό σχέδιο:
τό καλύτερο δυνατόν, με την άπαραί-
τητη, βέβαια, μειωμένη, γιατί είναι
άδύνατο να συμφωνήσουν όλοι; Υστε-
ρα, να προγραμματισθή η έκτέλεση του
έργου με ντόπια κεφάλαια, με ξένα ή
και με άναμικτα. Πάντως, η πασαλ-
ιάν δύο φαληρών πρέπει να παραδοθή,
τό συντομότερον, στή μεγάλη μάχη
αθηναϊκού κοινού, γιατί είναι η πιο
προσιτή απ' όλους τους γιάλους και
τις ακτές γύρω από την πρωτεύουσα.
Δεν λέμε πώς, ύστερα από καθυστέρ-
ηση δεκαετιών, πρέπει να γίνουν όλα
στά γρήγορα και όπως - όπως, αλλά
και άλλη καθυστέρηση δεν χωρεί. Ά-
φήστε κατά μέρος τον πόλεμο της πέν-
νας και των άντεγκλήσεων, κυριοί άρ-
μόδιοι, και προχωρήστε επίτελους σε
έργα!

Αθήνα

Γ. Π.

Βαρβαδότης...

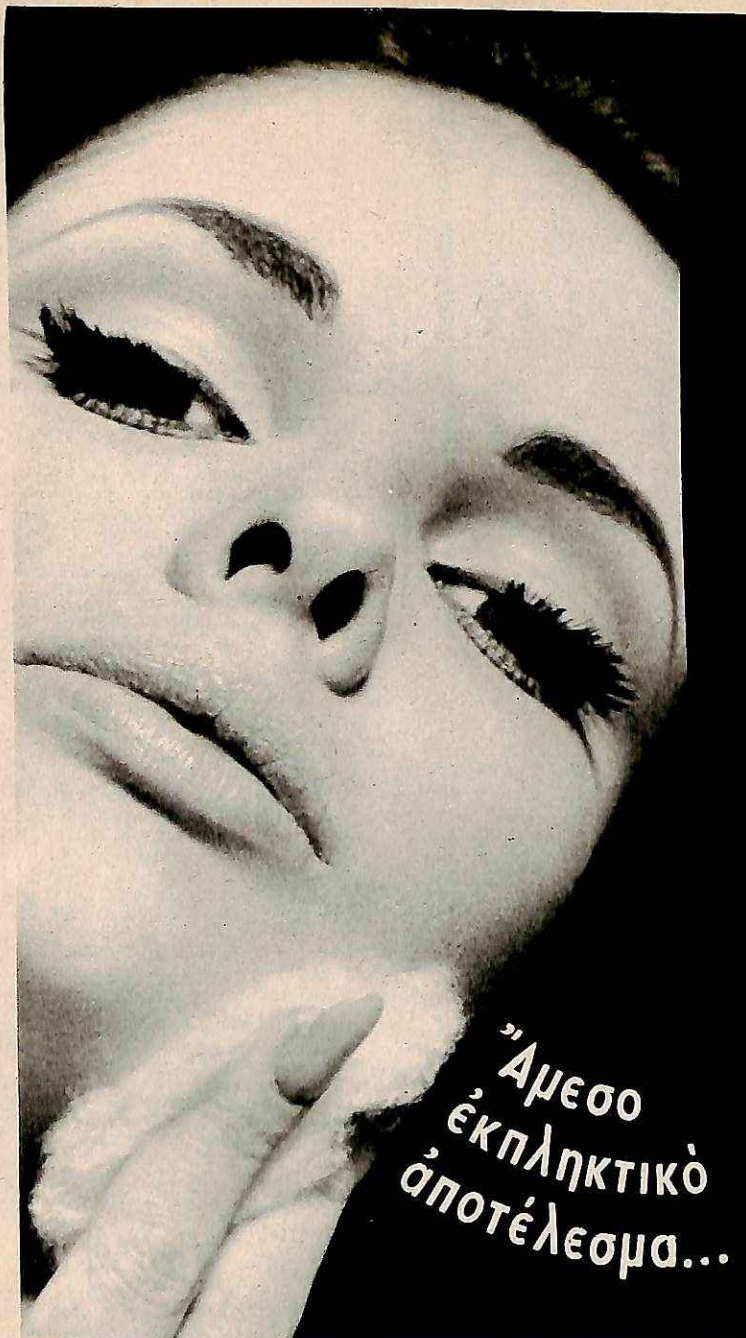
Αυτές τις ημέρες πήγα να έπισκε-
φθώ στην κλινική μία φίλη μου που ά-
πέκτησε ένα χαριτωμένο αγοράκι και
έκει, πάνω στην κουβέντα, έμαθα δυό
περισσότερα που με έβαλαν σε σκέ-
ψεις: στην ίδια κλινική ένας «δυστυ-
χης» πατέρας έδεχτο τό συγκατηή-
ρια με ύφος περίλυπο και κατεβασμένο
κεφάλι, σά να τού είχε τύχει η μεγα-
λύτερη συμφορά, έπειδή η γυναίκα του
έφερε στον κόσμο ένα κοριτσάκι. Άλ-
λος δέ, μόλις έμαθε ότι τό μωρό ή-
ταν κορίτσι, θύμωσε και έφυγε άμέσως
από την κλινική. Άξιολύπτες οι γυ-
ναίκες και των δυό. Σε τί ώφελούν η
πρόσδος, οι περίπατοι στο διάστημα,
ή κατάκτηση της Σελήνης, ο πολιτι-
σμός για τον όποιο τόσο υπερηφανεύο-
μαστε, όταν δεν μπορούμε να ελευθερω-
θούμε από την πρωτόγονη νοοτροπία
μας και, με τις πράξεις μας, κάνομε
πάντα τόσο επίκαιρη και άληθινή την
«Φραγκογιαννού» του Παπαδιαμάντη;

Αθήνα

Ε. Κ.

Τί είναι αυτό τό γιόγκα;

Είναι ιδιαίτερα εύχρηστο πού, αν
και καθυστερημένα ως προς τον υπό-
λοιπο δυτικό κόσμο, έμφανίζεται και
στην Έλλάδα εύρύτερο ενδιαφέρον γύ-
ρω από τό γιόγκα. Εύχρηστο γιατί
τά άποτελέσματα που επιφέρει ή ά-
σκησή του στην σωματική ευξεία, στη
νευρική ισορροπία και στην ψυχική εύ-
διάθεσία, είναι άναμφισβήτητα.
Όλες οι προσπάθειες έπετηγήσεως
του γιόγκα μέσω διδλίων, άρθρων
κλπ. διατρέχουν και σπάνια άποφύ-
γουν δύο κινδύνους: ή τό καλύπτουν
με ένα βαρύτερο πέπλο μυστηρίου ά-

**"Άμεσο
έκπληκτικό
αποτέλεσμα..."**

Σε μία στιγμή ή Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ σας δίδει ένα δέρμα πιο καθαρό, πιο φρέσκο, πιο λεπτό και κάνει την όψη σας πιο νεανική, πιο διάφανη και λαμπερή. Η Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ ελευθερώνει τους κλειστούς πόρους, ζωογονεί τα κύτταρα του δέρματος και δυναμώνει την επιδερμίδα. Για να συμπληρώσετε την περιποίηση του δέρματος σας προσφέρεται τώρα και το Γαλάκτωμα προσώπου ΣΕΡΚ που αφαιρεί το Make-up και τα υπολείμματα του μακιγιάζ (πούδρας ή κρέμας). Με τα δύο αυτά προϊόντα του ΣΕΡΚ εξασφαλίζετε την πλήρη περιποίηση του δέρματός σας, ώστε να φαίνασθε κατά πολύ νεώτερη.

SCHERK

TEST SCHERK
Βρέξτε
ένα βαμβάκι
με Λοσιόν
προσώπου ΣΕΡΚ
και μ' αυτό
τρίψτε
το δέρμα σας.
Το βαμβάκι
θα γίνη σκούρο,
το πρόσωπό σας
θα γίνη
όλοκάθαρο.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684 926 & 684 235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Β - ΤΗΛ. 36 101

Οι αναγνώστες
γράφουν
ολίς
ΕΙΚΟΝΕΣ

πό αυτόν που ήδη το περιβάλλει, ή το άλλοποιοιούν τόσο, ώστε να μοιάζει σαν κάποια σειρά γυμναστικών ασκήσεων. Βεβαίως, τίποτα από τα δύο δεν βοηθά τον μαθητή θετικά.

Όπως πολύ σωστά αναφέρθηκε και στα σχετικά άρθρα, που δημοσίευσαν οι «Εικόνες», το γιόγκα είναι μία φιλοσοφία. Τα δικά μας πολιτιστικά φόντα δεν μας παρέχουν την δυνατότητα ούτε να αντιληφθούμε, ούτε να φθάσουμε τους στόχους ενός τέλει γιόγκι. Στην προσπάθειά του να πλησιάσει την τελειότητα, ο γιόγκι πρέπει απαραίτητα να γνωρίσει και να εξυγιάνει το σώμα του, την σκέψη του και το νευρικό του σύστημα. Από αυτόν άκριβώς τον δευτερεύοντα στόχο του γιόγκι, που περιλαμβάνει περισσότερες από ογδόντα βασικές στάσεις, έμεις αντλούμε τα στοιχεία που μας είναι χρήσιμα.

Η ουσία, στην σωστή εκτέλεση μίας οποιασδήποτε άσκησης, δεν είναι η τελειότητα του γυμναστικού της μέρους. Αυτό, αν και είναι το σημείο που φοβίζει τους περισσότερους αρχάριους, δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία, γιατί είναι τελικά θέμα τακτικής εξασκήσεως. Η πραγματική δυσκολία έγκειται στο απόλυτο ξεκαθάρισμα του μυαλού από κάθε άλλη σκέψη και στην ένταξη του συγκεντρώσει στα σωστά σημεία επιρροής της άσκησης. Έτσι, όσο απλές και αν φαίνονται, πολλές άσκησεις του γιόγκα είναι πάντοτε σύνθετες: μία φυσική στάση και μία αντίστοιχη νοητική συγκεντρώση.

Η βασικότερη και δυσκολότερη άσκηση του γιόγκα είναι το να χαλαρώσει κανείς το σώμα του τελείως, εξαπλωμένος ανάσκελα!

Για να αντιληφθώ και να ταξινομήσω το σώμα του, ο γιόγκι μεταχειρίζεται τέσσερις βασικές τεχνικές: ανάπαυση, συσπείρωση, αναπνοές, συγκεντρώση.

Φαίνεται πως είναι ελάχιστοι οι άνθρωποι εκείνοι που μπορούν και ξεκουράζονται τελείως με τον ύπνο. Κατά την διάρκεια μίας ημέρας κάνουμε έναν άπιστο αριθμό από κινήσεις τελείως ασύνετα (κάνουμε διάφορους μορφασμούς, κουνάμε νευρικά το πόδι μας κ.ά.), άλλ' ακόμα και μία συνειδητή κίνηση συνοδεύεται από ένα πλήθος μικρές συστολές που δεν τις αντιλαμβανόμαστε. Έτσι, κουράζομαστε περισσότερο απ' ό,τι μας φαίνεται λογικό και τούτο συμβαίνει σε τέτοια σημεία, που δεν μπορούμε να τα φαντασθούμε. Τα νευρικά αυτά κέντρα χαλαρώνουν από μόνα τους με ένα τόσο αργό ρυθμό, ώστε συνήθως δεν προλαβαίνουν να ξεκουρασθούν.

Όταν, ύστερα από ένα μακρύ περίπατο, αποφασίσουμε να αναπαύουμε τα πόδια μας, κρατώντας τα ύψηλα, κάνομε ένα είδος γιόγκα, πολύ εύκολο, όμως, μάς ξεφεύγει, π.χ., η κούρση στην κορυφή της σπονδυλικής στήλης, στο σβέρο κλπ.

Βασικό λοιπόν στοιχείο στις στάσεις ανάπαυσης είναι η σπουδή όλων των κέντρων και η συνειδητή τους μυϊκών κέντρων και η σκεπή τους, πρέ- απομόνωση. Πριν απ' όλα, όμως, πρέπει ο μαθητής να καλλιεργήσει την έντονη επιθυμία να απολάυση πραγματικά την ανάπαυση του.

Είναι φανερό πως πρέπει να χρησιμοποιούμε τις κλειδώσεις και τους μύς μας αν δεν θέλουμε να σκληρύνουν και μας αν δεν θέλουμε να κάνουμε πιο προβληματική της ζωής μας κάνουν πιο προβληματική την εκπλήρωση αυτής της ανάγκης. Οι άσκησεις συσπείρωσης του γιόγκι, οι άσκησεις χωρίς τις ανιερές και κα πετυχαίνουμε επαναλήψεις των περι- κοπιηστικές συστημάτων γυμναστικής της σότεραν συστημάτων γυμναστικής της Δύσεως, να επαναφέρουν ολόκληρο το σώμα να φυσικό του βάρος, δύναμη και ελαστικότητα. Παράλληλα, τονώνουν τα εσωτερικά όργανα και την επιδερμίδα.

Η βάση των στάσεων συσπείρωσεως είναι η έλεγχόμενη και συνειδητή συστολή μερικών μυϊκών ομάδων, ή η πίεση ώρισμένων εσωτερικών οργάνων, ή το τέντωμα του δέρματος για μερικά λεπτά της ώρας κάθε φορά, ώστε η κυκλοφορία του αίματος να αυξάνεται στα σημεία αυτά. Σημαντικό είναι το γεγονός ότι οι στάσεις αυτές δημιουργούν συνθήκες εντάσεως σε μερικά μέρη του σώματος, ενώ επιτρέπουν στο υπόλοιπο σώμα να χαλαρώσει. Έτσι,

μία κατάλληλη σειρά τέτοιων ασκήσεων απ' ενός γυμνάζει καινούργια και απ' άλλου ξεκουράζει τα ήδη γυμνασμένα σημεία του σώματος.

Στο τέλος, το γυμνασμένο σώμα είναι και ξεκουραστό!

Η σπουδαιότερη και δυσκολότερη άσκηση συσπείρωσεως είναι το τέντωμα. Το τέντωμα με την ζηλευτή εφροσίωση, ευχαρίστηση και συνολικότητα του τεντώματος της γάτας, του σκύλου κλπ.

Ο αέρας έχει για τον γιόγκι ιδιαίτερη σημασία. Πιστεύει ότι, εκτός από την ενέργεια την οποία περιέχει με την μορφή του οξυγόνου, που διοχετεύεται σε ολόκληρο το σώμα δια μέσου του αίματος, περιέχει και μία άλλη πολύ σπουδαιότερη μορφή ενέργειας, το «πράνα», που διοχετεύεται δια μέσου του νευρικού δικτύου.

Οι γιόγκι διατείνονται ότι το «πράνα» είναι ακριβώς αυτό που τους δίνει την δυνατότητα να μένουν επί μηνες έρμητικά κλεισμένοι σε μία κάσα, χωρίς οξυγόνο. Άνεξάρτητα από αυτό το σημαντικό και αμφισβητούμενο από τους Δυτικούς στοιχείο, είναι γεγονός ότι χρησιμοποιούμε τους πνευμονές μας πάρα πολύ λίγο. Η αναπνοή μέσω του διαφράγματος που γεμίζει το κάτω μέρος των πνευμόνων με αέρα, κάτι το αυτόνοτο π.χ. για ένα όμιλητή του θεάτρου, είναι άγνωστο και δύσκολο στους πολλούς ανθρώπους.

Οι άσκησεις αναπνοής του γιόγκα γυμνάζουν συγκεντρωμένα και καθαρίζουν ολόκληρους τους πνεύμονες, κάνουν ένα εξαιρετικό μασάζ στα εσωτερικά όργανα, αθαστο από οποιαδήποτε άλλη μέθοδο, και «ξεπλύνουν» με μεγάλες ποσότητες οξυγόνου τον οργανισμό.

Βασικό στοιχείο των ασκήσεων είναι ο σωστός ρυθμός και η συνειδητή παρακολούθηση της ενέργειας που διοχετεύεται από τους πνεύμονες σε ολόκληρο το σώμα. Ο μαθητής πρέπει να εισπνέει ενέργεια και να την αισθάνεται να τον διατρέχει και να τον γεμίζει σαν να ήταν κούφιος ως τα άκρα των δακτύλων του.

Τα αποτελέσματα σε όλες τις σχολές του γιόγκα στην Ευρώπη, είναι πράγματι καταπληκτικά.

Το πόσο χρήσιμη μάς είναι η ικανότητα της αυτοσυγκεντρώσεως το αντιλαμβανόμαστε και μόνο από την καθημερινή μας ζωή. Η απομόνωση και η κατεύθυνση της σκέψης σε ένα πράγμα κάθε φορά είναι κάτι που, δυστυχώς, δεν μαθαίνουμε στο σχολείο. Και όμως, μαθαίνεται! Με πολύ κόπο, όμως, γιατί απαιτεί συνεχή εξάσκηση.

Η πρώτη άσκηση φαίνεται ίσως απλή. Για τριάντα μόνο δευτερόλεπτα ως προσπάθειά μας να συγκεντρώσουμε την απόλυτη προσή μας, χωρίς την παρενοχλήση της σκέψης ή εικόνας, σ' ένα κεφάλι μίας καρφίτσας. Θα χρειαστούμε το λιγώτερο ένα μήνα καθημερινής εξάσκησης!

Όλες οι άσκησεις του γιόγκα που περιγράψαμε προηγούμενες έχουν σαν βάση τους την αυτοσυγκεντρώση. Ο άνθρωπος με το σώμα του, την σκέψη του, την φαντασία του, την πίστη του, ολόκληρος πρέπει να την σκεται εκεί που ενεργεί ή εκάστοτε άσκηση.

Ο οργανισμός μας είναι μία μηχανή και κάθε μηχανή χρειάζεται «εσέρβις» της, όχι απλώς ένα εξωτερικό καύσιμο. Μισή ώρα γιόγκα δίνει, πέντακάβαρη, είναι έτοιμη να ξαναρχίσει. Βασικό στοιχείο στο γιόγκα, γίνεται σε κανονικά διαστήματα, με σχολαστική ακρίβεια.

Ο αέρας, στον χώρο όπου άσκειται ο γιόγκι, πρέπει, βεβαίως, να είναι καθαρός και το περιβάλλον ουδέτερο, απλό και ευχάριστο. Υπάρχουν πολλές ιδιικές περιγραφές σχετικά με την διαμόρφωση του χώρου άσκησης.

Το γιόγκα είναι μία μέθοδος που βοηθά τον άνθρωπο, όχι μόνο να αποκτήσει την κυριαρχία πάνω στο σώμα και στις λειτουργίες του, αλλά και, γενικά, να ισορροπήσει τον εαυτό του.

**Σε 30 δευτερόλεπτα
το Λάϊφ-Τέξ Βάλσαμ ξανανιώνει τα μαλλιά σας.**

Μοιάζει με θαύμα.

Και είναι θαύμα. Ένα από τα θαύματα της σύγχρονης επιστήμης. Μία νέα αποκλειστικότητας της WELLA.

Ταλαιπωρημένα από τον ήλιο, τη ζέστη, την αμύρα, την υγρασία, τα μαλλιά σας ξεραίνονται, σπάνε, είναι θαμπά και άτονα... Ένα μασάζ με Λάϊφ-Τέξ Βάλσαμ και τα μαλλιά σας θα γίνουν άμεσα λαμπερά, μαλακά, μεταξένια. Γιατί το Λάϊφ-Τέξ Βάλσαμ δεν είναι καλλυντικό. Είναι φάρμακο που ξαναδίνει στα μαλλιά την υγεία, την ελαστικότητα και την φρεσκάδα.

Τι αξία έχει κι' η ωραιότερη κόμμωση όταν τα μαλλιά είναι άρρωστα; Γι' αυτό μετά το λούσιμο, πριν και μετά την περμανάντ, μετά την βαφή ή το ξάνθισμα χρησιμοποιείτε πάντα το θαυματουργό Λάϊφ-Τέξ Βάλσαμ Δώστε στα μαλλιά σας την ομορφιά της υγείας.

Για την διατήρηση της φόρμας των μαλλιών σας χρησιμοποιείτε πάντοτε την περίφημη Λάκ ΒΕΛΛΑ ΣΠΡΕΫ και την υπέροχη κρέμα χτενίσματος ΒΕΛΛΑΦΟΡΜ. Είναι προϊόντα της WELLA του μεγαλύτερου οίκου της Δυτικής Γερμανίας. Πρώτα σε 106 χώρες του κόσμου.

wella ωραία μαλλιά χάρη στην Γερμανική επιστήμη.

"Οχι μαλώματα για τὸ φαγητὸ

Ο Γιώργος είναι ὀκτώ χρόνων καὶ καλεσμένος μὲ τὸν γονεῖς του σὲ τραπέζι, κάπου στὴν ἐσχί.

—Μὴ τὸν βάξετε αὐτὸν στὸν λογαριασμό, λέει ἡ μητέρα του. Τρώει σὰν πουλάκι.

«Πολὺ μεγάλο πουλί, σκέπτεται μετὰ ἡ οἰκοδόσποινα χαμογελώντας. Κόντεψε νὰ φάη κ' ἐμᾶς τοὺς ἴδιους».

Ἄλλὰ ἡ διασκεδαστικὴ σκηνὴ ἔχει συνέχεια καὶ μετὰ τὸν γυρισμὸ στὸ σπίτι.

—Δὲν ντράπηκες; λέει ἡ μητέρα στὸ παιδί. Ἐδῶ μᾶς θγάζεις τὴν ψυχὴ γιὰ νὰ φᾶς μιὰ μπουκιά καὶ στὸ ξένο σπίτι ἔφαγες γιὰ δεκατέσσερις.

Ὁ καημένος ὁ Γιώργος δὲν ξέρει τί νὰ ἀπαντήσῃ. Πεινούσε φοβερά. Αὐτὸ ἦταν ὅλο. Ἐνῶ στὸ σπίτι τοῦ κόβεται ἡ ὄρεξη μὲ τὴν πρῶτη μπουκιά.

Τὶς διακυμάνσεις αὐτὲς στὴν ὄρεξη τῶν παιδιῶν, καὶ ἰδιαίτερα τὸ φαινόμενο τῶν παιδιῶν ποὺ δὲν τρῶνε μὲ τὰ σωστά τους παρὰ μόνο ὅταν βρεθοῦν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, δὲν μπόρεσε νὰ ἐξηγήσῃ παρὰ τελευταία μιὰ ὁμάδα Ἀμερικανῶν ἰατρῶν στὸ Νέο Μεξικό. Εἶναι περίπτωσις νευρικῆς ἀνορεξίας, γιὰ τὴν ὁποία οἱ μόνοι ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ γονεῖς.

• Σὲ πολλὲς οἰκογένειες ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ εἶναι πραγματικὸ δράμα. Τὸ παιδί δὲν τρώει ὅσο θέλουν οἱ γονεῖς, καὶ ἀρχίζουν τὰ μαλώματα, ἀν' ὅχι καὶ χειρότερα. Καὶ ὁ ἐκνευρισμὸς, ποὺ προκαλοῦν αὐτὲς οἱ σκηνές, κόβει τὴν ὄρεξη τοῦ παιδιοῦ.

• Ἄν τὸ παιδί δὲν τρῶν, δὲν τὸ κάνει ἀπὸ πείσμα καὶ γιὰ νὰ στενοχωρήσῃ τοὺς γονεῖς του, ἀλλὰ, ἀπλῶς, γιὰτὶ ἡ ὄρεξή του ἔχει «μπλοκαρισθῇ».

• Πῶς συμβαίνει αὐτό; Κανονικὰ, ὅταν ὁ ὁργανισμὸς ἔχῃ ἀνάγκη ἀπὸ τροφή, κατεβαίνει τὸ ἐπίπεδο τῆς γλυκόζης στὸ αἷμα. Τότε ὀρισμένα νευρικά κέντρα διεγείρουν τὸ «κέντρο τῆς πείνας», ποὺ βρίσκεται στὸν ἐγκέφαλο, καὶ τρώει κανεὶς ὅσο ζητᾶ ἡ ὄρεξή του. Στὶς περιπτώσεις ἐκνευρισμοῦ, ὁ ὁργανισμὸς ἐκκρίνει μιὰ οὐσία ποὺ λέγεται ἐπινεφρίνη καὶ ποὺ, κατὰ τὴν γνώμη τῶν Ἀμερικανῶν γιατρῶν,

σταματᾷ τὴν λειτουργίαν τοῦ κέντρου τῆς πείνας.

• Μὰ γιατί δὲν τρώει τὸ παιδί; Μερικὲς φορὲς ἐπειδὴ δὲν πεινᾷ ἢ ἐπειδὴ ἔφαγε γλυκὰ λίγο πρὶν καθῆσθαι στὸ τραπέζι. Πολὺ συχνὰ ἐπειδὴ ἡ ἐπανάληψη τῶν δραματικῶν σκηνῶν τοῦ δημιουργεῖ ἔνα ρεφλέξ, ὅπως στὸν περίφημο σκύλο τοῦ Ρώσου ἐπιστήμονος Παυλῶφ, ποὺ ἔτρεχαν τὰ σάλια του ὅταν ἔβλεπε φαγητὸ καὶ τοῦ χτυποῦσαν ἓνα κουδούνι, καὶ στὸ τέλος κατάντησε νὰ τοῦ τρέχουν τὰ σάλια καὶ μόνον στὸ ἄκουσμα τοῦ κουδουνιοῦ. Μόλις καθῆσθαι τὸ παιδί στὸ τραπέζι, ἀρχίζει ἡ ἐκκρίσις τῆς ἐπινεφρίνης καὶ δὲν πεινᾷ πιά. Ἄν, ὅμως, τὸ πάθος ὁ παπποῦς στὸ ἐστιατόριο, τρώει τὸν περιδρόμο.

• Τὸ δίδαγμα ἀπὸ τὴν ἀνακάλυψη αὐτὴ εἶναι φανερό: Ἄν θέλετε νὰ φάῃ τὸ παιδί περισσότερο, πείστε το μὲ καλὸ τρόπο καὶ ποτὲ μὲ ἀπειλές. Ἐπίσης, ἀποφεύγετε κάθε θέμα ποὺ εἶναι δυνατόν νὰ δημιουργήσῃ ὀξύτητα στὸ τραπέζι.

• Μιὰ τελείως ἀντίθετη περίπτωση, ποὺ ὅμως στὴν πραγματικότητα ἔχει πολλὲς ὁμοιότητες μὲ τὰ παραπάνω, εἶναι ἡ περίπτωση τοῦ παχυσάρκου παιδιοῦ. Πρόκειται γιὰ σοβαρὴν περίπτωσις, ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἄλλα μέσα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν τρυφερότητα. Ψυχολόγοι καὶ γιανοτροὶ παραδέχονται ὅτι τὸ παιδί, ἢ κοπέλλα ἢ ὁ ἔφηβος μὲ πολὺ πάχος εἶναι ἄτομα πολὺ περισσότερο μὴ φυσιολογικὰ ἀπὸ ὅσο πιστεύεται. Γιατὶ, στὴν ἡλικία αὐτή, ἡ φυσιολογικὴ αἰτία τῆς παχυσαρκίας, δηλαδὴ οἱ διαταραχές τοῦ μεταβολισμοῦ, δὲν ἀντιπροσωπεύει παρὰ μόνο τὰ 5%, τὸ πολὺ, τῶν περιπτώσεων. Στὶς ὑπόλοιπες περιπτώσεις τὸ ὑπερβολικὸ βάρος ὀφείλεται στὴν πολυφαγία.

• Κατὰ τὴν γνώμη πολλῶν ψυχολόγων καὶ ψυχαναλυτῶν, τὸ πάχος ὀφείλεται συχνὰ σὲ ψυχολογικοὺς παράγοντες. Στὰ σαρῶντα καὶ στὰ πηνήντα του χρόνιοι μπόρει νὰ τρῶν κανεὶς πολὺ, γιὰτὶ ὑποφέρει ἀπὸ ὑπερένταση ἢ γιὰτὶ δὲν ξέρει νὰ ρυθμίσῃ τὴν διατροφή του σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες του σὲ θερμίδες. Ἀλλὰ στὶς μικρὲς ἡλικίες οἱ ἀνάγκες θερμίδων εἶναι μεγάλες καὶ ἀρκετὲς νὰ ἀντισταθμίσουν τὶς μι-

κρὲς καταχρήσεις. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῶν συχνῶν μεγάλων καταχρήσεων φαγητοῦ εἶναι διαφορετικόν.

• Τὸ παιδί ποὺ τρώει πολὺ, ζητᾷ ὑποσυνείδητα, στὴν εὐχαρίστηση τοῦ φαγητοῦ, κάποιο ἀντιστάθμισμα γιὰ τὶς γνωστὲς ἢ κρυφὲς ἀπογοητεύσεις του. Γενικά, οἱ ἀπογοητεύσεις αὐτὲς συνοψίζονται στὴν ἔλλειψη αἰσθήματος ἀσφαλείας. Τὰ μικρὰ αὐτὰ «τερατάκια» φοβοῦνται πραγματικά ὅτι δὲν τὰ ἀγαποῦν ἀρκετά, εἴτε γιὰτὶ ζοῦν σὲ ἀστατο οἰκογενειακὸ κλίμα (χωρισμένοι ἢ ξαναπαντρεμένοι γονεῖς), εἴτε γιὰτὶ ἔχουν τὴν ἐντύπωση ὅτι δὲν ἀξίζει νὰ τὰ ἀγαποῦν — ὅταν, π.χ., θεωροῦν τὸν ἑαυτὸ τους «ἀσχημο», πολὺ ἄτακτο κλπ.

• Στὴν τελευταία περίπτωσις, ἐκεῖνο ποὺ τοὺς χρειάζεται εἶναι μιὰ ἀγωγή, ποὺ θὰ τοὺς δώσῃ τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ ἀγαποῦν, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ προσωπικά τους χαρίσματα, ἀπὸ τὴν ἀπόδοσή τους στὸ σχολεῖο κλπ., ἐνῶ παράλληλα δὲν θὰ παρομελήται ἡ πειθαρχία.

• Ἀργότερα, στὴν ἐφηβεία, διάφορες ψυχολογικὲς διαταραχές, ποὺ ἡ προέλευσή τους ὀφείλεται στὸ σῆξ (δυσκολία προσαρμογῆς στὶς ἀνακαλυπτόμενες νέες πραγματικότητες, ἢ πλῆγμα ἐνοχῆς), εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσουν ἀνορεξία ἢ τάση γιὰ πολυφαγία. Σὲ παρόμοιες περιπτώσεις, τὸ τᾶκτ τῶν γονέων, ἢ ψυχολογημένη στάση τους ἀπέναντι τῶν παιδιῶν εἶναι συχνὰ ἀρκετὰ γιὰ τὴν ἀποκατάστασις τῆς ἰσορροπίας. Διαφορετικά, δὲν πρέπει νὰ διαστάζωμε νὰ ρωτᾶμε τὸν γιαντροῦ ἢ τὸν ψυχολόγο, γιὰ νὰ ἀποφευχθῇ χρονία παχυσαρκία.

• Ἡ παχυσαρκία εἶναι ἐπικίνδυνη κατάσταση. Μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ βαρὴ ψυχολογικὰ τραύματα, ποὺ συχνὰ καταλήγουν σὲ πραγματικὴ ψυχολογικὴ ἀναπηρία, ὅπως ἡ παραίτηση ἀπὸ κάθε αἰσθηματικὴ ζωὴ καὶ ἄλλα, ἀκόμη χειρότερα, πλῆγματα. Ὅποσδήποτε, πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι, ἂν τὸ παιδί σας δὲν τρῶν στὸ σπίτι ἢ τρῶν πάρα πολὺ, ὁ ὑπεύθυνος «ἄθωος» εἶσθε σεις. Τώρα, ποὺ ξέρετε, εἰσθε λιγώτερο ἄθωοι καὶ περισσότερο ὑπεύθυνοι.

Ἄντρε Σουμπιράν

Γιὰ νὰ εἶναι κάτι ὡραῖο δὲν ἔχει σημασία ἐὰν εἶναι κλασσικὸ ἢ μοντέρνο. Ὁμορφο εἶναι κάθε τι ποὺ φέρει τὴν σφραγίδα τῆς προσωπικῆς δημιουργίας ἐνὸς καλλιτέχνη. Γι' αὐτὸ καὶ τὰ **STUDIO ROSENTHAL** περιλαμβάνουν στὴν συλλογὴ τους μόνον πορσελάνες, κρύσταλλα καὶ ἄσημικα ποὺ εἶναι αὐθεντικὲς δημιουργίες κορυφαίων σχεδιαστῶν ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο ὅπως τῶν:

BELE BACHEM
Μόναχο
LUCIENNE DAY
Λονδίνο
RAYMOND PEYNET
Παρίσι
EMILIO PUCCI
Φλωρεντία

Τὰ **STUDIO ROSENTHAL**, διασκορπισμένα σὲ ὅλα τὰ σημεία τοῦ κόσμου, ἔχουν ἓνα σκοπὸ: Νὰ προβάλλουν τὴν μαγικὴ ὁμορφιὰ τῆς πορσελάνης σύμφωνα μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς σύγχρονης τεχντροπίας, προσφέροντας στὸν καταναλωτὴ κάτι τὸ ξεχωριστὸ ἀπὸ τὰ προϊόντα τῆς μαζικῆς παραγωγῆς ποὺ κατακλύζουν τὴν ἀγορὰ. Κάτι, δουλεμένο μὲ ταλέντο καὶ φαντασία, ποὺ νὰ ἐξυπηρετῇ ταυτόχρονα τὶς ἀνάγκες τοῦ συγχρόνου σπιτιοῦ.

Τὸ **STUDIO ROSENTHAL** μετεφέρθη στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὴν Γερμανία ὅπως ἀκριβῶς εἶχε σχεδιασθῇ ἀπὸ τοὺς καλύτερους Γερμανοὺς διακοσμητὰς. Κάθε κομμάτι τῆς συλλογῆς πορσελάνης, ὑαλικῶν καὶ ἄσημικῶν του εἶναι ὁμορφο, κομψό, δυναμικό. Ἀντίθετα, μὲ τὶς παραποιημένες ἀπομιμήσεις τῶν παλαιῶν στύλ, ἐκφράζει τὸ δημιουργικὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας καὶ κατορθώνει νὰ ικανοποιῇ ἀπόλυτα τὸ σημερινὸ γούστο.

AKPON

Ἡ Rosenthal παρουσιάζει τὶς ὡραιότερες πορσελάνες, κρύσταλλα καὶ ἄσημικα σὲ ἓνα νέο ἀποκλειστικὸ τμήμα τοῦ καταστήματος

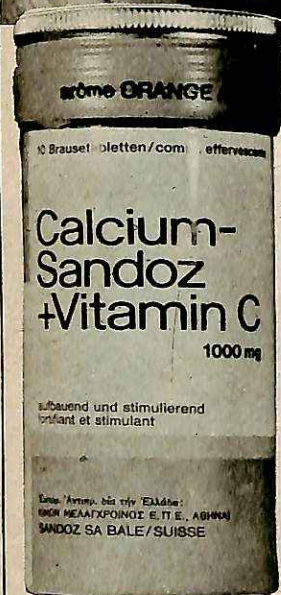
AKPON

studio-line Rosenthal

στὸ

KK 1/13/88

Για κάθε οργανισμό

**BITAMINΗ
C 1000mg +
Calcium
Sandoz**

**ΤΟΝΩΝΕΙ
ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ
ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΙ**

**ΚΑΘΕ ΑΝΑΒΡΑΖΟΝ
ΔΙΣΚΙΟΝ ΠΕΡΙΕΧΕΙ
ΤΗΝ ΒΙΤΑΜΙΝΗ C
40 ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΩΝ**

**αξίζει όσο και
η υγεία σας**

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ SANDOZ S.A.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

«Αυτοί οι ακράτητοι και άσκη-
τικοί επαναστατικοί ηγέτες...
Και ύστερα παντρεύονται και
παχαίνουν»...

ΜΑΞΙΜ ΓΚΟΡΚΥ

«Το επαναστατικό μας κίνημα
προσαρμόζεται στον συσχετισμό
δυνάμεων κάθε εποχής. Μερικές
φορές, για μικρό ή μεγάλο χρο-
νικό διάστημα σταματά. Για να
ξαναφουντώσει μόλις δημιουργη-
θεί νέος, ενοικώτερος συσχετι-
σμός δυνάμεων».

ΝΙΚΟΛΑΪ ΛΕΝΙΝ

Τί έγινε ή επανάσταση;

Όπως είχε προβλέψει η στήλη αυτή —χωρίς πολλούς προφητικούς
οίστρους— ο πόλεμος στο Βιετνάμ μετά την δίδυμη άνακωχή Χριστου-
γέννων και Σεληνιακού Έτους, ξανάρχισε έντονότερος. Οί άπεγνωσμένες
ελπίδες για ειρήνευση δέχθηκαν την χαριστική βολή με την επανάληψη
τών βομβαρδισμών. Το εύτυχμα, όμως, είναι ότι εξακολουθεί αυτή να
είναι ή μοναδική έστία, όχι άπλως θερμού πολέμου, αλλά σημαντικής έ-
παναστάσεως σε όλη την ύφλη. Σε άπίθανη επαναστατική νάρκη βρί-
σκεται το λεγόμενο «παγκόσμιο αντίιμπεριαλιστικό κίνημα» και που-
θενά δεν φαίνεται να το υποδαυλίξη ή μεγάλη επαναστατική μητρόπολη
του 20ού αιώνα, ή Ρωσία.

“Έχει, λοιπόν, εγκαταλείψει ή Μό-
σχα την επαναστατική στρατηγική που
είναι παραδεκτή ως όρολογία με την
λέξη λενινισμός;

Το πρόβλημα ύφίσταται εδώ και άρ-
κετά χρόνια.

• Το έθεσε πρώτα ο Κρούτσσεφ το
1960 στο περίφημο 20ο Συνέδριο του
Κομμουνιστικού Κόμματος της Σοβιε-
τικής Ένώσεως, καθιερώνοντας έπίση-
μα την πολιτική της Συνυπάρξεως.

• Το έθεσε έπειτα άπερίφραστα ή
Κίνα, με όλο και επιθετικότερους άφο-
ρισμούς, καταγγέλλοντας ότι ή Ρω-
σία έπρόδωσε την επαναστατική της
άποστολή και συνεργάζεται με τον ίμ-
περιαλισμό σε βάρος των άλλων λαών.

Και τί συμβαίνει στην πράξη;

Το παγκόσμιο κομμουνιστικό κίνημα
έχει τεράστια εξέπλωση. Υπάρχουν ση-
μερα στον κόσμο 88 κομμουνιστικά κόμ-
ματα —τά 37 παράνομα— από τα ό-
ποια τα 14 κατέχουν ήδη την εξουσία
στις χώρες τους. Στίς μη σοσιαλιστι-
κές χώρες, ο αριθμός των οργανωμένων
μελών άνέρχεται (1966) σε 7 εκατομ-
μύρια, ενώ το 1939 ήταν 710.000, το
1957 4.400.000, το 1961 5.047.000.
“Η μεγάλη δεξαμενή κομμουνιστών εί-
ναι ή ‘Ασία, όπου ο αριθμός τους,
παρά την άνηλεη σφαγή της ‘Ινδου-
σίας, το 1965, από 1.700.000 το
1957, άνήλθε σε 3.600.000 έφέτος.

“Αλλά ή σημαντική αυτή δύναμη πα-
ρουσιάζει τα τελευταία χρόνια λυμφα-
δενική δράση, και μάταια θα αναζητή-
ση κανείς σήμερα τα ίχνη της σοβιε-
τικής επαναστατικής παρουσίας σε
όλες τις ήπείρους. “Ακόμη και στο
Βιετνάμ ή συμπάρταση της υπήρξε
πολύ άναίμηκη και μόνο τους τελευταί-
ους μήνες άπέκτησε άπότομα έντυπα-
σιακές διαστάσεις.

“Η τακτική αυτή, όμως, άποτελεί
πιά θεσμό; “Ο μαρξισμός μπήκε σε
νέα φάση, μη επαναστατικής εξέλιξε-
ως; Πιστεύουν οι ηγέτες της Ρωσίας
και όλοι οι κομμουνισταί, πλὴν των
Κινέζων και Κινεζοφίλων, ότι ή εποχή
τών επαναστάσεων πέρασε πιά και έ-
βαλαν στο άρχειο τον κλασικό λενι-
σμό;

“Η μήπως έκτελούν άπλως έλιγμό
που τον υπαγορεύει ο σημερινός συσχε-
τισμός δυνάμεων, ο φόβος του πυρηνι-
κού όλοκαυτώματος, ή Ισορροπία του
τρόμου;

Στην πρώτη περίπτωση σημαίνει ό-
τι και ή ρωσική επανάσταση ακολου-
θησε την τύχη των άλλων μεγάλων έ-
παναστάσεων, όπως ή άγγλική και ή
γαλλική: Έκφυλίσθηκε βαθμιαία, έπαθε
βιολογικό μαρasmus και το επαναστα-
τικό πνεύμα άτροφηση. Και τώρα οι
καλοζωισμένοι Σοβιετικοί, δεν έχουν
κύριο σκοπό παρά πώς να περιφρουρή-
σουν τις «επαναστατικές κατακτήσεις»
τους —όπως θα λεγόταν στην ήρωική
λενινιστική και σταλινική φρασολογία
— ή επί το πεζότερο την ευμάρειά
τους. Μεταξύ του 1913 και 1940 το
βιοτικό επίπεδο της Ρωσίας αύξήθηκε
κατά 4 φορές (κατανάλωση κατά κε-
φαλήν) και μεταξύ 1950 και 1966 κα-
τά άλλες 2,5 φορές. Φυγή από την έν-
δεια και προσδοκία της άφθονίας Πα-
νίσχυρο δέλεαρ για μία μη επαναστα-
τική, μακάρια, παχύλη ειρηνική ζωή,
ιδίως μάλιστα όταν την επιβάλλει αυ-
τοχρόνως το αντίπαλο πυρηνικό δέος...

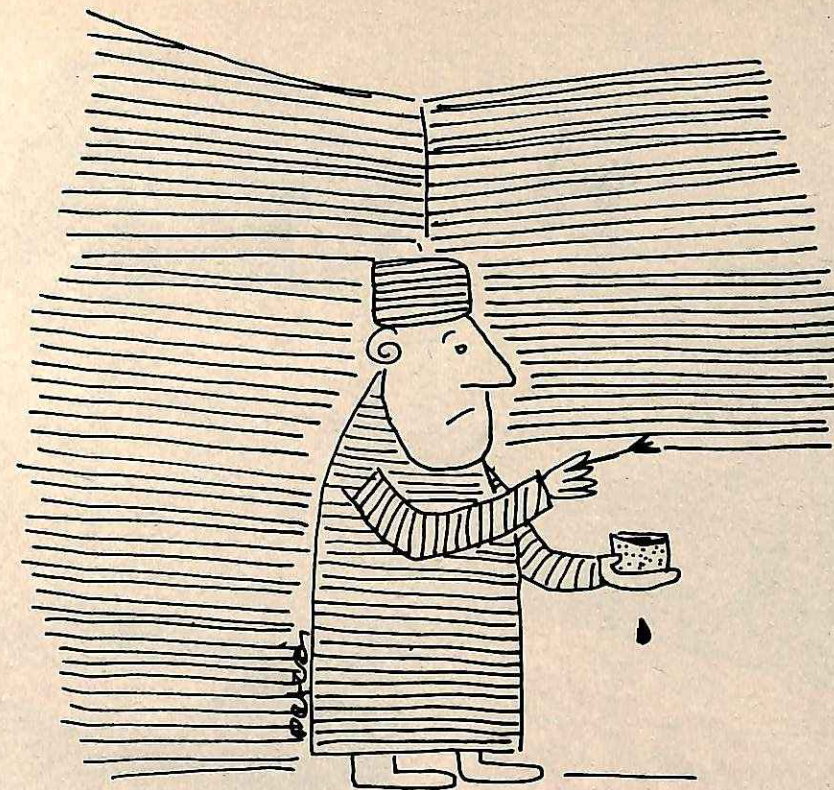
Στη δεύτερη περίπτωση σημαίνει ό-
τι ή Ρωσία δεν εγκατέλειψε την επαγ-
κόσμια επαναστατική της άποστολή,
άλλά άνέστειλε την επαναστατική της
δραστηριότητα όσο ύφίσταται ο ση-
μερινός συσχετισμός δυνάμεων που χα-
ρακτηρίζεται από την Ισορροπία του
τρόμου: και όσο διαρκεί ή ρωσικινεζι-
κή ρήξη που εξασθενίζει έκπληκτικά
την δύναμη του κομμουνιστικού κόσμου.
“Αλλά θα την άνανέωση μόλις μετα-
βληθ ή ο σημερινός συσχετισμός.

Ποιά από τις δυο έκδοχές είναι ή
πιθανότερη;

“Η πολιτική δεν είναι τίποτε άλλο,
παρά προσαρμογή των έκάστοτε σχέ-
σεων, στον έκάστοτε συσχετισμό δυ-
νάμεων. Και ο πόλεμος ή ή επανάστα-
ση δεν είναι τίποτε άλλο, παρά «συνέ-
χεια της πολιτικής με άλλα μέσα». Νόμος αιώνιος και ακατάλυτος, που
ανάποφευκτα θα προκαλέσει νέες παγ-
κόσμιες επαναστατικές ζυμώσεις, ό-
ταν ή σημερινή Ισορροπία άνατραπή.
“Η ώρα αυτή μπορεί να άπείχε άρκετά
χρόνια ακόμη και στο μεταξύ ο κόσμος
θα γεύεται την άπροσδόκητη Συνύ-
παρξη. “Αλλά τα πάντα ρεί και ίσως
έλθει κάποτε το πλήρωμα του χρόνου
για μία νέα μεγάλη άναταραχή. Μόνο
πού, αν ή επαναστατική έξορμηση έ-
χει πάλι για κύρια μητρόπολή της
την Ρωσία, ο χορτάτος Σοβιετικός
κομμουνιστής της τότε εποχής, είναι
άμφίβολο αν θα έχη καμμία σχέση με
τον άσκητικό και φανατικό επαναστά-
τη της τρομερής γενεάς του 1930, που
θεωρούσε το άτομο του ως στρατευ-
μένο μαχητή - Ιεραπόστολο, έτοιμο να
θυσιασθ ή οπουδήποτε της Γης...

Σόλων

Χιούμορ

Νέοι, πετάξτε τώρα και σεις σε καινούργιους ορίζοντες χάρις στην εξαιρετική προσφορά της AIR FRANCE. Η έκπτωση* 25% ισχύει από 1 Απριλίου 1967 για τούς νέους μεταξύ 12 και 22 ετών, επί των κανονικών ναύλων, οικονομικής θέσεως, εις το έσωτερικόν της Εύρώπης και μεταξύ Εύρώπης, Άλγερίας, Τυνησίας και Μαρόκου.

Διά περισσοτέρας πληροφορίας απευθυνθήτε στον Ταξιδιωτικό σας Πράκτορα ή την AIR FRANCE, Karaç. Σερβίας 4, τηλ. 230.501.

* υπόκειται εις έγκρισιν των Κυβερνήσεων

à votre service

AIR FRANCE

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ '67...

«Μπάμπαρα» βάφτισε την νέα αυτή δημιουργία του δ διασημους Παρισινός σχεδιαστής "Y6 Σαιν Λωράν και με ιδιαίτερη υπεργηφάνεια την επιδεικνύει στην άνοιχιάτη συλλογή του, του 1967. Είναι αφρικανικής εμπνεύσεως και η μακρυνά, μέχρι τον αστραγάλο, αίσθητα είναι διακοσμημένη με περιμετρίε σχέδια δπ - άρ και με ξύλινες χάντρες. Άφρικανικής εμπνεύσεως είναι επίσης και το κολλιέ που σκεπάζει δλόκληρο το λαιμό, ύπως και τα σκουλαρίκια. Τό σύνολο συμπληρώνουν ένα ψεύ-

τικο, φυσικά, από πλαστική ύλη, μυτερό στήθος, ξύλινος τσόκαρα και κόμωση Άλεξάντερ. Τά έντυπωσιμώτερα μοντέλα της νέας εξαλλης μόδας, παρουσιάζονται κατ' αποκλειστικότητα στις σελίδες 34 - 43...

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 592
ΕΤΟΣ ΙΒ' • 24 ΦΕΒΡΥΡΙΟΥ 1967

Γραφεία: Άθήναι, Σωκράτους 57
59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύν-
σεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366.
Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, Άν-
γελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμοί)

ΕΚΔΟΣΙΣ

«Έκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ

Έλένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα
ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας
ΣΥΜΒΟΤΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπρίας

Άρχιουντάκης: Δ. Παπαναγιώτου.
Άρθρογράφος: Θ. Παπακωνσταντι-
νου. Έπί της ύλης: Κ. Βενιόκος.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος Άναγνωστόπουλος, Φρέντυ Γερ-
μανός, Θέμος Λασκαλόπουλος, Έλένη Δου-
κίδου, Βασ. Καζαντζής, Μαρία Κασαβία,
Μαρία Κοτσαμάνη, Άλέξ. Κοττιάς, Ι.
Λάμπας, Νικ. Μεταξάς, Μ. Παρασκευ-
αίδης, Ροζίτα Σώκου, Άνδρέας Φραγ-
κιάς, Ι. Χατζηαργύρης, Ε. Χατζηαργύρης
Χρ. Άλούσης, Στέλ. Άρτεμιάκης, Δημή-
τριος Βόγλης, Άγροίλας Βούρδουλης, Ι.
Γούκας, Α. Διαμαντόπουλος, Γ. Δρόσος,
Α. Καραμαράς, Θ. Κασής, Ε. Κόλμαν,
Α. Κορομηλάς, Α. Λιδωρίκης, Α. Μαρ-
κάκης, Χρ. Οικονόμου, Γεώργ. Πρεβε-
λάκης, Έλένη Χαλκούση, Άργίνη Χωρέ-
μη, Κ. Ψαλτόρας, Βαγγέλης Ψυράκης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΗΠΡΕΣΙΑΙ

ΔΙΕΤΗΤΗΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Φο. Άλκουδας, Έλένη Άρσενίτη, Δημ.
Λουλαβέρος, Γιάννης Κυριακόπουλος, Μ.
Αλέση, Μίκα Ρωμανού, Ηλ. Σκουλάς.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΗΠΡΕΣΙΑ

Β. Καραμανώλης, Π. Άσσημακόπουλος, Κ.
Πασαλιδής, α. Παπαδύμος, Α. Λουβίδης

Προϊστάμενος τυπογραφείου: Δ. Φλώρος
(Όδός Μιλήτου, αριθμός 10, Άθήναι)

Άποκρηάτικες εμφάνισεις του 1967 και η εξαλλη μόδα. Άποκλειστι-
κή παρουσίαση, με πολύχρωμες και ασπρόμαυρες φωτογραφίες των νέ-
ων μοντέλων των διασημότερων Γάλλων δημιουργών. Η φαντασία ξε-
περνά την φαντασία στις νέες πρωινές, βραδινές και σπόρ εμφανίσεις.
Δέκα σελίδες αφιερωμένες στην παρέλαση της μόδας (σελ. 34 - 43).

Τέσσερις λύσεις για τó «Δέλτα»

ΣΕΛΙΔΕΣ 20 - 26

Έρωτηματικά στην υπόθεση της τουριστι-
κής αξιοποίησεως της φαληρικής ακτής. Ό
συνεργάτης μας κ. Ηλίας Πετροπου-
λος παρουσιάζει, για πρώτη φορά, τὰ σχέ-
δια των τεσσάρων μελετών που έδραβεύθησαν

Η Άθήνα θρήκε τόν άσφαλιστή της

ΣΕΛΙΔΕΣ 28 - 32

Ό Φρέντυ Γερμανός παρουσιάζει τó
πορτραίτο του Γεωργίου Πλυτά, του
δημάρχου, που δέν έδίστασε... να γίνη κλη-
τήρας για να εξασφαλίση την καθαριότητα
και την τάξη στην ελληνική πρωτεύουσα...

Θά νικήσουν οι άθληται ή οι γιατροί;

ΣΕΛΙΔΕΣ 54 - 58

Τó μεγάλο ύψόμετρο του Μέξικο Σίτυ δημι-
ούργησε προβλήματα για την Όλυμπιάδα του
1968 — προβλήματα υγείας των άθλητών. Οι
γιατροί πρωταγωνισται της Όλυμπιάδος...

22 Γερμανοί καλλιτέχνες στην Άθήνα

ΣΕΛΙΔΕΣ 52 - 53

Η μαρτυρία μίας γενεάς, στην μεγάλη έκθε-
ση των 22 Γερμανών ζωγράφων και γλυπτών,
που άνοιξε στην Άθήνα. Η μοντέρνα τέχνη.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικού δοχ. 800 • Έξωτερικού
δν' από ταχυδρομίου \$ 14 • Άεροπορικά άποστολαί: εις Εθ-
ωάτην \$ 28 • Βόρειον Άφρικην \$ 40 • Η.Π.Α. - Νότιον Ά-
φρικην \$ 68 • Καναδάν - Λατ. Άμερικην \$ 84 • ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
κατά τιμοκατάλογον και συμφωνίαν • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ άρ-
θρων και φωτογραφιών μόνον κατόπιν άδείας • ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕ-
ΦΟΝΤΑΙ τὰ χειρόγραφα και αί φωτογραφίαί • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙ-
ΚΗ διεύθυνσις: «ΕΙΚΟΝΕΣ» Άθήναι • ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Περιοδικόν «ΕΙΚΟΝΕΣ» Σωκράτους, 57, Άθήναι.

ΠΛΩΤΗ ΑΜΕΡΙΚΗ ΣΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟ!

Επίσκεψη στο 16όροφο αεροπλανοφόρο
«Αμέρικα», την μεγαλύτερη
μονάδα του αμερικανικού πολεμικού ναυτικού

Μισόγυμνη, ή Ούρσουλα "Αντρες, με ένα
ελάχιστο μπικίνι και μια τεράστια μάσκα α-
πό φτερά, χόρευε στην μικρή θόνη. Ο υπο-
πλοίαρχος την παρακολουθούσε με συγκρα-
τημένο ένθουσιασμό. Σε μια στιγμή αναστέ-
ναξε:

—Καλή είναι... Μόνο που δεν είναι Έγ-
χραιμη!

Μιλούσε για την τηλεόραση του αεροπλα-
νοφόρου «Αμέρικα».

Εκείνη την στιγμή, μέσα στο τηλεοπτικό
στούντιο του σκάφους, αυτό το άφελές πα-
ράπνο του Αμερικανού υποπλοιάρχου αντι-
χρησε κάπως προκλητικό στα ελληνικά αυτιά.

Και είναι προκλητικό όλκληρο το «Α-
μέρικα». Προκλητικό σε διαστάσεις και προ-
κλητικό σε πλούτο.

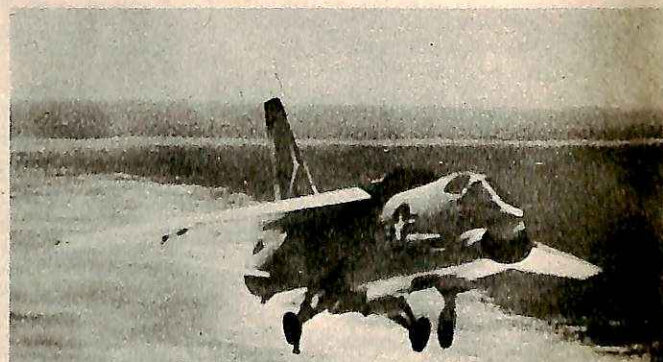
Ψηλό σαν ούρανοξύστης, φαρδύ σαν κεν-
τρική πλατεία, οργανωμένο, πολυπρόσωπο
και απρόσωπο σαν αμερικανική μεγαλόπολη,
είναι ένα φαινόμενο της εποχής μας.

Για δεύτερη φορά, από την καθέλυσή
του, το 1964, επισκέπτεται την Μεσόγειο, με
μοίρα του 6ου Στόλου, για εκπαιδευτικές α-
σκήσεις. Καί, με την ευκαιρία, μερικοί δημο-
σιογράφοι προσεκλήθησαν να το δουν και να
θαυμάσουν.

Θαυμάσαμε, άπορήσαμε, ταλαιπωρηθή-

Α4, ΣΚΑ-Ι-ΧΩΚ. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΕΛΑΦΥΤΕΡΟ

F8 ΚΡΟΥΣΑΙΗΝΤΕΡ. ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΧΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΔΙΩΚΤΙΚΑ

καμε. 'Επί μισή μέρα τρέχαμε από την
μιά στην άλλη άκρη του δαιδαλού των 3.200
αίθουσών και χώρων του αεροπλανοφόρου, α-
νεβοκατεβαίνοντας τα 1.500 σκαλιά των 16
όρόφων του. Και επί μισή μέρα δεχόμα-
στε, άσταμάτητα, το σφυροκόπημα των άρι-
θμών και των έντυπων.

Από τα 870 σκάφη του αμερικανικού πο-
λεμικού ναυτικού, τα 25 είναι αεροπλανοφό-
ρα. Το πιο σύγχρονο είναι το «Αμέρικα» —
κι ως μόνον είναι άτομικότητα. Για να κατα-
σκευασθεί, χρειάστηκαν 900 σχεδιαστές και
μερικοί έτησιοι ελληνικοί προϋπολογισμοί.

Αποτέλεσμα: Με τα 90 αεροσκάφη του
και τον πυρηνικό - πυραυλικό του όπλισμό,
το «Αμέρικα» είναι σήμερα η πιο σημαντική
μονάδα κρούσεως του αμερικανικού ναυτικού.

Αυτά τα 90 αεροπλάνα, όκτω διαφορετι-
κών τύπων, χρειάζονται μόλις 90 λεπτά για
να βρίσκονται όλα στον αέρα. Ένα λεπτό
για το καθένα, για την απογείωση - έκτοξευ-
σή του, για την προετοιμασία του διαδρόμου
για το επόμενο, για την «όπλιση» του κα-
ταπέλτη. Γιατί με καταπέλτη έκτοξεύονται.

Είναι αυτή η έκτοξευση από τα πιο δυσ-
άρεστα συναισθήματα που είναι δυνατόν να
νοιώση ένας υγιής άνθρωπος. Να φαντασθεί
κανείς πώς, από ταχύτητα μηδέν, μέσα σε
μερικά μέτρα φθάνει ο έπιβάτης τα 200 μί-
λια την ώρα.

Δεν διαρκεί η όλη περιπέτεια περισσότε-
ρο από δέκα δευτερόλεπτα. Άλλα είναι δέ-
κα δευτερόλεπτα αγωνίας. Ένα απότομο
τράνταγμα και, έτσι όπως κάθεται ανάποδα
προς την πορεία του αεροσκάφους, είναι σαν
κάποια δύναμη να προσπαθή να σου ξεριζώ-

ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΑΕΡΙΩΘΟΥΜΕΝΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ...

ση την ψυχή. Τα μάγουλά σου λές και ξεκο-
λούν από το πρόσωπο, σαν ξένο πράγμα,
τραβηγμένο μπροστά.

Εντυπωσιακή —και σχεδόν έξ' ίσου δυσ-
άρεστη— η προσγείωση στο αεροπλανοφόρο.
Με ταχύτητα 160 - 200 μίλια την ώρα, το
αεροσκάφος αγγίζει τα κατάστρωμα, ενώ έ-
νας γάντζος στην ούρα του αγκιστρώνεται
σε συρματόκοινα του καταστρώματος. Καί,
μέσα σε μερικά μέτρα, η ταχύτητα φθάνει
στο μηδέν.

—Κι αν ο γάντζος δεν πιάσει; απόρησε
κάποιος.

—Έ, τότε το αεροσκάφος απογειώνεται
πάλι! Γι' αυτό, άλλωστε, προσγειώνεται με
ταχύτητα 160 μιλίων. Για να μπορεί να φύ-
γει, αν χρειασθεί!

—Καλά, κι αν ο γάντζος είναι χαλασμέ-
νος;

—Έ, τότε υπάρχει το δίχτυ! Έπικίν-
δυνο, βέβαια, αλλά, αν χρειασθεί, το χρησι-
μοποιούμε...

Πλωτή αεροπορική δάση, το «Αμέρικα»,
καθώς επιθετικής ύψης, είναι εφωδιασμένο
με τέσσερα είδη πυραύλων:

1 «ΤΕΡΡΙΕΡ»: αντιαεροπορικός πύραυλος
μήκους έπτα μέτρων, ακτίνας δράσεως
15 μιλίων, που λειτουργεί με στερεά καύσι-
μα. Οι πύραυλοι αυτοί τοποθετούνται στις
δάσεις τους και έκτοξεύονται αυτομάτως.

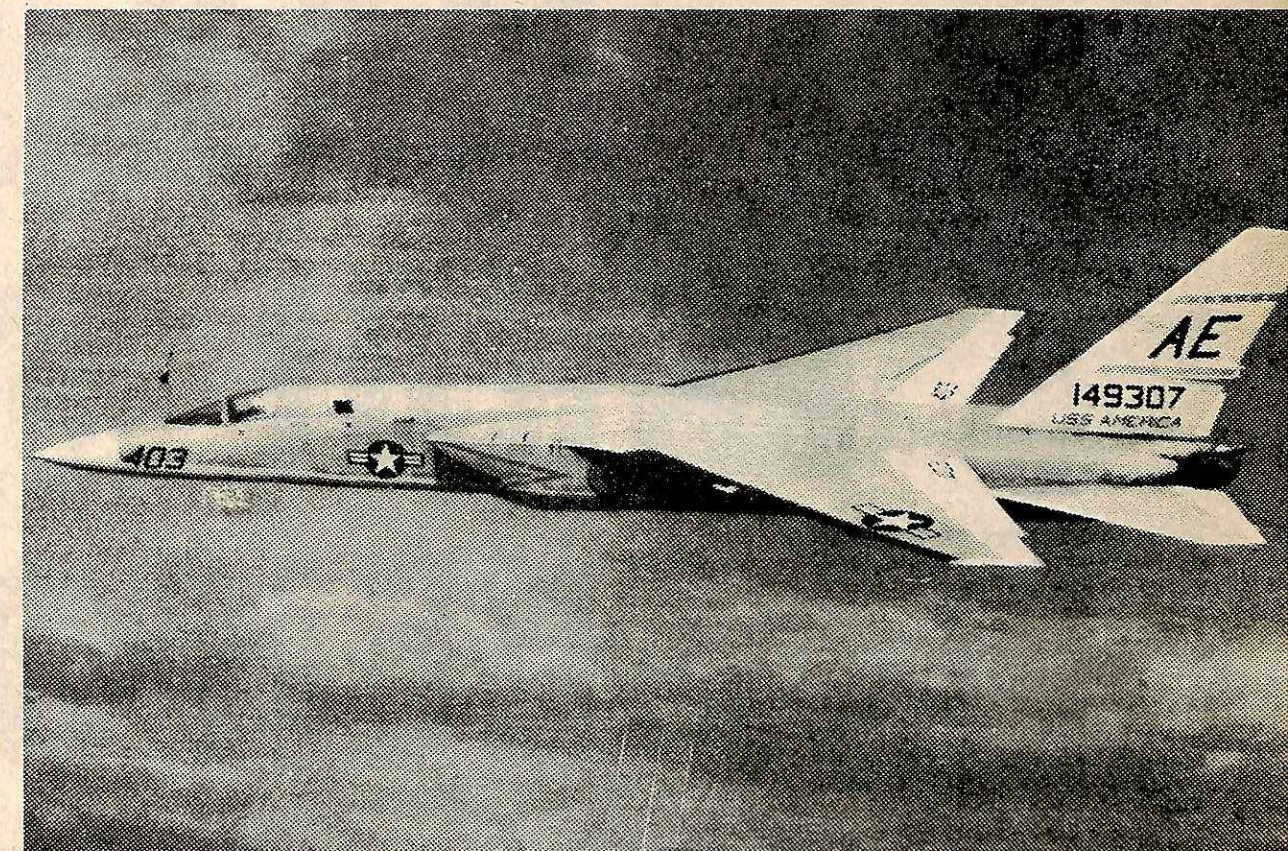
2 «ΣΠΑΡΡΟΥ III»: αντιαεροπορικός
πύραυλος μήκους 3,6 μέτρων, τηλεκατευ-
θόμενος. Με στερεά καύσιμα. Φθάνει σε ύ-
ψος 15.000 μέτρων και μπορεί να πλήξει ο-
ποιοδήποτε στόχο. Από οποιαδήποτε γω-
νία. Η ταχύτητά του: 1.500 μίλια την ώρα.

3 «ΣΑ-Ι-ΝΤΓΟΥ-Ι-ΝΤΕΡ»: κι αυτός αντι-
αεροπορικός πύραυλος, με στερεά καύσι-
μα. Μήκους 2,7 μέτρων, πλήττει στόχους σε
ύψος μέχρι 18.000 μέτρα, με ταχύτητα υπερ-
ηχητική.

4 «ΜΠΑΛΛΑΠ»: πύραυλος χρησιμοπο-
ιούμενος έναντιον χειρσίων στόχων. Έχει
βεληνεκές 4.500 μέτρων και είναι άριστος
για μικρούς στόχους.

Για το πλήρωμά του, τους 5.000 ανθρώ-
πους που ζούν και εργάζονται επάνω στο
σκάφος - μαμμούθ, υπάρχουν όλες οι ανέσεις
της σύγχρονης αμερικανικής ζωής:

- Έργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρισμού,
που κάθε μέρα παράγει ενέργεια άρκητή
για μια πόλη δυο εκατομμυρίων κατοίκων.
- Έργοστάσιο αφαλατώσεως νερού, με ήμε-
ρήσια παραγωγή 280.000 γαλλόνια, όσο
δηλαδή χρειάζονται 1.400 οικογένειες.

R.A 5C ΒΙΤΖΙΛΑΝΤΕ. ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΙ ΠΙΟ ΤΑΧΥ ΑΕΡΟΣΚΑΦΟΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

- «Αϊρ-κόντισιονινγκ» σε όλες τις αίθουσες
και σε όλους τους χώρους του αεροπλανο-
φόρου.
- Τηλεόραση με τρίωρο πρόγραμμα, από
τις 7 ως τις 10 το βράδυ. Υπάρχουν επά-
νω στο «Αμέρικα» 80 συσκευές για την
ανάμυχη του πληρώματος — έκτος από
τις συσκευές που έχουν σαν αποκλειστικό
σκοπό την τηλεπαρακολούθηση των δια-
φόρων τμημάτων του σκάφους.
- Ραδιοφωνικός σταθμός, με μουσικό και
μορφωτικό πρόγραμμα.
- Νοσοκομείο, με 88 κρεβάτια, και οδοντια-
τρείο, με δέκα γιατρούς και βοηθούς.
- Χειρουργείο πλήρες, ικανό να πραγματο-
ποιήσει τις πιο δύσκολες χειρουργείες.
- Ακτινογραφικό τμήμα, εφωδιασμένο με
8,τι πιο σύγχρονο στον τομέα.
- Τηλεφωνικό δίκτυο 1.600 συσκευών, και
κινηματογραφική αίθουσα, όπου προβάλ-
λονται ταινίες πρόσφατες. Το βράδυ της
επισκέφώς μας παιζόταν ο «Αλέξης Ζορ-
μπά».
- Πλυτήριο, που κάθε εβδομάδα πλένουν
και σιδερώνουν 100.000 λίπρες ρούχων.
- Εφημερίδα ημερήσια, που μοιράζεται κά-
θε πρωί στο «μπρέκφαστ».

εχωριστό κεφάλαιο, σχεδόν άπιστευτο
μέ τα ελληνικά δεδομένα, το φαγητό επάνω
στο «Αμέρικα».

—Πόσες φορές την εβδομάδα τρώνε οι
ναύτες κρέας; ρώτησε ένας από τους δημο-
σιογράφους τον αξιωματικό, που είχε αναλάβει
την ξενάγηση.

—Ο Αμερικανός κοίταξε, σαν να μη κατα-
λάβαινε:

—Την εβδομάδα ή την ημέρα;

Τρεις φορές την ημέρα τρώνε κρέας οι
Αμερικανοί ναύτες. Άκόμα και στο πρωινό
Κρέας, μεσημέρι και βράδυ. Δυο ειδών,
για να μπορεί κανείς να διαλέξει...

Σούπα, κύριο φαγητό, σαλάτα, γλυκό ή
παγωτό για επιδόρπιο...

Ποτό οίκαπνευματώδες, πουθενά. Άπα-
γορεύεται στο αμερικανικό ναυτικό. Άκόμα
και στο τραπέζι του ναυάρχου, στους προσ-
κεκλημένους, προσφέρεται νεράκι θαλασσινό
— αφαλατωμένο...

Καφές, από ειδικές συσκευές, σε κάθε αϊ-
θουσα, σε κάθε γωνιά. Οι Αμερικανοί ναύτες
θα πρέπει να πίνουν καμμιό δεκαριά μεγάλα
φλυτζάνια την ημέρα — και την νύχτα...

Οι κουζίνες, σκανείς, λειουργούν 21 ά-
ρες το 24ωρο. Όλο το πλήρωμα δεν έχει τις
ίδιες άρες. Και όλοι, μετά την βάρδια τους,
δικαιούνται ζεστό φαγητό.

Φανταχτερό, άστραφτερό από καθαριότη-
τα, οργανωμένο σαν μηχανή ακριβείας το
«Αμέρικα». Έτσι ακριβώς είναι και το πλή-
ρωμά του. Ίκανοί και άμυχο. Εύνεινα τυπο-
ποιημένη από τους αξιωματικούς, έναχλημέ-
νη άδιαφορία από τους ναύτες.

Διασχίζαμε ένα διάδρομο με τον αξιωμα-
τικό της ξεναγήσεως. Σε μία γωνιά, ένας τε-
ράστιος νεαρός νέγρος, με κολλημένο στο αυ-
τί του ένα λιλλιπούτσιο τρανζίστορ, κοινώ-
ταν στον ρυθμό ενός σέικ. Μας είδε, είδε τον
αξιωματικό, γύρισε από την άλλη μεριά το
πρόσωπό του και συνέχισε να λικνίζεται.

Αυτή ήταν η μόνη εικόνα ζωντανίας, που
συναντήσαμε. Το «Αμέρικα» πά έχει όλα.
Έκεινό το χαμόγελο, μόνο, φαίνεται να του
λείπει.

Μπλε

15

ΤΟ ΓΙΓΑΝΤΙΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΦΟΡΟ «ΑΜΕΡΙΚΑ» ΑΠΟ ΑΕΡΟΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΘΩΣ ΠΛΕΕΙ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ...

14

ΜΕ

ΜΑΧΑΙΡΙΑ

ΚΑΙ

ΠΕΙΡΟΥΝΙΑ

Νέο είδος
στην πολιτική
μάχη,
οί συνεστιάσεις
καθιερώνουν
νέους τρόπους
προεκλογικού
άγωνα
με γνωστές
και άγνωστες
συνέπειες.
Έντυπωσιακό
προσκήνιο,
άλλα
και θεαματικά
παρασκήνια.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ Κ. ΝΙΚΟΥ ΜΕΤΑΞΑ

ΦΡΕΣΚΟ, σχετικά, είδος: η πολιτική συνεστίασι. Καθόλου μάλιστα δαπανηρό για τα κόμματα, η για τους όποιουσδήποτε οργανωτάς — αν όχι (αντιστρόφως) πολλές φορές κερδοφόρο... Ένα είδος που κατακτά συνεχώς έδαφος και καθιερώνεται ως έθιμο, που θα είναι δύσκολο σε λίγο να εξαλειφθῇ. Ήδη προαναγγέλλεται σειρά πολιτικών συνεστιάσεων για το άμεσο μέλλον — άρχισε ήδη... φαγωμάρα εν όψει των εκλογών, που μάς έρχονται, αλλά που είναι ακόμη και αρκετά μακριά για να δικαιολογήσουν ή να επιβάλλουν άλλες πιο γνήσιες και πιο «άγοραίες» πολιτικές εκδηλώσεις...

ΜΕ συνεστίασι σε παραλιακό κέντρο και όμιλητή τον άρχηγό της είχε τιμήσει η Ε.Κ. την επέτειο, πέρυσι, του Ιουλιανού «πραξικοπήματος». Συνεστίασι ώργάνωσε και πρό ημερών, για να έορτάσει, με όμιλητή πάλι τον κ. Γ. Παπανδρέου, την επέτειο των τελευταίων εκλογών. Τό β-τι τελικά ή συνεστίασι αυτή δεν έγινε (έξ άφορμής της κακοκαιρίας) είναι άλλη ιστορία. Ίσως καλύτερα για την Ε.Κ. που ματαιώθηκε. Διότι είναι δεδομένο πλέον ότι μέσα στην Ε.Κ. δύο διαφορετικές τάσεις ανταγωνίζονται ή μία με την

άλλη και ότι Ισορροπιστής μεταξύ τους εμφανίζεται ο κ. Γ. Παπανδρέου. Δύσκολος ο ρόλος του Ισορροπιστού. Και γίνεται δυσκολώτερος όταν ο ένδιαφερόμενος υποχρεώνεται να εμφανισθῇ ενώπιος ενώπιω σε ένα περιωρισμένο, αλλά και μοιρασμένο άκροατήριο. Ένώπιος ενώπιω — είναι από τα βασικότερα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των πολιτικών συνεστιάσεων. Είναι το στοιχείο που συντελεί περισσότερο από κάθε άλλο στην δημιουργία του έντελως ιδιαίτερου τόνου, ο οποίος επικρατεί σ' αυτές τις «νεόκοπες» εκδηλώσεις της πολιτικής ζωής.

ΦΑΓΟΠΟΤΙ (πολλές φορές το φαγοπότι αποτελεί άπλως σχήμα λόγου — εξαρτάται από τον εκάστοτε εστιάτορα και από την εύσυνειδησία του κομματικού ταμείου), λόγοι και χειροκροτήματα. Ζεστή ατμόσφαιρα, περιβάλλον οίκογενειακό — ένας λόγος παρπάνω για να διευκολύνεται ή εκδήλωσι των... οίκογενειακών διαφορών! Πάντως, η πολιτική συνεστίασι αφαιρεί από την ήγηση του κόμματος ή από την κομματική όργανωσι την σκοτούρα και την ανησυχία που συνοδεύουν, με κυρίαρχο στοιχείο την αβεβαιότητα, όλες τις έν υπαίθριω πολιτικές συγκεντρώσεις. Όργανωτικό «πράκ» δεν υπάρχει στην συνεστίασι. Κι από το άλλο μέρος, το κοινό δεν αισθάνεται την άνία από την οποία καταλαμβάνεται στις πολιτικές συγκεντρώσεις, που γίνονται σε «κλειστό χώρο» — π.χ., σε ένα κινηματογράφο.

Βεβαίως, ή αίθουσα του κινηματογράφου θα γεμίσει, συνήθως, άσφυκτικά. Διότι, αν την συγκέντρωσι την όργανωσι το κόμμα, θα κινητοποιηθῇ ο μηχανισμός του και οι άνθρωποι του θα εκτελέσουν εύσυνειδητα την άποστολή που θα τους άνατεθῇ

— θα προσέλθουν εγκαίρως, θα πάρουν τις θέσεις τους, θα συνωστισθούν και στην είσοδο, θα ακούσουν, θα χειροκροτήσουν, θα φωνάξουν και θα χασμουρηθούν. Άποτελούν άπλά «νούμερα»... Άν πάλι ή πολιτική αυτή συγκέντρωσι σε κλειστό χώρο είναι περισσότερο ιδιωτική παρά κομματική, ο όργανωτής θα προσκαλέσει πιεστικά όλους τους φίλους και γνωστούς, οι όποιοι δεν θα του άρνηθούν ίσως την χάρι, αλλά και δεν θα του συγχωρήσουν το ότι έγινε αίτια να χάσουν δυο πολύτιμες ώρες, είτε από την δουλειά τους, είτε από την άνάπαυσί τους.

ΣΤΗΝ πολιτική συνεστίασι είναι άλλο πράγμα: όσοι προσέλθουν (και δεν είναι καθόλου μόνο τα πειθαρχημένα πιόνια του κομματικού μηχανισμού — αντιθέτως, αυτά αποτελούν την ελαχίστη μειοψηφία), θα «καταφθάνουν άσθμαίνοντας, όλοι και όλες, κατά δύναμη καλοντυμένοι (δεν θα άπουσιάζουν οι θεαματικές γούνες «ρενάρ», άλλ' ούτε και τα γουνάκια από κουνέλι...), συνοδεύοντας τις γυναίκες τους (και αντιστρόφως), ευδιάθετοι, καθόλου (ούτε πλασματικά, ού-

τε άληθινά) φανατισμένοι, γελαστοί, χαρούμενοι. Έν όλοις, θα έλθουν με την άπόφασι να περάσουν μια ώρα βραδιά, την όποια θα ποικίλη και ένας πολιτικός λόγος. Άριστος συνδυασμός: «κοσμική» εκδήλωσι (κλιμακωμένη, άναλόγως, σε διάφορες διαβαθμίσεις), εύπρέπεια (κ' εδώ ή κλιμάκωσι είναι άνάλογη), έξαρσι της άτομικότητος (ό καθείς, σε μια συνεστίασι, νομίζει, ξαφνικά, ότι γίνεται σπουδαίος παρόντων). Και υπεράνω όλων: ή ψευδαίσθησι ότι είσαι όμοτράπεζος του κατά τα άλλα άπορσιτού άρχηγού ή «μεγαλοκομματάρχου» — κολακεύσαι να πιστεύεις ότι είσαι «προσκεκλημένος» του, σαν να σε είχε καλέσει στο σπίτι του. Ή, εάν την συνεστίασι όργανώνη τυπικά κάποιος «τρίτος», προς τιμήν του άρχηγού, αισθάνσαι αυτόματως ότι ή άπόστασι μεταξύ σας περίπου έκμηνέζεται — ενώπιος ενώπιω, εκείνος ήλθε για σένα και σύ για εκείνον...

Κ' έπειτα: Τα συνήθως έκτυφλωτικά φώτα της μεγάλης αίθουσας, τα άστραφτερά μαχαιροπείруνα (όστράφουνα από την φύσι τους, ακόμη και στις πιο δεύτερες ταβέρνες), ή «λαγγή τους, τα πάμπολλα στρωμένα τραπέζια, που περιμένουν τους προσκεκλημένους, ή έορταστική ατμόσφαιρα, ή αΐγλη την όποια προσδίδει ή παρουσία διλης της κομματικής Ιεραρχίας, που συνήθως είναι και, κατά τεκμήριο, πρόσωπα ύψηλά Ιστάμενα, ή έσ-οδος του άρχηγού και ή θερμή κίνησι του χεριού του προς όλες τις κατευθύνσεις, που εκεί, στον στενό, όπωσδήποτε, χώρο, μετα-

βάλλεται, υπό κλίμακα, σε χαιρετισμό, που άπευθύνεται και προσωπικά στον καθένα, όλα αυτά συνθέτουν ένα μάλλον θελκτικό σύνολο, που άποβαίνει εύχρηστο για πολλά γούστα: και για όσους αισθάνονται να ίκανοποιήται ή ματαιοδοξία τους (και τέτοιους θα εύρη κανείς σε όλα τα στρώματα) ή ή περιέργειά τους, καθώς έχουν την εύκαιρία να βλέπουν από κοντά πρόσωπα και πράγματα που τους συγκινούν καθημερινώς εκ του μακρόθεν, και για όσους συνδυάζουν το τερπνόν με το όφελιμο — την άφορμή να έκτονώσουν την πληθωρική πολιτική όρμητικότητά τους στα πλαίσια μιας ζεστής «κοινωνικοοικογενειακής» άτμοσφαιρας.

● Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ σε μια πολιτική συγκέντρωσι σε κλειστό χώρο (σε αίθουσα κινηματογράφου) άποτελεί, πλην έξαιρέσεων, περίπου ύποχρέωσι εν είδει καταναγκαστικών έργων. Είναι το είδος που τείνει να έκλειψη ραγδαίως.

● Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ σε μια μεγάλη συγκέντρωσι σε άνοικτο χώρο (σε έκτελει έκτελει καθήκοντος, ή φυσιολογική διέξοδος για μια πληθωρική μαχητικότητα, ή ίκανοποίηση περιεργίας — ή και τα τρία μαζί. Είναι το είδος που διατηρεί την άναγκαιότητά του.

● Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ σε μια πολιτική συνεστίασι άποτελεί για κάθε προσερχόμενο ένα «γεγονός» στην μικρή ή μεγάλη ζωή του. Είναι το είδος που άναπτύσσεται ταχύτατα σε όλους τους τομείς και της πολιτικής και της επαγγελματικής και της κοινωνικής ζωής.

Όλοι με την Πύλαρο

ΣΤΟΝ ήμερήσιο τύπο δημοσιεύθηκε πρό ήμερών μια αξιοπρόσεκτη στατιστική πληροφορία: «Ότι για το 75% των Άθηναίων ή βασική ψυχαγωγία είναι το φαγητό. Ευεξήγητη, συνεπώς, ή ραγδαία έξάπλωσι που σημειώνει ο θεσμός των συνεστιάσεων — ένας θεσμός που, όταν πρωτοεμφανίσθηκε στην χώρα μας, πριν από μια περίπου δεκαετία, είχε γίνει δεκτός και με πολλή επιφύλαξι και με άρκετα εϊρωνική διάθεσι. Τώρα: όλοι με την Πύλαρο — ακόμη και ή προλεταριακή ΕΔΑ δεν θέλησε να ύστερήσει και διάλεξε ένα κεντρικό ξενοδοχείο (με όνομα, μάλιστα, που δεν έχει την παραμικρή σχέση με τον Άνατολικό Κόσμο

— λέγεται «Έσπέρια»...), για να συζητήσει και να έκθεση εκεί τα προβλήματά της, μεταξύ τυρού και αχλαδιού και εν μέσω του θορύβου που έκαναν τα μαχαιροπείруνα του προλεταριάτου...

Της μόδας, λοιπόν, ή συνεστίασι. Το τερπνόν μετά του όφελιμου — το τερπνόν καλύπτεται από το «σύν», και το όφελιμο από την «έστιάσι». Όσο για κάποιο λόγο (πολιτικό ή μη), που άκούεται περί τα έπιδόρπια, ε, αυτός είναι το άναγκαίο κακό! Δεν μπορεί κανείς να τα θέλη και όλα δικά του...

Ή συνήθεια των συνεστιάσεων δεν είναι ντόπια. Ή, μάλλον, για την ακρίβεια, από τον τόπο μας

κατάγεται (τα περίφημα συμπάσια των άρχαίων), που, όμως, ξενητεύθηκε, για να έπιστρέψη, τώρα, εν είδει όμογενούς της ΑΧΕΠΑ και μάλλον άγνωρίστη, από την Άμερική... Πρώτος έδειξε συμπάθεια προς την καθιέρωσι της ο άρχηγός των Προοδευτικών κ. Σπ. Μαρκεζίνης — στις παραμονές των εκλογών του 1956 ώργάνωσε για τρίτη φορά συνεστίασι, με είσιτήριο για όλους άνεξαιρέτως τους συνδαιτυμένες, στην Θεσσαλονίκη. Το είσιτήριο — αυτό ακριβώς είναι το χαρακτηριστικό μιας συγχρόνου συνεστιάσεως, εκείνο το στοιχείο που την διαφοροποιεί από τα ποικίλα «τσιμπούσια», με τα όποια άλλοτε (και τώρα) οι πολιτευόμενοι (και τα καθεστώτα — όπως π.χ. συνέβαινε με την δικτατορία της 4ης Αυγούστου, ή όποια ώργάνωνε τα δωρεάν λαϊκά τσιμπούσια στο Παναθηναϊκό Στάδιο, για τον πανηγυρισμό της επέτειού της) δωροδοκούσαν τους «πιστούς». Κ' είναι φυσικό ότι ο κ. Μαρκεζίνης έπαίρεται (δσο έπαίρεται και για την άναπροσάρμογη — αν όχι παραπάνω!) που αυτός πρώτος είχε την έμπειυσι και την «τόλμη» να μεταφέρει το είδος τουτο από την Άμερική και να το έπιβάλλη τελικά. Έπεξηγεί, όμως: ότι ναι, ή συνήθεια των συνεστιάσεων ήλθε από την Άμερική, αλλά και εκεί είχε μεταφερθῇ από την Γαλλία, όπου το είδος αυτό καθιερώθηκε στις παραμονές της επαναστάσεως που έγινε κατά του βασιλέως Λουδοβίκου - Φιλίππου το 1848. Και ακόμη: ότι στην Άμερική οι συνεστιάσεις όργανώνονται μόνο κατά την προεκλογική περίοδο, ενώ αυτός (ο κ. Μαρκεζίνης) χρησιμοποιοεί την συνεστίασι ως μέσον πολιτικής εμφάνσεως σε κάθε περίστασι. Και μια ακόμη λεπτομέρεια: ότι στην Άμερική, για να έχει κανείς το δικαίωμα να παρακαθήσει στο μεγάλο τραπέζι του ύποψηφίου προέδρου, πληρώνει 100 δολάρια — μια τιμή που ο κ. Μαρκεζίνης νομίζει ότι τον κολακεύει ιδιαίτερος, αφού οι προνομιούχοι, που κάθονται στο δικό του τραπέζι, πληρώνουν δολάρια 33, μια τιμή καθόλου εύκαταφρόνητη για τα ελληνικά μέτρα.

Άλλά, για να είναι κανείς δικαίος: Ναι, ο άρχηγός των Προοδευτικών υπήρξε, όντως, στην χώρα μας, ο πρώτος διδάξας σε αυτόν τον τομέα. Όστόσο, την χαριστική βολή για την επικράτησι του θεσμού και την ραγδαία

έξάπλωσί του την έδωσε ο κ. Α. Παπανδρέου. Και ήταν φυσικό, αφού ο υιός του άρχηγού της ΕΚ έρχόταν κατ' ευθείαν από την Άμερική. Βεβαίως, υπάρχουν και οι άσπονδοι «φίλοι» του, που διατείνονται ότι ο κ. Α. Παπανδρέου, για να ήταν συνεπής με τις άρχες που διακηρύσσει, θα έπρεπε να συνδυάζη μια δημοσία, εν είδει συνεστιάσεως, εμφάνισι του με «λιτό γεύμα» — μια σπνήθεια, έπίσης, που βάλλει στα άμερικανικά κολλέγια, στα πλαίσια έκδηλώσεων που όργανώνουν (έράνους κλπ.) χάριν φιλανθρωπικών σκοπών. Μέχρι στιγμής, πάντως, μέσα στα πλαίσια σειράς άλλεπαλλήλων συνεστιάσεων, που έκαμε ο υιός του άρχηγού της ΕΚ, δυο μόνο «λιτά γεύματα» παρέθεσε — το ένα στο «Χίλτον», προσφάτως, και το άλλο, το καλοκαίρι, στην Πάτρα. Κι αυτά, μάλλον άκούσια, χωρίς να έχη τέτοια πρόθεσι — έξ ου και πολύ λίγο άγγιξε το αξιοθρήνητο πιάτο, που προσεφέρθη και την μια και την άλλη φορά.

Ή παρουσία του κ. Α. Παπανδρέου επί της πολιτικής σκηνής διανοίγει και άλλη μια πιθανότητα: να μεταφερθῇ γρήγορα στην χώρα μας και ή όπερεττοποίηση του προεκλογικού άγώνος, όπως συμβαίνει στην Άμερική, όπου ή εμφάνισι ή ή περιουσία ενός ύποψηφίου μεταβάλλεται σε φέιστα και θέαμα άνευ προηγουμένου διά μέσου των κεντρικώτερων όδών των πόλεων, με παρελάσεις άνθοστολιστών άρμάτων, μουσικών και πειθαρχημένων χορευτικών συγκροτημάτων και με πάσης φύσεως άλλες άττραξιόν, σκοπός των όποιων είναι να έντυπωσιάζουν το κοινό και να το έπηρεάζουν ευνοϊκά, σύμφωνα με το πανάρχαιο δόγμα ότι το κοινό χρειάζεται άρτο και δημόσια θεάματα. Μια έκδηλωσι που και στην Άθήνα έκανε πρό έτών δειλά - δειλά την εμφάνισι της (ως κακέκτυπο, φυσικά), κατά την διάρκεια προεκλογικής έκστρατείας σε δημοτικές εκλογές, όπου τις τάξεις παρομοιάς παρελάσεως έπείστρατευθη να πυκνώσει ή μισθοσυντήρητη δημοτική μπάντα. Έκτοτε το πείραμα δεν επανελήφθη. Και όλα μέν πείθουν ότι ταχέως τένομε να έκσυγχρονισθόμε και στο είδος αυτό. Προς το παρόν, όμως, τα «θειάματα» λείπουν, και μένει μόνον ο «άρτος», που κατακτά συνεχώς έδαφος και τείνει να άποτελέσει, ως έκδηλωσι, όργανική άνάγκη, όχι μόνο στον πολιτι-

κό, αλλά και στους άλλους τομείς της ζωής μας, όπου οι συνεστιάσεις πληθύνονται ως η άμμος της θαλάσσης, για μύλλου πτήσημα.

Και δεν μπορεί κανείς παρά να παραδεχθεί ότι στον τομέα των πολιτικών συνεστιάσεων έχει σημειωθεί ούσασιτική ποιοτική βελτίωση. Βεβαίως, εξ ύπαρξης, οι συνεστιάσεις που ώργάνωσε η Λέσχη των Προοδευτικών ήσαν άψογες — εξ ου και η τιμή του εισιτηρίου ήταν έδω πάντοτε άμμη. Τα άλλα κόμματα περιωρίζοντο σε μια αίσουσα κάποιος απόκεντρης ταβέρνας και στο σερβίρισμα ενός άπυχου πιάτου, με τις κλασικές δυο ψιλές φέτες ψητό, που συνώδεσαν μερικές πασιασμένες τηγανητές πατάτες, λίγη φέτα τυρί, δυο γιαλαντζή ντολμαδάκια, δυο ελιές, μια σαλάτα, λίγο κρασί. Το «μενύ» αυτό είχε καταντήσει κλασικό όχι μόνο για το είδος των παραπάνω συνεστιάσεων, αλλά και για όλα γενικά τα γεύματα που το «κόμμα» προσέφερε προς τιμήν του «άρχηγού», είτε στην πρωτεύουσα, είτε στην ύπαιθρο, κατά τις διάφορες περιόδους. Και είχε άποδη άφόρητο — σε βαθμό που για το τιμητικό τραπέζι του «άρχηγού» άρχισε σιγά-σιγά να διαφοροποιείται το «μενύ», να γίνεται, ειδικά γι' αυτό, το προνομιούχο τραπέζι, υπό τα όμματα των πληθείων συνδαιτυμόνων, όρεκτικότερο, πλουσιότερο και... θερμότερο. Έως ότου, πάλι, εξισώθηκαν οι όροι, με την βελτίωση, γενικότερα, όλης της ώργάνωσης ως και με την επικράτηση κάποιων έκλεκτικότητας και στην έκλογη του χώρου — άρχισαν να προτιμώνται τα μεγαλύτερα ξενοδοχεία, και η επί των εισιτη-

ρίων αναγραφόμενη τιμή να άνεβαίνει άλματωδώς.

Έτσι, π.χ.: Με εξαίρεση τον κ. Γ. Μαύρο, ό οποίος είχε εισιτήριο 45 δρχ. και έκαμε την συνεστιάσι του μακριά από τις πολυτελείς αίθουσες του κέντρου (των Άθηνών — προς άρσιν κάθε παρεξηγήσεως!), άπεδείχθη από την σειρά των άλλων έλλων άλλων ποικίλων πολιτικών συνεστιάσεων, που έγιναν το τελευταίο δίμηνο, ότι η βασική «ταρίφα» κυμαίνεται, κατά μέσον όρο, στις 100 δρχ.

• ΤΟΣΟ έστοίχιζε, κατ' άτομο (100 δρχ.), η συμμετοχή στην συνεστιάσι του κ. Α. Παπανδρέου στο «Χίλτον».

• ΤΑ ΔΙΠΛΑΣΙΑ (200 δρχ. κατ' άτομο) έστοίχιζε η συμμετοχή στην συνεστιάσι του κ. Μαρκεζίνη, που προηγήθη κατά τις «Μεγάλης Βρετανίας». Κατ' εξαίρεση, όσοι έκάθισαν στο ίδιο τραπέζι με τον άρχηγό των Προοδευτικών έπληρώσαν τα πεντάπλσια (1.000 δρχ.). Το «μενύ», που προσέφερε έδω, ήταν πολύ έλκυστικό: Όρνιθερ περιποιημένα, λαζάνια έν είδει όγκρατέν, ως πρώτο πιάτο, κοτόπουλο με μαρινάτια, ως δεύτερο πιάτο (εύτυχώς, ήσαν άκίνδυνα τα μανιτάρια — δεν ήταν εύκολο να περισείη δηλητήριο...) και παγωτό μόκα. Υπολογίζεται ότι η Λέσχη των Προοδευτικών άπεκόμισε έκείνο το θράδυ, μετά την άφαίρεση των έξόδων, περίπου 150 χιλιάδες δραχμές.

• ΣΤΙΣ 125 δρχ. άνέθηκε η τιμή για την συμμετοχή στην τελευταία συνεστιάσι του κ. Άνδρέα Παπανδρέου (τήν περασμένη Τρίτη), στο «Κινγκ Τζώρτζ».

του κ. Γ. Παπανδρέου, που θα ήταν και ό όμιλητής, είχε άτυχη εξέλιξη. Συνέπεσε με την κάποια έξαρσι που σημείωσε η κακοκαιρία, ό κ. Γ. Παπανδρέου δεν κατέβηκε από το Καστρί — οι κάκες γλώσσες είπαν ότι εύκαιρία ζητούσε για ν' άποφύγη την ένώπιος ένωπιώ εξέγησι με την όρμητική άνδρεοπαπανδρείζουσα ΕΔΗΝ, που θα άπαιτούσε έπιτακτικά να ρίξη στο κρασί του περισσότερο άδικαλαξία, ένώ ό ίδιος ήταν προαποφασισμένος να κόμη το αντίθετο, ως αντίρροπο στα άκραία συνθήματα που, λίγες ημέρες πρίν, είχε ρίξει, κατά την ίδική του συνεστιάσι, ό κ. Α. Παπανδρέου... Η συνεστιάσι έκείνη της ΕΔΗΝ τελικά ματαιώθηκε. Οι 75 δρχ. (άντιστοιχούσαν σε ένα πιάτο με λίγο κρέας, σαλάτα, αυγό και γλυκό), που είχε πληρώσει ό καθένας από τους 530 συνδαιτημένους, έπεστράφησαν, άλλα το ξενοδοχείο έκράτησε τις 2.000 δρχ., που εί-

χε είσπράξει ως προκαταβολή από την ΕΔΗΝ, για τα έξοδα που είχε ύποστη. Και ό λόγος του κ. Γ. Παπανδρέου μετεδόθη ά-

Δυσάρεστο τέλος

ΕΙΝΑΙ στην μοίρα της ΕΚ να άτυχη στίς συνεστιάσεις της. Έν πρώτοις, όλοι θα θυμούνται την πραγματικά κακότυχη συνεστιάσι που είχε πρό έτών ώργανώσει ό μακαρίτης φιλελεύθερος δήμαρχος της Νέας Φιλαδέλφειας Τρυπιάς, σε μια ταβέρνα της Κηφισιάς. Έπρόκειτο να παραστή και ό κ. Α. Παπανδρέου (τότε ό υιός του άρχηγού της ΕΚ άνέβαινε σιγά-σιγά στην ιεραρχία της ΕΚ, προκαλώντας ποικίλες άντιδράσεις στους κάλπους του κόμματος), και ήδη η άτμόσφαιρα είχε ήλεκτρισθή, διότι οι «στανδρεϊκοί» της έποχής έκείνης άπειλούσαν ότι θα προκαλούσαν έπεισόδιο, αν ό υιός του άρχηγού της ΕΚ έκφωνούσε ήγετικό λόγος. Κάποια ώρα έφθα-

σε και ό κ. Α. Παπανδρέου, και τό γεύμα άρχισε. Όπάτε άκούσθηκε μεγάλο σούσουρο. Μια φήμη έκανε φτερά: ό δήμαρχος πέθανε. Πέθανε; Πώς πέθανε;... Τό σούσουρο έγινε πανικός. «Ένα γιατρό» — φώναζε κάποιος. Ό γιατρός ήταν ήδη σκυμμένος επάνω από τον δήμαρχο — ό βουλευτής της ΕΚ κ. Κοκκέβης. «Όχι, ό Τρυπιάς δεν είχε πεθάνει, άλλ' είχε ύποστη καρδιακή κρίσι και ήταν άνάισθητος. Τόν διεκόμισαν σε νοσοκομείο. Κακήν κακώς διελύθη η συνεστιάσι. Τα στελέχη άπεχώρησαν άμέσως. Μερικοί συνδαιτηγμένοι έμειναν για να συνεχίσουν τό φαγητό. Ό δήμαρχος (όρμητικός μαχητής για την παράταξι του) πέθανε λίγες ώρες μετά, στο νοσοκομείο, όπου τόν είχαν μεταφέρει...

Άπρόσκλητη εμφάνισι

ΠΕΡΙΠΛΟΚΕΣ παρουσίασαν και όλες σχεδόν οι τελευταίες συνεστιάσεις της ΕΚ. Οικογενειακές διαμάχες... Ό «Νέστορ» της ΕΚ (ό κ. Ν. Μπακόπουλος) προσεπάθησε, κατ' άρχήν, να κρατήσει την ίσορροπία μεταξύ της συνεστιάσεως στην όποία έμνησε ό κ. Α. Παπανδρέου, στο «Χίλτον», και της συνεστιάσεως που ώργάνωσε, λίγες ημέρες μετά, στο κέντρο «Καλαμπόκας», ό κ. Γ. Μαύρος. Έκφράζοντας τις άπόψεις της ήγείας, ό κ. Μπακόπουλος προσεπάθησε (με ύπονοούμενα, περισσότερο) να «συμμαζέψη» τόν όμιλητή. Ήταν φυσικό ότι προεκάλεσε την δυσφορία του κ. Α. Παπανδρέου — και του κοινού, που κάθε άλλο παρά άηθε στην «ήγετική» πέρυγα και άντιπαθούσε φοβερά τους «Νέστορες». Στην συνεστιάσι του κ. Γ. Μαύρου, ό κ. Μπακόπουλος ήταν μέσα στο κλίμα του. Και χειρίσθηκε την ύπόθεσι μάλλον άνετα.

Άλλ' έκείνη η μοιραία συνεστιάσι του «Χίλτον», που είχαν ώργανώσει οι λεγόμενοι «δημο-

κρατικοί σύνδεσμοι», δεν είχε ως μόνη δυσάρεστη εξέλιξη για τους ώργανωτάς την άπρόσκλητη εμφάνισι του κ. Μπακοπούλου. Στά παρασκήνια διεφάνοντο και μερικές σκιές που είχαν δημιουργηθή, ως φαίνεται, από μια άλλη (άκόμη σε στενότερο κύκλο) — στα πλαίσια της Κεντροαριστεράς, αυτής καθ' έαυτήν) διαμάχη: Μεταξύ των ώργανωτών της συνεστιάσεως τούτης και των ώργανωτών μιας άλλης συνεστιάσεως, που είχε γίνει στο ξενοδοχείο «Άμπαρσσαντέρ», πρό άρκετού χρόνου. Οι τελευταίοι έπήραν προσκλήσεις για να παρastoύ στην συνεστιάσι των δημοκρατικών συνδέσμων, άλλ' ένα πρωί οι προσκλήσεις έκείνες έζητήθησαν πίσω — οι άποδέκται τους θα ήσαν μάλλον άνεπιθύμητοι. Η ύπόθεσι δημιουργήσε χάσιμα και, όσο κι αν έκρατήθη μυστική, διέρρευσε. Καί, όπως ήταν φυσικό, διέρρευσε με άρκετο άλατοπίπερο — περισσότερο, ίσως, από όσο ύπήρχε έκείνο το θράδυ στην αίθουσα της συνεστιάσεως.

Και έπεται συνέχεια...

ΚΑΘΕ καινούργιος θεσμός συναντά τις δυσκολίες του έως ότου καθιερωθή. Συνεπώς, και οι πολιτικές συνεστιάσεις δεν θα μπορούσαν να άποφύγουν τόν μοιραίο κύκλο. Καί, φυσικά, οι δυσάρεστες έκπληξεις, οι παρεξηγήσεις κλπ. έπιφύλασσονται για τους άμφιπρόωνες που δεν έχουν τακτοποιημένα τα οικογενειακά τους. Ένώπιος ένωπιώ

άντιμετωπίζει κανείς μερικές φορές ώμη την αλήθεια. Η διαδρομή του χρόνου θα καταδείξη αν η μεταμφύτευσι των συνθηείων είναι πραγματαποιήσιμη από χώρα σε χώρα. Προς τό παρόν, η προεκλογική περίοδος άρχισε με ζωηρότατη «φαγώμαρα» — από πάσης άπόψεως. Και έπεται συνέχεια...

Νίκος Μεταξάς

Ό αιώνας του ψεύδους και του μύθου

Του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Όλοι γνωρίζουν ότι μεταξύ των κανόνων της χρηστομαθείας και της καθημερινής πραγματικότητας υπάρχει χάσιμα μέγα. Ότι το ψεύδος (εις τό όποίον καταφεύγει ό άνθρωπος από της νησιακής ηλικίας του άμυντικής), όσον και αν καταδικάζεται, άποτελεί μίαν από τας έκδηλώσεις της κοινωνικής συμβίσεως. Και ότι χρησιμοποιείται άνέκαθεν, όχι μόνον από τα απλά άτομα εις τας μεταξύ των σχέσεις, αλλά —πολύ περισσότερο— από εκείνους που άπευθύνονται εις τό σύνολον και κατευθύνουν τας τύχας του συνόλου, είτε με την δημοκρατική, είτε με την ολοκληρωτική διαδικασία. Τό ψεύδος έθεωρήθη πάντοτε άπαραίτητον και δικαιολογούμενον όπλον των κυβερνώντων και των «πολιτικών» γενικώτερον.

Κατά τους νεωτέρους χρόνους όμως έχει έπέλθει μεγάλη μεταβολή και εις την ποιότητα και εις την σκοπιότητα του ψεύδους, του όποίου κάμνουν χρήση οι κυβερνώνες. Κατά τό άπώτερον, σχετικώς, παρελθόν τό ψεύδη απέδελπαν: εις την άπόκρυψιν μυστικών, τό όποία θα ήσαν χρήσιμα εις τόν έχθρόν — εις την παραπλάνησιν του δι' άπατηλών ένεργειών — εις την παγίδευσιν του άκόμη. Ήταν προσωρινά όργανα ένός περιορισμένου κύκλου πολιτικών και διπλωματών, που έγγράφον την άλήθειαν (τόν όποίον ύπωπτεύετο) και τό έσωτερικόν έπέδιδκον την διατήρησιν του ήθικού του λαού κατά τό κρίσιμον διάστημα ή την άποφυγήν πρόρων έμπλοκών.

Όταν την 15ην Αύγουςτου του 1940 Ιταλικόν ύποδρύχιον έτορπύλισε την «Έλλην», ήγκυροβλημένην εις την Τήνον και σημαιοστόλιστον διά την έορτήν της Παναγίας, ή ελληνική κυβέρνηση έίχεν άμέσως άντικειμενικά άποδείξεις της έθνικότητας του άνάνδρου ύποδρυχίου: Ήσαν τα θραύσματα της τορπίλλης με Ιταλικάς έπιγραφάς. Άπέκρυψεν, έν τούτοις, την αλήθειαν, την όποίαν έγνώριζε. Καί ή άπόκρυψις της αλήθείας είναι και αυτή ψεύδος. Άνεκοίνωσεν ότι τόν τορπιλλισμόν ένήργησεν ύποδρύχιον «άγνώστου έθνικότητας». Διότι δεν θα είχε καμμίαν πρακτικήν σημασίαν να μάθη άμέσως ό έλληνικός λαός τόν δράστην (τόν όποίον ύπωπτεύετο) και διότι έπίσημος καταγγελία του ίσως να έπετάχυνε την έπίθεσιν του. Πρόκειται περί ψεύδους, δια τό όποίον δεν ήμπορεί κανείς να μεμφθή την τότε ελληνικήν κυβέρνησιν, άνεξαρτήτως της γενικώτερας γνώμης την όποίαν έχει περί αυτής.

Η άπόκρυψις του γεγονότος

Επίσης, όταν την 24ην Όκτωβρίου του 1962 — κατά την κρίσιν της Κούβας — οι σοβιετικοί πύραυλοι ήταν έστραμμένοι προς τας Ήνωμένες Πολιτείας, ή άμερικανική κυβέρνηση άπέκρυψεν από τών λαών της και από τόν κόσμον τό συγκλονιστικόν αυτό γεγονός. Και ό πρόεδρος Κέννεντυ, ό όποιος κατά την κρίσιμον ήμέραν εύρίσκετο εις τό Σικάγον, δια να δικαιολογήση την αίφνιδίαν έπιστροφήν του εις την Ουάσιγκτων, δεν είπεν ότι υπάρχει άμεσος κίνδυνος πυρηνικής άναφλέξεως, αλλά προσεποίηθή ότι είχε περυντόν 39 βαθμών. Έψεύσθη, δηλαδή. Άλλά τό ψεύδος του, τό βραχυπρόθεσμον, ούτε

τόν άμερικανικόν λαόν εξημίωσεν, ούτε την παγκόσιμον ειρήνην έβλαπεν.

Υπάρχουν πολλοί, που ύποστηρίζουν ότι και ό πρόεδρος Άϊζενχάουερ ώφειλε να ψευσθή την 1ην Μαΐου του 1960, όταν κατεργρήθη εις την Σοβιετικήν Ένωσιν τό κατασκοπευτικόν άεροπλάνον Υ2 με πιλότον τόν Πάουερς. Καί άντί να όμολογήση την κατασκοπευτικήν άποστολήν του, να ίσχυρισθή ότι ό Πάουερς «παρεφρόνησεν» ή «έλλιποτάκτησεν εις τόν έχθρόν». Καί τούτο δια δύο λόγους: Πρώτον, διότι μετά δύο έβδομάδας έπρόκειτο να γίνει συνάντησις κορυφής με τόν Κρούτσσεφ εις Παρισίους, ή όποία και, κατόπιν της όμολογίας, έτορπιλλίσθη. Καί δεύτερον, διότι τοιαύτα κατασκοπευτικά «άτυχήματα» δεν όμολογούνται, έφ' όσον ή όμολογία των ουδεμίαν πρακτικήν σκοπιμότητα έξυπηρετεί.

Πέραν των ψευδών αυτών, κατά τους νεωτέρους χρόνους χρησιμοποιούνται και άλλα πολύ μεγαλύτερα και πολύ σπουδαιότερα. Σκοπός των δεν είναι ή άπόκρυψις ένός μυστικού — δια της άρνήσεως ή της παραπλάνησεως. Καί στόχος των δεν είναι ό έχθρός, αλλά όλόκληρος ό κόσμος. Τα νέα πολιτικά και κοινωνικά ψεύδη άποβλέπουν εις την δημιουργίαν «πραγματικότητων» δι' έξαπατήσεως όσον τό δυνατόν μεγαλύτερου αριθμού ανθρώπων. Άποτελούν ύψηλότεραν μορφήν διαστροφής της αλήθείας, προορίζονται δια την αιώνητητα, εί δυνατόν, και δι' αυτό τους άξίζει κομψότερος χαρακτηρισμός. Είναι μ υ θ ο ι με φιλοδοξίας παγκοσμίου άποδοχής.

Γεμάτος από τοιούτους μύθους είναι ό 20ός αιώνας. Η ανάπτυξις των μέσων έπικοινωνίας και διαμορφώσεως της κοινής γνώμης, ή τελειοποίησις των μεθόδων ψυχολογικού έπηρεασμού, ή άποφασιστική σημασία την όποίαν άποκτούν με την πάροδον του χρόνου ό τύπος, τό ραδιόφωνον, τό βιβλίον, ή τηλεόρασις, ό κινηματογράφος, τό θέατρον εις τας συγχρόνους κοινωνίας της έπεκτεινομένης έγγραμματοσύνης, διευκολύνουν μεγάλως την διάδοσιν και την έπιβολήν άκόμη των μύθων αυτών, ως αληθειών, εκ μέρους εκείνων που έχουν ειδικούς λόγους.

Έγκληματικά είδωλα

Ενας από τους εύρύτερον διαδεδομένους μύθους των νεωτέρων χρόνων, είναι ό μύθος περί του κομμουνισμού ως καθεστώτος κοινωνικής δικαιοσύνης, υπό τό όποίον έχει καταργηθή, δήθεν, κάθε έκμετάλλευσις και άδικία και κοινωνική άνισότης. Όσοι ζούν υπό τοιούτον καθεστώς γνωρίζουν πόσον τραγικώς άπέχει ό μύθος αυτός από την πραγματικότητα και πολλοί προσπαθούν, άκόμη και με κίνδυνον της ζωής των, ν' άπαλλαγούν από την αίχμαλωσίαν του. Οι άλλοι, όμως, ό στερούμενοι της όδυνηράς έμπειρίας, εξακολουθούν να πιστεύουν τόν μύθον, που καλλιεργείται επί ήμισυν αιώνα με όλας τας μεθόδους παραπλάνησεως της κοινής γνώμης.

Δύο μύθοι, προσφατώτεροι, έχουν τάσον έπιβληθή, ώστε ν' άποτελούν τό θεμέλιον της μεταπολεμικής εύρωπαϊκής πραγματικότητας. Ό πρώτος συγκαταλείπει την Γαλλίαν μεταξύ των νικητών του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου, ένώ τα άντικειμενικά ιστορικά δεδομένα δεν τόν δικαιολογούν. Ό δεύτερος ύποστηρίζει ότι ό γερμανικός λαός ήτο άντίθετος προς τό χιτλερικό καθεστώς και δεν γνώριζε τα έγκλήματα, που διέπρατταν οι ένσάρκωται του καθεστώτος αυτού. Ούτε όμως τό γεγονός του υπό τόν στρατηγόν Ντρε Γκώλ άγώνος της «μαχαμένης Γαλλίας» και της τελικής έσωτερικής αντίστασεως, ούτε ή άποτυχούσα δολοφονική κατά του Χίτλερ άπόπειρα της 20ής Ιουλίου 1944, άποτελούν έπαρκείς άποδείξεις της αληθείας των δύο ιστορικών κατασκευών.

Είς τα Βαλκάνια έκαλλιεργήθησαν με ιδιαιτέραν έπιμέλειαν δύο άλλοι μύθοι. Ό ένας εκ μέρους της Γιουγκοσλαβίας, ή όποία δια να ίκαλύψη τό έπεκτατικώς θάψει της ίσχυρίζεται ότι πέραν των γνωστών έθνότητων υπάρχει και μια άλλη, ή «μακεδονική». (Την ύπαρξιν της όποίας μόλις τό 1944 άνεκάλυψε). Καί ό άλλος εκ μέρους της Βουλγαρίας, ή όποία ύποστηρίζει σοβαρώς ότι ήγωνίσθη κατά τό χιτλερισμόν, ένώ και ως κράτος και ως έθνος ύπήρξε σύμμαχος του χιτλερισμού και κατά την περίοδον της κυριαρχίας του έπαφελήθη κτηνωδώς της συμμαχίας αυτής, τόσο εις βάρος της Έλλάδος, όσον και εις βάρος της Σερβίας. Ό είκοστός αιώνας είναι ό αιώνας της έξευτελιστικής δια των ανθρώπων κατασκευής έγκληματικών είδωλων (Μουσσολίνι, Στάλιν, Χίτλερ) και της εύχεροσθ δημιουργίας και διαδόσεως πάσης φύσεως μύθων, που προσπαθούν να διαστρέψουν, να τροποποιήσουν ή να συμπληρώσουν την ιστορίαν.

Θ. Παπακωνσταντίνου

Η αξιοποίηση της περιοχής του Φαληρικού Δέλτα είναι μία υπόθεση με έντονες, όπως λέγεται, παρασκηνιακές ζυμώσεις. Άρχισε με την προπερσινή προκήρυξη ένος, αγνώστου στο εύρύ κοινό, αρχιτεκτονικού - πολεοδομικού διαγωνισμού, καί, αφού πέρασε ένα στάδιο φαινομενικώς ήρέμου επώσεως, κατέληξε στην πρόσφατη διελκυστίνδα μεταξύ των τεχνικών και διοικητικών μελών της αρμοδίας επιτροπής του Ε.Ο.Τ. Κοινό χαρακτηριστικό όλων των επαλλήλων φάσεων της υποθέσεως υπήρξε η επιμελής απόκρυψη των αποτελεσμάτων του αρχιτεκτονικού - πολεοδομικού διαγωνισμού και η επιμονή του κράτους και του ΕΟΤ να αγνοούν τις διαμαρτυρίες των θραβευθέντων, σ' αυτόν ακριβώς τόν διαγωνισμό, αρχιτεκτόνων. Φυσικά, κανείς δεν υποχρέωσε το κράτος και τον ΕΟΤ να προκαλέσουν τον αρχιτεκτονικό - πολεοδομικό διαγωνισμό, που είχε τόση επιτυχία, αφού έθραβεύθησαν όχι μία, αλλά 4 μελέτες. Κατόπιν των προσφάτων εξελίξεων (ο υπουργός Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Νικ. Καρμίρης ανέθεσε την έκ νέου μελέτη του θέματος σε τριμελή επιτροπή), η υπόθεση της αξιοποιήσεως της περιοχής του Φαληρικού Δέλτα παρουσιάζει πολλές όψεις: Μετά προτεινόμενα από τις θραβευθείσες αρχιτεκτονικές μελέτες μέτρα, το Νέο Φάληρο θα αποβή ή «προθήκη» του αττικού λεκανοπεδίου και ο κύριος χώρος θερινής ψυχαγωγίας των κατοίκων της πρωτευούσης. Οι θραβευθέντες —και αγνοηθέντες— αρχιτέκτονες απειλούν με μηνύσεις τον ΕΟΤ έφ' όσον δεν προχωρήσει στο δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού. Ο Σύλλογος Αρχιτεκτόνων, και ειδικώτερα το σώμα των Έλλήνων αρχιτεκτόνων, τελεί έν αγανακτήσει, λόγω της έμμονής του ΕΟΤ να μην προχωρήσει στο δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού. Τά μέλη της κριτικής επιτροπής του αρχιτεκτονικού - πολεοδομικού διαγωνισμού (αγνωστον διατί), έτέθησαν στο περιθώριο. Το κοινό διερωτάται γιατί το αρμόδιο έργο δεν καθώρισε τακτική προθεσμία για την έκδοση του πορίσματος της τριμελούς επιτροπής — αφού το θέμα της περιοχής του Φαληρικού Δέλτα και ΕΠΕΙΓΟΝ είναι και ΟΛΟΥΣ τούς Αθηναίους άφορά.

Η ΛΥΣΗ «Δ» ΓΙΑ ΤΟ ΔΕΛΤΑ

Και η διελκυστίνδα μεταξύ των τεχνικών και διοικητικών της επιτροπής του Ε.Ο.Τ.

**‘Η περιοχή είναι μοναδική
για ιδεώδη τουριστική αξιοποίηση**

Εν ἀρχῇ ἦν ὁ διαγωνισμός. Προεκκρύχθη λίγο πρὶν ἐκπνευστὸν τὸ 1965. Οἱ οἰωνοὶ ἦσαν ἀριστοί: Ὁ ΕΟΤ εἶχε λαμπρὴν προέδρεσιν, ἡ συνσκόπησις τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς ὑπῆρξεν ἐπιτυχής, καὶ στὸν διαγωνισμόν ἔλαβαν μέρος δεκάδες ἀρχιτέκτονες. Τελικῶς, ἐβραβεύθησαν τέσσαρις μελέταις, ποὺ εἴχαν ἐκπονηθῆ ἀπὸ ἰσαριθμὲς ομάδες ἀρχιτεκτόνων. Ἐδῶ τελειῶνε τὸ πρῶτον στάδιον τοῦ διαγωνισμοῦ. Γιατί, ὁ ΕΟΤ ἐπεφύλαξε στὸν ἑαυτὸν του τὸ δικαίωμα νὰ ἐφαρμίσθῃ μία ἀπὸ τῆς βραβευθεισῶν μελετῶν (ἢ μία «συνθεσθῇ» ὅλων) τὸν λύσεων ποὺ δόθηκαν μὲ αὐτὲς) ἢ νὰ προκηρύξῃ νέον «ἐσωτερικόν» διαγωνισμόν μεταξὺ τῶν ἀμάδων τῶν βραβευθέντων ἀρχιτεκτόνων — αὐτὸ θὰ ἦταν τὸ δεύτερον στάδιον τοῦ διαγωνισμοῦ.

Οι μνηστήρες είναι πολλοί. Λέγεται ότι γνωστός ἀρχιεπίσκοπος τῶν Ἀθηνῶν ἀπήγαγε ἀπὸ τὴν κυβέρνησις νὰ τοῦ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις νέας μελέτης, ἀντὶ παυχλῆς ἀμοιβῆς. Λέγεται ὅτι κάποιος ἄλλος, ἀκόμη γνωστότερος, Ἕλληνας ἀρχιτέκτων τῆς ὀλοδοπατίας, θεωρεῖ τὴν ὑπόθεσιν «δικαίᾳ του». Καὶ ἐπίσης, λέγεται ὅτι μῆτᾳν στὸν χορὸ πανίσχυροι οἰκονομικοὶ παράγοντες τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Τὰ δυνάμει δὲν ἔχουν σημασίαν.

ποτέλεσμα τῶν πανταχόθεν πιέσεων ἤ-
ταν νὰ ἀπονήση τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ΕΟΤ γιὰ

3 Ὡς πληροφορούμεθε, ἐγένετο εἰσήγησις εἰς τὸ Συμβούλιον Διαχειρίσεως Δημοσίων Ἐρ-

1 'Η έπιχωμάτωσις ολοκλήρου του φαληρικού ὄρους, πιθανῶς μέχρι μέσου πλάτους 400 μέτρων, ἀλλὰ μετὰ σεβασμοῦ τοῦ αἰσθητικοῦ χαρακτήρος τῆς περιοχῆς.

2 'Η χρησιμοποίησις τῆς πρὸς τὴν θάλασσαν πρώτης ζώνης διὰ χώρους ἀναψυχῆς, τουριστικῶν καὶ ἰδίᾳ λουτρικῶν ἐγκαταστάσεων, ἱκανῶν νὰ καλύψουν τὰς ἀνάγκας μέχρι καὶ 50.000 κολυμβητῶν, καθὼς καὶ ἡ γοησιοποίησις τῶν ἀ-

Ὅπως, ὅμως, ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων, ὁ ΕΟΤ εἶχε δεῖξει διασύνη — διότι τὸ πρακτικὸν δὲν ἔφερε δώδεκα ὑπογραφάς, ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἀρχιτέκτονες - μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἀρνήθηκαν νὰ ὑπογράψουν τὶς προτάσεις. Τὸ θέμα ἔφθασε (σχεδὸν ὑπὸ μορφήν σκανδάλου) στὶς στήλεις τῶν ἐφημερίδων καὶ χρειάσθηκε ἡ παρέμβασις τοῦ ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως κ. Ν. Καρμίρη γιὰ νὰ ἀναθεωρήσῃ ὁ ΕΟΤ τὶς ἀπόψεις του. Ἦδη ἡ ὑπόθεσις τοῦ Φαληρικοῦ Δέλτα ἐξετάζεται ἐξ ὑπαρχῆς ἀπὸ τριμελῆ ἐπιτροπή, πρὸς τὴν ὑποβάλλει τὰ πορίσματα τῆς σπῆν κυβέρνησης.

Ὁ κ. Ν. Δεσσύλλας

Πολὺ διαφωτιστικὰς, ἀλλὰ καὶ μετρητάς

Πρόκειται — λέγει ο κ. Ν. Δεσύλλας — για μια εξαιρετικά σημαντική περιοχή. Θά έλεγαν μοναδική περιοχή. Ή σημαντική της έκταση, η θέση της κοντά στο κέντρο των Αθηνών, η εύχρηστιά της προσπελάσώς της, η δυνατότης υπάρξεως ελευθέρων χώρων και η έλλειψη ύψηλης δομήσεως, δημιουργούν εξαιρετικές συνθήκες αξιοποιήσεως της. Το γεγονός, τέλος, ότι η δημιουργία ελευθέρων χώρων και η εύχρηστιά της απαιτείται

Το πρώτο στάδιο του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού του ΕΟΤ έδωσε πολύ ενδιαφέροντα αποτελέσματα. Στο χέρι μας είναι να τα αξιολογήσουμε και να τα ιεραρχήσουμε σωστά, ώστε το δεύτερο στάδιο του διαγωνισμού να οδηγηθεί σε σωστά πλαίσια.

Ύψηλός τουρισμός, λουτρικές εγκαταστάσεις, σεβασμός στο τοπίο

Βέβαια, αν το ρυθμιστικό σχέδιο των 'Αθηνών είχε προχωρήσει σε βαθμό που να καθόριζε την χρήση της περιοχής, τα πράγματα θα ήταν εύκολωτερα. Τέτοιος όμως καθορισμός χρήσεως γής δεν έχει γίνει ακόμη. "Ετσι η απόφαση της κυβερνήσεως να συστήσει μιὰ δωδεκαμελή επιτροπή, που θα καθορίσει τις κατευθυντήριες γραμμές της περιοχής, είναι όρθη.

Η επιτροπή εργάζεται πάνω στο θέμα αυτό και ελπίζουμε ότι σύντομα θα τελειώσει το έργο της. Η επιτροπή είναι βέβαια γνωμοδοτική, και η λήψη των τελικών αποφάσεων ανήκει στην πολιτεία. Ελπίζουμε να είναι οι όρθες.

Όπως φαίνεται από τις δηλώσεις αυτές, ο κ. Ν. Δεσφύλλας ανατρέπει και εύφημος αναφέρει τις τέσσερις βραβευθείσες μελέτες των αρχιτεκτόνων μας. Σε συνέχεια —προς διευκόλυνση των αναγνωστών— παραθέτουμε τις τέσσερις λύσεις που προτείνουν οι εν λόγω μελέτες.

Η λύση «Α»

Αποτελεί πρόταση των αρχιτεκτόνων Θ. 'Αργυροπούλου, καθηγητού της Πολυτεχνικής Σχολής Θεσσαλονίκης, Γ. Καλογιαννίδη, 'Ολγας Παπαχρήστου και Π. Τζάνου, οι οποίοι, κυρίως, επεδίωξαν την εξεύρεση μιὰς άμεσως εφαρμόσιμου λύσεως για την αξιοποίηση του φαληρικού δρυμ. Οι τέσσερις αυτοί αρχιτέκτονες με την βραβευθείσα μελέτη τους (έγινε με την συνεργασία του αρχιτέκτονος G. Heurel) προτείνουν:

- Κυκλοφορία: Η παραλιακή όδός μετατίθεται κατά ένα τετράγωνο προς το έσωτερικό και δημιουργούνται δύο ανισόπεδοι κόμβοι, στο Δέλτα και στον σταθμό του σιδηροδρόμου. "Ετσι, ο αξιοποιούμενος χώρος και δεν ένοχλείται από την πυκνή κυκλοφορία και όπτικά αποκολλάται από την πίσω του περιοχή που βρίσκεται —και θα βρίσκεται για πολύν καιρό ακόμη— σε άθλια κατάσταση. "Επι πλέον, ο δρόμος αυτός θα συντελέσει ώστε η περιοχή να αξιοποιηθί γρήγορα.

- Λαϊκά λουτρά: Κατά μήκος της άκτης και σε απόσταση 200 - 300 μέτρων από αυτήν, δημιουργείται μιὰ προβλήτα μεγάλου πλάτους. Η προβλήτα σχηματίζει μπροστά στην άμμουδιά λίμνες, το νερό των οποίων

φιλτράρεται και απολυμαίνεται κατά την άπορρόφησή του απ' έξω. "Ετσι οι λουόμενοι προστατεύονται και από την πίσσα. Ταυτόχρονα δημιουργούνται μικρά λιμάνια στην έξωτερική πλευρά της προβλήτας για δόρκες και κόττερτα. Η ίδια ή προβλήτα προσφέρει πολύτιμη έπιφάνεια για καμπίνες, ήλιοθεραπεία, περίπτερα και κέντρα άναψυχής. Οι έκβολές των όχετών συγκεντρώνονται σε δυο σημεία περίπου, 800 μέτρα μακριά από την άκτή. "Ετσι τα λουτρά αποδεδυμούνται από την έκτέλεση των μακροχρονίων έργων άποχετεύσεως της περιοχής.

- Ξενοδοχεία: "Ενα συγκρότημα έπιπέδου «Χίλτον» δημιουργείται στις σημερινές εγκαταστάσεις της 'Αεροπορίας, σάν «πύλη» των έπισκεπτών που έρχονται στην 'Αθήνα με το άεροπλάνο. Γύρω του συγκεντρώνονται χώροι για σπόρ και λουτρά για κοινό με ύψηλο εισόδημα. "Ενα δεύτερο συγκρότημα γίνεται πάνω στην Καστέλλα, με ιδιαίτερη προσοχή στην κλίμακα των όγκων του.

- Κατοικίες: Για να εξασφαλισθί μιὰ διαρκής κίνηση και βιωσιμότης των εγκαταστάσεων, που κατ' αρχήν γίνονται με προοπτική για το καλοκαίρι, δημιουργείται ένας οικισμός κατά μήκος της άκτης για οικογένειες μέσου εισοδήματος, κυρίως. Τα σχήματα και η διάταξη των κτιρίων της σχετικά πυκνοκατοικημένης αυτής λωρίδος, είναι τέτοια, ώστε να εξασφαλιζώνται «όπτικές φυγές» προς την 'Ακρόπολη, άκόμα και από τους λουόμενους.

- Έμπορικό κέντρο: Έπάνω από τον σταθμό του σιδηροδρόμου δημιουργείται ένα έμπορικό κέντρο, με σούπερ - μάρκετ, έστιατόριο, κινηματογράφο, καθώς και χώρο σταθμεύσεως αυτοκινήτων. Το κέντρο αυτό θα εξυπηρετή τόσο την περιοχή, όσο και τους περαστικούς και λουόμενους.

Η λύση «Β»

Η λύση «Β» αποτελεί το περιεχόμενο της επίσης βραβευθείσας μελέτης των αρχιτεκτόνων Ν. Βαλαμάκη, Κ. Δεκαβάλλα και Β. Μπογάκου, η όποια μπορεί να εφαρμοσθί υπό την προϋπόθεση της εξυγιάνσεως της περιοχής του Φαληρικού Δέλτα, από τις άποχετεύσεις ολοκλήρου του άττικού λεκανοπεδίου:

Βάσεις της λύσεως «Β» είναι η προσφορώτερη εξυπηρέτηση του μεγαλύτερου δυνατού άριθμού λουομένων (διαφόρων εισοδημάτων) και η καταλληλότερη τουριστική αξιοποίηση της περιοχής. Προτείνεται γι' αυτό η διέγρυνση της ζώνης της άκτης με προσχώσεις μέσου πλάτους 200 μέτρων και η άναμόρφωση των συγκοινωνιακών κόμβων της περιοχής για την άπρόσκοπτη κυκλοφορία και προσπέλαση.

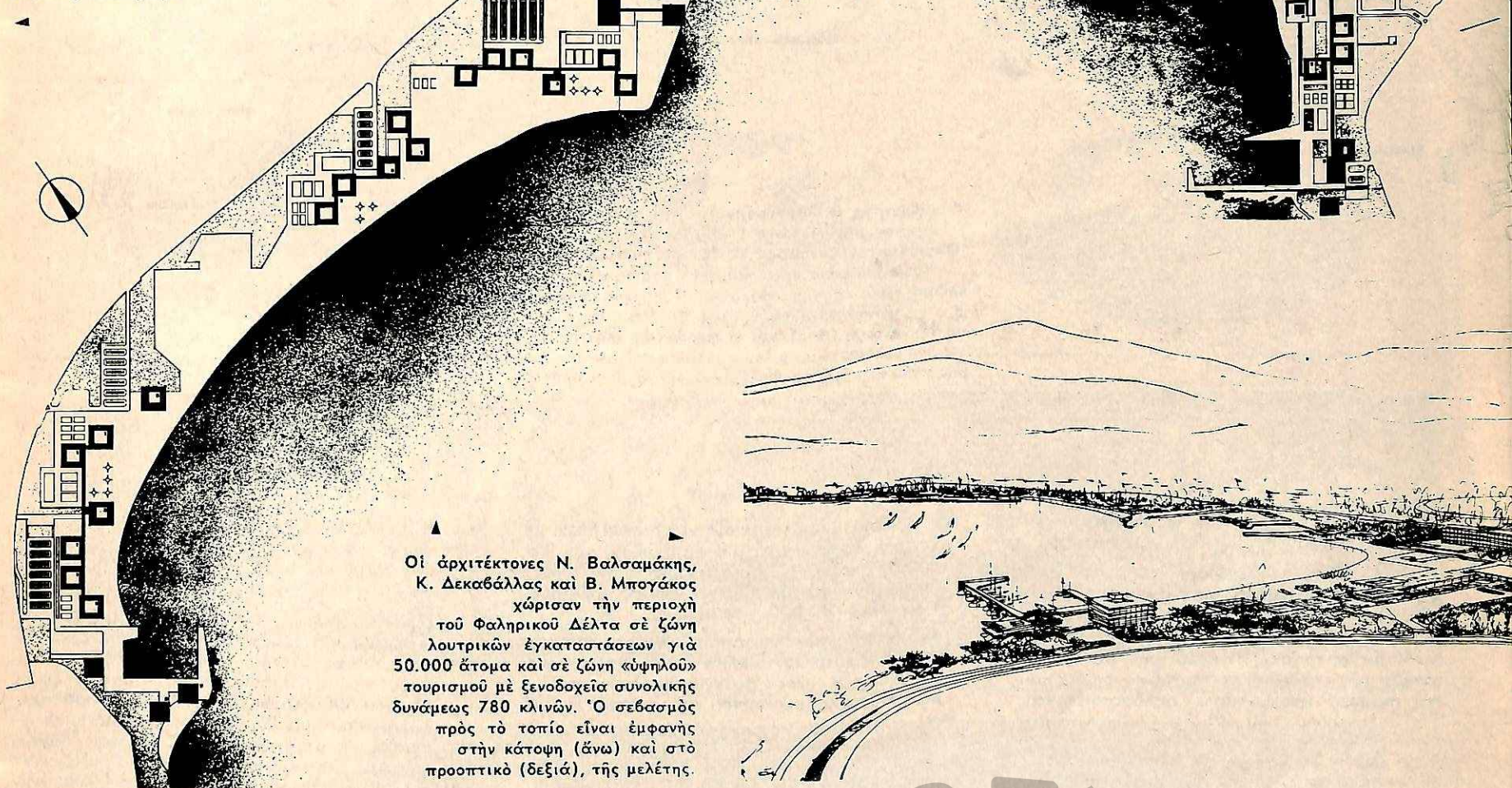
Γενικά η περιοχή χωρίστηκε σε δύο ζώνες: από την Καστέλλα μέχρι την λεωφόρο Συγγρού (για την εξυπηρέτηση των μεγάλων μαζών των λουομένων) και από την λεωφόρο Συγγρού μέχρι τις εγκαταστάσεις της Ούλεν (για την τουριστική κυρίως αξιοποίηση).

1 Στην περιοχή Καστέλλας - Συγγρού προβλέπονται εγκαταστάσεις συγχρόνου χρήσεως για 43.320 λουόμενους, κυρίως με σύστημα σάκκων σε τέσσερα συγκροτήματα, συνολικώς 19 μονάδων. Οι μονάδες αυτές είναι πλήρως αυτόκρεις από άπόψεως εγκαταστάσεων με ιδιαίτερα άναψυκτήρια κλπ. Σε κάθε ένα από τα τέσσερα αυτά συγκροτήματα υπάρχουν έστιατόριο αυτοεξυπηρετήσεως, χώροι σταθμεύσεως αυτοκινήτων (ιδιωτικών και λεωφορείων), άθλοπαιδιές και κολυμβητήρια. Στην ίδια περιοχή προβλέπονται τρεις μαρίνες για μικρά σκάφη άναψυχής και άθλητισμού, έντευκτήρια ναυτικών όμίλων, κέντρα άναψυχής και ένυδρείο. Στην περιοχή άπέναντι από τον σταθμό των Ε.Η.Σ., προβλέπεται ειδικός χώρος (με πάρκιγκ, έστιατόριο κλπ.) για την εγκατάσταση λούνα-πάρκ. Στο άκρο της περιοχής, στην Καστέλλα, προβλέπεται μικρό ξενοδοχείο 150 κλινών.

2 Στην περιοχή Συγγρού - Ούλεν προβλέπονται δύο ξενοδοχεία συνολικής δυνάμεως 775 κλινών (225 α' κατηγορίας στην θέση Ούλεν και 550 β' κατηγορίας στην θέση του υπάρχοντος κόμβου Συγγρού), σε συνδυασμό προς κτίριο συνεδρίων, το όποιον πιστεύεται πως θα λειτουργή και την χειμερινή άκόμη περίοδο.

Στην ίδια περιοχή προβλέπονται δύο συγκροτήματα λουομένων μικτού συστήματος, σάκκων και άτομικών άποδυτηρίων (καμπινών), που θα μπορούν να εξυπηρετούν συγχρόνως 9.000 λουομένους. Τα συγκροτήματα

Βασική σημασία άποδίδει στο κυκλοφοριακό πρόβλημα του Φαληρικού Δέλτα η λύση των αρχιτεκτόνων Α. Γεωργιάδη, Β. Γρηγοριάδη και Ν. Σαπουντζή, κατά την όποια τα κτίρια αποτελούν τέσσερις μεγάλες «ένότητες».

Οι αρχιτέκτονες Ν. Βαλαμάκης, Κ. Δεκαβάλλας και Β. Μπογάκος χώρισαν την περιοχή του Φαληρικού Δέλτα σε ζώνη λουτρικών εγκαταστάσεων για 50.000 άτομα και σε ζώνη «ύψηλου» τουρισμού με ξενοδοχεία συνολικής δυνάμεως 780 κλινών. Ο σεβασμός προς το τοπίο είναι έμφανής στην άκτοψη (άνω) και στο προοπτικό (δεξιά), της μελέτης.

αυτά αποτελούνται συνολικά από έπτά άυτοτελείς μονάδες με άναψυκτήρια. "Ολα τα συγκροτήματα διαθέτουν έστιατόριο, σνάκ - μπάρ, άθλοπαιδιές και κολυμβητήρια.

"Εκτός από αυτά προβλέπονται στην ίδια περιοχή κτίριο για μπόουλινγκ, χώρος ύπαιθρίων έκθέσεων, λιμάνι για πλοία άναψυχής και άθλητισμού, και νυκτερινό κέντρο κοντά στο ξενοδοχείο α' κατηγορίας σε συνδυασμό με εγκαταστάσεις ναυτικών συλλόγων.

Η λύση «Γ»

Προτείνεται από τους αρχιτέκτονες Θ. Παπαγιάννη, Μ. Φωτιάδη και 'Ελένη Βουρλούμη. Η λύση «Γ» έχει δύο στόχους: άφ' ενός την δημιουργία «διεξόδου» ψυχαγωγίας και θαλασσίου άθλητισμού για 500.000 κατοίκους (μέσης και χαμηλής εισοδηματικής τάξεως) της περιοχής πρωτεύουσας, και άφ' έτέρου την άνάπτυξη μιås τουριστικής ζώνης ύψηλης έκμεταλλεύσεως με μεγάλη εύκολία προσπελάσεως (ήλεκτρικός σιδηρόδρομος, αυτοκίνητο).

Προϋποθέσεις έφαρμογής της λύσεως «Γ» είναι η ριζική εξυγιάνση της παραλίας από τα άκάθαρτα νερά, η έπίχωση της παραλίας σε βάθος 100 - 150 μέτρων, η άπαλλοτρίωση των εγκαταστάσεων της ΕΒΑ που βρίσκονται στο Δέλτα, και, τέλος, η διευθέτηση του κυκλοφοριακού κόμβου του Φαληρικού Δέλτα. Οι αρχιτέκτονες Θ. Παπαγιάννης, Μ. Φωτιάδης και 'Ελένη Βουρλούμη χωρίζουν τον Φαληρικό "Ορμο στις εξής ζώνες:

1 Καστέλλα — σταθμός ήλεκτρικού. Στην ζώνη αυτή προβλέπονται ένα κυκλικό λιμάνι για μικρά σκάφη, λούνα - πάρκ, κτίριο γραφείων όργανώσεων θαλασσίου άθλητισμού, καταστήματα, έστιατόρια και ξενοδοχεία γ' κατηγορίας (συνολικής δυνάμεως 300 κλινών).

2 Σταθμός ήλεκτρικού — έκβολη Κηφισού. "Εδώ προβλέπονται η δημιουργία μιås πλάς μέσης κατηγορίας για 20.000 άτομα και η άνέγερση συγκροτήματος κέντρων και έστιατορίων στην έκβολη του Κηφισού που μετατρέπεται σε προβλήτα.

3 Κεντρική Ζώνη. Περιλαμβάνεται μεταξύ των έκβολών Κηφισού και 'Ιλισού. Στην ζώνη αυτή προβλέπονται η λειτουργία μιås πλάς για 30.000 άτομα, και ένός άλλου μεγάλου συγκροτήματος κέντρων και έστιατορίων στην έκβολη του 'Ιλισού, όπου επίσης δημιουργείται προβλήτα.

4 Έκβολη 'Ιλισού — 'Ιππόδρομος. Προβλέπονται η δημιουργία μιås πλατείας, στην όποια θα ύπάρχη ένα ένυδρείο, ένα ήχθυολογικό ίνστιτούτο, το μουσείο ναυτικής ιστορίας των 'Ελλήνων, το Ναυτικό Μνημείο και εγκαταστάσεις μπόουλινγκ με 26 τροχιές. "Εδώ, επίσης, θα είναι μονίμως άγκυροβολημένο το θρυλικό θωρηκτό «'Αβέρωφ», που θα διαμορφωθί σε πλωτό μουσείο, έλεύθερο στο κοινό.

5 'Ιππόδρομος — εγκαταστάσεις Ε.Β.Α. "Εκτός από το ύφιστάμενο περίπτερο ύ-

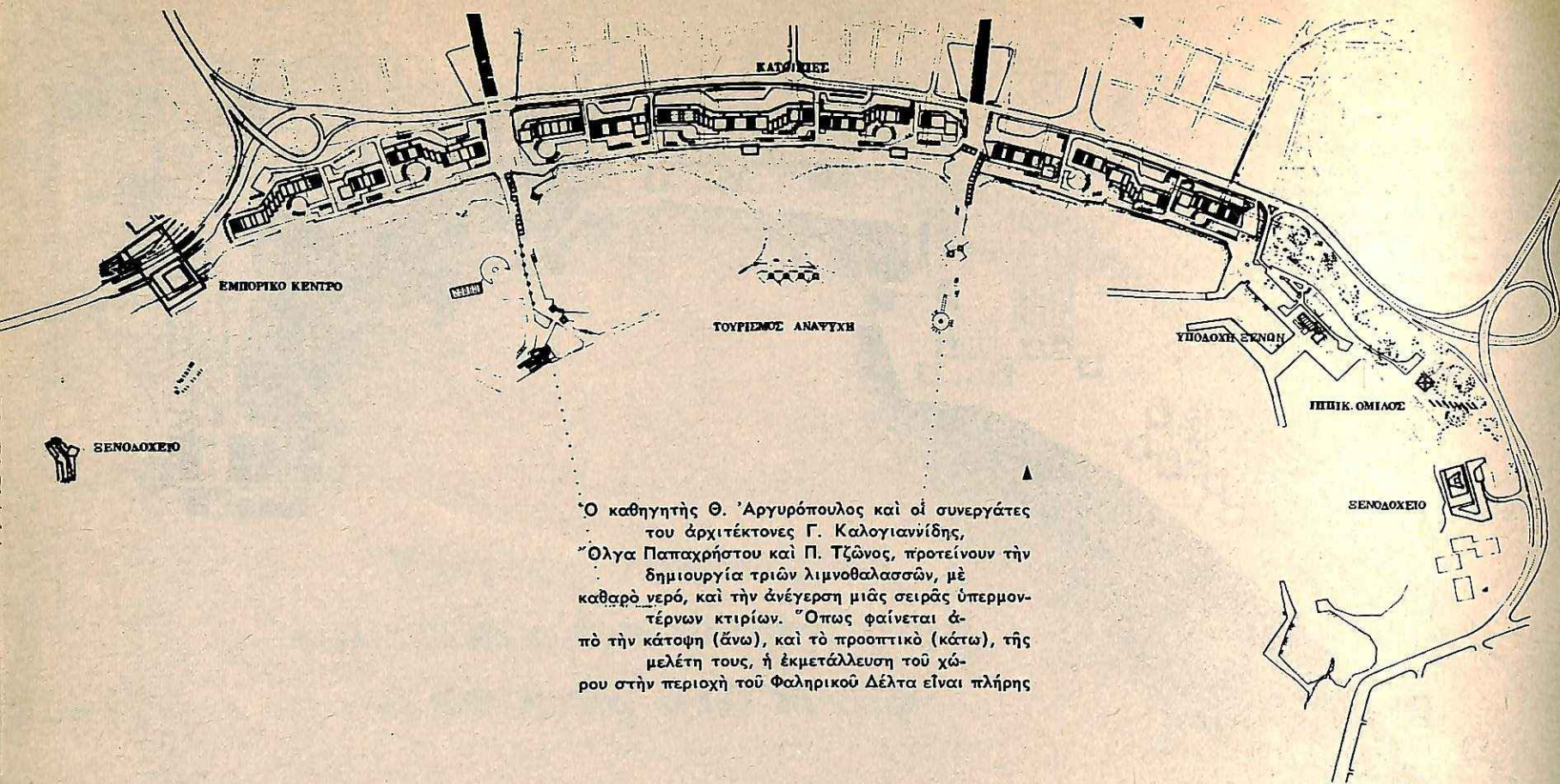
ποδοχής ύψηλών έπισκεπτών, προβλέπονται στην περιοχή αυτή η άνέγερση ένός συγκροτήματος ξενοδοχείων α' κατηγορίας (δυνάμεως 1000 κλινών), ένός άκόμη συγκροτήματος ξενοδοχείων β' κατηγορίας (δυνάμεως 2000 κλινών), ένός κτιρίου γραφείων (ένδεχομένως του ΕΟΤ) και ένός κέντρου συνεδρίων με δύο άμφιθέατρα (τών 3000 και των 1500 θέσεων) και αίθουσες σεμιναρίων. "Εμπρός στα ξενοδοχεία θα λειτουργή πλάς.

6 Περιοχή των σημερινών εγκαταστάσεων της άεροπορίας. Η μελέτη των τριών αρχιτεκτόνων προβλέπει για την ζώνη αυτή ένα λιμάνι για μεγάλα ίστιοφόρα και εγκαταστάσεις ναυτικών όμίλων.

Η λύση «Δ»

Η λύση «Δ» είναι η βραβευθείσα στον διαγωνισμό του ΕΟΤ μελέτη των αρχιτεκτόνων Α. Γεωργιάδη, Β. Γρηγοριάδη και Ν. Σαπουντζή. Οι τρεις αρχιτέκτονες θέτουν σάν προϋποθέσεις για την αξιοποίηση του Φαληρικού Δέλτα την εξυγιάνση της θαλάσσης από τις άποχετεύσεις, την διαπλάτυνση της παραλίας με έπίχωση 200 μέτρων, την τεχνητή δημιουργία άμμουδιάς και την διευθέτηση των χειμάρρων Κηφισού και 'Ιλισού με κρηπίδοτοίχους, ώστε να μεταφέρουν μόνον όμβρια ύδατα.

Σύμφωνα με την λύση «Δ» η περιοχή του Δέλτα χωρίζεται σε δύο ζώνες: μία από το Νέο Φάληρο μέχρι το περίπτερο άποδιάσε-

Ο καθηγητής Θ. Αργυρόπουλος και οι συνεργάτες του αρχιτέκτονες Γ. Καλογιαννίδης, Όλγα Παπαχρήστου και Π. Τζώνος, προτείνουν την δημιουργία τριών λιμνοθαλασσών, με καθαρό νερό, και την ανέγερση μίας σειράς υπερμοντέρνων κτιρίων. Όπως φαίνεται από την κάτοψη (άνω), και το προοπτικό (κάτω), της μελέτης τους, η εκμετάλλευση του χώρου στην περιοχή του Φαληρικού Δέλτα είναι πλήρης

ως επίσημων, και μία από το περίπτερο μέχρι τον Ναυτικό Όμιλο Παλαιού Φαλήρου. Συγκεκριμένα:

1 Στην πρώτη ζώνη προβλέπεται η δημιουργία λαϊκών λουτρικών εγκαταστάσεων με φθηνό εισιτήριο, αλλά με όλες τις απαιτούμενες ανέσεις (άποδυτήρια με το σύστημα των σάκων, σκεπασμένοι διάδρομοι και σκιάδες, αναψυκτήρια, αθλοπαιδιές και

παιγνίδια) — όλα σε ανοικτή διάταξη και με χαμηλό ύψος για να μην εμποδίζουν την θέα της θαλάσσης. Οι εγκαταστάσεις θα αποτελούν τρία συγκροτήματα και θα εξυπηρετούν μέχρι 80.000 λουομένους.

Μεταξύ των λουτρικών εγκαταστάσεων προβλέπονται κοντά στον Σταθμό των ΕΗΣ ελεγχόμενος χώρος παιγνιδιών (λούνα-πάρκ) και πλατείες περιπάτου και παραμονής με

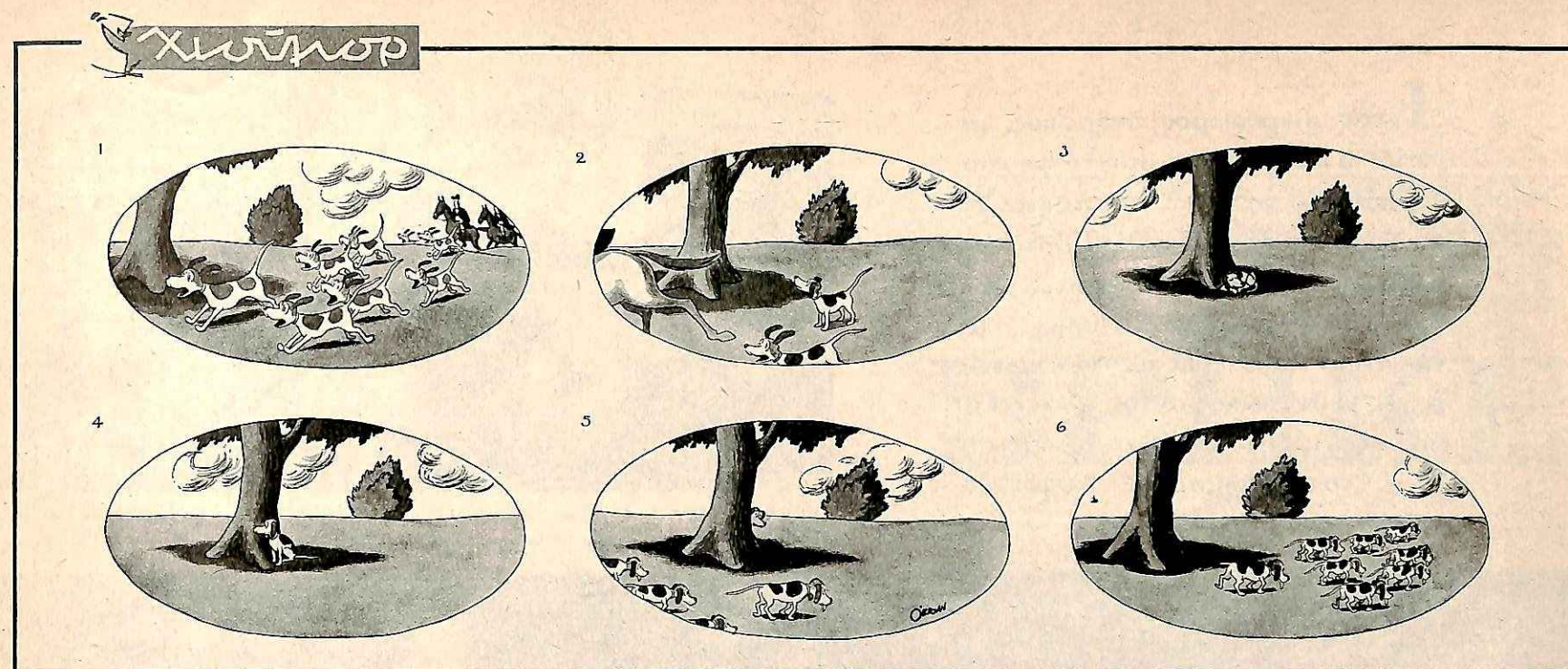
πάγκους και σκιάδες, ταβέρνες, ζαχαροπλαστεία, αναψυκτήρια, παιδικές χαρές, καθώς και ελεύθερες πλαζ (χωρίς εισιτήριο), που θα διαχειρίζονται οι δήμοι της περιοχής.

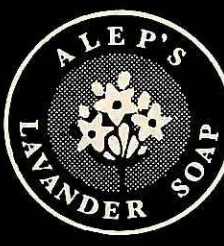
2 Στην δεύτερη ζώνη προβλέπονται η αναμόρφωση του χώρου του περιπτερού αποβιβάσεως επίσημων και η ανέγερση στον χώρο της αεροπορίας συγκροτήματος ξενοδοχείου 500 κλινών και motel 150 δωματίων. Το συγκρότημα θα είναι έφωδιασμένο με εστιατόρια, μπάρ, παιγνίδια, πισίνες, ιδιωτική πλαζ, κήπους και αθλητικές εγκαταστάσεις. Στον ίδιο χώρο δημιουργείται πλαζ πολυτελείας (10.000 λουομένων) με όλες τις σύγχρονες ανέσεις. Στο «πίσω» μέρος της Ζώνης διαμορφώνεται πάρκο που απομονώνει τις εγκαταστάσεις από τον θόρυβο της κυκλοφορίας και ταυτόχρονα χρησιμεύει για περίπατο και υπαίθριες εκθέσεις. Εκεί προβλέπονται γυμναστήρια για τους νέους της γύρω περιοχής. Στην άκρη του χώρου προς τον Ναυτικό Όμιλο προβλέπονται μαρίνα για διάφορα σκάφη με κατάλληλες εγκαταστάσεις και ένα ένυδρείο.

• Η λύση «Δ» περιέχει και την εξής πρόταση για την κυκλοφορία:

Είναι αυτονόητο ότι η συσσώρευση τόνων πολλών λειτουργιών και χρήσεων στην περιοχή απαιτεί διακίνηση μεγάλου αριθμού πεζών και τροχοφόρων. Έτσι προβλέπεται να κατασκευασθεί μία μεγάλη παραλιακή λεωφόρος ταχείας κυκλοφορίας με κατευθύνσεις προς τον Πειραιά και το Σούνιο. Θα έχει έξη τροχιές, νησίδες ασφαλείας στην μέση, πλευρικές νησίδες με πράσινο, καθώς και συλλεκτήριους δρόμους για τις τοπικές κυκλοφορίες. Σ' αυτή την λεωφόρο θα καταλήγουν (με το σύστημα φωτεινής σηματοδότησης ή με ανισόπεδες διαβάσεις), βασικοί δρόμοι του λεκανοπεδίου. Στις στάσεις θα δημιουργηθούν κατάλληλες διαπλάτυνσεις για να μην εμποδίζεται η κυκλοφορία. Συνδυασμένες με τις στάσεις προβλέπονται υπόγειες διαβάσεις πεζών. Μεταξύ της λεωφόρου και των εγκαταστάσεων της ακτής θα διαμορφωθεί άνετος πεζόδρομος για παραθαλάσσιο περίπατο από το Τουρκολίμανο μέχρι την Καστέλλα. Η θέα από τον πεζόδρομο προς την θάλασσα δεν θα εμποδίζεται, γιατί η δόμηση θα είναι ελεγχόμενη.

Ρεπορτάζ ΗΛΙΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

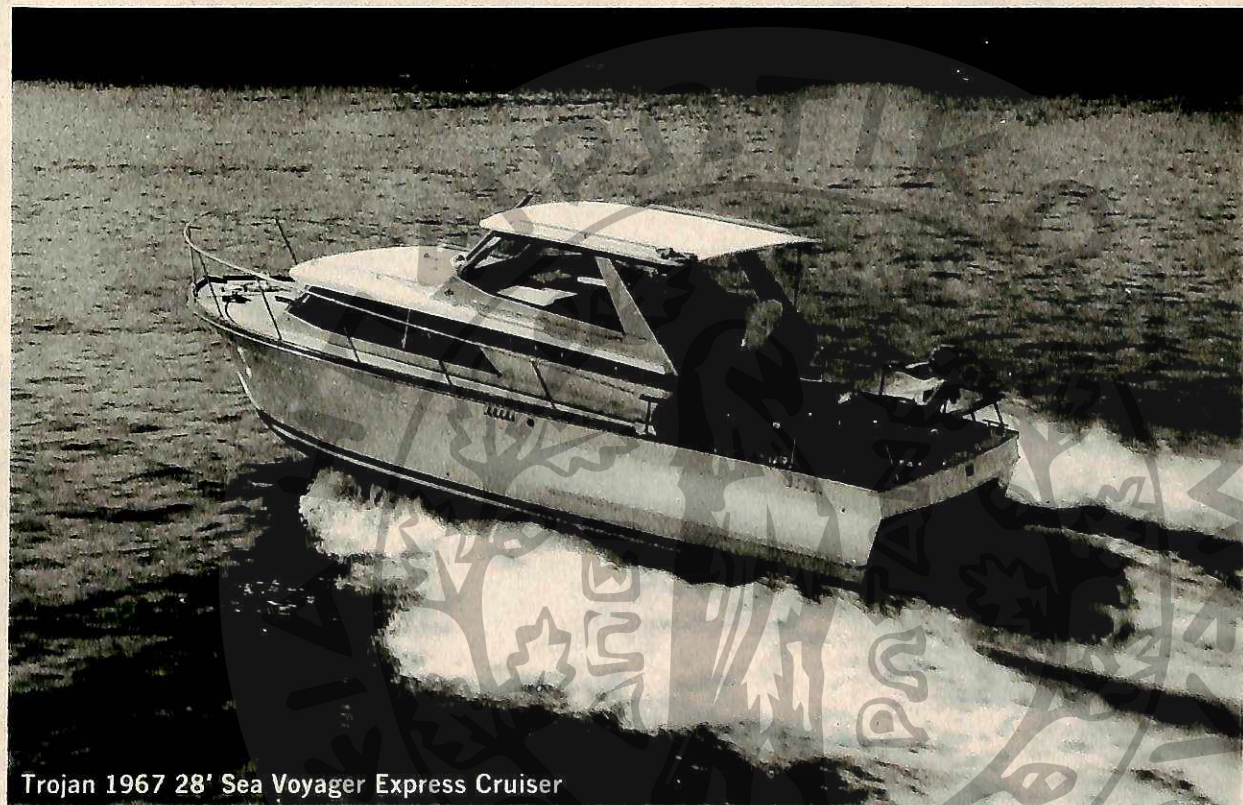
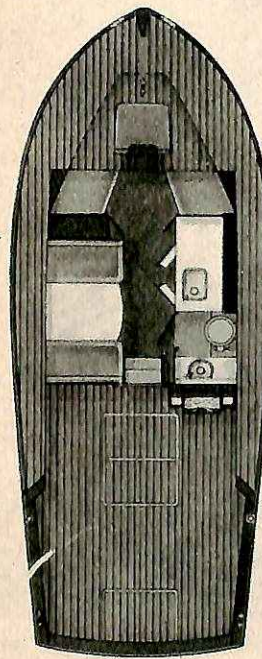
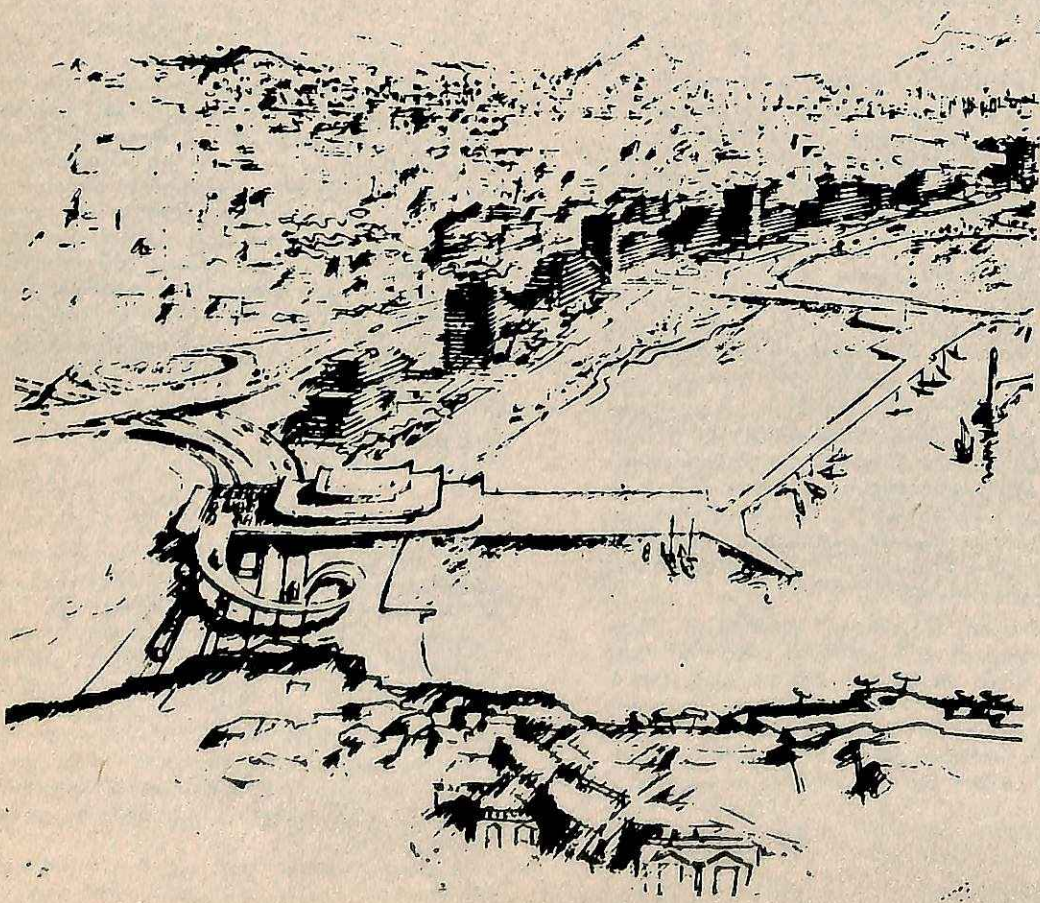

Λαβάντα

ΑΛΕΠΟΥΔΕΛΗ

30 χρόνια
το καλύτερο
έλληνικό
σαπούνι
—
Δύο μεγέθη

Trojan 1967 28' Sea Voyager Express Cruiser

ΧΑΡΤΕ ΤΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΥΠΩΝ : 24' - 26' - 28' - 31' - 33' - 36' - 38' - 42'
SEA BREEZE - SEA SKIFF - SEA VOYAGER
ΤΑΧΥΤΗΣ - ΑΝΕΞΙΣ - ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ - ΕΥΡΥΧΩΡΙΑ

TROJAN
LANCASTER - PENNA U.S.A.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Β. ΚΟΥΤΣΟΥΚΕΛΛΗΣ YACHT BROKER AND CHARTERER
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3 - ΤΗΛ. 227.011 - 234.677

Ένας μικρέσωμος άνθρωπος, με παιδικό πρόσωπο και σμιχτά φρύδια, ξεσπαθώνει πάλι για την 'Αθήνα. Τό σύνθημά του αυτή την φορά: «Νά δημοτικοποιηθούν οί συγκοινωνίες... Για νά γίνη καλύτερη ή 'Αθήνα... Για νά γίνουν καλύτερες οί συγκοινωνίες...». 'Ο άνθρωπος αυτός είναι ό Γεώργιος 'Αμβροσίου Πλυτάς, έξηκοστός ένατος δήμαρχος 'Αθηναίων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ. Ένας ψύχραιμος όμιλητής, με στέρα επιχειρήματα. Μιλά λίγο, άκούει περισσότερο, αλλά έχει - τίς περισσότερες φορές - την τελευταία λέξη.

Ό Φρέντυ Γερμανός παρουσιάζει τό πορτραίτο του Γεωργίου Πλυτά, του δημάρχου που δέν έδίστασε... νά γίνη κλητήρας στην προσπάθειά του νά έξασφαλίση καθαριότητα και τάξη

Η ΑΘΗΝΑ ΒΡΗΚΕ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ - ΝΟΙΚΟΚΥΡΗΣ ΣΚΟΥΠΙΖΕΙ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΞΕΡΟΥΝ ΝΑ ΕΚΤΙΜΟΥΝ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΑ. Ο ΠΛΥΤΑΣ ΕΝΟΙΩΣΕ ΤΟΝ ΚΑΗΜΟ ΤΟΥΣ, Κ' ΕΚΕΙΝΕΣ ΕΝΟΙΩΣΑΝ ΤΗΝ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΟΥ.

ΤΟΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗ ΤΗΣ!.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1910. Στην οδό Λυσικράτους — στην Πλάκα. Μετά άλλαξαν σπίτι οι δικοί του. Πήγαν στην οδό Κόδρου. Πάλι στην Πλάκα. Έτσι ο Πλυτάς έμαθε από μικρό παιδί να αγαπά την Πλάκα.

Δηλαδή την Αθήνα...

Υπάρχει γύρω από τον Πλυτά ή φήμη ότι γεννήθηκε πλέοντας μέσα σε ένα πέλαγος πλούτου. Η φήμη αυτή κατασκευάζεται μεθοδικά από ωρισμένους κύκλους και τείνει στο να αποδείξει: «Πώς μπορεί ένας πλούσιος δήμαρχος να νοιώσει την Αθήνα;...». Αυτό όμως είναι μια άλλη ιστορία. Το γεγονός είναι πως ο πατέρας του Πλυτά, ο Αμβρόσιος Πλυτάς, ξεκίνησε από το μηδέν. Στα πρώτα χρόνια της σταδιοδρομίας του πήγαινε τα ασφάλιστρα από την Αθήνα στον Πειραιά με τα πόδια — για οικονομία...

Ο Αμβρόσιος Πλυτάς ήταν εργατικός, ήταν επίμονος και πέτυχε. Αργότερα παντρεύτηκε την κόρη του Δημητρίου Κακλαμάνου, που έβγαζε το «Άστυ». Αυτό είναι το κεφαλαιοκρατικό παρελθόν του σημερινού δημάρχου: Ένας πατέρας περσπόρος, για λόγους οικονομικών, και μια μητέρα, κόρη δημοσιογράφου...

Μετά, δέβαια, οι ασφάλειες άρχισαν να πηγαίνουν καλά. Ο Πλυτάς πήγε έξω, σπούδασε, έμαθε να αγαπά την δουλειά του πατέρα του. Ύστερα ήλθε η κατοχή.

«Τότε περάσαμε δύσκολες μέρες. Θυμάμαι μια μέρα πούλησα το τελευταίο μου ζευγάρι παπούτσια... Αγοράζαμε με τους φίλους μου τεντζερέδες στο Μοναστηράκι και φτιάχναμε γαλαζόπετρα. Ξέρεις πως φτιάχνεται ή γαλαζόπετρα; Λειώνεις τον τέντζερη, ρίχνειςθειικό οξύ — και ύστερα... Για να είμαι ειλικρινής, δεν θυμάμαι πια τί κάνεις ύστερα. Πολύ δύσκολη υπόθεση να φτιάχνεις γαλαζόπετρα. Μας έπιασαν στο τέλος οι Γερμανοί και ήσυχάσαμε. Μετά...».

Μετά ήλθε η απελευθέρωση. Αντίο γαλαζόπετρα, καλημέρα Ασφάλειες...

«Να πώς γιά δήμαρχος»

Ο πατέρας του ήταν ο πρώτος που πίστεψε στο άστρο του. «Εσύ, του έλεγε, είσαι φτιαγμένος για δήμαρχος. Πρέπει να γίνεις δήμαρχος».

Ο Αμβρόσιος Πλυτάς (δήμαρχος Αθηναίων από το 1936 ως το 1940) ήταν ίσως ο πιο αρμόδιος να το πη αυτό. Ήξερε και τις δυο σκοπιές. Ήξερε τι μπορούσε να δώσει ο γιός του στον δήμο και τι μπορούσε να πάρει ο δήμος από τον γιό του.

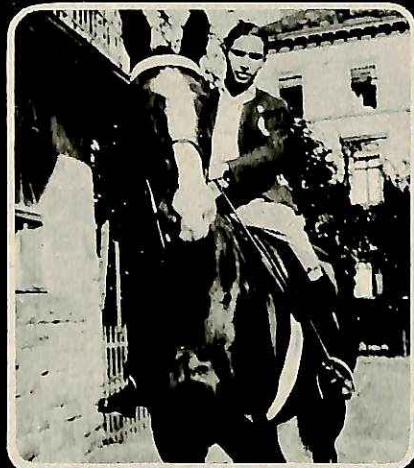
Ο Πλυτάς όμως άργησε να ριχτεί στην μάχη. Ήταν απασχολημένος να ξαναστήσει όρθιο το γραφείο του πατέρα του, που είχε διαλυθεί στον πόλεμο. Το μυαλό του δεν χωρούσε άκαμη πολιτικές φιλοδοξίες. Ήταν μόνον ασφαλίστης...

Οι ασφάλειες δημιουργούν ένα κόσμο μέθης σ' εκείνους που τις ζουν με ένταση, σ' εκείνους που τις αισθάνονται σαν λειτουργήματα. Κάποτε ο Αλέξανδρος Ταμπουράς, ο δημιουργός της «Ασπίδος - Προνοίας», είχε πει σε μια συνέντευξή του: «Ήμουν πάντα ένα ασφαλιστικό ζώο». Θέλοντας να πη, βέβαια, ότι δεν μπορούσε να είναι τίποτε άλλο έξω από αυτό...

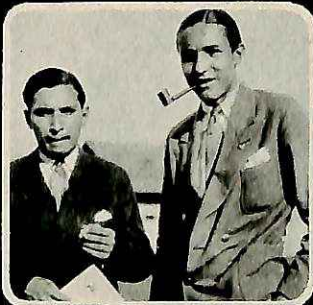
ΔΥΟ ΠΙΕΡΟΤΤΟΙ. Ο δεξιό θα είναι ύστερα από μισόν αιώνα 69ος δήμαρχος Αθηναίων. Ο άλλος είναι ο αδελφός του.

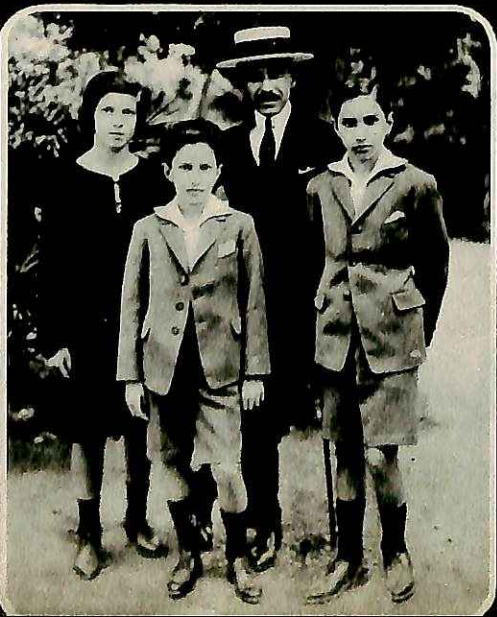
ΙΠΠΑΣΙΑ στην Έλβετία, την εποχή που ήταν εκεί μαθητής κολλεγίου. Πάντα αγαπούσε τα σπόρ.

ΜΕΤΑ την αποφοίτηση, με έναν Τσεχοσλοβάκο συμμαθητή του στην Έλβετία.

ΔΥΟ ΔΗΜΑΡΧΟΙ στην ίδια οικογένεια. Έτος 1923. Ο Αμβρόσιος Πλυτάς έχει δεξιά του τον πρωτότοκό του Γιώργο.

Ο Πλυτάς ήταν επίσης ένα ασφαλιστικό ζώο. Κατά σύμπτωση μάλιστα έβγαζαν μαζί με τον Ταμπουρά ένα ασφαλιστικό περιοδικό, την «Ασφαλιστική Έπιθεώρηση». Οι δυο τους ήταν εκείνο τον καιρό το νέο κύμα στις ελληνικές ασφάλειες. Τους έωνε το κοινό πάθος.

Ο ένας, ο Ταμπουράς, το υπηρετεί άκομη. Ο άλλος, ο Πλυτάς, το εγκατέλειψε για ένα καινούργιο πάθος.

Ή μάλλον για ένα καινούργιο έρωτα...

«Θέλω... Θέλω... Θέλω...»

Οι έρωτες αρχίζουν συχνά με ένα τηλεφώνημα...

Το τηλεφώνημα, όμως, που πήρε ο Πλυτάς το 1957, στην Έλβετία, από τον Καραμανλή, δεν μπορεί κανείς να το κατατάξει στα αισθηματικά τηλεφωνήματα.

«Πλυτά, θέλω να κατεβής στις εκλογές. Είσαι νέος, είσαι τίμιος. Θέλω να είσαι στον συνδυασμό της πρώτης εκλογικής περιφέρειας. Δεν χρειάζεται να μου απαντήσεις τίποτε. Την Κυριακή θέλω να είσαι στην Αθήνα...».

Θέλω, θέλω, θέλω... Αυτός ήταν ο Καραμανλής. Την Κυριακή ο Πλυτάς ήταν στην Αθήνα και άρχισε την σταδιοδρομία του σαν πολιτικός. Αντίο, ασφάλειες... Καλημέρα, πολιτική...

«Έχετε δίκιο, αλλά...»

Η πρώτη απόπειρα, το 1958, ήταν άτυχη. Η δεύτερη, το 1961, ήταν τυχερότερη. Δεν του προσέφερε υπουργείο, αν και όλοι το περίμεναν. Του προσέφερε, όμως, την προεδρία στον ΕΟΤ, και ο Πλυτάς έδειξε άμέσως ότι ήταν ένας καλός και ψύχραιμος νοικοκύρης.

Με αυτό το μεγάλο όπλο, με αυτή την μετριοπάθεια και την ψυχραιμία, μπήκε αργότερα, το 1964, και στην μάχη για τον δήμο. Ο Λάμπρος Κορομηλάς, ο αντίπαλός του, είχε ρίξει τότε ένα εύφεστατο σύνθημα: «Για τις ασφάλειές σας Πλυτάς! Για την δημαρχία σας Κορομηλάς...».

Ο Πλυτάς ήταν σε μια δεξίωση 500 ανθρώπων όταν μετέφεραν το σύνθημα. Ένας άλλος στην θέση του θα μπορούσε να είχε εξαγριωθεί. Ο Πλυτάς χαμογέλασε και είπε απλά: «Είναι πολύ έξυπνο. Μπράβο του Λάμπρου...».

Είκοσι ένας, έναντιόν έννέα

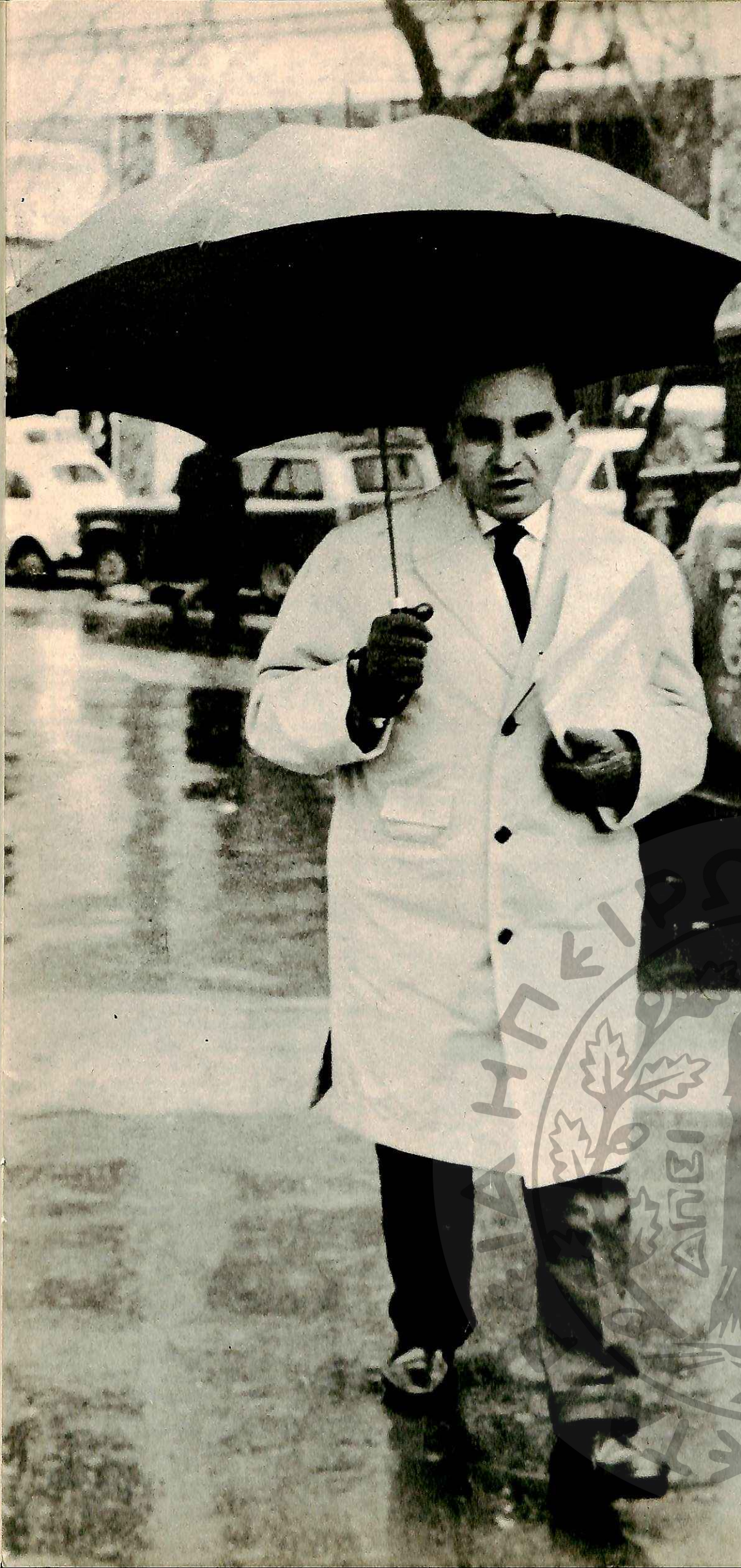
Νίκησε. Αυτό όμως δεν εσήμαινε τίποτε. Είχε δικούς του έννέα συμβούλους και 21 έναντιόν του...

Τα προγνωστικά ήταν: «Την Δευτέρα περιμένετε την καταιγίδα. Ο Πλυτάς θα πέσει...». Αλλά ή μόνη καταιγίδα που ήλθε την Δευτέρα ήταν εκείνη που έγκυμονούσε ο αττικός ουρανός: Έβρεξε ραγδαία.

Ήταν τότε που η τροχαία είχε απευθύνει έκκληση στους Αθηναίους να κυκλοφορούν περισσότερο με τα πόδια, και ο Πλυτάς, άψηφώντας την βροχή, πήγε στην συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου πεζή.

Και οι φωτογράφοι έπιασαν το στιγμιότυπο: «Ο δήμαρχος πάει στον δήμο με τα πόδια...». Και με την όμπρέλλα, φυσικά, ανά χείρας.

Ο Πλυτάς δεν έπεσε την ημέρα εκείνη, ούτε καμιά άλλη μέρα, παρά τα δυσμενή

μετεωρολογικά προγνωστικά. Η φωτογραφία, όμως, του δημάρχου - πεζοπόρου έκανε άρκετη εντύπωση. Ήταν ή πρώτη φορά που ο μέσος Αθηναίος ένοιωσε τον δήμαρχο κοντά του — δίπλα του...

Και ληστής!

Από εκείνη την ημέρα ο Πλυτάς άρχίζει να ανεβαίνει. Το ένστικτό του τον οδηγεί αλάθητα να κάνει πάντα την σωστή ενέργεια στην σωστή ώρα...

Κάπως έτσι ξεκίνησε και ή ληστεία του Δημοτικού Νοσοκομείου — ή μοναδική ληστεία που έπεχείρησε ποτέ ένας δήμαρχος Αθηναίων και μάλιστα υπό τα ένθουσιώδη χειροκροτήματα των δημοτών του...

«Ήταν μια άπλη έπιθεώρηση... Αυτό ξεκίνησα τουλάχιστον να κάνω. Είχα ακούσει ότι κάτι πήγαινε στραβά στο νοσοκομείο και αποφάσισα να πάω μια μέρα απρόσκλητος — στη μία το πρωί. Χτυπάω την πόρτα, δεν μου ανοίγει κανείς. Μπαίνω μέσα — δεν βλέπω κανένα... Κάθομαι στην καρέκλα του τηλεφωνητού... Όρατό της μηδέν πάντα. Τότε άρχισα να θυμώνω — όπως θα θυμόνε κάθε Αθηναίος στην θέση μου... Τα υπόλοιπα τα ξέρετε από τις εφημερίδες...».

Από δήμαρχος, σωφέρ!

Ήταν ή ίδια ιστορία με εκείνη που ακολουθήσε ύστερα από μερικούς μήνες, όταν άπεργούσαν οι εργάτες καθαριότητας και ή Αθήνα είχε άρchiσει να πολιορκητεί από δζζοντες λόφους σκουπιδιών.

Πάλι θυμόσε ο Πλυτάς. Και για 4 ημέρες ώδηγούσε το αυτοκίνητο των άπορριμμάτων του δήμου.

«Θυμάμαι ότι το χέρι μου έκανε πληγή από το χειρόφρενο. Δύσκολη δουλειά να είσαι οδηγός σε τέτοια αυτοκίνητα. Πολλοί από τους εργάτες που δούλευαν μαζί κεν έξεραν ότι ήμουν ο δήμαρχος. Μερικοί δεν το έμαθαν ως το τέλος, — ίσως γιατί δεν διαβάζουν εφημερίδες... Ένας - δυο μάλιστα ήταν πολύ αόστηροι μαζί μου. Μια μέρα μου λέει ένας: “Τό άμάξι γέμισε. Πήγαινε να τό άδειάσης και σε μία ώρα θα είσαι πίσω...”. Τό αυτοκίνητο βέβαια ήταν πολύ θωρύ και δυσκολευόμουν να τό κινήσω μέσα στην Αθήνα. “Δέν γίνεται μιάμιση”, παρακάλεσα. “Ο εργάτης όμως ήταν ανένδοτος. “Μία ώρα, ούτε λεπτό παραπάνω. Έμπρός, φύγε...”. Εφυγα, λοιπόν, με την ψυχή στο στόμα, άδειασα τα σκουπίδια και τσακίστηκα να γυρίσω. Έκανα μία ώρα και δέκα λεπτά!..».

Αυτά θυμάται ο Πλυτάς από τις τέσσερις ημέρες που υπηρέτησε τον δήμο σαν οδηγός αυτοκινήτου άπορριμμάτων.

Και μερικά άκόμη: Τα κεφτεδάκια που τον κέρασαν στην Ακαδημία Πλάτωνος, τις τυ-

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ είχε προδ ή έκκληση προς τους πολίτες να χρησιμοποιούν λιγότερο τα μεταφορικά μέσα, για να άποσυμφορηθή ή συγκοινωνία. Και την επομένη ο δήμαρχος έδωσε πρώτος τό παράδειγμα.

ρόπιττες στην οδό Τρικούπη και τους κουραμπιέδες στην οδό Καλλιδρομίου...

«Ο κόσμος δεν πιστεύει...»

Τώρα πια δεν θέλει να μιλά άλλο για το ζήτημα αυτό ή για την εισβολή στο Δημοτικό Νοσοκομείο. Πιστεύει ότι στον έναμιση χρόνο που είναι δήμαρχος έχει κάνει πολύ πιδ ούσιαστικά πράγματα. Λιγώτερο έντυπωσιακά, αλλά πολύ σημαντικώτερα.

Πάρε τις παιδικές κατασκευές στον Άγιο Ανδρέα. Πέρυσι είχαν 5.000 παιδιά. Φέτος θα έχουν 8.000. Του χρόνου 10.000. Πάρε τα οικονομικά του δήμου. 'Αφ' ότου υπάρχει Δήμος 'Αθηναίων, οι δυο αυτές λέξεις είναι συνδεδεμένες με χρέη. Τον καημένο τον Τσουκαλά, τον κυνηγούν ακόμη για χρέη του δήμου στο ΙΚΑ...

«Τό ξέρετε ότι η πλατεία Κυριακού δεν άνηκε στον Δήμο; Την χρωστάμε σε ιδιώτες, εδώ και 85 χρόνια. Τό ίδιο και την πλατεία Λυκαβηττού. Χρωστάμε 100 εκατομμύ-

Από χρόνια, από αιώνες, ή 'Αθήνα στενάζει, φωνάζει, εκλιπαρεί τον εκάστοτε αθένητη της: «Δρόμους...». Όταν ο Πλυτάς ανέλαβε, είχε μπροστά του 500 χιλιόμετρα χωματόδρομους. Οι δρόμοι αυτοί, για να ασφαλτοστρωθούν, ήθελαν πάνω - κάτω ένα δισεκατομμύριο δραχμές... Συμπέρασμα: 'Αρα αδύνατον.

Ο Πλυτάς όμως δεν πιστεύει στα αδύνατα πράγματα: Μόνο στους δυνατούς δημάρχους... Συνεννοείται με τους έμπειρογνώμονες, μελετά τα δεδομένα και βρίσκει την λύση: «'Ελαφρά κατασκευή...».

Είναι μια πίστωση που στοιχίζει το ένα τέταρτο της αξίας, διαρκεί 10 χρόνια και ίσως λύση το πρόβλημα των αθηναϊκών χωματόδρομων... Ο Πλυτάς δίνει το σύνθημα της νέας έκστρατείας: «'Εμπρός...».

Από την άλλη μέρα, τα συνεργεία του δήμου οργάνων την 'Αθήνα. Οι γειτονιές εκπλήσσονται. Ο δήμαρχος οδηγεί αυτοκίνητο σκουπιδιών, ο δήμαρχος πληρώνει χρέη,

Στο θερμόμετρο, ή δημοτικότητα του δημάρχου ανεβαίνει γοργότερα από κάθε άλλη φορά. Για μια ακόμη φορά ο θυμός του Πλυτά κάνει το θαύμα του. Την άλλη μέρα ή 'Αριστερά κάνει στροφή 90 μοιρών και του ζητεί να ανακαλέση την παραίτησή του.

Λοιπόν, κάπως έτσι είναι τα πράγματα. Μέσα σε δυο χρόνια αυτός ο μικρόσωμος άνθρωπος, με τα σμιχτά φρύδια και το αγέλαστο πρόσωπο, έγινε ο μπαμπάς της 'Αθήνας. Της 'Αθήνας που δεν την αποτελούν δεξιοί ή αριστεροί, αλλά 'Αθηναίοι.

«Πιστεύω στον έξωπολιτικό δήμαρχο. Αυτό δεν είναι ρομαντισμός. Βλέπω τον ρόλο μου έντελως ρεαλιστικά... 'Ο μόνος τρόπος για να υπηρετήσης σωστά τον δήμο είναι να τον κρατήσεις μακριά από την πολιτική. Μου λένε: "Δήλωσε με ποιο κόμμα εισαι". Οι δηλώσεις όμως αυτές είναι μόνο για τους πολιτικούς. 'Εγώ ήμουν πολιτικός ως το 1964. Τώρα είμαι δήμαρχος. Αυτό είναι. Τελεία και παύλα...».

Τελεία και παύλα... 'Αντίο, πολιτική. Καλημέρα, δήμαρχε...

Ο τρίτος κρίκος!

Και τώρα; Σε ποιά σημείο βρίσκόμαστε τώρα; Τώρα βρίσκόμαστε στο Χαλάνδρι και ο δήμαρχος βρίσκεται στον κήπο του. Ποτίζει τις πιασιές του. «'Η κηπουρική είναι πολύ σοβαρή υπόθεση, αγαπητέ μου — ιδίως αν περνάς 18 ώρες την ημέρα στον δήμο...».

Κατά τα άλλα, όλα δείχνουν να πηγαίνουν καλά: 'Ο Κατσώτας μάλλον δεν θα ξαναπάει για δήμαρχος. 'Ο Τσουκαλάς το ίδιο. 'Ο όριζοντας αρχίζει να καθαρίζει επάνω από το Χαλάνδρι... 'Ηλιος.

«Ζω μια πολύ περίεργη ζωή, αγαπητέ μου. Από την ημέρα που έγινα δήμαρχος έχασα επτά - οκτώ κιλά. Τότε δεν είχα ούτε μια άσπρη τρίχα... Τώρα έχω πολλές. Ξυπνάω κάθε μέρα στις επτά το πρωί και είμαι μέχρι τις δώδεκα στον δήμο. Στον κινηματογράφο έχω να πάω από τον καιρό της Γκάμπο. Βιθλία διαβάζω μόνον όσα έχουν σχέση με την τοπική αυτοδιοίκηση. Κοσμική ζωή; Πάριν 50 - 60 προσκλήσεις την εβδομάδα... Πηγαίνω στις δύο. Και πολλές είναι...».

Και πολλές είναι... Και ή κυρία Πλυτά; 'Η κυρία Βιργινία Πλυτά, επίσης, δεν μοιάζει να έχει καιρό για κοσμική ζωή. Όλη την ημέρα είναι στο γραφείο και ασχολείται με τις ασφάλειες που εγκατέλειψε μια ώραία πρωία στα χέρια της ο άνδρας της: Συμβαίνουν αυτά στις δημαρχίνες, κυρία Πλυτά...

«'Εχω δυο κόρες. 'Η μία παντρεύτηκε. 'Η άλλη πάει για δήμαρχος. Δεν μου το είπε, αλλά εγώ το υποπτεύομαι. Της άρσκει πολύ πιδ ο μπαμπάς της είναι δήμαρχος. Στο σχολείο είναι στην ίδια τάξη με την κόρη του Μαρκεζίνη. Κάνουν πολύ παρέα οι δυο τους... Τώρα τί θα σκαρώσουν οι δυο τους, δεν έχω ιδέα. 'Ας κάνουμε τον σταυρό μας και ο Θεός βοηθός...».

Γιατί όχι; Μια γυναίκα - δήμαρχος θα επιβεβαιώνει την εξέλιξη των 'Αθηναίων και θα διπλασίαζε πιθανώτατα το τουριστικό μας ρεύμα. 'Αλλωστε ή αλυσίδα χρειάζεται ένα ακόμη κρίκο: 'Αμβρόσιος Πλυτάς, Γεώργιος Πλυτάς, Εύα Πλυτά. Κι ο μπαμπάς βοηθός...

Φρ. Γερμανός

Ουίνστον Τσώρτσιλ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Βραβείον Νόμπελ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Για πρώτη φορά οι συγκλονιστικότερες λεπτομέρειες της μεγαλύτερης καταστροφής από όσες έχνωρισε ή ανθρωπότητα, με όλα τα άγνωστα ακόμη παρασκήνια που προηγήθηκαν της φοβερής ανθρωποσφαγής, εκτίθενται από τον πρωταγωνιστή της μάχης ανδρών και έθνών κατά της κτηνώδους βίας.

Ο Ουίνστον Τσώρτσιλ, ή πλέον πολύπλευρος φυσιογνωμία του αιώνας μας που υπήρξε Πρωταγωνιστής και Δημιουργός της Νίκης, φωτίζει, όλα τα παρασκήνια και αποκαλύπτει όλες τις μέχρι σήμερα άγνωστες πτυχές της μεγαλύτερης τραγωδίας του κόσμου.

Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος του Ουίνστον Τσώρτσιλ, του πολεμικού ήγέτη του οποίου ή συγγραφική δεινότης επισύρει τον παγκόσμιο θαυμασμό, δεν είναι μόνον μία αποκαλυπτική εξιστόρησης των περασμένων. Είναι και μία προειδοποίησης διὰ το μέλλον.

ΦΩΣ ΣΤΟ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΩΤΕΡΟ ΔΡΑΜΑ ΠΟΥ ΕΖΗΣΕ ΠΟΤΕ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΟΥΙΝΣΤΟΝ ΤΣΩΡΤΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

«Πολλούς έχει ονομάσει μεγάλους ή ιστορία. 'Αλλά ο Ουίνστον Τσώρτσιλ αληθώς μέγας. 'Υπηρεξεν περίπου υπεράνθρωπος εις δύναμιν και σκέψιν και θελήσιν και πράξιν. Εις μίαν κρισιμοτάτην ώραν της ιστορίας, ή μοίρα του ανέθεσε την ευθύνην της σωτηρίας του κόσμου. Και απέδειχεν άξιος της μεγάλης ευθύνης».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

«Ουδείς δικαιούται να διεκδικήσιν εις την νεωτέραν ιστορίαν του κόσμου τον τίτλον του σωτήρος και έλευθερωτού έμέσως ή άμέσως ολοκληρώου της ανθρωπότητος, εκτός από τον Ουίνστον Τσώρτσιλ».

ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

«Ο Ουίνστον Τσώρτσιλ, ή πλέον πολύπλευρον φυσιογνωμία του αιώνας μας, ουδείς γνωρίζει ποία θα ήτο ή μορφή του κόσμου σήμερα».

Η. ΗΛΙΟΥ

«Χωρίς τον Ουίνστον Τσώρτσιλ, την πλέον πολύπλευρον φυσιογνωμία του αιώνας μας, ουδείς γνωρίζει ποία θα ήτο ή μορφή του κόσμου σήμερα».

Σ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ

Η ΑΥΘΕΝΤΙΚΩΤΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

- Τό Εργον δά ολοκληρωθή έντός του 1967 και δά διολοδετηθή σε 4 τόμους.
- 'Εκτύπωσης όφισε. Χάρτης γραφής σατινέ υπερπολυτελείας τών 120 γραμ.
- 3.500 συγκλονιστικές δυσέυρετες φωτογραφίες.
- Πολυτελής χρυσοδερματόδετος διβλιοδεσία με πλαστικόν περιβάλλμμα.
- Αύθεντικές σελίδες ιστορίας. Συναρπαστική ολοζώντανη αφήγησης.
- Διά τούς αγοραστάς τών τευχών, τό Εργον δά κοστίση κατά 500% φηνότερα, διότι μετά τό πέρας της εκδόσεως του έργου εις τεύχη ή τιμή του δά διπλασιασθή.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Ο 'Εκδοτικός 'Οργανισμός της «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ» γνωστός από την έκδοσιν σε τεύχη του μνημιώδους έργου «ΝΕΩΤΕΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ 1826-1966» του ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΟΥΣΣΟΥ, θέλοντας και πάλι να πρωτυπήσιν στην έκδοση αυτή και πιδ ο σκοπός όπως όλοι οι 'Ελληνες γνωρίσουν την αυθεντική ιστορία του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου όπως πραγματικά έγινε. Προσφέρει.

ΔΩΡΟΝ

Εις τούς αγοραστάς του τεύχους «ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ» του Ουίνστον Τσώρτσιλ, δύο διαμερίσματα αξίας 250.000 δρχ. έκαστον.

Λεπτομέρειες στο 1ο τεύχος

Ζητήσατε από τὰ περίπτερα και τούς έφημεριδοπώλες να σάς εξασφαλίσουν το 1ο τεύχος

'Εκδοτικός 'Οργανισμός «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ», 'Ακαδημίας 61-τηλ. 627.164-615 777

ΟΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟΣ ο καιρός, πετά το σακκάκι του και αρχίζει να επιδίδεται στην κηπουρική. Είναι οι μοναδικές στιγμές φυγής. 'Αγαπά πολύ το πράσινο, αλλά δεν θέλει να το έχει μόνο στον δικό του κήπο. Θέλει να το σκορπίση σ' ολόκληρη την 'Αθήνα. Και το καταφέρνει...

ρια δεξιά και αριστερά και αυτά τα λεπτά πρέπει γα πληρωθούν. 'Ελπίζω ως το τέλος του χρόνου να ξεπληρώσω τα μισά και μέχρι το τέλος του άλλου τα υπόλοιπα μισά. 'Ο κόσμος φυσικά δεν το πιστεύει αυτό. 'Εχει συνηθίσει να πιστεύη ότι ο Δήμος δεν πληρώνει — ότι ο Δήμος δεν είναι λογικό να πληρώνη... Πριν λίγες μέρες καλέσαμε ονομαστικώς από τις έφημερίδες ώρισμένους πιστωτές του Δήμου για να τους πληρώσουμε. 'Ηλθαν ελάχιστα. Βάζω στοίχημα ότι οι άλλοι που είδαν την ανακοίνωση δεν την πίστεψαν. 'Η μπορεί και να νόμισαν πως ήταν τυπογραφικό λάθος...».

Η ώρα της μάχης

Ο δήμαρχος που οδηγεί αυτοκίνητο σκουπιδιών...

Ο δήμαρχος που κλέβει τα νοσοκομεία...

Ο δήμαρχος που πληρώνει τα χρέη του.

Ο δήμαρχος που κάνει δρόμους...

ο δήμαρχος φτιάχνει δρόμους... Τί δήμαρχος είναι αυτός, λοιπόν; Και φυσικά ή 'Αριστερά αγανακτεί. 'Ενας σύμβουλος τον κατηγορεί στο δημοτικό συμβούλιο ότι φτιάχνει δρόμους, χωρίς την έγκριση του δημοτικού συμβουλίου.

Αυτό, σε έλευθερη μετάφραση, σημαίνει: «Κύριε δήμαρχε, ψηφοθηρείτε...». Και ο Πλυτάς θυμώνει για μια ακόμη φορά: «'Εν τοιαύτη περιπτώσει, κύριε σύμβουλε, παραιτούμαι...».

'Αντίο, πολιτική

«Ο δήμαρχος υπέβαλε την παραίτησή του...». 'Η είδηση δονεί το δημοτικό συμβούλιο, δονεί τις έφημερίδες, δονεί όλη την 'Αθήνα. Γιατί παραιτήθηκε ο δήμαρχος; Γιατί δεν τον άφηναν να φτιάξη δρόμους... Οι έπιτροπές σχηματίζουν ούρες έξω από το γραφείο του: «Οι 'Αθηναίοι είναι μαζί σου, κύριε δήμαρχε. Μη παραιτήσθε, κύριε δήμαρχε. Μη μάς αφήνης, κύριε δήμαρχε...».

Η Βικτουάρ δεν ήθελε να μείνη σε όλη της την ζωή ένα μαννεκέν, που θα παρουσίαζε τις ιδέες κάποιου άλλου. "Εστω κι αν αυτός ο άλλος, στην περίπτωση της, ήταν ο Ντιόρ, που θα την έκανε διάσημη. Έτσι, σκέφθηκε να ανοίξη ένα δικό της οίκο μόδας, που να μη μοιάζει με κανένα από τους γνωστούς της «ώτ - κουτύρ». Ένα οίκο μόδας για έκκεντρικές.

Καί, πράγματι, η πρώτη της συλλογή, με μοντέλα για την άνοιξη και το καλοκαίρι του 1967, δεν πέρασε απαρατήρητη. Συζητήθηκε, άρεσε, πέρασε στις εφημερίδες και στα περιοδικά. Άλλα και ο τρόπος που παρουσίασε την συλλογή της η Βικτουάρ ήταν άρκετά πρωτότυπος.

Αντί για τα κομψά ισαλόνια της «ώτ-κουτύρ» και την καθιερωμένη ώρα, η νέα μοντέλιστ προτίμησε ένα κοσμικό νυκτερινό κέντρο και μια ακατάλληλη ώρα: Το κλάμπ του «Καστέλ», μετά τα μεσάνυχτα, με θεατές όλους τους γλεντζέδες του Παρισιού.

Οι επίσημες προσκεκλημένες, ωστόσο, της Βικτουάρ ήταν δύο, μάλλον συμνηρητικές στις εμφανίσεις τους, δεντέττες: Η τραγουδίστρια Μιρέϊγ Ματιέ και η πρωταθλήτρια της καλυμμένης Κική Καρόν.

Μία από τις νεωτεριστικές ιδέες της νέας μοντέλιστ, που ενθουσίασαν τους θεατές, ήταν και το έκκεντρικό ολοκέντητο βραδινό φόρεμα, που συνοδεύεται από ένα άσσορτί μπικίνι, για νυκτερινό μπάνιο μετά από διασκέδαση. Εντύπωση έκαναν, επίσης, τα βραδινά ριγωτά παλτά της και τα πολύ κοντά σορτς, που θα αντικαταστήσουν έφετος τα κοστούμια της πλάζ. Η Βικτουάρ πετούσε κυριολεκτικά από την χαρά της. Η νίκη ήταν δική της.

Για όσες αγαπούν την έκκεντρικότητα ο οίκος της Βικτουάρ διαθέτει πολλές ιδέες. Δυό από αυτές θαυμάστηκαν ιδιαίτερα στην τελευταία επίδειξή της στο «Καστέλ». Ήταν η σπόρ περιβολή στυλ κοσμοναύτης (αριστερά), από ασπμένιο πλαστικό και άσσορτί μπότες που παρουσίασε η μαννεκέν Ζουζού πάνω σε μία τεράστια μοτσουκλέττα. Καί ένα μινι - μοντέλο για το βράδυ (δεξιά), με ανοιχτή την πλάτη και πνιγμένο στα φτερά. Άρεσε πολύ στην Μιρέϊγ Ματιέ.

ΑΚΡΟΒΑΣΙΕΣ ΜΙΑΣ ΤΡΕΛΛΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΤΑ ΕΝΤΟΝΑ ριγωτά ύφασματα με τὰ ζωηρά χρώματα ἐλκύουν τὴν νέα παρισινὴ σχεδιάστρια. Τὰ χρησιμοποιεῖ σὲ σόρτ καὶ σὲ σπὸρ παλτά, σὲ φορέματα καὶ σὲ μινι - φοῦστες...

ΤΟ ΑΣΗΜΙ καὶ τὸ χρυσάφι θὰ διατηρήσουν καὶ φέτος τὸ καλοκαίρι τὴν λαμπρὴ ἀκτινοβολία τους στὶς νεανικὲς βραδινὲς ἐπίσημες ὡς καὶ στὶς ἡμιεπίσημες ἐμφανίσεις...

Ο ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΣ τῆς Βικτωῦρ. Μπικίνι ἀσσορτί με μινι - φόρεμα γιὰ ἓνα νυκτερινὸ μπάνιο, ὕστερα ἀπὸ διασκέδαση. Τὸ σύνολο συνοδεύεται ἀπὸ σανδάλια ἀσημένια ἢ χρυσά, πού δένουν ὡς τὸ γόνατο.

Η ΙΔΙΑ ΙΔΕΑ, μπικίνι - φόρεμα ἐφαρμόζεται καὶ γιὰ τὶς πολὺ ἐπίσημες βραδινὲς τουαλέτες. Ἡ Βικτωῦρ τὰ θέλει νὰ ἀκτινοβολοῦν καὶ αὐτὰ σὲ πολὺ ἐφαρμοστὴ γραμμὴ, πού θὰ θυμίσῃ τὶς παλαιᾶς «δάμπ»...

Η ΜΟΔΑ ΕΝΩΣΕ δύο διαφορετικούς κόσμους — τὴν Μιρέϊγ Ματιέ, πού ἀντιπροσωπεύει τὸ γαλλικὸ τραγούδι καὶ τὴν Κικὴ Καρόν, πρωταθλήτρια τῆς κολυμβήσεως...

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΤΕΛΕΙΩΝΟΥΝ ΟΙ ΑΠΟΚΡΗΕΣ ΑΡΧΙΖΕΙ...

Η φαντασία ξεπερνά τη φαντασία

«Φανταίζω» την είπε την δημιουργία του ο Λονί Φερνάν, ο ράφτης με την αχαλίνωτη φαντασία. «Fantaisie indescriptible», φαντασία απεριγράπτη...

Μίνι-φούστα ή μάξι-πανταλόνι;

«...Και αί γυναίκες γεγόνασιν άνδρες!» Άλλά άνδρες κομποί, με γραβάτες φλοϊάν από μεταξωτά φουλάρια, με χρονσά κουμπιά, με λοξά, στρογγυλά πατάκια... Τάδε έφη, τονλάχιστον, ο μέγας Κασσιγιά!

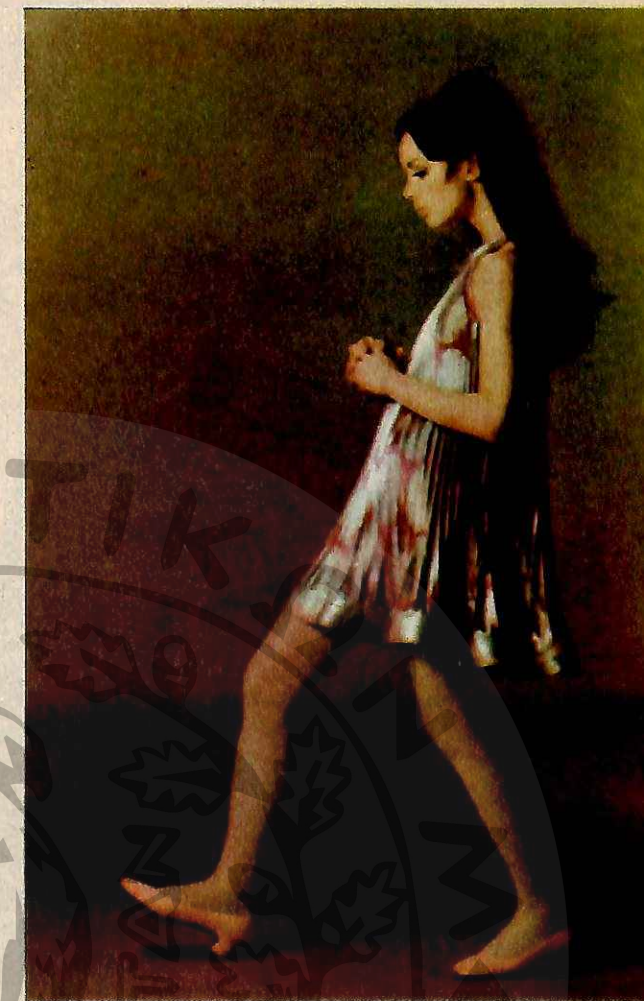
Ο κύβος έρρίφθη, λοιπόν! Μίνι κ' έφέτος. Μίνι - φούστες, μίνι - φορέματα και... μίνι πανταλόνια! Πασπαλισμένες με μπόλικη άσημόσκονη τὸ βράδυ, τυλιγμένες σε διάφανα σελλοφάν τὸ πρωϊ. Έτσι όφείλουν νά κυκλοφορήσουν οί μοντέρνες γυναίκες έφέτος. Άν τολμοϋν, φυσικά. Καί χρειάζεται μεγάλο θάρρος, αλήθεια, γιὰ ν' ακολουθήση ή κάθε μιὰ τις τρελλές άκροβασίες τής μόδας. Θα δοϋμε!..

...Η ΝΕΑ ΜΟΔΑ

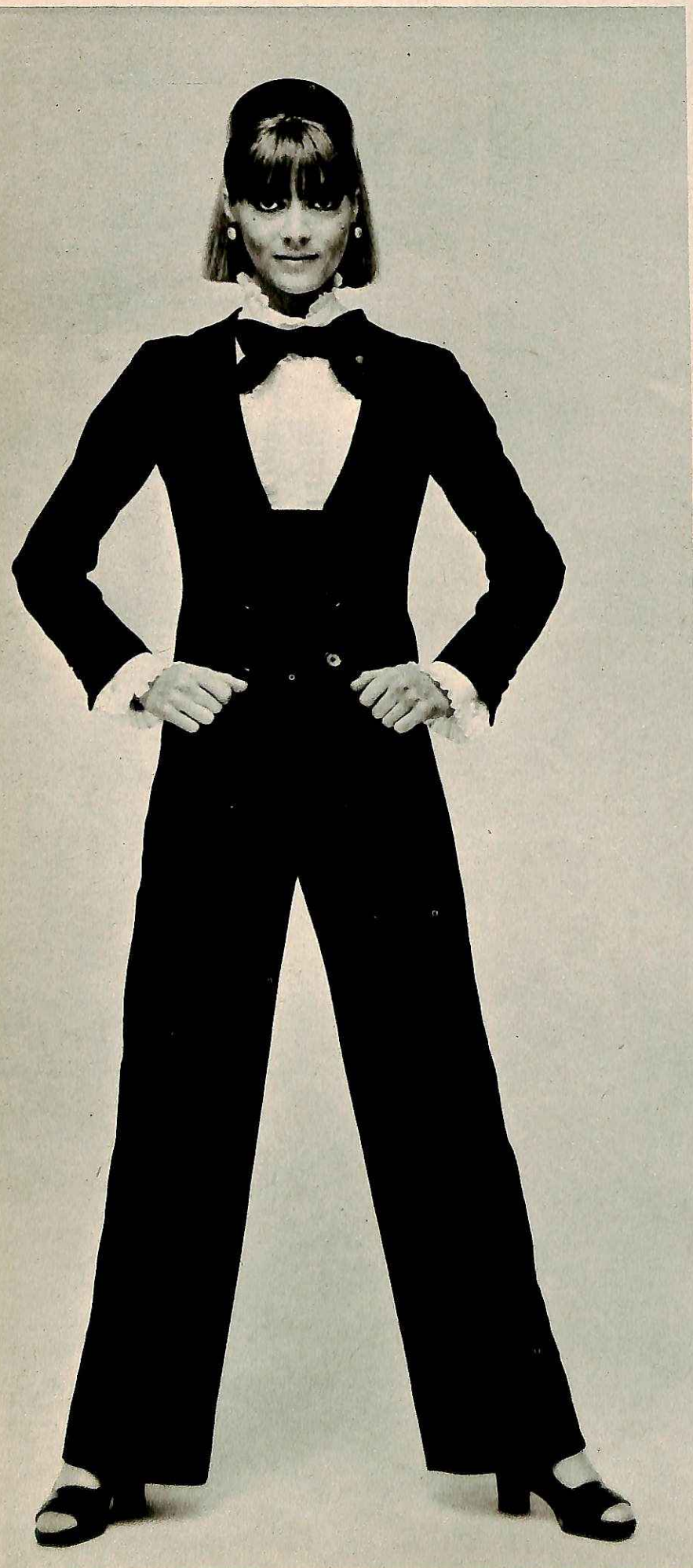
Άσημένιες κουκλίτσες

Κι όμως δεν είναι αποκορηάτικο! Έτσι, πάντως, ισχυρίζεται ό γλυκός, ό τρυφερός, ό άκαταμάχητος Πιέρ Καρντέν, πὸν είπε «ωαί» στήν πολὺ - πολὺ κοντή φούστα, κ' έδειξε αὐτή τήν γυναίκα - κούκλα, με τὸ άπίθανο μοντέλο και τις άσπρες, ιριδίζουσες κάλτσες...

Σφραγίδα τοϋ οίκου Ντιόρ

Όταν ή ζακέτια κατεβαίνει χαμηλά - χαμηλά και ή φούστα ανεβαίνει ψηλά - ψηλά... ταγιέρ ή φόρεμα και παλιό; Ένα από τὰ λίγα μυστήρια πὸν καλοϋνται ν' ανακαλύψουν φέτος οί άνδρες. Γιατί, όπως είναι γνωστόν, τὰ περισσότερα τὰ... αποκαλύπτουν άδύσιακτα μόνες τους οί γυναίκες...

▲ Μάλλινος άλπακας γι' αυτό το μοντέλο (άριστέρα), πού θα ήταν φρόνιμο, αν δεν είχε άξιώσεις βραδινής εμφάνισης. Με το λευκό του πουκάμισο, με το μεταξωτό του παπιγιόν, με το πλούσιο ζαμπό και τις πλισσεδωτές φρίλλιες, είναι δημιουργία του Σαλν - Λωράν. Απαιτηλή ή άσπορη έσάρπα πάνω στο ζέρεσϋ φόρεμα (άνω), του Καρντέν. Όπως απαιτηλό είναι και τό... φωτισσιέφανο της μάστιγος, από λευκή ψάδα, πού φόρεσε στο κεφάλι της μαννεκέν του.

▲ Άφου τό αποφασίσαμε και άποκαλύψαμε τιά στρογγυλά ή κοκκαλιάρινα γόνατά μας, θα τιά σιολίσουμε τώρα. Με πολλές - πολλές σειρές από χάνδρες, πέτρες και άλυσίδες...

▲ Αποκαλύψαμε σχεδόν τιά πάντα, κι άρχίσουμε νά νοιώθουμε τήν ανάγκη νά... καλύψουμε κάτι. Τό πρόσωπο, λοιπόν, γιά νά πρωτοτυπήσουμε (άριστερά). Ή, μήπως, γιά νά μη μās άναγνωρίζουν, έτσι μασκαρεμένες, πού κινδυνεύουμε νά κυκλοφορούμε; Άμφίση γιά τήν νεαρή νοικοκυρά (άνω), πού, πάνω από τό σόρι και τήν ζέρεσϋ μαρινιέρα της, θα φορέση διαστικά τό κόκκινο παλιό της και θα τρέξη γιά τιά προϋνά της ψώνια...

Αυτό είναι από
άλλο ανέκδοτο!

Θα έλεγε κανείς πώς είναι
μοντέλο που μπερδεύτηκε κα-
τά λάθος στην έφετεινή τύρδη
των κολλεξιών. Αλλά η σφρα-
γίδα του Μπαλμαίν, του γρά-
φτη των πιο κομψών γυναι-
κών του κόσμου, των προικι-
πισσών και των φρόνιμων ή-
θοποιών, το δικαιολογεί...

Άσπρο, μαύρο, κόκκινο. Και
μώβ και κόκκινο σ' όλους τους
τόνους κι όλες τις αποχρώσεις.
Είναι από τα χαρακτηριστικά
της έφετεινής μόδας. «Καθέ-
νας κάνει ό,τι θέλει!», είπε χα-
ρακτηριστικά ή πάντα αποφθε-
γματική Κοκό Σανέλ, που —
παρεπιμπτόντως— δήλωσε πως
θεωρεί ως μόνον άξιο συνεχι-
στή του δικού της έργου, τον
Πιέρ Καρντέν κ' ίσως - ίσως
και τον "Υβ Σαιν Λωράν...

Μιά γυναίκα δημιουργεί
για τη γυναίκα

Θηλυκότητα, μουσική και ρα-
φιναρισμένη κοκετιαρία: τα
χαρακτηριστικά της Νίνα Ρί-
τσι. Σόρι Βερμουδες. Μπλού-
ζα, ζακέτια και μακρινά εσάρ-
πα, προς τιμήν της γαλλικής
σημαίας: κόκκινο, άσπρο, μπλέ

Και ή ρουλέττα... ▲ "Άσπρο, μαύρο, κόκκινο. Η
ρουλέττα του Μάρκ Μποάν.
Καινοτομία: ο ένας όμιος μέ-
σα, ο άλλος έξω. Οί διστακτι-
κές, τί θα προτιμήσουν; Να
δείξουν τους καλλίγραμμους
ώμιους τους, ή να προφυλα-
χθούν από το τσουχτερό κρύο;

Σομφωνία σε μώβ...

▲ Να μοιάζει με λεπτό, μακρύμι-
σχο κυκλάμινο, ή μαδιά άνε-
μώνα, θέλησε την γυναίκα ο
Λανβέν. Και την έντυσε με
συκλαμίν φόρεμα, που ξεσκε-
πάει ψηλά-ψηλά τα γόνατα,
τις γάμπες, τους μηρούς, τα
σκεπασμένα με άσσορι καλσόν

Ἡ Πέγκυ Φλέμιγκ έτοιμάζεται για νὰ ξανακερδίση τὸν παγκόσμιο τίτλο

ΜΙΑ εἰδικὴ φωτογραφικὴ μηχανὴ ἀστραπιαίας λήψεως
ἀποτύπωσε σὲ διαδοχικὲς φάσεις ἓνα
ἀπὸ τὰ πιὸ ἐντυπωσιακὰ ἄλματα τῆς Πέγκυ, πού τὴν ἔχουν ἀναδείξει
σὲ παγκόσμιο πρωταθλήτρια.

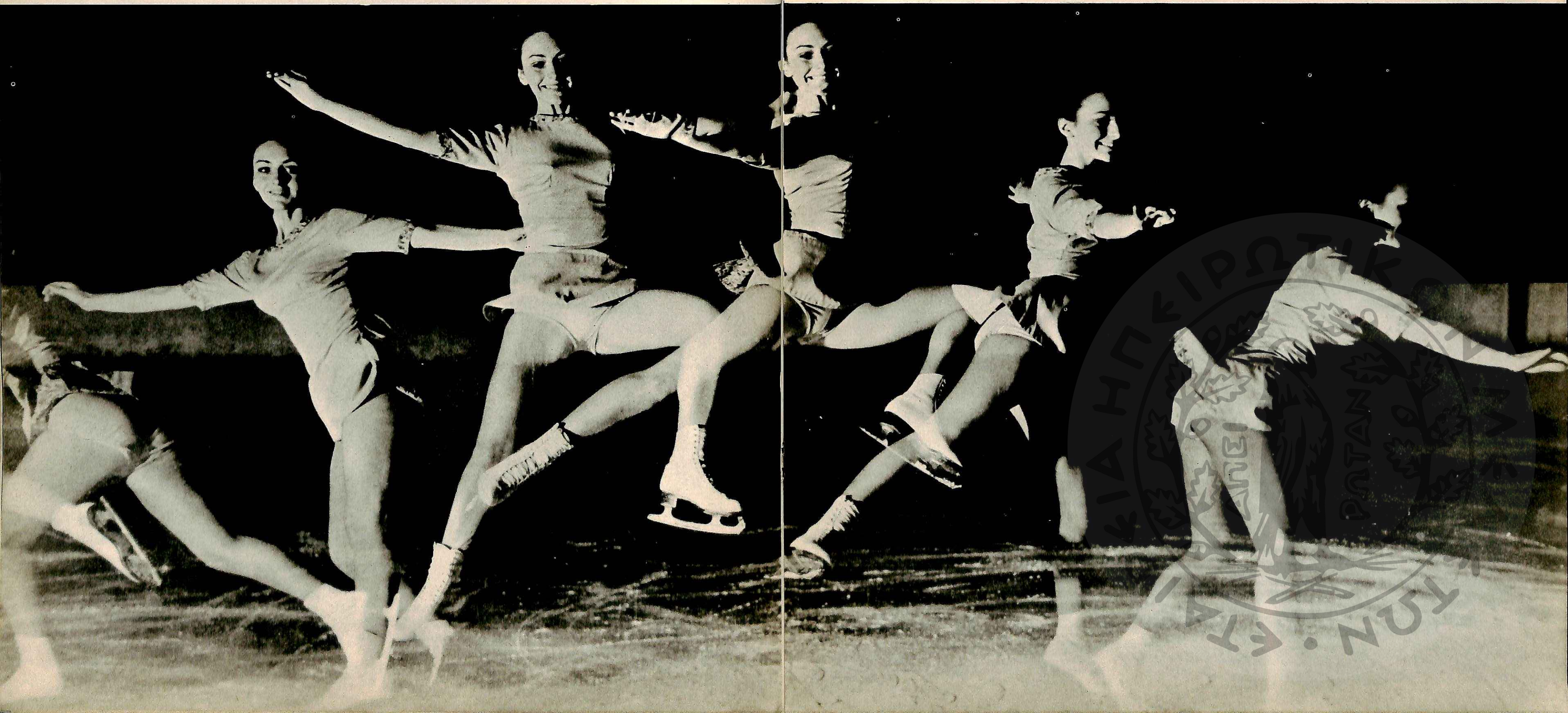
Ἀποτύπωσε ὅμως ταυτόχρονα τὸ γοητευτικὸ τῆς χα-
μόγελο, πὺ προσδίδει στὸ νεανικὸ
καὶ χαριτωμένο πρόσωπό τῆς μιὰ ἀκατανίκητη ἔλξη.

Ἡ ΠΕΓΚΥ προπονεῖται στὴν παγοδρομία ἐπὶ 30
ὥρες τὴν ἐβδομάδα. Τὶς ὑπόλοιπες, ὅταν δὲν κο-
λυμπᾷ ἢ δὲν παίζει τένις, ἐπιδίδεται στὸ μπαλ-
λέτο (ἄνω), καὶ φοιτᾷ σὲ κολλέγιο (δεξιὰ)...

Στὴν λυγρόκορμη αὐτὴ κοπέλλα τῶν 18
Μαΐων, ἔχουν ἐναποθέσει οἱ Ἑνωμένες Πο-
λιτείες τὶς ἐλπίδες τους γιὰ τὴν κατάκτηση
τοῦ παγκοσμίου πρωταθλήματος παγοδρο-
μίας 1967, πὺ θὰ διεξαχθῇ στὴν Βιέννη
στὶς 28 Φεβρουαρίου. Ἡ Πέγκυ Φλέμιγκ πὺ
προπονεῖται ἤδη πέντε ὥρες τὴν ἡμέρα, ἐπὶ
ἔξη ἡμέρες τὴν ἐβδομάδα, γιὰ νὰ δικαιώση
μ' ἓνα χρυσὸ μετάλλιο τὰ ὄνειρα τῶν συμ-
πατριωτῶν τῆς, φόρεσε γιὰ πρώτη φορὰ πα-
γοπέδιλα σὲ ἡλικία ἐννέα ἐτῶν. Ὁκτὼ χρό-
νια ἀργότερα κέρδισε στὸ Νταβὸς τῆς Ἑλ-
βετίας τὸ παγκόσμιο πρωτάθλημα — τὸ
πρῶτο πὺ κατέκτησαν οἱ Ἑνωμένες Πολι-
τείες ἀπὸ τὸ 1961, ὅταν σ' ἓνα τραγικὸ ἀε-
ροπορικὸ δυστύχημα σκοτώθηκαν ὅλα τὰ μέ-
λη τῆς ἀμερικανικῆς παγοδρομικῆς ὁμάδος.
Τὸν τίτλο αὐτὸ ἡ Πέγκυ εἶναι ἀποφασισμέ-
νη νὰ ὑπερασπίσῃ μὲ κάθε θυσία στὴ Βιέν-
νη, σὰν πρώτη φάση τοῦ θριάμβου, πὺ ἐλ-
πίζει ὅτι θὰ ἐπιστέψῃ τὶς συνεχεῖς προσ-
πάθειές τῆς στοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ 1968.

ΤΟ ΜΠΑΝΟ ΣΑΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΙΑ ΚΟΜΗΤΕΛΑ.
ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ;
ΜΕ BUBBLE BATH (Αρρώματων FAMA)
ένα μαλακό αρώμα δροσίζει όλες τις φορές
που λούζεστε και σας ξεκουράζει.

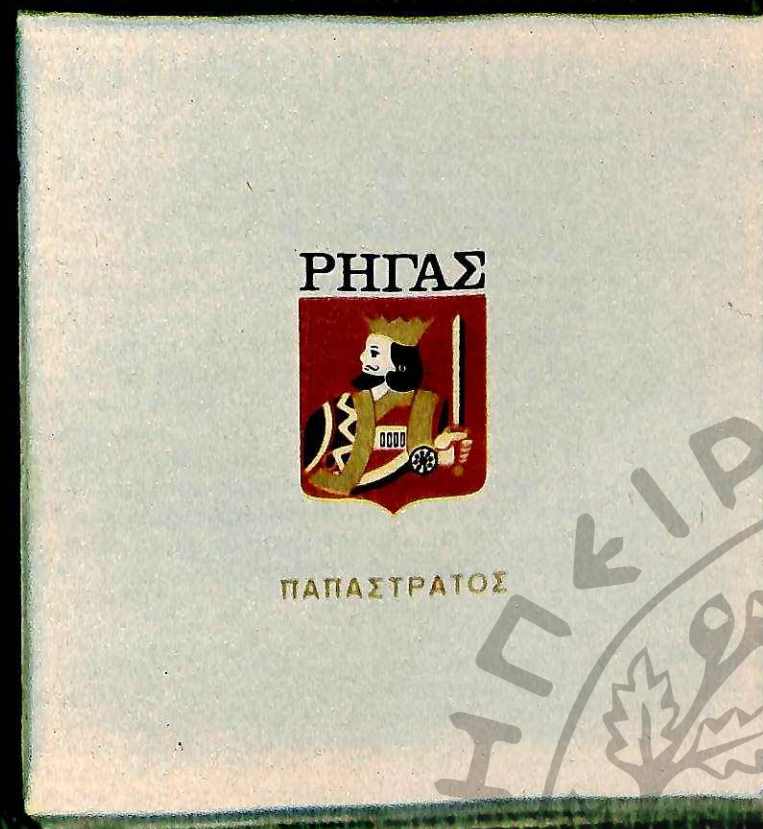
Για άρωμα BUBBLE BATH πιάστε με άρωμα παντός.
ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΟΥ Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε.

*Bubble
bath*

ΑΡΩΜΑΤΟΥΧΟΝ
FAMA

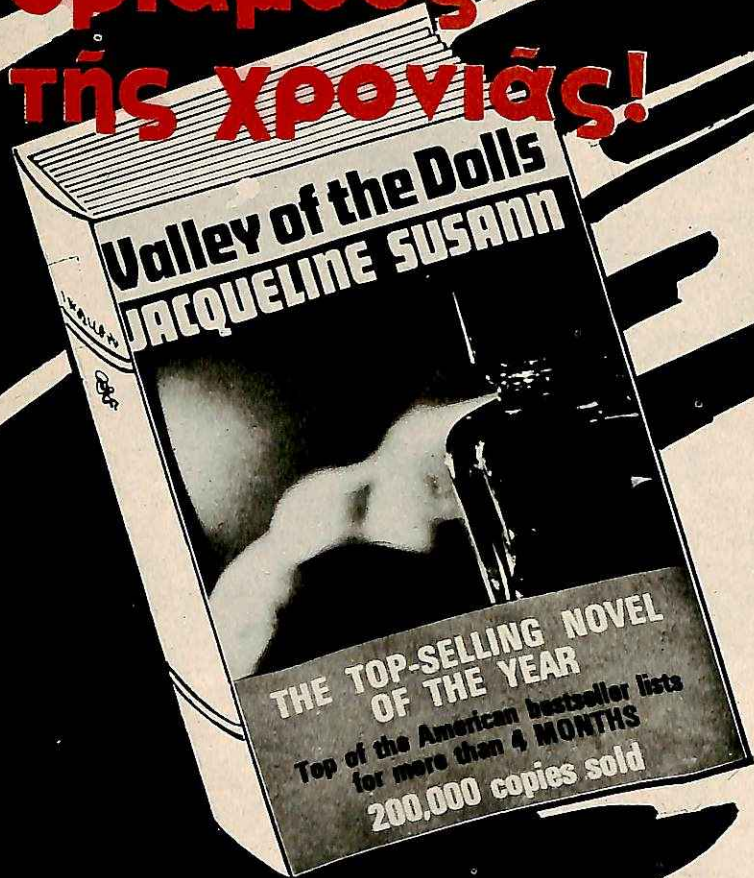
PHILIP

Τὸ τσιγάρο πὸν ταιριάζει στὸν
ἐμπειρο καπνιστὴ

Φ Ι Λ Τ Ρ Ο Κ Ι Ν Γ Σ Ι Ζ Ε
Π Α Π Α Σ Τ Ρ Α Τ Ο Σ

‘Ο ΈΚΔΟΤΙΚΟΣ δρlαμβος τῆς ΧΡΟΝΙΑΣ!

ἡ νοιιδάδα μέ τίς νούυηδες

ΤΗΣ ΖΑΚΕΛΙΝ ΣΟΥΖΑΝ

‘Η νέα καὶ ὁμορφὴ Ἄννα Γουέλλις ἀφήνει τὴν γενέτειρά της Λώρενςβιλ γιὰ νὰ ζήσῃ τὴν ἔντονη ζωὴ τῆς Νέας Ὑόρκης. Προσλαμβάνεται ὡς γραμματεὺς στὸ δικηγορικὸ γραφεῖο «Μπέλλαμ καὶ Μπέλλουους», ποὺ διαχειρίζεται ὑποθέσεις καλλιτεχνῶν. Γρήγορα ἀποκτᾷ δυὸ καλοὺς φίλους: τὴν Νήλυ, ποὺ εἶναι χορεύτρια, καὶ τὸν Ἄλλεν Κούπερ, ποὺ σύντομα τῆς ἀποκαλύπτει ὅτι εἶναι ἑκατομμυριούχος, καὶ τῆς ζητᾷ νὰ τὸν παντρευτῇ. Ἡ Ἄννα ἀρνεῖται, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἐπιμένει ὅτι σιγὰ - σιγὰ θὰ τὴν κάνῃ νὰ τὸν ἀγαπήσῃ. Στὸ μεταξύ, ὅμως, ἡ Ἄννα ἔχει ἀρχίσει νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸν συνεργάτη τοῦ Χένρυ Μπέλλαμ, τὸν γοητευτικὸ Λάϊον Μπέρκ. Ἡ Ἄννα γνωρίζει τὴν διάσημὴ ἡθοποιὸ τοῦ θεάτρου Ἑλέν Λῶσον, ποὺ προσπαθεῖ νὰ κατακτήσῃ τὸν Τζίνο, τὸν πατέρα τοῦ Ἄλλεν. Σὲ μερικές μέρες, ἡ Ἄννα τὰξιδεύει μετὰ τὸν Λάϊον καὶ τὸν Χένρυ στὸ Νιού Χέιβεν γιὰ τὴν πρεμιέρα τοῦ ἔργου τῆς Ἑλέν Λῶσον. Στὸ μπᾶρ τοῦ ξενοδοχείου, συναντιοῦνται μόνοι ὁ Λάϊον μετὰ τὴν Ἄννα.

ρία καὶ τὴν ταραχὴ ἡ Ἄννα εἶχε διαρκῶς καρφωμένα τὰ μάτια της πάνω στὸν Λάϊον. Πότε - πότε οἱ ματιές τους συναντιόνταν καὶ ἔμεναν ἔτσι γιὰ ἕνα σύντομο, προσωπικὸ λεπτό. Δὲν μποροῦσε νὰ τὸ πιστέψῃ ὅτι ἕνα τέτοιο πρᾶγμα συνέβαινε σ’ αὐτήν... ὅτι συνέβαινε ἔτσι ἀκριβῶς, ὅπως τὸ εἶχε ἐλπίζει... ὅτι ἡ ἴδια αἰσθανόταν, ὅπως μόνο στὰ ὄνειρά της εἶχε αἰσθανθῇ...

κέντητο φόρεμα, ποὺ πήγαινε πολλὸ στὸ καταληκτικὸ σῶμα της.

—Θεέ μου, ψιθύρισε ὁ Χένρυ.

Ἐσκυψε πάνω ἀπὸ τὴν Ἄννα καὶ εἶπε:

—Λάϊον, δὲν πρέπει ν’ ἀφήσουμε τὴν εὐκαιρία νὰ μᾶς ξεφύγῃ. Βρίσκονται ἐδῶ ὁ Βάις ἀπὸ τὴν «Τουντιεθ» καὶ ὁ Μέιερς ἀπὸ τὴν «Παραμόνι». Τὴν βλέπω σύντομα μετὰ συμβόλαιο γιὰ πέντε χρόνια.

—Θὰ πρέπει ὅμως νὰ εἶναι ἕνα καλὸ συμβόλαιο, ἀπάντησε ὁ Λάϊον. Τὰ ἔχει μετὰ τὸν Τόνυ Πολάρ, βλέπεις, καὶ δὲν πρόκειται νὰ τὸν ἀφήσῃ παρά μόνον ἂν τὸ συμβόλαιο εἶναι τόσο καλὸ ποὺ θὰ λυπηθῇ νὰ τὸ χάσῃ.

—Ὁ Τόνυ ποτὲ δὲν θὰ τὴν παντρευτῇ. Ὅσο γιὰ τὸ συμβόλαιο, θὰ τὰ κανονίσω ἐγώ.

—Νὰ καὶ ἡ μικρὴ σου φίλη, εἶπε γρήγορα ὁ Λάϊον.

Ἡ Ἄννα μὲν μόλις πρόλαβε νὰ δῇ τὴ Νήλυ καθὼς ἔβγαινε ἀπὸ τὴν σκηνή, συνοδευομένη ἀπὸ δυὸ χορευτές.

Ὅταν ἐμφανίστηκε ἡ Ἑλέν Λῶσον, κάθε κίνηση σταμάτησε, καθὼς οἱ θεαταὶ τῆς ἔκαναν τόσο θορυβώδη ὑποδοχή, ποὺ ἀγγίζει τὰ ὅρια τῆς ὑστερίας. Ἡ Ἑλέν στεκόταν ἥρεμα καὶ δεχόταν τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ πλήθους χαμογελώντας ἐλαφρά. Ὅλοι πάνω στὴν σκηνὴ βρίσκονταν ἐκεῖ γι’ αὐτήν· τὸ θέατρο ἦταν γεμάτο γι’ αὐτήν· ὁ κάθε μουσικὸς καθόταν στὸ πόστο του γι’ αὐτήν· τὸ βιβλίο εἶχε γραφεῖ εἰδικὰ γι’ αὐτήν. Ἀσφαλῶς πάνω στὴν σκηνὴ ἡ Ἑλέν δεχόταν τὴν ἀγάπὴ τοῦ κοινοῦ. Ἄν ἦταν ὁ Τζίνο ἐκεῖ θὰ φώναζε καὶ θὰ χειροκροτοῦσε κ’ ἐκεῖνος, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι. Μετὰ ἀπὸ τὴν παράσταση θὰ παρακαλοῦσε τὴν Ἄννα νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπ’ αὐτήν, ὅμως τοῦτῃ τὴ στιγμή ἡ Ἑλέν ἦταν ἡ ἀγάπη δλων.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος, ἡ παράσταση ἦταν τῆς Ἑλέν. Κάθε τραγούδι προκαλοῦσε νέο καὶ δυνατώτερο κατακλυσμὸ χειροκροτημάτων. Δὲν ἦταν πιά ἀκρατήριο αὐτὸ, ἦταν μιὰ ὁμάδα πιστῶν, ἐνωμένων στὴν λατρεία τῆς Ἑλέν Λῶσον. Τὸ θρακνὸ γέλιο, ποὺ ἔκανε τὴν Ἄννα νὰ ντρεῖται ὅταν ἀντηχοῦσε μπροστὰ σὲ κό-

μο, ἀποκτοῦσε εὐγένεια καὶ παλμό πίσω ἀπὸ τὰ φῶτα τῆς ράμπας. Ἡ Νήλυ ἔλαμψε στὸ μικρὸ ρολόκι της. Ἡ Τζέννιφερ Νόρθ παρουσιάστηκε καὶ πάλι μετὰ τὸ καινούργιο ἀποκαλυπτικὸ φόρεμα καὶ οἱ θεατὲς χάλασαν τὸν κόσμο ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸ τους. Καὶ ἡ Τέρρυ Κίνγκ πήρε πολλὰ χειροκροτήματα γιὰ τὰ δυὸ της τραγούδια, ποὺ τὰ ἀπέδωσε μετὰ φωνὴ γλυκύτερη καὶ ποὺ ἑλκυστικὴ ἀπὸ τῆς Ἑλέν. Ὅμως, ἡ Ἑλέν εἶχε δύναμη. Ἡ δύναμή της ἦταν καὶ αὐτὴ θὰ παίζετο τὸ ἔργο.

—Πῶς τὸ κατάφερε αὐτό; ρώτησε ὁ Λάϊον.

—Ὡραία ἐρώτηση. Ἐχεις τὴν ἐντύπωση ὅτι μιὰ καθωσπρόκει ἐνῆενὸ θὰ ὑπογράψῃ τὸ ἔργο τῆς Ἑλέν Λῶσον χωρίς τέτοιο συμβόλαιο; Θυμήσου προηγουμένους περιπτώσεις καὶ θὰ δῇς. Ἡ Μπέττυ Μόμπιλ — ἀπολύθηκε στὴν Βοστώνη. Ἡ Σέρου Χένινες — ἔφυγε γιὰ τῆς διέγραψαν τὸν ὄλο στὴν Φιλαδέλφεια. Ὁ λόγος καὶ γιὰ τίς δυὸ: ὑπερβολικὰ καλὲς κριτικές. Χρειάζεται νὰ σοῦ πῶ καὶ ἄλλα περιστατικά; Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ βρῇς ἐνῆενὸ γιὰ ἔργο τῆς Ἑλέν Λῶσον, χωρίς συμβόλαιο γιὰ μέχοι τὸ τέλος τῶν παραστάσεων. Ἐκτός ἂν θέλῃς νὰ ἀρκεσθῇς σὲ καίμια ἀνάξια λόγου.

—Ἡ Ἑλέν δὲν θὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ ζήνῃ πρεμιέρα στὴν Νέα Ὑόρκη. Θὰ τὸ θυμῇ, εἶπε ἥρεμα ὁ Χένρυ.

—Χένρυ, σὲ παρακαλῶ, μίλησε ἐπὶ στὴν Ἑλέν, ἐκέτεσε ὁ Τζίλμπερτ Κέις. Ἄν ἔδωχα τὴν Τέρρυ Κίνγκ, πῶς θὰ τὸ δικαιολογοῦσα στοὺς χρηματοδότες μου; Ἐχῶ προγραμματίσει δυὸ ἀκόμη ἔργα γι’ αὐτὴ τὴν αἰχμή. Τοὺς ἔχω ἀνάγκη αὐτοὺς τοὺς

σοὺν οἱ τέσσερις μόνον ἑβδομάδες στὴν Φιλαδέλφεια.

—Ἐπὶ πρῶτα, ἀρκεῖ τὸ κόμημα νὰ γίνῃ ἐκεῖ ποὺ πρέπει.

Κοίταξαν σιωπηλὰ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Κατόπιν, ὁ Κέις ἔκανε μιὰ προσπάθεια νὰ χαμογελάσῃ.

—Ἑλά, τώρα, Χένρυ, τὸ ξέρεις ὅτι ἡ θέσῃ μου εἶναι δύσκολη. Δὲν μπορῶ νὰ διώξω τὴν Τέρρυ Κίνγκ. Ἐχει συμβόλαιο γιὰ ὅσο διάστημα θὰ παίζετο τὸ ἔργο.

—Πῶς τὸ κατάφερε αὐτό; ρώτησε ὁ Λάϊον.

—Ὡραία ἐρώτηση. Ἐχεις τὴν ἐντύπωση ὅτι μιὰ καθωσπρόκει ἐνῆενὸ θὰ ὑπογράψῃ τὸ ἔργο τῆς Ἑλέν Λῶσον χωρίς τέτοιο συμβόλαιο; Θυμήσου προηγουμένους περιπτώσεις καὶ θὰ δῇς. Ἡ Μπέττυ Μόμπιλ — ἀπολύθηκε στὴν Βοστώνη. Ἡ Σέρου Χένινες — ἔφυγε γιὰ τῆς διέγραψαν τὸν ὄλο στὴν Φιλαδέλφεια. Ὁ λόγος καὶ γιὰ τίς δυὸ: ὑπερβολικὰ καλὲς κριτικές. Χρειάζεται νὰ σοῦ πῶ καὶ ἄλλα περιστατικά; Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ βρῇς ἐνῆενὸ γιὰ ἔργο τῆς Ἑλέν Λῶσον, χωρίς συμβόλαιο γιὰ μέχοι τὸ τέλος τῶν παραστάσεων. Ἐκτός ἂν θέλῃς νὰ ἀρκεσθῇς σὲ καίμια ἀνάξια λόγου.

—Ἡ Ἑλέν δὲν θὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ ζήνῃ πρεμιέρα στὴν Νέα Ὑόρκη. Θὰ τὸ θυμῇ, εἶπε ἥρεμα ὁ Χένρυ.

—Χένρυ, σὲ παρακαλῶ, μίλησε ἐπὶ στὴν Ἑλέν, ἐκέτεσε ὁ Τζίλμπερτ Κέις. Ἄν ἔδωχα τὴν Τέρρυ Κίνγκ, πῶς θὰ τὸ δικαιολογοῦσα στοὺς χρηματοδότες μου; Ἐχῶ προγραμματίσει δυὸ ἀκόμη ἔργα γι’ αὐτὴ τὴν αἰχμή. Τοὺς ἔχω ἀνάγκη αὐτοὺς τοὺς

13

Ἡ Ἄννα ἦρε πάλι μιὰ γουλιὰ.

—Ἐμπρός, τελείωσε τὸ ποτό σου. Στὸ κάτω - κάτω, δὲν ἦταν καὶ ἄσχημη ἡ ἰδέα σου νὰ παραγγεῖλῃς οὐίσκι. Τουλάχιστον τώρα πολεμᾷς γιὰ τὸν ἑαυτὸ σου.

—Καὶ σὺ, γιατί πολεμᾷς, Λάϊον;

—Γιὰ σένα.

Οἱ ματιές τους συναντήθηκαν:

—Δὲν χρειάζεται νὰ πολεμήσῃς, εἶπε ἡ Ἄννα ἀπλᾶ.

Πῆρε γρήγορα τὸ χέρι της μέσα στὸ δικό του. Τὸ διαμάντι τοῦ Ἄλλεν μπόηκε στὸ δάχτυλό της, σχεδὸν μὲ δική του, προσωπικὴ ἀογή. Ὅμως, δὲν ἔδειξε ὅτι ἔνοιωσε τὴν κοφτερὰ του ἀογή. Τὰ μάτια τοῦ Λάϊον ἦταν κοντὰ στὰ δικά της...

—Ἀπ’ ἐπὶ βλέπω, καλοπερνᾶτε ἐσεῖς οἱ δυὸ.

Ὁ Χένρυ Μπέλλαμ περπατοῦσε εὐθύμια πρὸς τὸ μέρος τους. Ἐκανε νόημα στὸν σερβιτόρο νὰ τοῦ φέρῃ ἕνα ποτό.

Ἡ Ἄννα τράβηξε ἀμέσως τὸ χέρι

της. Τὸ δαχτυλίδι τῆς εἶχε πραγματικὰ κόψει τὸ κρέας.

Ὁ Χένρυ κάθισε κάτω καὶ ἀναστέναξε:

—Ἐλάτε, πασιπῆτε πάλι χέρι - χέρι, εἶπε νοχελικά. Μὴν ἀφήνετε ἐμένα νὰ σᾶς σταματήσω. Εἰστε νέοι, διασκεδάστε το, λοιπόν! Τὸ πιστεύω αὐτὸ ποὺ λέω. Ὅταν εἶσαι νέος, νομίζεις πῶς θὰ εἶσαι πάντα νέος. Σαφηνὰ ὅμως ξυπνᾷς ἕνα πρωὶ καὶ εἶσαι πάνω ἀπὸ πενήντα.

Τὸ ποτό του ἔφθασε. Τὸ ἦρε ὅλο χωρὶς ἀναπνοή.

—Ἑλά, τώρα, Χένρυ, εἶπε ὁ Λάϊον γελώντας. Τίποτε δὲν εἶναι τόσο φοβερό.

Βοήκη πάλι τὸ χέρι τῆς Ἄννας κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ τὸ ἔφειξε μετὰ θερμὴ οικειότητα.

—Εἶναι χειρότερο ἀπὸ ὅτι φαντάζεσαι, ἐπέμεινε ὁ Χένρυ. Στὴν πραγματικότητα, αὐτὸ ἐδῶ ὑπόκειται νὰ εἶναι ὁ μακρινός σου δῶν τῶν ἄλλων. Καθὼς φαίνεται, εἶπε ἡ Ἑλέν Λῶσον γίνεσαι σκληρότερη ὅσο πάει, εἶπε ἐγὼ γεροντῶ.

—Ἡ Ἑλέν εἶναι πάντοτε πραγματικὴ θεομηνία, ὥσπου νὰ παύσῃ τὸ

ἔργο στὴν Νέα Ὑόρκη, εἶπε ὁ Λάϊον ἀδιάφορα.

Ὁ Χένρυ ἔβγαλε ἕνα σημειωματάριο καὶ κοίταξε τὰ ἀσχημογραμμένα παραύνα τῆς Ἑλέν.

—Θέλατε ν’ ἀκούσετε μερικά; Κι αὐτὰ δὲν εἶναι παρά δείγματα μόνο. Τὸ φόρεμα τῆς δεύτερης σκηνῆς βρωμιάει ἡ ὀρχήστρα εἶναι πολλὴ δυνατὴ ὅταν τραγουδᾷ τὴν μπαλλάντα. Ἡ μπαλλάντα τῆς Τέρρυ Κίνγκ καθυστερεῖ τὸ ἔργο καὶ αὐτὴ τὴν τραγουδᾷ σὰν μοιρολόγι. Τὸ χορευτικὸ νοῦμερο στὴν φαντασία εἶναι πολλὸ μακρινὸ. Θέλει τὸ τραγούδι της μετὰ νεαρό νὰ γίνῃ σόλο γι’ αὐτήν. Εἶναι τελείως φάλτσος. Ἡ Τέρρυ Κίνγκ εἶναι πολλὴ δύσκαμπτη στὸ ὄλο της, χαλάει τὴν ἰσορροπία τοῦ ἔργου.

Ὁ Χένρυ κοίτησε τὸ κεφάλι του καὶ παρήγγειλε ἄλλο ἕνα ποτό.

—Θεέ μου, εἶπε, πῶς τὸ μισῶ αὐτὸ τὸ μπᾶρ, εἶπε κοιτάζοντας γύρω καὶ χαιρετώντας χαμογελάστὰ μερικοὺς παραγωγούς καὶ καλλιτεχνικοὺς πράκτορες, ποὺ εἶχαν ἔρθει γιὰ τὴν πρεμιέρα. Μισῶ τὸν καθένα ἀπ’ αὐτοὺς τοὺς ἀνόητους, ποὺ ἔρχονται ἐδῶ ἐλπίζοντας νὰ δοῦν μιὰ ἀποτυχία. Χαμογέλασε σὲ κάποιον στὴν ἀπέ-

ναντι μεριά τοῦ μπᾶρ καὶ συνέχισε:

—Κ’ εἶναι ὁ Τζίλ Κέις ποὺ τοὺς τραβᾷ ὅλους αὐτούς. Χαίρεται ἡ ψιγὴ τους ὅταν βλέπουν ἕναν «ἀριστοκράτη» παραγωγὸ νὰ τὴν παθαίνει. Τοὺς ἔχει ταραξεί πιά μ’ ἐκεῖνο τὸ Χάρβαρντ καὶ τίς μεγάλες σπουδὲς ποὺ ἔχει κάνει ἐκεῖ. (Ἀναστέναξε πάλι): Τοῦτο δῶ εἶναι τὸ πῶς ἄλλω μπάρ στὸν κόσμο, κ’ ἔχω περάσει μερικὲς ἀπὸ τίς πῶς ἄλλες νύχτες μου μέσα σ’ αὐτό.

Ἡ Ἄννα καὶ ὁ Λάϊον χαμογέλασαν ὁ ἕνας στὸν ἄλλον. Ἡ Ἄννα κοίταξε γύρω. Τὸ μπᾶρ αὐτὸ ἦταν τὸ πῶς ὅρατο μέρος ὅλης τῆς γῆς. Ἄν μποροῦσα μόνο νὰ κρατήσω αὐτὴ τὴν στιγμή γιὰ πάντα, σκέφθηκε. Ὅτι καὶ ἂν μοῦ συμβῇ ἀπὸ δῶ κ’ ἐμπρός, αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ πῶς εὐτυχισμένη στιγμή ποὺ θὰ γνωρίσω ποτέ!

Ἐφαγαν γρήγορα - γρήγορα γιὰ θράδιν στὸ καλὸ αὐτὸ ἔσπασμα τοῦ ξενοδοχείου. Ὁ Χένρυ καὶ ὁ Λάϊον γινώριζαν σχεδὸν ὅλους ὅσοι βρίσκονταν στὴν αἴθουσα. Ἀπὸ τὸν θίασο κανεὶς δὲν ἦταν ἐκεῖ. Ἐτρωγαν βιαστικὰ ἀπὸ ἕνα σάντουιτς στὰ δικά τους, ἐνῶ χτενίζονταν γιὰ τὴν παράσταση. Μέσα σ’ ὅλη τὴν φασα-

Ό,τι υάνει τὸ Vim υαμμιά σιώνη υανένα ὑγρό υαδαρισμοῦ δὲν μπορεῖ νὰ υάνη!

**Μὲ τὸ πρῶτο, τὸ Vim
ἐξαφανίζει λίπη υαῖ λευέδες,
γυαλίζει, σιοτῶνει τὰ μιυρόβια!**

Τὸ vim, μιὰ πανίσχυρη εἰδική σκόνη καθαρισμοῦ γιὰ σκληρές ἐπιφάνειες, καθαρίζει σὲ βάθος καὶ ὄχι μόνον τὶς βρωμιές πού φαίνονται. Νεροχύτες, νιπτήρες, μπανιέρες, μάρμαρα, μωσαϊκά, πλακάκια ἀστράφτουν μὲ τὸ vim.

Μόνον τὸ vim περιέχει chloraх πού ἀφαιρεῖ καὶ τοὺς πιὸ δύσκολους λεκέδες, σκοτῶνει τὰ μικρόβια καὶ ἐξασφαλίζει ὑγιεινὴ καθαριότητα.

Γνωρίστε υαῖ σεῖς τὸ πανίσχυρο Vim!

ἡ υοιδάδα
μὲ τὶς υοῦυδες

χρηματοδοτές. Ἄν διώξω τὴν Τέρρου θὰ πρέπει νὰ τὴν πληρώσω τετρακόσια δολλάρια τὴν ἐβδομάδα ὡς τὸν Ἰούνιο, καὶ ἐπὶ πλέον θὰ πρέπει νὰ πληρώσω τὸν ἴδιο μισθὸ καὶ σὺν κορίτσι πού θὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ. Σκέψου καὶ τὸν μισθὸ καὶ τὰ ποσοστά τῆς Ἐλεν... Ἀπλῶς, δὲν ἔχω τὴν δυνατότητα νὰ κάνω κάτι τέτοιο.

—Θὰ καταλήξῃ ὅμως νὰ σοῦ κοστίσῃ περισσότερο ἂν κρατήσῃς τὴν Τέρρου, σὺν πολλῷ ἐκνευρισμῷ. Ἄν μείνῃ ἡ Τέρρου Κίνγκ, ἡ Ἐλεν θὰ τὰ βάλῃ μὲ τὰ νούμερα καὶ τὴ μουσική. Θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ κάνῃς τρεῖς ἐβδομάδες στὴν Βοστώνη. Ὑπολόγισε καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδιοῦ, καὶ θὰ δῇς ὅτι θὰ χάνῃς ὀκτὼ χιλιάδες δολλάρια τὴν ἐβδομάδα. Κατόπιν, ξαφνικά ἡ Ἐλεν θὰ παραπονιέται γιὰ τὶς τουαλέτες τῆς. Θὰ θελήσῃ νὰ τῆς πάρῃς ἄλλους λυμπεττίστες. Βλέπω ἄλλες εἰκοσιπέντε χιλιάδες ἐκτὸς προγράμματος νὰ πηγαίνουν ἐκεῖ. Ἀλλὰ ξεφορτώσου τὴν Τέρρου καὶ ἡ Ἐλεν θ' ἀρχίσῃ ν' ἀγαπᾷ ὅλα ὅσα ἔχουν σχέση μὲ τὸ ἔργο, ἀνάμα καὶ σένα, καὶ θὰ πᾶς στὴ Νέα Ὑόρκη ἀμέσως μετὰ τὴν Φιλαδέλφεια. Εἶναι πολὺ ἀπλό.

Ὁ Τζῖλ ἀνατρεῖχασε:

—Ἦπάρετε πάντοτε κι ὁ ἄλλος τρόπος...

Ὁ Χένρυ κούνησε τὸ κεφάλι του καταφατικά:

Ὁ Τζῖλ ἀναστενάξε:

—Θὰ τὸ δοκιμάσω. Ἀλλὰ ἔχω γράσει πᾶν γιὰ τέτοιον εἶδους ἐκτελέσεις. Ὁ Χένρυ πλήρωσε τὰ ποτὰ καὶ ἐπέστρεψαν ὅλοι στὸ θέατρο.

—Στὴν δεύτερη πράξῃ ὁ ἐνθουσιασμὸς μεγάλωσε ἀκόμη περισσότερο. Ἡ Ἐλεν τραγούδησε διὰ τραγουδία στὴν σειρά καὶ οἱ θεαταὶ τὴν ἀνάγκασαν νὰ κάνῃ τρία μπῆς. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου ἦταν ὀλοφάνερη. Τὸ κοινὸ δὲν ἤθελε μὲ κανέναν τρόπο νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν σκηνή. Χειροκροτοῦσαν ἀκόμη καὶ δταν ἡ αὐλαία ἔπεσε γιὰ τελευταία φορὰ.

Τὸ πρόγραμμα τοῦ Χένρυ ἦταν γεμάτο σημειώσεις γιὰ ἀλλαγές καὶ κοψίματα. Ρυτίδες αἰλάνωναν τὸ μέτωπό του καθὼς στεκόταν στὸ ἀσφινκτικὸ φοναγιέ.

—Θὰ ἔλεγε κανεὶς ἀπὸ τὴν ἐκφρασὴ σου ὅτι τὸ ἔργο ἦταν ἀποτυχία, εἶπε ἡ Ἄννα χαρούμενα.

—Ὅχι, χρυσό μου, ἀπλῶς ξέρω τί μάχες μᾶς περιμένουν.

Κατόπιν χαμογέλασε:

—Εἶναι ὁ μεγαλύτερός τῆς θρίαμβος μέχρι τώρα. Ἐχεῖ φθάσῃ πᾶς στὴν κορυφή. (Ἐβῆσε τὸ τοιγάρα του): Ἄς προσπαθήσουμε τώρα μέσα σ' ἄλλον τοῦτο τὸν συνωστισμό, νὰ φθάσουμε στὰ παρασκήνια.

Ἡ εἴσοδος στὸ καμαρίνι τῆς Ἐλεν ἔμοιαζε μὲ σκηνὴ συλλαλητηρίου. Τὸ χῶλ ἦταν γεμάτο θαυμαστὲς πού περιμέναν ὑπομονετικά στὴν γραμμή γιὰ νὰ δώσουν στὴν στᾶρ ἓνα βιαστικὸ φιλὶ καὶ νὰ τῆς ἐκφράσουν τὸν ἐνθουσιασμό τους. Ἡ Ἐλεν στεκόταν στὴν πόρτα, φορώντας ἀκόμη τὸ βαρὺ θεατρικὸ μῆξι - ἅπ, πού ἀπὸ κοντὰ φαινόταν τόσο ἀσχημο. Χαμογέλοῦσε καὶ δεχόταν τὰ συγχαρητήρια μὲ ψεύτικη ἐγκαρδιότητα. Εἶδε τὸν Χένρυ, τὴν Ἄννα καὶ τὸν Λάιον πού προσπαθοῦσαν ν' ἀνοίξουν δρόμο μέσα στὸ πλήθος.

—Γιὰ σας παιδιά, φώναξε εὐθιμα. Περάστε μέσα. (Ἐδείξε μὲ τὸ χέρι τῆς τὸ καμαρίνι τῆς): Μόλις ξεφορτωθῶ αὐτοὺς ἐδῶ, θὰ πάω στὸ πάρτυ τοῦ Τζῖλ, ψιθύρισε στὴν Ἄννα, καθὼς περνοῦσε μπροστὰ τῆς.

Κατόπιν γύρισε πρὸς τὸν ἐπόμενον πού περιμένε, τὸν χαμογέλασε χαρούμενα καὶ συνέχισε νὰ χαϊρετᾷ τὸν κόσμο μὲ τὸν συνθηθισμένο δορυβάδιό της.

Τὸ πάρτυ εἶχε ἤδη ἀνάφει δταν ἔφθασαν, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐμφάνισή τῆς Ἐλεν κάθε κίνηση σταμάτησε καὶ ὅλων τὰ βλέμματα στράφηκαν πρὸς τὴν πόρτα. Γιὰ μιὰ στιγμή ἔγινε ἀπόλυτη σιωπὴ, πού κατέληξε, ἀμέσως μετὰ, σὲ μιὰ ἐκρηξὴ ἐνθουσιῶδους ὑποδοχῆς. Ἡ Ἐλεν τὴν δέχτηκε μὲ ἓνα χαμόγελο καὶ μὲ μιὰ καλόκαρδη κίνηση τοῦ χεριοῦ, πού διάταξε τὴν συγκέντρωση νὰ συνεχίσῃ πάλι τὴν διασκέδασή της, πού εἶχε διακοπῇ ἐξ αἰτίας τῆς. Ὁ διαφημιστὴς τοῦ ἔργου ἔτρεξε πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ὡδήγησε στοὺς τοπικοὺς δημοσιογράφους καὶ σὲ μερικὸς ἀπὸ τοὺς πιὸ σπουδαίους χρηματοδοτές. Ὁ Λάιον πῆγε τὴν Ἄννα σὲ μιὰ ἥσυχη γωνιά καὶ τῆς ἔφερε ἓνα δροσιτικὸ ποτὸ κ' ἓνα πᾶτο σάντουιτς μὲ στεγνὸ κοτόπουλο.

—Ἦπάρετε ἔστω φαγητὸ στὴν ἄλλῃ μεριά τοῦ δωματίου, εἶπε, καθὼς κάθησε δίπλα τῆς. Θὰ πάω νὰ φέρω λίγο μάλιστα ἀραιώση κᾶπως ὁ κόσμος.

—Δὲν πεινῶ πολὺ, ἐπέμεινε ἡ Ἄννα, ἐνῶ δοκίμαζε ἓνα ἀπὸ τὰ ἀγευστὰ σάντουιτς.

Κατόπιν κοίταξε ἐρευνητικὰ γύρω τῆς:

—Δὲν βλέπω τὴ Νήλυ.

—Φοβῶμαι ὅτι μόνον οἱ πρωταγωνιστὲς ἔχουν προσκληθῇ σ' αὐτὸ τὸ πάρτυ. Οἱ χορευτρίες κ' οἱ κομπάρσες ἔχουν πάει ἄλλου νὰ διασκεδάσουν.

—Γιὰτὶ; Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό.

—Κάθε ἄλλο. Διαλέγουν τὴν παρέα τους, ἀγοράζουν καλύτερα σάντουιτς ἀπὸ ἓνα καφενίσι, χώνονται ὑστερα σ' ἐνὸς τὸ δωματίο καὶ περ-

νοῦν θαυμάσια κοροϊδεύοντας τὰ μεγάλα πρόσωπα.

Ξαφνικά ἔγινε πάλι σιωπὴ. Ἡ Ἄννα κοίταξε πρὸς τὴν πόρτα. Ὁ Τζῖλ Ταίηλορ, ἓνας γνωστὸς δημοσιογράφος τοῦ Νιὺ Κέιβεν, μόλις εἶχε μὴ συνοδεύοντας τὴν Τζέννιφερ Νόρθ. Κάθε φορὰ πού ἔβλεπε τὴν Τζέννιφερ, ἡ ὁμορφιά τῆς τῆς προσενοῦσε τὴν ἴδια ἐκπλήξη. Παρακολούθησε τοὺς χρηματοδοτὲς πού μαζεύτηκαν γύρω τῆς, θέλοντας νὰ τὴν γνωρίσουν καὶ γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἀπόρησε μὲ τὴν θέρη τῆς Τζέννιφερ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον πού ἔδειχνε γιὰ ὅλους.

Ἡ Ἐλεν πλησίασε φέροντας μαζί της μιὰ καρέκλα.

—Ἔσεῖς οἱ δυὸ εἰστε πολὺ ἔξυπνοι πού καταφέρατε νὰ ξεφύγετε σὲ μιὰ γωνιά. Θεέ μου, πόσο μισῶ αὐτὰ τὰ πάρτυ! Ἀλλὰ τὸ κάνει γιὰ τοὺς χρηματοδοτὲς του. Τοὺς δίνει τὴν εὐκαιρία νὰ περάσουν μιὰ νύχτα μὲ θεατρώσιμο.

Τόνισε τὴν τελευταία λέξη μὲ ἓνα μορφασμῶ.

Ὁ Τζῖλ Κέις ἤρθε καὶ κάθησε κοντὰ τους.

—Ἦπάρετε θαυμάσιο κοτόπουλο ἀλλὰ Κίνγκ, καθὼς ἔπλεσε καὶ κινεζικὸ φαγητὸ, εἶπε.

—Τζῖλ, γιατί προσφέρεῖς πάντα τέτοιες ἀηδίες στὰ πάρτυ σου; ρώτησε ἡ Ἐλεν.

—Γιὰτὶ; Ὡραία δὲν εἶναι τὰ φαγητὰ; Εἶναι οἱ ἀπεσιαστέ τοῦ ἐστιατορίου.

—Εἰμαι σίγουρη ὅτι ἀπεσιαστέ τοῦ ἐστιατορίου εἶναι καὶ τὸ ρομπῆφ — ἀλλ' αὐτὸ εἶναι πολὺ ἀκριβό.

—Ἐλα, τώρα, Ἐλεν, εἶπε εὐθυμῶς ὁ Τζῖλ. Ἀπόψε ἡ βραδιά εἶναι δική σου. Κοίταξε, λοιπόν, νὰ διασκεδάσῃς.

Ὁ Τζῖλ ἐξαφανίστηκε μέσα στὸ πλήθος.

—Εἰ, Τζῖλ! φώναξε ἡ Ἐλεν. Κάτι ἔχουμε νὰ κουβεντιάσουμε μαζί.

Πῆδησε ἀπὸ τὴν καρέκλα τῆς καὶ τὸν ἀκολούθησε.

—Δὲν πρόκειται νὰ τὴν γλιτώσῃ, εἶπε ὁ Λάιον χαμογελώντας.

—Ναυῖεις ὅτι θὰ ἐπιμείνῃ γιὰ τὴν Τέρρου Κίνγκ; ρώτησε ἡ Ἄννα.

—Δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ οὔτε ἰντσα.

—Ἰσως θὰ ἔτρεπε νὰ μιλήσω ἐγὼ στὴν Ἐλεν, εἶπε σκεπτικά ἡ Ἄννα. Ἡ Τέρρου Κίνγκ εἶναι καλὴ. Τῆς ἀξίζει νὰ τὴν βοηθήσουμε. Καὶ ἡ Ἐλεν δὲν ἔχει νὰ φοβᾶται τίποτε ἀπὸ τὴν Τέρρου. Δὲν ὑπάρχει σύγκριση μεταξὺ τους. Εἰμαι σίγουρη ὅτι θὰ μποροῦσα νὰ τὴν πείσω.

—Ἄννα, μὴν τὸ προσπαθῇς. Θὰ χάσῃς ἄδικα τὸν καιρὸ σου καὶ θὰ σὲ βροῖη κι ἀπὸ πάνω.

—Ὅχι, Λάιον. Ἐμῶστε φίλες. Τὸ πρόβλημα εἶναι ὅτι κανεὶς δὲν μεταχειρίζεται τὴν Ἐλεν ὡς ἄνθρωπο. Στὴν πραγματικότητα εἶναι καλὴ, ὁ καθένας μπορεῖ νὰ πᾶν νὰ τῆς μιλήσῃ. Τὸ ξέρω ὅτι ἐμένα θὰ μ' ἀκούσῃ.

Πῆρε τὸ χέρι τῆς καὶ τὴν κοίταξε μέσα στὰ μάτια.

—Τὸ ξέρω ὅτι τὸ πιστεύεις αὐτὸ πού λές, Ἄννα... ὑπέροχη Ἄννα!... Πῶς ἓνας ἄνθρωπος τόσο θαυμαστὸς ὅσο ἐσύ, μιλῆχτηκε μὲ τέτοιο ἄδλιο κόσμο; Νομίζεις μόνο ὅτι ξέρεις τὴν Ἐλεν. Κάτω ἀπὸ τὴν ἀταλὴ ἐπιφάνεια ὑπάρχει ἀτσάλι.

—Δὲν εἶναι ἔτσι, ὡς τὰ λές, Λάιον. Τὴν ξέρω τὴν Ἐλεν. Συζητοῦμε μαζί ὅρες διλόκληρες, ἀργὰ τὴ νύχτα, δταν ἔχῃ βγάλει τὴν μάσκα καὶ τὰ λόγια τῆς βγαίνουν μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά τῆς. Εἶναι ἐξαιρετικὸς ἄνθρωπος. Ἡ σκληρότητα εἶναι ὀλη ἐξωτερικὴ, ἀλλὰ κανεὶς δὲν προσπαθεῖ νὰ δῇ τί κρύβεται ἀπὸ πίσω.

Κούνησε τὸ κεφάλι του μὲ δυσπιστία:

—Μπορῶ νὰ συμφωνήσω ὅτι αὐτὴ ἡ καλὴ πλευρὰ τοῦ χαρακτήρα τῆς ὑπάρχει, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ πραγματικὴ Ἐλεν. Ἰσως εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἀδύναμα πρόσωπα τῆς Ἐλεν, πού σπάνια δείχνεται στοὺς ἄλλους καὶ πού δὲν διαρκεῖ πολὺ. Ὅμως, ἡ σκληρότητα — αὐτὴ ὑπάρχει πάντα.

—Λάιον, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἔτσι.

Ξαφνικά, ἀπὸ τὸ μέρος τῆς πόρτας ἀκούστηκε φασαρία. Κάποιος μπῆκε κουβαλώντας τὰ πρῶτα φύλλα τῶν προοιῶν ἐφημερίδων. Ἡ Ἐλεν ἀρπαξε μερικά, καὶ ἔτρεξε μιὰ γρήγορη ματιά στὶς κορυφές. Ὁ Τζῖλ Κέις τὶς διάβασε δινατά.

Τὸ ἔργο, κατὰ γενικὴ ὁμολογία, ἦταν ἀριστούργημα. Οἱ κορυφαῖοι ἐπαινοῦσαν τὴν μουσική, μιλοῦσαν μὲ ἐνθουσιασμό γιὰ τὸ διόλκο καὶ ἀποθέωναν κυριολεκτικὰ τὴν Ἐλεν. Ἦταν ζωντανὸς θρόνος, ἡ μεγαλύτερη στᾶρ μουσικῶν ἔργων πού ὑπῆρχε, μιὰ μεγάλη καλλιτέχνης, κλπ., κλπ. Εὐνοϊκὲς κοιτικὲς ὑπῆρχαν καὶ γιὰ τὴν Τέρρου Κίνγκ, καθὼς καὶ πολλὰ ἐπίθετα στὸν ὑπερθετικό βαθμὸ γιὰ τὰ φυσικὰ προσόντα τῆς Τζέννιφερ.

Τὰ συγχαρητήρια ἔδιναν κ' ἐπαίριον. Οἱ χρηματοδοτὲς περιφέρονταν χαμογελώντας χαζὰ, περιανυλώνοντας τὴν Ἐλεν μὲ ἐπαίριους.

—Τώρα εἶναι πολὺ κατὰλληλὴ στιγμή γιὰ νὰ τὸ σκάσουμε, πρότεινε ὁ Λάιον.

Μόλις εἶχαν φθάσῃ στὴν πόρτα, δταν ὁ Χένρυ τοὺς ἔκλεισε τὸ δρόμο: —Μήπως ἔχετε σκοπὸ νὰ πάτε πουνά; ρώτησε, δῆθεν ἀδιάφορα.

—Λέγομε νὰ πάμε ἀπέναντι, σὲ μικρὸ ἐστιατόριο νὰ φάμε κανένα φαγητὸ τῆς προκοπῆς, εἶπε ὁ Λάιον.

—Ὅχι, νεαρέ μου, δὲν πρόκειται νὰ μ' ἀφήσῃς νὰ τὰ βγάλω πέρα μόνος μου.

—Τί συμβαίνει; ρώτησε ὁ Λάιον ἄδωα. Ἡ παράσταση πῆγε μιὰ χαρὰ.

—Φυσικά, ἀλλὰ ἡ Ἐλεν ἐπιμένει νὰ συναντηθῇμε ἀμέσως ὅλοι μὲ τὸν Τζῖλ.

—Πότε ἀκριβῶς;

—Σὲ δέκα λεπτά, στὴν σουίτα τοῦ Τζῖλ. Καὶ σ' ἔχω ἀνάγκη, ἂν ὄχι γιὰ τίποτε ἄλλο, τουλάχιστον, γιὰ ἡ δικὴ ὑποστήριξη.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΝΑΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΣΜΟΣ ΓΕΜΑΤΟΣ ΤΡΥΦΕΡΟ ΠΑΛΜΟ, ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΙΝΑΚΑ «ΓΛΥΚΑ - ΓΛΥΚΑ», ΤΟΥ ΓΙΟΠΣΤ ΜΑΓΙΕΡ

Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΜΙΑΣ ΓΕΝΕΑΣ

22 Γερμανοί ζωγράφοι και γλύπτες εκθέτουν στην 'Αθήνα

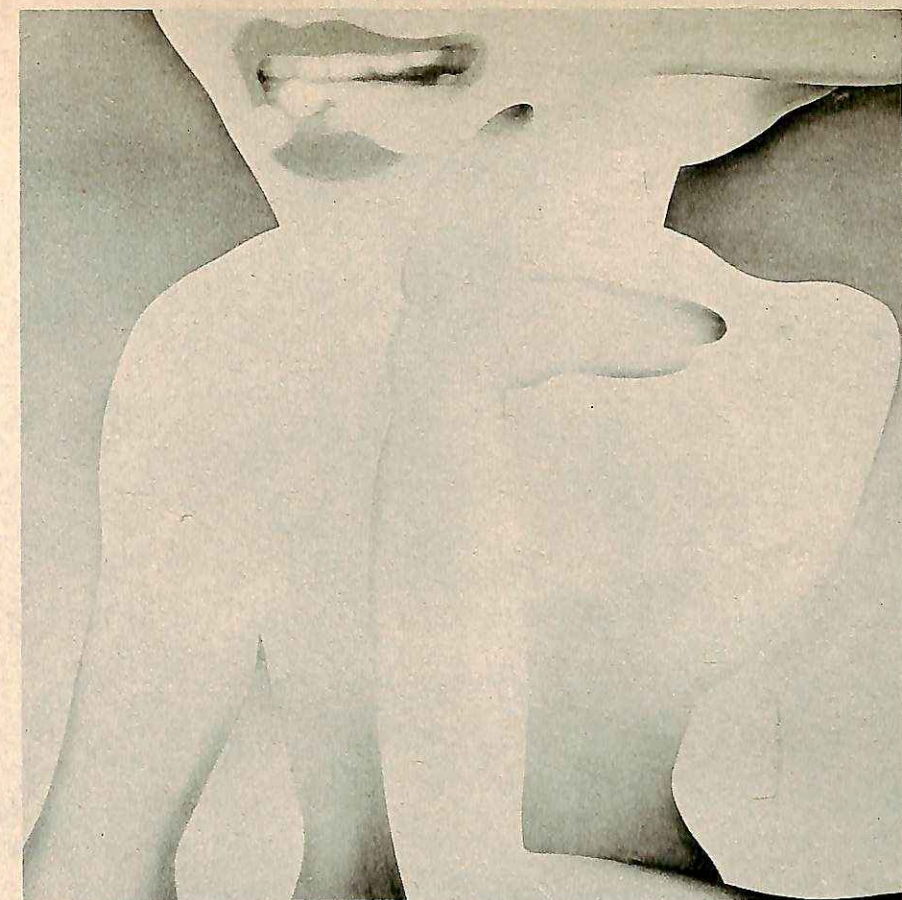
Ενώ, με γρήγορο ρυθμό, προετοιμάζεται ή έφετεινή Πανελλήνια Έκθεση, 22 Δυτικογερμανοί ζωγράφοι και γλύπτες ταράζουν, με τία 105 έργα τους — όλα νεωτάτων και σαφώς επαναστατικών τάσεων —, τὰ λιμνάζοντα νερά τής αθηναϊκής καλλιτεχνικής ζωής. Βέβαια, είναι νωρίς ακόμη να μιλήσει κανείς για τις επιπτώσεις που θα έχει η έκδηλωση αυτή στην πορεία των ελληνικών εικαστικών τεχνών στο άμεσο μέλλον — ωστόσο, ασφαλώς, θα υπάρξουν επιπτώσεις. Γιατί, εκτός των άλλων, είναι ή πρώτη φορά που στην Ελλάδα παρουσιάζονται έντελώς μοντέρνα έργα τέχνης, άμέσως μετά την δημιουργία τους.

Οι 22 Δυτικογερμανοί καλλιτέχνες, που παρουσιάζουν την εργασία τους στις αίθουσες του Ζαπτείου, ζουν, εργάζονται και δρουν στο Βερολίνο, την παλαιά πρωτεύουσα και σημερινή πρωτοποριακή πνευματική έστια τής Γερμανίας. Η έκθεση οργανώθηκε από την Γερμανική Έταιρία Καλών Τεχνών (έδρεύει στο Δυτικό Βερολίνο), σε συνεργασία με τὸ 'Ινστιτούτο Γκαίτε των 'Αθηνών, και αποτελεί ιδέα δυο ανθρώπων: του δρος "Εμπερχαρντ Ρότερς, ιστορικού τής τέχνης και γενικού γραμματέως τής 'Εταιρίας Καλών Τεχνών, και του τεχνοκρίτου Χρήστου 'Ιωακειμίδη, μέλους του συμβουλίου τής ίδιας 'Εταιρίας, οι οποίοι έκαναν και την επιλογή των έργων.

Η έκθεση δὲν οργανώθηκε αποκλειστικά για την 'Αθήνα, αφού, εν συνεχεία, θα παρουσιασθή στην Ρώμη και στην 'Ιερουσαλήμ. Αποτελεί, όμως, ιδιαίτερη τιμή για την 'Ελλάδα τὸ ότι, ἀφ' ενός, η «πρεμιέρα» τής έκθέσεως έγινε στην 'Αθήνα καί, ἀφ' ετέρου, ὁ πρόλογος του πολυτελούς γερμανόγλωσσου καταλόγου τής έκθέσεως φέρει την υπογραφή του "Ελληνας κριτικού τέχνης Χρ. 'Ιωακειμίδη.

Η έκθεση έχει τὸν τίτλο: «Βερολίνο - Βερολίνο, νέοι ζωγράφοι καὶ γλύπτες, 1967» καὶ αποτελεί ένα ενιαίο καὶ αισθητικά ὁμοιογενὲς σύνολο έργων φιλοτεχνημένων ἀπὸ 22 ζωγράφους ηλικίας μεταξύ 25 - 35 χρόνων. Συγκεκριμένα, στην έκθεση μετέχουν οι καλλιτέχνες: "Ότμαρ "Άλτ, Ούλριχ Μπέερ, Γκέοργκ Μπάτζελιτς, Γκέρνοτ Μπούιμπενικ, Ούβε Μπρέμερ, Γιοχάννες Γκάχναγκ, Μάνφρεντ Χένκελ, Βέρνερ Χίλζιγκ, Κάρελ - Χόρστ Χαίντικε, Μπέρνχαρντ Χαίκε, Μπέρντ Κόμπερλιγκ, Μάρκος Λύπερτς, Γιόχεν Λούφτ, Χίλντεγκαρντ Λούτσε, Γιόπστ Μάγιερ, Χέρμπερτ Πρές, "Όυγκεν Σάινεμπεκ, Σάρρα Σούμαν, Ρόλφ Σιμάνσκι, Βαγγέλης Τσακίριδης ("Ελληνας γλύπτης, εγκατεστημένος ἀπὸ χρόνια στο Βερολίνο), Λάμπερτ - Μαρία Βιντερσμπέργκερ καὶ Βάλτερ Στάιρερ.

"Όσο για την Γερμανική Έταιρία Καλών Τεχνών, είναι ένας ἀπὸ τοὺς σημαντικότερους καὶ ἐγκυρότερους καλλιτεχνικούς οργανισμούς τής Δυτικής Γερμανίας, με ἐτήσια κρατική ἐπιχορήγηση περίπου 7.000.000 δραχμών.

«HI - FI, Ugly II» (ἀριστερά), μιὰ φιγούρα του Λάμπερτ - Μαρία Βιντερσμπέργκερ με φανερό τις επιδράσεις τής ὅπ - ἄρτ. «Ένας νέος τύπος», (κάτω), πίνακας του Γκέοργκ Μπάτζελιτς...

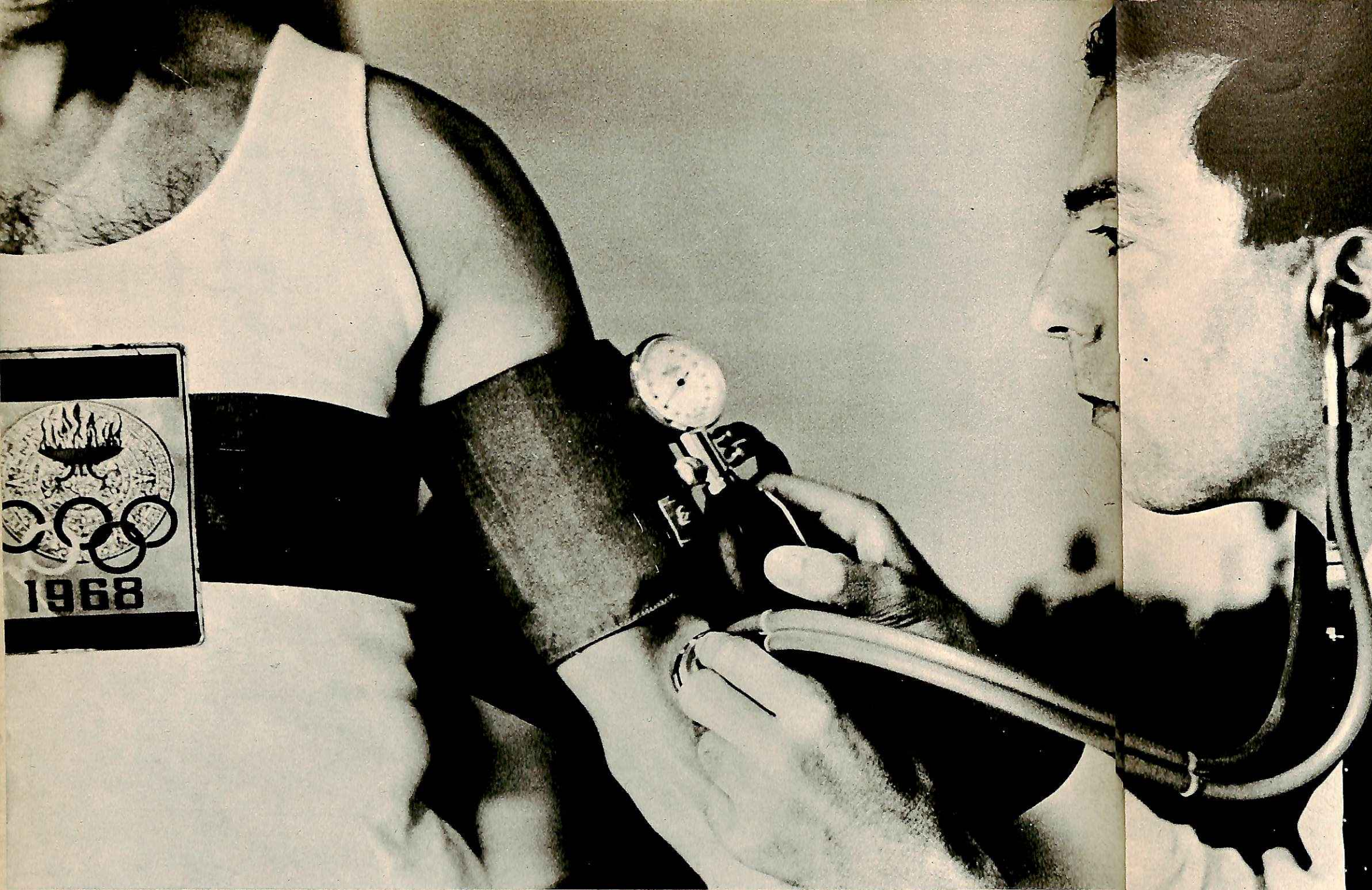

«Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ του Ζέν σκέπτεται». Ένα γλυπτό ἀπὸ σίδηρο του Β. Τσακίριδη, Βερολίνο.

«Αὐτή η έκθεση —τονίζει ὁ τεχνοκρίτης Χρ. 'Ιωακειμίδης— δὲν προπαγανδίζει καμμιὰ νέα "τάση". Δὲν είναι παρὰ ἡ μαρτυρία μιᾶς γενιάς πού, τὴν ἐπομένη τοῦ χάους, αὐτοίςτορρεῖται μέσα στο δίωμα μιᾶς ξανακερδισμένης ἐλευθερίας. Παρουσιάζει τοὺς σταθμούς μιᾶς διαδικασίας πού ἐπισημαίνεται κάποτε με ἕνα νέο ρεαλισμό, κάποτε με ἕνα νεοκοσμικὸ ἰδιώμα, με ἕναν ποιητικὸ γεωμετρισμό, μιὰ νέα φανταστική ἢ μιὰ νεοπαραστατική τέχνη. Μιᾶς διαδικασίας πού τὴν χαρακτηρίζει ἡ πολυμορφία καὶ τὸ πολυεδρικὸ τής σημερινῆς τέχνης».

Ἡλ. Πετρόπουλος

Το Στάδιο 'Αζτέκα (κάτω), όπου στα 1968 θα διεξαχθούν οι προσεχείς 'Ολυμπιακοί αγώνες, βρίσκεται σε υψόμετρο 2.300 μ. Έντελώς ασυνήθιστο για τους αθλητές που θα διεκδικήσουν τις δάφνες της νίκης, δημιουργεί προβλήματα, τα οποία καλείται ν' αντιμετωπίσει από τώρα η επιστήμη. Τα μέλη της διεθνούς ιατρικής ομάδας συνεχίζουν συστηματικά τις έρευνές τους για να καταλήξουν σε συμπεράσματα, μετρούν την πίεση (αριστερά), προσαρμόζουν ηλεκτρόδια στην πλάτη των αθλητών (δεξιά), ή παίρνουν δείγματα της αναπνοής (άνω), για εργαστηριακή ανάλυση.

ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ ΟΙ ΑΘΛΗΤΑΙ Ή ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ;

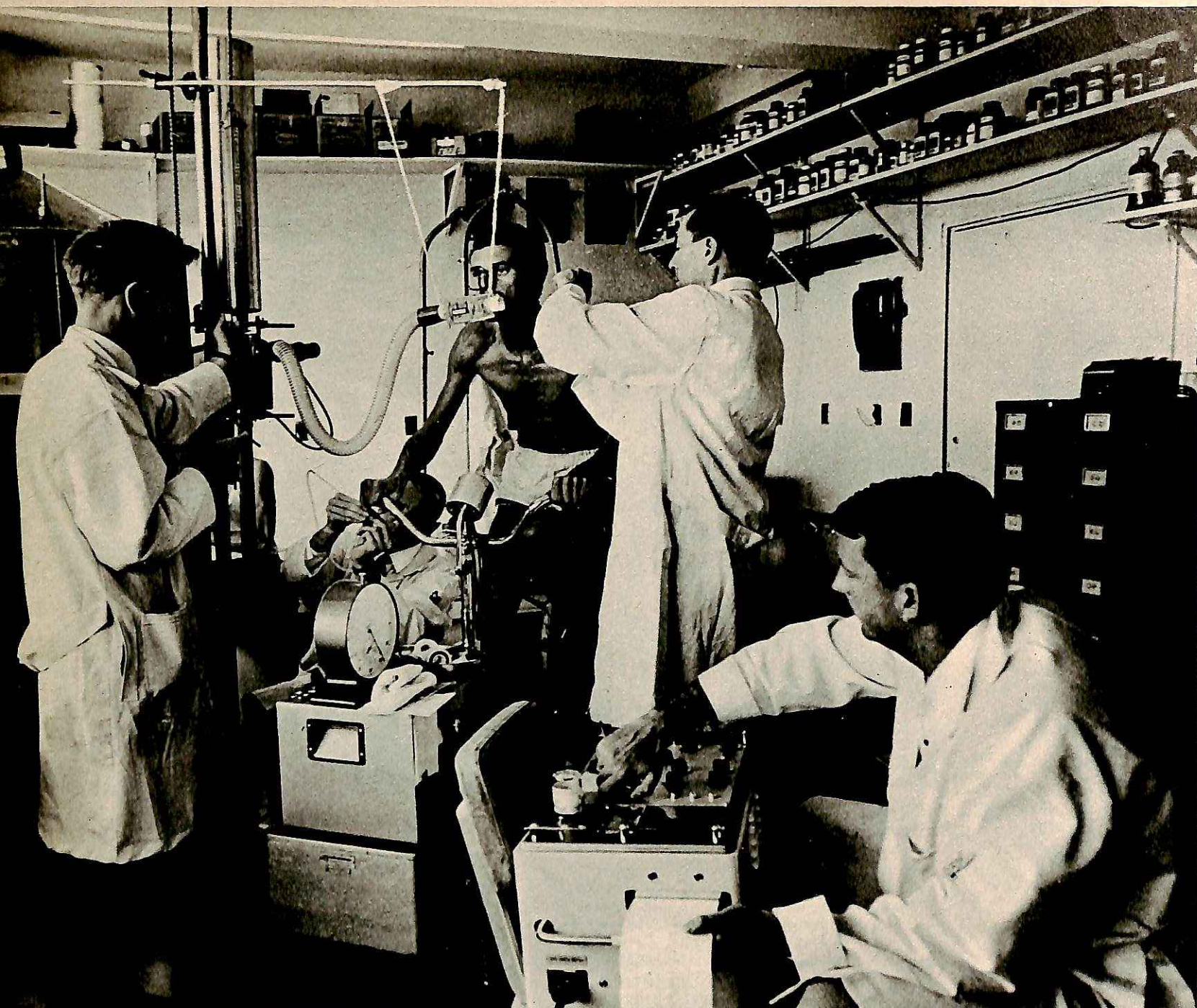

Ιατρικές αντιπροσωπεΐες από 22 έθνη συγκεντρώθηκαν, στην διάρκεια των προολυμπιακών αγώνων, στο Μεξικό. Στην περίπτωση τους, η νίκη στον στίβο αποτελούσε δευτερεύοντα παράγοντα. Κύριος αντικειμενικός σκοπός ήταν η έπεξεργασία μιας πλατειάς επισημονικής θεωρίας για τις φυσιολογικές αντιδράσεις των αθλητών σε υψόμετρο 2.300 μ.

Επιστήμονες, προπονητές και αθλητές θέλουν να ξεακριθούν τώρα, πριν από τους 'Ολυμπιακούς αγώνες του 1968, ποιά μέτρα πρέπει να ληφθούν για να περιορισθεί στο ελάχιστο ή μείωση της αθλητικής απόδοσης στο υψόμετρο αυτό.

Μεταξύ των αντιπροσωπειών, η ρωσική, η γερμανική και η ολλανδική ήταν οι πιο διακεκριμένες. Άλλα, πριν ακούσουμε την γνώμη τους, με την έκθεση που υπέβαλε στην 'Επιτροπή 'Ολυμπιακών Αγώνων' ο εκπρόσωπός τους, καθηγητής του πανεπιστημίου του Φράμπουργκ, Χέρμπερτ Ρέιντελ, παραθέτομε την γνώμη των προπονητών των διαφόρων

Το ύψόμετρο 2.300 δημιουργεί πολλά προβλήματα

Γερμανοί επιστήμονες, με επικεφαλής τον καθηγητή Ράιντελ, κάνουν συνεχή πειράματα στο εργαστήριο που μετέφεραν από την Γερμανία στο Μεξικό. Στην προκειμένη περίπτωση οι έρευνές τους συγκεντρώνονται στις επιδράσεις του ύψομετρου στο αναπνευστικό σύστημα.

“Επειτα από μια έντατική προπόνηση, ο Μιχαήλ Βορόνιν, ο πιο διακεκριμένος αθλητής της Ρωσίας και παγκόσμιος πρωταθλητής της γυμναστικής, εξετάζεται από Ρώσους επιστήμονες, που έχουν συγκροτήσει επίσης μια ιατρική ομάδα.

Ο Μιχαήλ Βορόνιν (άνω), στη διάρκεια μιας επίδειξης των καταπληκτικών ικανοτήτων του. Θα μπορέσει, όμως, να επανέλθει τις ίδιες επιδόσεις στο ύψόμετρο του Μεξικού, και μάλιστα χωρίς να διατρέξει κίνδυνο ή υγεία του; Είναι τα ερωτήματα που βασανίζουν τώρα τους Ιατρούς - έρευνητές. “Επειτα από κάθε έντατική προσπάθεια, η αναπνοή των πρωταθλητών συλλέγεται σε ειδικούς σάκκους (κάτω), που άμεσα μεταφέρονται στα εργαστήρια.

ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ ΟΙ ΑΘΛΗΤΑΙ Ή ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ;

Ο Άλντο Μόιν (Κολομβία, άρ. 157), είναι εξοικειωμένος στο μεγάλο ύψος, αφού στην πατρίδα του προπονείται σε ύψος 2.700 μ. Ο Μωχάμετ Γκαμμουντί (Τυνησία, άρ. 104) και ο Γιούρι Τσουρίν (ΕΣΣΔ, άρ. 121), καταφανώς δυσκολεύονται.

αθλημάτων, αναφορικά με την επίδραση που έχει το ύψόμετρο στο καθένα αθλητή ξεχωριστά:

Χόρστ Πλάνερτ (κολύμβηση): Δεν νομίζω ότι η απόδοση στο αθλημα αυτό θα υπερβεί τα 80% της φυσιολογικής.

Γκούσταβ Κίλιαν (ποδηλασία): Ο ξερός αέρας ενοχλεί τον ποδηλάτη, ο λαϊκός στεγνώνει, η μύτη φράζει και τα χείλη σκάζουν. Οι γιατροί προσπαθούν να βρουν τρόπο εξουδετερώσεως των συμπτωμάτων αυτών.

Κάρλ Άνταμ (κωπηλασία): Η αναπνοή και η κυκλοφορία επηρεάζονται στο ύψος αυτό, όχι, όμως, και το μυϊκό σύστημα — σημαντικότερο στο αθλημα αυτό.

Κάρλ Φρίντ Ντόρσιγκ (δρόμοι μεγάλων αποστάσεων): Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η προσπάθεια πέραν των δυο λεπτών θα υποστήση σημαντική μείωση.

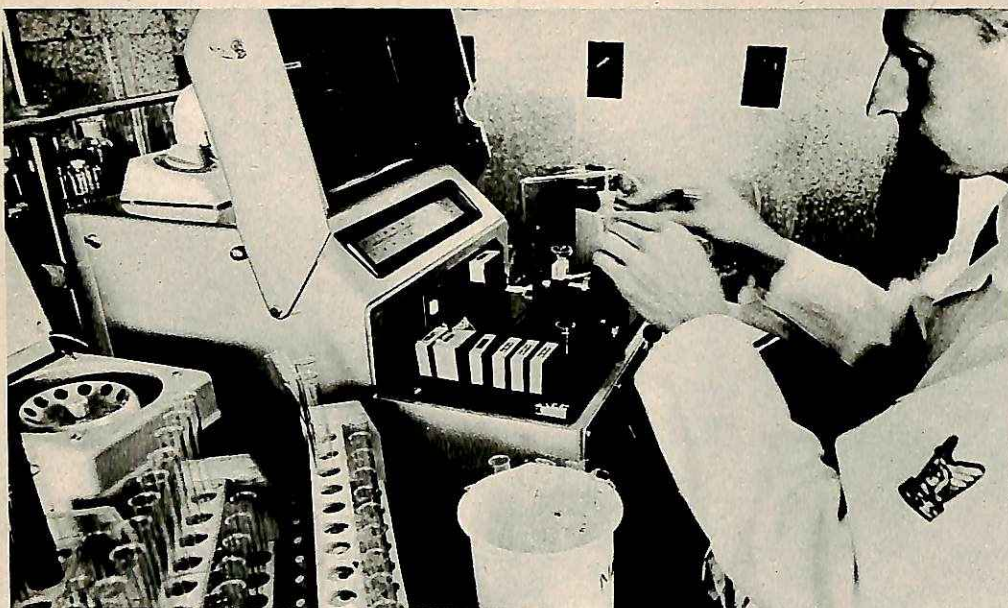
Πώλ Σμίντ (δρόμοι μέσων αποστάσεων): Σε ύψόμετρο μέχρι 800 μέτρων η απόδοση δεν επηρεάζεται. Η μείωση της απόδοσης αρχίζει από 1.500 μ. και άνω.

Οι Ολυμπιακοί αγώνες του 1968 θα διεξαχθούν κάτω από εξαιρετικές συνθήκες, γιατί το Μεξικό Σίτυ, που προεκρίθη γι' αυτούς, βρίσκεται σε ύψόμετρο 2.300 μέτρων. Στο ύψος αυτό, η περιεκτικότητα του αέρα σε οξυγόνο είναι αισθητά μειωμένη, και αυτό δημιουργεί τεράστια προβλήματα σε ό,τι α-

φορά στην υπέρταση και στην απόδοση των αθλητών. Άλλοι παράγοντες, που είναι ένδεχομένο να μειώσουν την απόδοση των αθλητών, είναι οι ιδιαίτερες κλιματολογικές συνθήκες του τόπου, τότε με ηύξημένη θερμοκρασία και τότε με μειωμένη περιεκτικότητα υγρασίας στην ατμόσφαιρα. Επιπλέον, υπάρχει ο κίνδυνος της βακτηριακής εντερίτιδας, από το νερό, το γάλα, τις σαλάτες και τα φρούτα.

Πολλές χώρες είχαν διαμαρτυρηθεί έντονα για την επιλογή του Μεξικού για τους Ολυμπιακούς αγώνες.

Ο τέως πρωταθλητής δρόμου της Βρετανίας δρ Ρότζερ Μπάνιςτερ — υπήρξε ο πρώτος δρομέας μέσων αποστάσεων του κό-

Με το φωτόμετρο "Εππεντορφ (άριστερά), ερευνάται ή επίδραση του ύψομέτρου στο σάκχαρο του αίματος. Ο άνθρωπος οργανισμός, λέει ή επιστήμη, μπορεί να παράγει ενέργεια όταν δεν υπάρχει επαρκές οξυγόνο, μειώνοντας το σάκχαρο. "Επειτα από ένα δρόμο 3.000 μέτρων μετ' έμποδίων (ένω), ο Χάνς Βέρνερ Βογάτσκι, παραδίδεται στους γιατρούς που τον ανέμεναν στο τέρμα.

σμου που έκάλυψε το αγγλικό μίλι σε λιγώτερο από τέσσερα λεπτά— είχε δηλώσει: «Οι άγώνες στο ύψόμετρο αυτό άποτελούν θανάσιμο κίνδυνο».

Καί, σε διεθνή Ιατρική διάσκεψη, στο Μόγκλιγκεν της Έλβετίας, το 1965, έπρότεινε την όργάνωση των Όλυμπιακών αγώνων σε άλλη χώρα.

Άλλά ο δρ Μπάννιστερ, γιατρός και ο ίδιος, άπέτυχε να δικαιολογήσει έπιστημονικά την άποψή του, και ή πρότασή του άπερίφη. Ο λόγος: άνεπάρκεια των άπαραιτήτων Ιατρικών στοιχείων και άποδείξεων εκ πειραματισμών και πείρας.

Άπό παλαιότερους άθλητικούς αγώνες στο Μέξικο Σίτυ —και ιδιαίτερα από τους Παναμερικανικούς αγώνες, που είχαν διεξαχθή εκεί—, ήταν γενικά γνωστό ότι:

1 Λόγω της μειωμένης αντίστασέως του άέρος, στο ύψόμετρο αυτό, ήταν δυνατόν να έπιτευχθή αύξηση της άποδόσεως σε δρόμους μικρών άποστάσεων (100, 200 και 400 μέτρων).

2 Σε προσπάθειες μικρής διαρκείας (ιδιαίτερα στο άλμα σε ύψος και στόν άκοντισμό), το ύψόμετρο δεν είναι πιθανόν ότι έπιδρά στην άπόδοση.

3 Σε προσπάθειες μεγάλης διαρκείας (ιδιαίτερα σε δρόμους μεγάλων άποστάσεων και άντοχής), θα υπάρξει μείωση άποδόσεως. Έν τούτοις, καμμία σοβαρή όργανική θλάβη δεν σημειώθηκε σε άθλητές άγωνισμάτων που άπαιτούν προσπάθεια μεγάλης διαρκείας, λόγω του ύψομέτρου, κατά την διάρκεια προηγουμένων αγώνων στο Μέξικο Σίτυ.

Άπό την άλλη μεριά, δεν μπορεί να άγνωσθή το γεγονός ότι οι πρόσφατες και συνεχείς προειδοποιήσεις, για τους κινδύνους που είναι δυνατόν να προκύψουν από το ύψόμετρο του Μέξικο Σίτυ, έπέδρασαν, και σε μεγάλο μάλιστα βαθμό, στους ίδιους τους άθλητές. Πολλοί από αυτούς θα είναι άνήσυχoi και, κατά την διάρκεια της προπονήσεώς τους, θα λαμβάνουν μεγαλύτερες προφυλάξεις από ό,σο θα ήταν άπαραίτητο. Η μείωση αυτή της προσπάθειάς τους κατά την προπόνηση, και ιδιαίτερα κάτω από τις ειδικές συνθήκες του Μέξικο Σίτυ, θα έχουν, άναμφίβολα, σαν άποτέλεσμα την μείωση της άποδόσεώς τους. Πολλοί από τους προπονητές, από δικαιολογημένο συναίσθημα εύθυνας, θα άναρωτηθούν αν μπορούν και αν έχουν το δικαίωμα να ύποβάλουν τους άθλητές τους σε έντατική προπόνηση στο ύψόμετρο αυτό, όπως θα ξ-

καναν σε ένα φυσιολογικό περιβάλλον. Έτσι, έμφανίζονται συνεχώς νέα προβλήματα, τα όποια άπαιτούν άμεσα άπάντηση.

Αυτός είναι ο λόγος για τον όποιο ή γερμανική Έθνική Όλυμπιακή Έπιτροπή άπέφασισε να δισαφηνήσει το άνοικτό άκόμη θέμα με μια έκτεταμένη σειρά δοκιμών.

Ιδανικές δοκιμαστικές δυνατότητες δόθηκαν κατά την διάρκεια των προολυμπιακών αγώνων, στα μέσα Όκτωβρίου, στο Μέξικο Σίτυ. Άλλά, μερικές έβδομάδες νωρίτερα, είχαν διεξαχθή δοκιμές στο Φόν - Ρομά, στα γαλλικά Πυρηνάια.

Βέβαια, το Φόν - Ρομά βρίσκεται σε ύψόμετρο 1.900 μέτρων, αλλά το γαλλικό ύπουργείο Παιδείας και Άθλητισμού έγκάτεστησε ένα άθλητικό κέντρο σε ύψόμετρο 2.000 μέτρων, με ειδικά μέσα προπονήσεως μέχρις ύψους 2.300 μέτρων. Το κέντρο αυτό επέτρεψε στους άθλητές να έγκλιματισθούν σε συνθήκες μεγάλου ύψους και να προετοιμάσουν τον έαυτό τους για προπόνηση στο Μέξικο Σίτυ.

Άλλά, και πριν από την έναρξη της λειτουργίας του Φόν - Ρομά, δοκιμές είχαν γίνει, κατά την διάρκεια του καλοκαιριού, σε Ιατρικά κέντρα για άθλητές, στο Βερολίνο, στην Κολωνία και στο Φράνκφουρκ. Έτσι, μπόρεσε να άποδειχθή, στο κέντρο του Φράνκφουρκ, ότι σε προσπάθειες μεγάλης διαρκείας, αλλά με έλλειψη οξυγόνου —ύπο συνθήκες, δηλαδή, έμοιες μ' αυτές που θα έπικρατούν στο Μέξικο Σίτυ—, ή πίεση του αίματος στους πνεύμονες δεν αύξάνεται και, συνεπώς, δεν ύφίσταται κίνδυνος διαχύσεως του ύγρου μέσα στους πνεύμονες.

Διεπιστώθη, επίσης, στο Φράνκφουρκ ότι ο έφοδιασμός της καρδιάς με όξυγόνο και θρεπτικές ουσίες —άκόμη και σε μέγιστου προσπάθειας και έλλειψέως οξυγόνου— είναι έξασφαλισμένος.

Με τον τρόπο αυτό, ή ομάδα των Ιατρών, που άπαρτιζόταν από τους δρες Ντόλ, Κέλ, Ρόσκαμ και Βάιντεμαν, κατώρθωσε να άποδείξει, με σειρά πειραμάτων, ότι ή συνεχής προσπάθεια στο μεγάλο ύψόμετρο του Μέξικο Σίτυ δεν πρόκειται να προκαλέσει θλάβες στην καρδιά και τους πνεύμονες. Οι έργαστηριακές αυτές άνακαλύψεις έχουν ήδη έπιβεβαιωθεί πλήρως, με παρατηρήσεις και «τσέκ-άπς», που έγιναν στους άθλητές κατά την διάρκεια των προολυμπιακών αγώνων.

Άλλα πειράματα διεξήχθησαν για την άποσαφήνιση του θέματος του, κατά το δυνατόν, μεγαλύτερου έγκλιματισμού και προσ-

αρμογής στο μεγάλο ύψόμετρο του Μέξικο Σίτυ.

Στην αρχή, 30 άθληται ύπεβλήθησαν τε έπιστοιμένη εξέταση της λειτουργίας των πνευμόνων τους και της κυκλοφορίας του αίματος, στην πανεπιστημιακή κλινική του Φράνκφουρκ. Οι μισοί από τους άθλητές αυτούς άνεχώρησαν για το Μέξικο Σίτυ τρεις περίπου έβδομάδες πριν από την έναρξη των αγώνων. Οι άλλοι μισοί, κάτω από την Ιατρική παρακολούθηση του καθηγητού Μελλέρο-βιτς και του δρος Βάιντεμαν, πήγαν πρώτα στο Φόν - Ρομά των Πυρηνάων, όπου ύπεβλήθησαν σε έντατική προπόνηση. Κατόπιν, δέκα ήμέρες περίπου πριν από την έναρξη των προολυμπιακών αγώνων, άνεχώρησαν για το Μέξικο Σίτυ.

Στην αρχή, γινόνταν καταμέτρηση της είσπνοής οξυγόνου κατά την διάρκεια μέγισμου έντάσεως και, ταυτοχρόνως, διαπιστώνόταν μέχρι ποιού βαθμού ο μεταβολισμός έπηρεαζόταν από την ένταση αυτή και από το μεγάλο ύψόμετρο. Τα τελευταία αυτά πειράματα έγιναν με, βιοχημικές και δι' αέριου, αναλύσεις του αίματος. Συνεχείς μετρήσεις του EGG, κατά την διάρκεια του μέγισμου της έντάσεως, επέτρεπαν την πλήρη παρακολούθηση της καταστάσεως της καρδιάς.

Παρά το ότι θα άπαιτηθή, πιθανώς, περισσότερος χρόνος πριν έξαχθούν τελικά συμπεράσματα από τα άποτελέσματα των πειραματικών αυτών εξετάσεων, είναι δυνατόν να δοθούν ώρισμένες κατευθυντήριες βάσεις γύρω από τις προετοιμασίες των άθλητικών ομάδων για τους Όλυμπιακούς αγώνες του 1968.

Η ίδια ή παραμονή στο Μέξικο Σίτυ έπι άρκετές έβδομάδες πριν από την έναρξη των αγώνων θα συντελέσει, άσφαλώς, στην μεγάλη φυσική και ψυχολογική υπερένταση των άθλητών. Σ' αυτό πρέπει να προστεθή και ο κίνδυνος μιας έντερικής μόλυνσεως κατά την διάρκεια της εκεί παραμονής τους —κίνδυνος που στις περιοχές της Κεντρικής Άμερικής είναι δύσκολο να άποφευχθή. Άντίθετα, το Φόν - Ρομά προσφέρει ιδανικές κλιματολογικές συνθήκες. Το άρεινό τοπίο έπενεργεί έφρησυχαστικά στους άθλητές και, γι' αυτόν λόγο αυτό, παραμένοντας εκεί, μπορούν να προετοιμασθούν, άσφαλώς, καλύτερα για τους αγώνες του Μέξικο Σίτυ. Ένα άλλο σημαντικό άποτέλεσμα των έρευνών μας —έπιβεβαιωμένο ήδη, πριν έξαχθούν τα τελικά συμπεράσματα— είναι ότι οι άθληται μας, και αν άκόμη καταβάλουν την υπέρτατη προσπάθειά τους, δεν πρόκειται να διατρέξουν τον κίνδυνο όργανικής θλάβης κατά την διάρκεια των Όλυμπιακών αγώνων του 1968.

Ένα συναρπαστικό άστυνομικό μυθιστόρημα

Ο ταγματάρχης Τέντ Ντάνμπαρ, της ύπηρεσίας καταγραφής τάφων, των στρατιωτικών δυνάμεων των Ένωμένων Πολιτειών στην Γαλλία, παίρνει ένα τηλεφώνημα από τον λοχία Σμόκ, της ύπηρεσίας μεταφορών, που τον ρωτάει τί να κάνει τις άποσκευές της γυναίκας του Μπάριμπαρ, που βρέθηκαν έγκαταλειμμένες στο άεροδρόμιο του Όρλί. Ο Τέντ εκπλήσσεται, γιατί ή Μπάριμπαρ έχει φύγει έπιστρέφοντας στην Άμερική για να ενεργήσει για την λύση του γάμου τους. Άλλά ο λοχίας Σμόκ τον πληροφορεί ότι ή γυναίκα του —συγγραφέας άστυνομικών μυθιστορημάτων— δεν έφυγε τελικά γιατί έχασε το άεροπλάνο. Περιέργος ο Τέντ καταφεύγει στην Μάγκν, σύζυγο του συναδέλφου του Πόλ Χάμιλτον και στενή φίλη της Μπάριμπαρ, άναζητώντας κάποια έξήγηση για την εξαφάνιση της γυναίκας του. Ένα βράδυ που μένουν μόνοι, ο Τέντ και ή Μάγκν βρίσκονται, χωρίς να το καταλάβουν, άγκυλωμένοι. Έκείνη την στιγμή μπαίνει ο Πόλ. Η άποκάλυψη είναι συντριπτική. Ο Τέντ φεύγει συντετριμμένος, αλλά ο Πόλ του προτείνει να τον πάη σπίτι του έπειδή τον θλέπει επικίνδυνα μεθυσμένο. Φτώνοντας στο σπίτι του Τέντ γίνεται μια άσρδοπη συμπλοκή μ' ένα επικίνδυνο λαποδύτη. Ο Πόλ Χάμιλτον σκοτώνεται. Η Μπάριμπαρ Στόκτον, ή γυναίκα του Τέντ, έχει γνωρίσει σε μια φυλακή του Άνατολικού Βερολίνου τον Μπ. Χάιντλερ, τον άρχηγό των Ές-Ές μετά την άποκήρυξη του Χίμλερ από τον Χίτλερ. Και καθώς φαίνεται, αυτός ο έγκληματίας πολέμου σχετίζεται με την εξαφάνισή της. Ο Τέντ καθισμένος, μετά την περιπέτειά του, σε ένα καρενείο στο Παρίσι, έχει ραντεβού με 2 πράκτορες της άμερικανικής άντικατασκοπίας, όταν του λένε πως τον ζητούν στο τηλεφώνο.

17

Ο Τέντ άνάσχησε τους ώμους του και προχώρησαν για λίγο σιωπηλοί. Όσο άνέβαιναν ψηλότερα, οι λοφίδες από βρώμικο χιόνι στην άκρη του δρόμου γίνονταν πιο συχνές.

—Τάχα πάντα κ' ή γυναίκα σου, είπε ο Ντάντ ξαφνικά.

—Η Μπάριμπαρ;

—Μήπως έχεις και καμιά άλλη; είπε ο Ντάντ στεγνά.

—Θύμωσέ μου το να γελάσω όταν θα γυρίσω πίσω στην Μπαρσελονέτ, είπε ο Τέντ.

—Έννοείς να την φέρω εδώ πάνω;

—Και βέβαια! Η Μπάριμπαρ Στόκτον Ντάνμπαρ θα παρατούσε τα πάντα και θα έτρεχε, αν της τηλεγραφούσες πως τσάκωσες τον Μπόρνο Χάιντλερ.

—Νομίζω πραγματικά πως θα το έκανε. Δεν κατάλαβα ποτέ γιατί...

ΣΤΕΦΕΝ ΜΑΡΛΟΥ

Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΝΟ ΧΑΪΝΤΛΕΡ

—Αν είναι ο Χάιντλερ κι αν ή γυναίκα σου έφρατισή, τα πράγματα θα πάρουν όμορφη εξέλιξη! Άρχίζω να καταλαβαίνω γιατί ή γυναίκα σου τριγύριζε στο Παρίσι, ψάχνοντας να βρή τον Χάιντλερ, και γιατί, υπό άλλες περιστάσεις, ίσως να την καλωσόριζε με άνοιχτες άγκάλες...

—Ποιές άλλες περιστάσεις;

—Έννοώ πάλι την νομοθεσία των περιορισμών. Άν δεν την είχαν παρατείνει... Η γυναίκα σου είναι συγγραφέας, δεν είν' έτσι; Και γνώρισε τον Χάιντλερ στις φυλακές του Άνατολικού Βερολίνου, έ; Έπρόκειτο να συνεργαστούν. Θα έγραφαν ένα βιβλίο μαζί. Ο Πόλας σου είπε ότι έπρόκειτο για κάποιο βιβλίο, δεν είν' έτσι; Πές μου τί είδους βιβλίο θα μπορούσε να γράψη ο Χάιντλερ, αν έληγε ή νομοθεσία των περιορισμών.

—Έννοείς αυτοβιογραφικά;

—Και βέβαια! Μετά τον Χίτλερ, τον Γκαίργκ και τον Χίμλερ, που είναι όλοι νεκροί, ποιός άνθρωπος θα μπορούσε να γράψη τί γινόνταν στο διάστημα του πολέμου; Ο Μπόρνο Χάιντλερ! Ένα καλό συγγραφέα στο πλευρό του, το

βιβλίο δεν μπορούσε παρά να έχει μεγάλη επιτυχία. Θα ήταν το καλύτερο έμπιστο σέλλερ μετά την Βίβλη! Ο Χάιντλερ θα μπορούσε να παραδεχτή, έγγράφως, πως εκείνος προσωπικά είχε θανατώσει στους θαλάμους άερίου κάθε φουκαρά που έχοζόταν στο Νταχάου κι αν ή νομοθεσία είχε λήξει, κανείς δεν θα μπορούσε να του κάνει τίποτα. Θα μπορούσε να κερδίσει ένα εκατομμύριο δολάρια με το να παραδεχτή άλλως πως ήταν το χειρότερο κτήνος μετά τον Τσεγγίς Χάν, κ' ή γυναίκα σου θα μοιραζόταν τα κέρδη μαζί του. Αυτό κυνηγάει εκείνη! Ίσως ή γυναίκα σου να κρατάη μερικές σημειώσεις από την εποχή που ήταν μαζί στην Καλσρόν. Ίσως αυτός να ήταν ο λόγος που έκανε τόση φασαρία για τις άποσκευές της. Άλλά όταν κατάλαβε πως ή νομοθεσία θα μπορούσε να παραταθή, ο Χάιντλερ άλλαξε γνώμη. Δεν ύψηξε πιά ζήτημα βιβλίου. Η γυναίκα σου ήταν τότε πιά δηλητήριο γι' αυτόν...

—Μόνο που εκείνη δεν θα μπορούσε να ξέρη γιατί, είπε ο Τέντ. Δεν ήξερε αυτά που γνώριζε ο Χάιντλερ για την νομοθεσία... Ναι, αυτό είναι κάτι που θα έκανε ή Μπάριμπαρ! Είναι το είδος

της δουλειάς που θα κυνηγούσε. Νομίζω ότι το βρήκες.

—Τότε, κάλεσέ την. Ή εκείνη θα μπορούσε να τον ξεσκεπάσει καλύτερα από κάθε άλλον!

—Ο Τέντ κούνησε το κεφάλι του.

—Δεν θα έρχόταν.

—Και βέβαια θα έρθη! Μή γίνεσαι γελοίος...

—Ξεχνάς την νομοθεσία των περιορισμών. Την έχουν παρατείνει. Αυτό σημαίνει πως το διβλίο πέθανε, και τώρα η Μπάμπιτσα θα το έχει μάθει πιά.

—Ο Ντάντ έτριψε το φαλακρό μέρος του κεφαλιού του.

—Θεέ μου, αυτό είναι αλήθεια! Το ξέχασα εντελώς...

—“Η ίσως..., άρχισε να λέει ο Τέντ, σκεπτόμενος πως θα μπορούσε να φέρη την Μπάμπιτσα στο τέλος - τέλος.

—“Ίσως τί; Σου ήρθε καμιά καινούργια ιδέα;

—Δεν ήταν σωστό, σκέφτηκε ο Τέντ, να χρησιμοποιήσης μια πρώην σύζυγο σαν πειθίγιο δργανο...

—“Ήταν μια σκέψη μόνο, είπε. Ξέχασέ το.

—“Όχι! Έμπρός, πέστο...

—Σου ελπα να το ξεχάσης.

—Καλά, καλά. Μή μου φας το κεφάλι. (Ο Ντάντ έμεινε σιωπηλός για λίγο κ' έπειτα είπε):

—“Ελπίζω μόνο να ξέρεις τί κάνεις, αυτό είναι όλο... Με το να μη την φέρνεις εδώ...

—Είπαι ζήτημα ήθικόν, είπε ο Τέντ.

—“Ω, έσύ κ' η συνείδησή σου!

—“Νομίζω το πως θέλεις...

—Δεν έχει σημασία πως το ονομάζω. Σημασία έχει τί κακό πρόκειται να σου κάνει - για να μην αναφέρω την κόρη του Σάντσεζ! (Ο Ντάντ άναψε ένα άλλο τσιγάρο και φύσηξε τον καπνό έξω από το παράθυρο):

—Σκέψου λιγάκι, αυτό είναι το μόνο που σου ζητώ. Τί σε κάνει να νομίζεις πως είσαι ο μόνος που σκέφτηκες πως ο Σάντσεζ δεν αναγνώρισε την πρώην έρωμένη του; Η μικρή ήταν κ' εκείνη επίσης εκεί.

—Ο Χάιντλερ, αν αυτός είναι, δέχτηκε ένα κλονισμό σήμερα το πρωί. Κόντευε να πέση νεκρός, αλλά θα συνέλθη και όταν θαχνη συνέλθει θ' άρχιση να σκέπτεται.

—“Τι πάραυτον δυο μόνο άνθρωποι που θα μπορούσαν να υπομνηστούν πως κάποιος είναι μεταμφιεσμένος ως Φερνάντο Σάντσεζ ντελ Ρίσκο, κ' εκείνος γνωρίζει ποιοι είναι οι δυο αυτοί άνθρωποι. Νομίζεις ίσως πως θ' αφήση έτσι τα πράγματα; Έξασκοι ούθουν να χρησιμοποιούν την λαμπτήρο στη Γαλλία, Ντάντσαρ!

—“Αν προηγουμένως κινδύνευε η ελευθερία του, και σκότωσε τον Σάντσεζ, τώρα κινδυνεύει η ζωή του!

—“Εσύ και η Μεξικανοπούλα κρατάτε το μέλλον του Χάιντλερ στην παλάμη του χεριού σας, έξασκοι ούθουν ο Ντάντ. Μόλις το καταλάβη, δεν υπάρχει παρά ένας μόνο δρόμος γι' αυτόν... Νομίζεις πως δεν έχει το θάρρος να τον πάρη; Η μήπως νομίζεις ότι έχει συνείδηση;».

—Εννοείς πως θα προσπαθήση να μιά σκοτώση και τους δυο;

—Ο Τέντ αναρωτήθηκε μήπως η μελοδραματική άποψη του Ντάντ ήταν μεταδοτική. για μια τέτοια φορά, ο Ντάντ υποτιμούσε μάλλον την κατάσταση, παρά την μελοδραματοποιούσε...

Είσα ο Μπρούνο Χάιντλερ, σκέφθηκε ο Τέντ. Κάποτε ήσουν το χαϊδεμένο παιδί του ναζιστικού καθεστώτος. Ήταν ένα καθεστώς που βασίζονταν στον φόβο, στο ξαφνικό χτύπημα στην πόρτα την νύχτα, στο νυστέρι του πολιτικού έγκληματος, στο χαλαπομάχαιρο του μαζικού έγκληματος...

—“Αλλά, όστόσο, έσύ ζούσες πάνω από την θωριά. Κάποτε οι στρατηγγοί έτρεμαν μια έπικριτική σον λέξη, κάποτε, δόλολγοι πληθυσμοί έτρεμαν την υπογραφή σου. Σε ήλιζα τριάντα χρόνια, η τύχη και η αγριότητα σου σ' έκαναν έναν από τους έξη ισχυρότερους άνδρες στην Γερμανία. Άλλα τα χρόνια της δόξας ήταν σύντομα, και τώρα φαίνονταν σαν να ύπηρξαν πριν από έναν αιώνα...

Είσα ο Μπρούνο Χάιντλερ, ο φονιάς. Πέρασες τα περισσότερα έτηλικά χρόνια σου κρυβόμενος, και με δυσκολία θυμάσαι εκείνη, την άλλη ζωή. Δεν είσαι πιά νέος. Ίσως, έμπνώντας, ξαφνικά, από έναν ύπνο γεμάτο έφιαλτες, καταδιωγμένους, φοβισμένους, νοιώθοντας τους άρροστμένους, φοβισμένους χτύπους της καρδιάς σου, να σκέφθηκες να άρρωσής και την ίδια σου την ζωή.

Πόσο ακόμη μπορείς να τρέχεις; Και ως πού; Ίσως ο Γκαίρινγκ και ο Γκαίμπελς να είχαν την σωστή ιδέα, πριν από χρόνια, και προτίμησαν έ να γρήγορο θάνατο από μια άργη έξοδη εν τάφω.

—“Αλλά έσύ, δεν προτίμησες τον γρήγορο θάνατο... Είσα ο Μπρούνο Χάιντλερ, και περμένεις. Ή ξερες, σε όλο αυτό το διάστημα, πόσο άκριβώς θα έπρεπε να περμένεις. Είκοσι χρόνια ήταν το νομοθετικό όριο για την ποινική δίωξη των έγκληματιών στη Γερμανία, κι αν έπαισους αυτά τα είκοσι χρόνια, θα μπορούσες να ξαναπροβάλλης στον κόσμο και ίσως ακόμα να δής κάποια άρρομσθία στην Βόννη, η τουλάχιστον κάποια άνετη σύνταξη. Είχες φίλους εκεί, που καταλαβαίνουν τέτοια πράγματα... Είκοσι χρόνια, κ' έσύ γυρίζεις τα κινιρόμένα φύλλα του ήμερολογίου στο μυαλό σου και ζούσες ακόμα, και είχες την ύγεια σου, και φαίνονταν σαν θαύμα που τα είκοσι χρόνια είχαν σχεδόν περάσει...

Είσα ο Μπρούνο Χάιντλερ, και ξαφνικά βλέπεις τα πάντα ν' αλλάζουν. Πιεζόμενη από την υποκριτική ήθικη μιάς γενιάς, που κοίταξε με άρροστημένη φρόνη τα στρατάνα συγκεντρώσεως, αλλά έριχνε άτομικες δόμβες, η κυβέρνηση παράτεινε την νομοθεσία των περιορισμών. Όταν είσαι μια φορά μαζικός δολοφόνος - είπαι - μένεις για πάντα μαζικός δολοφόνος! Κάνοντας σε φυγάδα για όλη την ύπολοιτη ζωή σου, θα θρούν λίγη έξιλέωση για τις δικές τους άμαρτίες.

Είσα ο Μπρούνο Χάιντλερ, και σαν τόσο πολλούς ναίει φυγάδες πριν από σένα, μέσα στην άπελπισία σου ήρθες σε έπαφή με την ‘Αράχνη’.

Είπαι παρξένο που αυτή η ‘Αράχνη’ ήταν ένας Μεξικανός και αισθανόσων περιφρόνηση γι' αυτόν, γι' αυτόν τον άντιπροσώπο της χώρας του εμάνανας. Έκείνος ίσως μπορεί να κάνει για σένα αυτό που πρέπει να γίνη. Άν του δώσης χήματα, μπορεί να σου δγάλη πλαστό διαβήτη, και να σε δοηθήση να κάνης το ταξίδι προς την έλευθερία. Είπαι παρξένο, επίσης, πόσο του μοιάζει... Δεν το βλέπεις; Δεν μπορεί να δής, είσαι τυφλός; Έχετε το ίδιο μυτί, το ίδιο σουλούπι, την ίδια κατασκευή προσώπου. Μαύρισε το δέμα σου, άρρσε ένα μουστάκι να μεγαλώση, πάρε (ή χάσε) μερικά κιλά, και, έκτος από όσους τον γνώριζαν στενά, θα μπορούσες να περάσης για Φερνάντο Σάντσεζ ντελ Ρίσκο... Θέλει τα τελευταία σου χήματα για το διαβήτη και για το ταξίδι στην έλευθερία. Μά έπειτα, τί θα γίνη; Έπειτα, στα πενήντα σου χρόνια, πρέπει ν' άρχισης μια καινούργια ζωή σε μια ξένη χώρα, με άδειες τσέπες, για να έχης ίσως τελικά την ίδια τύχη με τον Άχιμαν...

Είσα ο Μπρούνο Χάιντλερ, και βλέπεις και μια άλλη λύση: Γιατί να πληρώσης στην ‘Αράχνη’, αντί να γίνης σπύ ο ίδιος ‘Αράχνης; Έχει ένα μεγάλο λογαριασμό σε μια έλβετική Τράπεζα: σύμφωνα με τα λόγια του φόν Έλπι, και είναι άπορασμένος ν' άποσυνθη πιά, ν' άγοράση ένα μεγάλο κτήμα στο Μεξικό, και να ζήση καλή ζωή. Αύτη η ζωή μπορεί να γίνη δική σου, την κερδισες, την άξεις περισσότερο άπ' αυτόν τον άνθρωπο που είναι από την χώρα των τεμπελιδων. Σκότωσε τον!

Είσα ο Φερνάντο Σάντσεζ ντελ Ρίσκο, ο νέος Φερνάντο Σάντσεζ ντελ Ρίσκο, και νομίζεις πως το πέντης. “Όμως τότε, τί ελρνεία της τύχης! Όχι το δικό σου παρελθόν, αλλά του θνήατός σου, ξεπροβάλλει μέσα στο δυνατό ήλιόφως μιάς μεξικανικής πόλεως στην Γαλλία, και άρχουν δυο άνθρωποι που θα μπορούσαν να σε άποαλύψουν. Δεν μένει παρά ένας μόνο δρόμος άνοιχτός μπροστά σου. Αύτη είναι η τελευταία σου έλπίδα...

Ο Τέντ θυμήθηκε την προσπάθεια του Χάιντλερ στο άστυνομικό τμήμα της Μπαρσελονέτ να συζητήσει μαζί του για την άποτυχία του ν' άναγνωρίση την Τζούλια Ντελγκάντο. Αυτό ίσως να ήταν μια πονηρή άποπειρα να δη άν ο Τέντ ύποπτευόταν τίποτε. Ο Τέντ προσάθηκε να θυμηθί το δικό του μέρος στην συζήτηση και κατάλαβε πως ο Χάιντλερ είχε κάνει το μεγαλύτερο μέρος της συζητήσεως. Η δική του συμβολή στην συζήτηση ήταν σύντομη και ίσως κινική. Άν όμως ο Χάιντλερ είχε άμφιβολίες, τί θα σήμαινε ένα έγκλημα παραπάνω ή παρακάτω για τον Χαούτη της Βαναζίας;

Ο Χάιντλερ έπρεπε να δγάλη μια γρήγορη κρίση για τον Τέντ. Ίσως να την είχε δγάλει

κιάλας. Άλλα με την Σούζυ δεν ύπηρχε καμιά διασύνη. Πηγαίνοντας πίσω στο Μεξικό μαζί της, ζώντας κάθε μέρα κοντά της, ο Χάιντλερ θα μπορούσε να παίξη μαζί της το παιχνίδι της γάτας με τον παντικό. Ένώ εκείνη θα προσπαθούσε άτελπασμένα να δημουργήση μια καλή σχέση με τον πατέρα της, θέλοντας άποσδήσει να τον εύχαριστήση, αλλά νοιώθοντας άμχανία μαζί του, και φόβο άκόμη. Ο Χάιντλερ δεν θα δυσκολευόταν να διώξη τις ύποψίες της, αν είχε. Κι αν κατά κάποιον τρόπο δεν ύποπτευόταν, η έρευνα του Χάιντλερ θα μπορούσε να τις ένσταλάξη μέσα της. Αυτό ήταν το χειρότερο. Θά βρίσκονταν τότε πιά στο Μεξικό, τέσσερις χιλιάδες μίλια μακριά.

Η Σούζυ κι ο άνθρωπος που δεν ήταν πατέρας της... Κάθε μέρα ο Τέντ θ' αναρωτιόταν: Άραγε, σήμερα είναι η μέρα που η Σούζυ θα καταλάβη πως ο Χάιντλερ δεν είναι ο πατέρας της; Σήμερα είναι η μέρα που εκείνος θ' άποφασισή να την σκοτώση;

—Δεν θα ήταν δύσκολο να κάνω την Μπάμπιτσα νάρθη, είπε ο Τέντ σιγά, ξέροντας πως κάθε λέξη που έλεγε μεγάλωνε την δυνατότητα να καλέση την Μπάμπιτσα. Έχει εκείνο το πράγμα για τον Μπρούνο Χάιντλερ... Οι δικές της πληροφορίες γι' αυτόν, αν έξρω καλά την Μπάμπιτσα, θα είναι άσφαλώς τόσο πλήρεις, όσο και της Τ.πηρεσίας Πληροφροών. Άλλα έντελώς ξαφνικά, χάρις στην Βόννη, το μεγάλο διβλίο που θα έγραφε, γίνετα άχρηστο...

—Βέβαια, έξρω, αυτός είναι ο λόγος που δεν θαβθη.

—“Τάραχει ένας τρόπος που θα μπορούσε να την άποκινήσει. Άν της τηλεγραφοούσε, λόγον χάρη, πως άνακαλύφθηκε τελικά ο Χάιντλερ, έδω, στην Μπαρσελονέτ, και πως δεν ύπαρχει κανένας ρεπόρτερ έπί τόπου... Τί θαλέγες γι' αυτό; Άν έρχόταν έδώ γρήγορα, θα μπορούσε να έχη την άποκλειστικότητα. Δεν είναι βέβαια τόσο σπουδαίο, όσο εκείνο που είχε στο νού της, αλλά είναι άρεκτό. Η Μπάμπιτσα θα μπορούσε να πουλήση την άποκλειστικότητα της στο ‘Λάιφ’ ή στο ‘Λούκ’, και ίσως να δγάλη και κανένα διβλίο από την ιστορία αυτή.

—Δεν θ' άναρωτιόταν τί σ' ένδιαφέρει αυτό εσένα;

—“Ίσως. Θά το σκέπτεται σε όλο το δρόμο που θαχεται από το Παρίσι, όδηγώντας όσο το δυνατόν πιο γρήγορα... Άλλ' αυτό δεν θα την έμποδισή να έρθη. Την έξρω την Μπάμπιτσα!

—Θά το κάνης λοιπόν;

—Δεν έξρω, είπε ο Τέντ με ελικρίνεια. Θά εύχόμουν να ύπηρχε κάποιος άλλος τρόπος...

—Πές μου ποιος, και θα τον άκολουθήσω. Σου λέω την αλήθεια, Ντάντσαρ. Νομίζεις πως μου άρρσει να περμένω όποια να τηλεγραφήσης στο Παρίσι και έπειτα να ξαναπερμένω όποια να δώ άν θα έρθη ή όχι; Άλλωστε, ποιος έξρει πόσον καιρό ακόμα θα μείνη ο Χάιντλερ έδώ;

—Τί θα έλεγες γι' αύτη την Ντελγκάντο; Είπαι στην φυλακή τώρα, κι αν καταφέρης την άστυνομία να συνεργασθί μαζί σου, θα μπορούσε εκείνη ν' άποκαλύψη πως ο Χάιντλερ είναι ένας παρξάκτος...

—Ναί, είπε ο Ντάντ ειρωνικά. Όπουδήποτε πηγαίνω, δείχνω μια μικρή ταυτότητα που λέει: ‘Ο φέρον είναι πράκτω της Άμερικανικής Τ.πηρεσίας Πληροφροών. Παρακαλέσθε να του δώσετε κάθε δυνατή βοήθεια...»

—Θά μπορούσες να δάλης την άστυνομία να έρθη σε έπαφή με τον έπιθεωρητή Σαρπαντιέ, στο Παρίσι!

—Θά μπορούσα να κάνω τα πάντα. Συμπεραίνω βέβαια πως η διαίσθησή σου είναι σωστή, αλλά δεν έχωμε πάρα πολλές ένδείξεις για να προχωρήσωμε. Δεν μπορώ να το κάνω αυτό στον Σαρπαντιέ. Τί θα γίνη άν ο Σάντσεζ είναι πραγματικά ο Σάντσεζ; Θά ήταν τρομερό για το ένεργητικό του έπιθεωρητή να χώνη τη μύτη του έτσι φανερά σε μια άποτυχημένη ύπόθεση, άφοι μάλιστα δεν έχει καμιά σχέση με την έπίσημη καταδίωξη του Χάιντλερ... Καί, τώρα που το σκέπτομαι, θα ήταν εις βάρος μου επίσης!

Ο Τέντ δεν άπάντησε. Έξασκοι ούθουν να όδηγη άφήνοντας τον Ντάντ να σκέπτεται τί θα είχε και τί δεν θα είχε άσχημα άντίκτυπο γι' αυτόν. Ήταν δύσκολο να πιστήρη πως, κάτω στο Λάνγκλεϊ της Βιργινίας, ύπηρχε ένα γραφείο προσωπικού της Τ.πηρεσίας Πληροφροών, όπου άνώνυμοι υπάλληλοι έκτιμούσαν την δουλειά που έκαναν πράκτορες σαν τον Ντάντ.

—Λοιπόν, θα το κάνης; Ξαναείπε ο Ντάντ.

Κάτι έκανε τον Τέντ να κοιτάξη στο καθρεφτάκι του άυτοκινήτου. Καμιά έκαστη μέτρα

πίσω τους, ένα άυτοκίνητο έρχόταν με μεγάλη ταχύτητα. Ήταν μια μαύρη Μερσεντές.

Ο Ντάντ τέγτωσε το λαμό του για να το δη. Η Μερσεντές είχε μειώσει στο μισό την άπόσταση που τους χώριζε.

—Καλύτερα να τον άφήσης να περάση, είπε ο Ντάντ. Βάλε ένα Γάλλο στο τιμόνι ένός ισχυρού άυτοκινήτου και νομίζει πως τρέχει στις άυτοκινήτοδρομίες του Μόντε Κάρλο!

—“Τάραχει άφρονος χώρος, είπε ο Τέντ.

Βρίσκονταν σε ένα ίσο κομμάτι του δρόμου, έλαφρά άνηφορικό. Η δεξιά προεξοχή ήταν φαδιά, άρεκτά φαδιά για το Φολκσβάγκεν, αν παρροισαόταν άνάγκη. Ο δρόμος προχωρούσε στην άκρη ένός γρεμίου. Πέρα από την φαδιά δεξιά προεξοχή, ύπηρχε κενός χώρος. Μπορούσες να δής κάτω μια κοιλάδα, με ένα δρόμο - ίσως τον ίδιο δρόμο, που κατηφόριζε μακριά, άνάμεσα στα βουνά.

Η Μερσεντές ήταν τώρα είκοσι μέτρα μόνο πίσω τους, άρεκτά κοντά, ώστε να μπορη να διακρίνη ο Τέντ δυο σιλουέττες καθισμένες στο μπροστινό κάθισμα.

—Έρχεται, είπε ο Ντάντ.

Η Μερσεντές έτοιμαζόταν τώρα να τους προσπεράση.

—Μά αυτός είναι ο φόν Έλπι; φώναξε ο Ντάντ.

Ο Τέντ φρενάρισε άπτότομα. Η Μερσεντές πέρασε με μεγάλη ταχύτητα και το δεξί πίσω φτερό της πέρασε ξυστά από το μπροστινό μέρος του Φολκσβάγκεν. Η πρόθεση του φόν Έλπι, ύν πραγματικά ώδηγούσε αυτός, ήταν φανερή. Είχε προσπαθήσει να άναγκάση το Φολκσβάγκεν να βγη από το δρόμο και να πέση στο γρεμίο. Μόνο το γεγονός ότι ο Τέντ είχε φρενάρει άπτότομα τους είχε σώσει. Η Μερσεντές είχε σταματήσει τώρα, λίγο μπροστά τους.

Χαμήλωσε το κεφάλι σου, είπε ο Ντάντ και άνοιξε την πόρτα από την δική του πλευρά του άυτοκινήτου.

Βγήκε από το άυτοκίνητο και έζωρσε κοντά στο φτερό. Κρατούσε ένα περιστρωτό στο δεξί του χέρι. Έτριψε την φαλάκρα του με το άριστερό χέρι του.

—Πολύ καλά, μπάσταρδο, φώναξε, βγήτε από κεί μέσα, με τα χέρια σας ψηλά!

Δυο πυροβολισμοί διατάραξαν την σιωπή των Άλπεων. Ο Ντάντ όόγγησε. Ο Τέντ άρχισε να δγαλνί έρποντας μέσα από το άυτοκίνητο και, με το κεφάλι και τους ώμους πωτά, θρέθηκε έξω στο έδαφος. Ο Ντάντ κρεμόταν πάνω στον ποφυλακήρα. Το χέρι του γλιστρήσε. Είχε ορίσει το περιστρωφό. Ο Τέντ το σήκωσε και είδε τον φόν Έλπι και τον άνδρα με το πουλόβερ να τρέχουν προς το μέρος του. Ο φόν Έλπι κρατούσε ένα μεγάλο άυτόματο. Ο Τέντ πυροβόλησε άμέσως άγρια. Κατάλαβε μά όχι έγκαίρως πως το κεφάλι του ήταν έντεθεμένο πάνω από το φτερό του Φολκσβάγκεν.

Ο φόν Έλπι σκόπευσε και πάτησε την σκανδάλη.

Ακούστηκε ένα σιγανό, άδύνατο κλικ, κ' έπειτα ένα άλλο. Ο φόν Έλπι κοίταξε το άυτόματο και τον Τέντ, και το άυτόματο έκανε πάλι τον ίδιο άδύνατο θόρυβο. Ο φόν Έλπι έκανε τότε μεταβολή και έτρεξε προς την Μερσεντές. Ο άνδρος με το πουλόβερ έτρεχε από πίσω του. Ο Τέντ ξαναπυροβόλησε, άστοχώντας. Άκούμησε τον άγκώνι του πάνω στο φτερό, προσπαθώντας να σταθεροχέρι του. Κάτι τράβηξε το πόδι του καθώς πυροβόλούσε για τρίτη φορά, και άστόχησε πάλι. Κοίταξε κάτω, και είδε τον Ντάντ. Οι πόρτες της μαύρης Μερσεντές έκλεισαν με δύναμη. Η μηχανή μπήκε άμέσως μπροστά και το άυτοκίνητο έφυγε με ταχύτητα, αφήνοντας πίσω του ένα σύννεφο σκόνης.

Ο Τέντ γονάτισε πλάι στον Ντάντ. Ίδρώτας σκέπαζε το πρόσωπό του. Τα χέρια του φαίνονταν γκρίζα.

—Με χτύπησε στον ώμο, μου φαίνεται, είπε πολύ καθαρά.

Ο Τέντ άνοιξε το σακάκι του. Ο σκούρος λες του τραύματος ήταν μερικους πόντους πιο κάτω από τον άριστερό ώμο του Ντάντ. Αίμα ξεπετιόταν από κεί.

—Είναι στον ώμο; ρώτησε ο Ντάντ, πολύ καθαρά πάλι.

—Άρρσις να δήχη. Μιά σταγόνα αίμα τινάχτηκε από το στόμα του.

—“Ήσυχα, είπε ο Τέντ. Θά προσπαθήσω να σε βάλο μέσα στο άυτοκίνητο.

—Βοήθησε με άπλώς να σηκωθώ...

Το πρόσωπο του Ντάντ έδειχνε πως έδαζε προσάθει, αλλά το σώμα του δεν κουνήθηκε. Ο Τέντ τον έσυρε προς τα έπάνω. Ο Ντάντ φώναξε. Σωριάστηκε στο κάθισμα του άυτοκινήτου. Ο Τέντ τράβηξε την ζώνη άσφαλείας πάνω από τον δεξί του ώμο και την έδεσε. Έπειτα κάθισε πίσω από τον τιμόνι, έσπασε έντελώς το θρυμματισμένο από τον πυροβολισμό τζάμι του άυτοκινήτου και το ύρισε προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Ο Ντάντ έγειρε προς τα πλάγια, συγκρατούμενος από την ζώνη άσφαλείας.

Ο Χάιντλερ πήρε την άπόφασή του, είπε. Κατορθώνοντας άκόμη να μιλά καθαρά, σαν η σφαιρα να είχε χτυπήσει κάποιον άλλον. Σε φοβάται. Σε θέλει νεκρό...

Ο Τέντ ώδηγούσε γρήγορα, πίσω στο δρόμο από όπου είχαν έρθει.

—Σε παρακαλώ, πήγαινε πιο σιγά, είπε ο Ντάντ.

Ο Τέντ μειωσε την ταχύτητα και άναψε ένα τσιγάρο.

—Δός μου ένα...

Ο Τέντ τοίδωσε το τσιγάρο. Ο Ντάντ τράβηξε μια ρουφηξιά και άρχισε να ξαναδήχη και νό φτνίη αίμα.

—Πότε θα πάρης την άπόφασή σου; είπε.

Μετά άπ' αυτό, έγειρε προς τα έμπρός και έμεινε ήσυχος.

Ο Τέντ παρκάρισε το Φολκσβάγκεν κάτω άπο το κόκκινο, άσπρο και γαλάζιο σήμα της χωροφυλακής, στην Μπαρσελονέτ. Θά μπορούσε να είχε σταματήσει νωρίτερα, σε κανένα έξοχικό σπίτι, αλλά ο Ντάντ φαίνονταν ήσυχος και σκέφτηκε πως έτσι θα μπορούσε να βοη πό γρήγορα ίατρική περίθαλψη. Ο Τέντ βγήκε από το άυτοκίνητο. Ένα χωροφύλακας κατέβαινε την σκάλα εκείνη άκριβώς την στιγμή. Ήταν πολύ νέος. Κοίταξε το κατεστραμμένο μπροστινό τζάμι του άυτοκινήτου.

—Έχω έναν πληγωμένο μέσα στ' άυτοκίνητο, του είπε ο Τέντ.

Ο χωροφύλακας πλησίασε. Άνοιξε την πόρτα και έσκυψε πάνω από τον Ντάντ. Τα μάτια του πράκτορος της Άμερικανικής Τ.πηρεσίας Πληροφροών ήταν κλειστά, τα γκρίζα χέρια του έλαφρα άνοιγμένα.

Έπειτα από λίγο ο χωροφύλακας σηκώθηκε. Κοίταξε τον Τέντ.

—Αυτός ο άνθρωπος είναι νεκρός, είπε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΑΘΜΟ

Ο παχύς άξιοματικός της χωροφυλακής είχε έναν τρόπο να κοιτάξη πάνω από τον ώμο του Τέντ, σαν ν' άπευθυνόταν σε κάποιον πίσω του, κάποιον που ο Τέντ δεν έπιρεπόταν να ίδη. Το έκανε αυτό όρες δόλολγες. Είχε άρρσις να σκοτεινιάζη μέσα στο μικρό δωμάτιο.

—Άφήστε με να συνοψίσω, είπε. Σεις και ο φίλος σας πηγαίνατε έναν περίπατο με τ' άυτοκίνητο στην έξοχή. Η Μερσεντές ήθελε πίσω σας. Δυο άνδρες είναι μέσα. Προσπαθούν να σας ορίσουν στον γρεμνό. Δεν τα καταφέρνουν, πηδούν έξω από το άυτοκίνητο, και ό ένας από αυτούς πυροβολεί τον φίλο σας πληγώνοντάς τον θανάσιμα. Πυροβολούν έναντιόν σας επίσης, αλλά το άλλο παθαίνει άρροληστία. Τότε φεύγουν. Και σεις γυρίζετε πίσω στην πόλη, με τον φίλο σας, που πεθαίνει στο δρόμο. Αύτη είναι η ιστορία σας.

—Μάλιστα. Πόσες φορές πρέπει να την πό; —Ποιό είναι το όνομα του φίλου σας;

—Δεν έξρω, είπε ο Τέντ. Ήταν μια τυχαία γνωριμία...

—Στην Μπαρσελονέτ;

—Μάλιστα.

—Και δεν έξερете το όνομά του;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

‘Η ΧρωΤεχ υπόσχεται...

άρχίζοντας το πρωϊ...

...το βράδυ έτοιμο!..

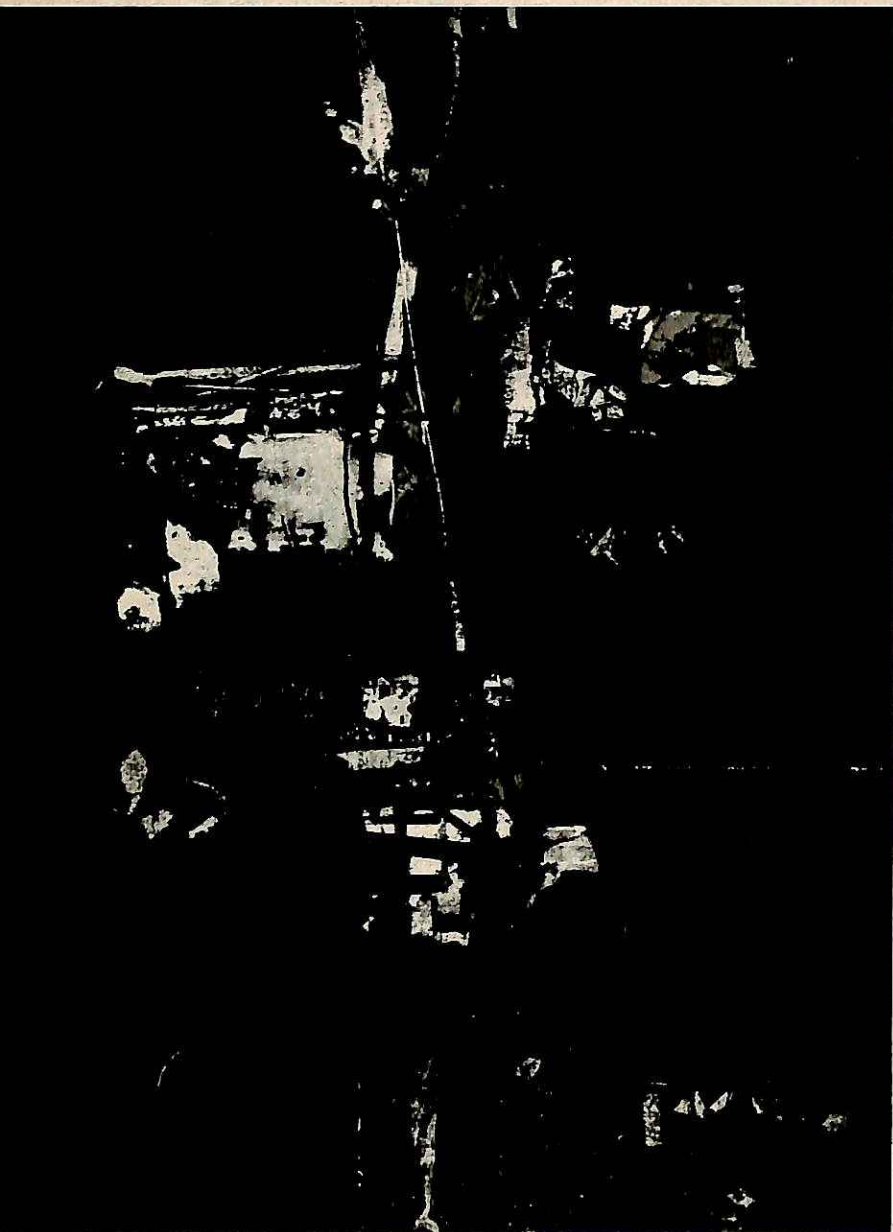
μέ πλαστικά χρώματα

Artex

με πλαστικά χρώματα

Artex

Αθηνάιοι

«Ορόσημο 6», λάδι, 0,92 X 0,73 1965

Αναθεώρησε στους πίνακες του Γιάννη Σπυρόπουλου πολλές από τις ποιότητες εκείνες που δημιούργησαν την δόξα της αρχαίας ελληνικής τέχνης: Την ακριβή αίσθηση της όμορφης, την γνώση που ξέρει να περιορίσει τον όλο του δημιουργικής φαντασίας, την τεχνική μαεστρία και την ικανότητα να μοχθή για την τέχνη.

Με αυτά τα λόγια χαιρέτησε τον διαπρεπή Έλληνα καλλιτέχνη ο καθηγητής της Ιστορίας της τέχνης στο πανεπιστήμιο του Ισραήλ κ. Αβι-Ύουσα, με την εικάζα της πρόσφατης άποψης εκθέσεως του Γιάννη Σπυρόπουλου στις αθήνες του Μουσείου του Ισραήλ.

Ο Γιάννης Σπυρόπουλος, γράφει ο διευθυντής του μουσείου κ. Karl Katz στο εισαγωγικό σημείωμα του καταλόγου, ζωγραφίζει καλοζυγισμένες χρωματικές συνθέσεις, που κρατούνται σε μια χαμηλότονη κλίμακα τόνων, γεμάτων από γήινη ζεστασιά... Τάσχει πάντοτε μια αρχιτεκτονική αίσθηση, υπάρχει πάντοτε μια αριστοτεχνική πληρότητα, που συνδυάζεται με μια διάθεση χιούμορ και με μια χαρούμενη στάση. Κάθε πίνακας είναι μια προσπάθεια να δοθεί την εσωτερική Ισορροπία ενός έργου χρώματος, που μπορεί να ξεσπάσει, να δοξαστεί και να επαναφερθεί μέσα στο είδωλο της όμορφης. Δεν συναντάμε πουθενά την κραυγαλέα άνησυχία, ούτε την υπερβολή, παρά μονάχα ένα κυρίαρχο θέμα με αντίστοιχα σημεία και στοιχεία, δημιουργημένα μέσα σε μια λαμπρή Ισορροπία, στοιχεία που μεσουρανούν σ' εκείνα τα έργα της τέχνης που προσφέρουν την χαρά...».

Την λαμπρή σταδιοδρομία του Γιάννη Σπυρόπουλου και την προβολή της τέχνης του στα διάφορα μεγάλα μουσεία της Ευρώπης και της Αμερικής, οι Έλληνες, δυστυχώς, δεν έχουν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν παρά μόνον από τις εφημερίδες. Γιατί ο Σπυρόπουλος, παρ' όλο που είναι ένας από τους λίγους καλλιτέχνες που πέτυχαν, με τις αναζητήσεις τους, να εντάξουν την ελληνική στην παγκόσμια τέχνη, δεν άποτελεί πιά «ελληνική» υπόθεση, με την στενή-ήθογραφική- έννοια της λέξεως.

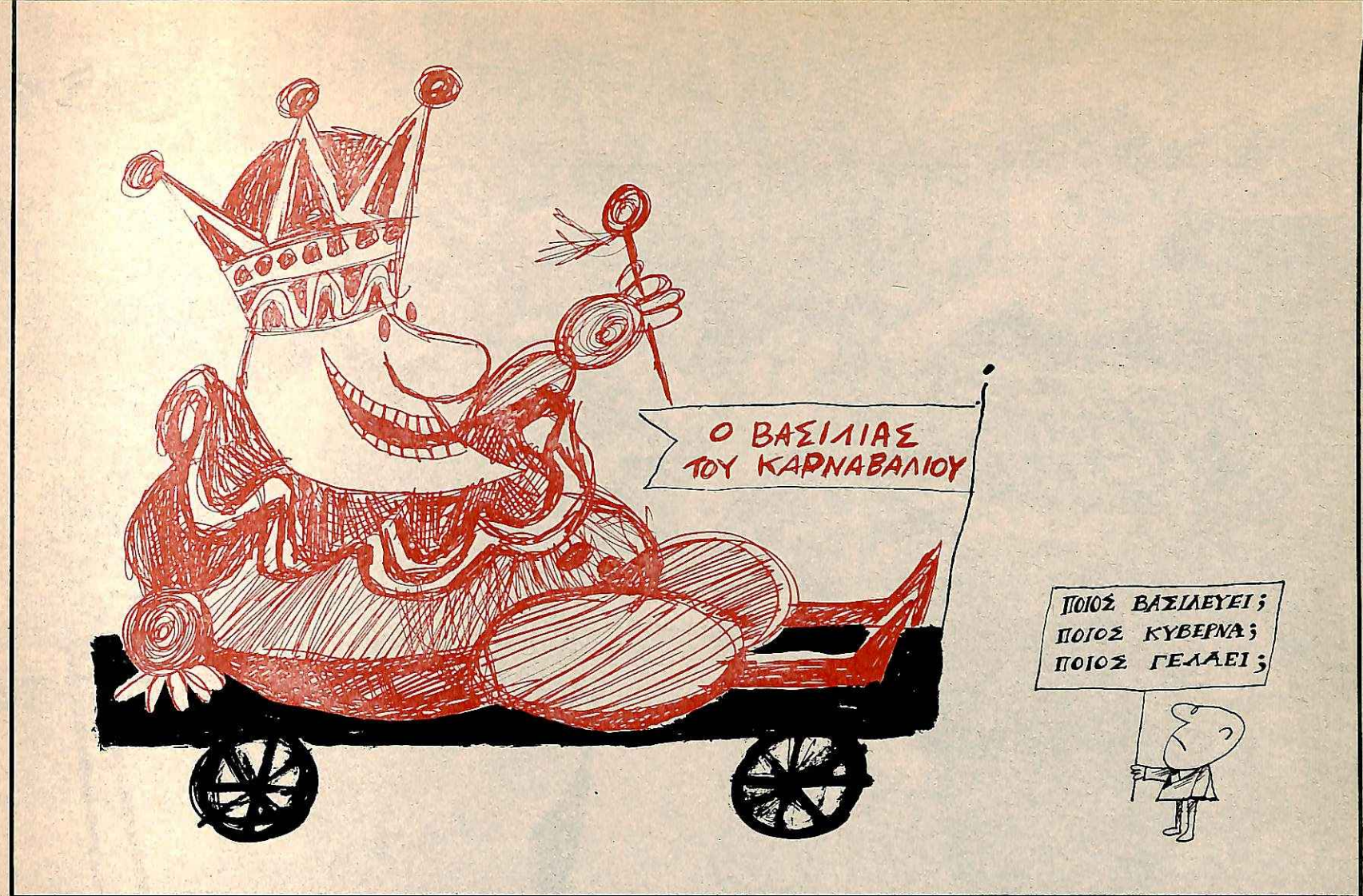
Τα προβλήματα, που τον απασχολούν —ήθικα, συναισθηματικά, κοινωνικά και αισθητικά—, είναι τα ίδια που απασχολούν κάθε σύγχρονο άνθρωπο, και δίνουν μορφή και περιεχόμενο στην εποχή μας. Το έργο του Σπυρόπουλου είναι αναπόσπαστα δεμένο με την εποχή μας, χωρίς, ωστόσο, να σταματά στην εξωτερική, περιγραφική εικόνα της. Η ζωγραφική του δεν καταγράφει γεγονότα και καταστάσεις: αποκαλύπτει την ουσία της ίδιας της ζωής μας.

Σήμερα, ο Σπυρόπουλος μιλάει με σύμβολα, εκφράζεται με χρώματα, έχει την δική του γλώσσα. Τίποτε δεν είναι τυχαίο στις συνθέσεις του. Το κάθε σημάδι, το κάθε στοιχείο, ή

«Επιστροφή», λάδι, 1,30 X 0,57 μ. 1965

γραμμή, ή λεπτομέρεια, ή κοινότητα δεν γεννήθηκαν μόνο από την Ισορροπία της συνθέσεως, αλλά και από την σοφία μιας συλλογικής πορείας σε βάθος. Μιάς πορείας που, ξεπερνώντας το ελληνικό κοινό ή την γραμμάτωση της νησιώτικης αρχιτεκτονικής μιάς Τόρας, κατώρθωσε να φθάσει ως τις αρχέγονες ρίζες του πολιτισμού μας.

μαί Αθηνάϊες

Χιόνι
κρυσταλλιασμένο
σέρβιρε στα
τραπέζια
των ζαχαροπλασטיών
ο βορεινός
επισκέπτης μας,
που ή συντομή, αλλά
δριμύτατη καθόδος
του, την περασμένη
έβδομάδα,
χάρισε για λίγες
ώρες στην Αθήνα
την ύψη παραμυθένια:
πολιτείας
και για αρκετές
ημέρες
στους Αθηναίους.
παγωνιές, τρεμούλες,
χιονίστρες,
ρίγη, κρυολογήματα.
Φυσικά,
οι περισσότεροι
εμπρόσδεκτοι βορεινοί
επισκέπτες μας,
οι τουρίστες,
έξαφανίσθηκαν
από το Σύνταγμα,
παρχωρώντας
την θέση τους
στον συμπατριώτη
τους γέρο- χειμώνα.

ΕΞΗΝΤΑ δύο διάσημοι καθηγη-
ταί σάς συμβουλευούν για την
«Υγιεινή του σώματος» (μετα-
φραστής Δ. Π. Κωστέλνους, Έκ-
δόσεις Γ. Ανδρεάδη, Αθήναι
1966, σελ. 779, δρχ 200). Πρό-
κειται για έναν ακόμη τόμο, από
τους τόμους που κυκλοφορούν τε-
λευταία και που θέτουν στην ύ-
πηρεσία του κοινού θνητού έκλαι-
κευμένες και χρήσιμες, υπό την
μορφή συμβουλών, τις πρόσφατες
κατακτήσεις της επιστήμης. Α-
μερικανοί, Άγγλοι, Γερμανοί,
Ελβετοί, κλπ., ανθρωπολόγοι,
καρδιολόγοι, μικροβιολόγοι, χει-
ρουργοί, γεροντολόγοι, νευρολό-
γοι, διαιτολόγοι κλπ. κλπ. (ανά-
μεσα τους και μερικά βραδεία
Νόμπελ), παρέχουν τις συμβου-
λές τους σε μια σειρά άρθρων,
που αποτελούν την ύλη αυτού του
τόμου, πάνω σε διάφορα θέματα,
σχετικά με το σώμα και την ύ-
γιεινή του.

ΕΛΑΒΑΜΕ

«ΟΤΑΝ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΣΑΛ-
ΠΙΓΓΕΣ». Παύλου Κωνσταντινίδη,
Μυθιστόρημα, Αθήναι 1966, σελ.
130.

«ΑΝΥΠΑΡΚΤΗ Η ΕΛΞΗ», Δημ. Τ.
Αμπελά, Φιλοσοφική μελέτη, Αθή-
να 1966.

«Η ΕΚΠΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑ-
ΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΕΛΛΗΝΙ-
ΚΟΝ ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΑΥΤΗΣ», Δ.
Κουρέτα, Αθήναι 1966.

Στο Μουσείο του Ισραήλ,
στην 'Ιερουσαλήμ,
όπου έγινε η άτομική έκθεση
του Γιάννη Σπυρόπουλου:
'Από τ' αριστερά:
ο κ. Βίλχελμ Σάντμπεργκ,
σύμβουλος και καλλιτεχνικός
οργανωτής του Μουσείου,
ο διαπρεπής Έλληνας ζωγράφος,
ο καθηγητής κ. Αβι Ύουσα και
η Κα Σπυρόπουλου.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΣΑΙΝ ΜΟΡΙΤΣ: Ο ΧΕΡΜΠΕΡΤ ΦΟΝ ΚΑΡΑΓΙΑΝ ΑΦΗΣΕ ΤΗΝ ΜΠΑΓΚΕΤΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΛΑΒΕ ΤΑ ΣΚΙ ΕΠ' ΩΜΟΥ. ΜΑΖΙ ΤΟΥ Η ΚΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝ...

Ἐδῶ ιι' Ευεῖ

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΑ τουρτουρίζει στο φημισμένο έλβετικό κέντρο χειμερινών σπόρ ὁ Αἰγύπτιος ἡθοποιὸς Ὁμάρ Σαρίφ. Καὶ ἂν κράτησε ἐπάξια τὸν ρόλο τοῦ δρος Ζιδάγκο στὶς στέπες, τὸ χιόνι στὰ στούντιο δὲν ἦταν ἀληθινό...

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ διασημότης τῆς ἡμέρας ἔκανε τὴν ἐμφάνισή της στὸ Σαῖν Μόριτς. Εἶναι ἡ Γαλλίδα τραγουδίστρια Φρανσουάζ Ἀρντύ, ποῦ, ἀπὸ τὸν ἴλιγγο τῶν χιονοδρομιῶν φαίνεται νὰ δείχνῃ προτίμηση στὶς συγκινήσεις τῶν βιδλιῶν

γ' Άλεξάντρ, Μωρίς Φράνκ, Φιλίππο... 'Ονόματα τών διασημότερων μαίτρ τής «ώτ - κουαφύρ», θά συνδεθούν με τήν χώρα μας, του χρόνου τόν Μάιο, όταν, κατά τήν διάρκεια του κογ- κρέσσου τής διεθνούς κομωτικής, θά συγκεντρωθούν στην 'Αθήνα, καλεσμένοι τής 'Ιντερκουαφύρ 'Ελλάδος, οκτακόσιοι πρυτάνει τής «ύψηλης κομωτικής», απ' όλο τόν κόσμο. Πρός όφελος τής ουρι- στικής μας προπαγάνδας, όπως έλπίζεται.

γ' 'Ενα κράτος... —παρετήρησε τελευταίως ό 'Αγγλος κω- μωδιογράφος Τέρενς Ράττιγκαν— μπορούμε νά πούμε ότι διανύει περίοδο εϋμερίας, όταν του είναι δυνατόν νά πληρώνη ακριβό- τερα τά είδη που δέν του χρειάζονται!

γ' Μεγάλο... κοσμικό γεγονός υπόσχεται νά γίνη ό έφετεινός ά- ποκρηάτικος χορός τής 'Ενώσεως Συντακτών 'Αθηναϊκού Τύπου, που θά δοθί στίς αίθουσες του ξενοδοχείου «Βασιλεύς Γεώργιος», στίς 6 Μαρτίου. Τό έπιτελείο τών καλλιτεχνών, που προσεφέρθηκε εύγε- νώς νά ποικίλη τήν βραδιά, τό πλούσιο λαχείο (τηλεόραση, ηλεκτρι- κές συσκευές κ.ά.), καί ή μοντέρνα όρχήστρα 'Αβατάγγελου, προ- μνηνούν κέφι καί έκπληξεις. 'Η κολλεξιόν χάρτινων φορεμάτων, κατά τό πρότυπο του έπαναστάτη -μοντελιστ Πάκο Ραμπάν, που θά πα- ρουσιάση ό 'Ελληνας μοντελιστ 'Αντωνόπουλος, συγκεντρώνει επί- σης μεγάλο ένδιαφέρον έκ μέρους του κομψού γυναικόκοσμου. 'Ο χορός θά κινηματογραφηθή από τήν 'Υπηρεσία Κινηματογραφικών 'Επικαίρων.

γ' 'Ο μίνι-χορός... τής 'Ελληνικής Μερίμνης, που θά γίνη στίς 5 Μαρτίου, στο «Κίνγκ Τζώρτζ» θά συγκεντρώση τόν... κοσμικό παιδόκοσμο σ' ένα χαρούμενο μπάλ -μασκέ. Χορός, λαχεία, νού- μερα ταχυδακτυλουργικά καί άλλες άττρασιόν, που κρατούνται μυ- στακτικά γιά έκπληξη, προμνηνούν μιά γνήσια άποκρηάτικη άτμό- σφαιρα καί ζωηρό γλέντι από τίς 4 ως τίς 8 τό άπόγευμα. 'Η τιμή του είσιτηρίου είναι 75 δρχ. καί περιλαμβάνει ένα ποτό. (Βερμούτ γιά τίς μαμάδες καί... γάλα γιά τούς νεαρούς δλαστούς!).

γ' 'Ο Μάο Τσέ Τούγκ... θά πεθάνη έφέτος! Αυτό τουλάχιστον δεβαιώνει ή Κεντρική 'Υπηρεσία Πληροφοριών, που διαθέτει ειδικό τμήμα παρακολουθήσεως τής υγείας τών πολιτικών όλου του κό- σμου. Καρμιά είκοσαριά μυστικοί πράκτορες, που κυκλοφορούν ά- νόμεσα στο Χόγκ -Κόγκ καί στην Ούάσιγκτων, εξέτασαν προσε- κτικά τόν άσθενή, δάσει πληροφοριών, έγγράφων καί φωτογρα- φιών. "Όλοι συμφωνούν πώς ό Μάο είναι άρρωστος, αλλά όι γνώμες διχάζονται ως προς τήν φύση τής άσθενείας του. Οι 'Α- μερικανοί γιατροί απέφάνθησαν πώς υποφέρει από φωτογρα- μαλίες του κυκλοφοριακού συστήματος, που επηρεάζουν τόν εγκέφα- λο, τροφοδοτώντας τον με άκατάστατες ποσότητες αίματος. Μιά άλλη διάγνωση είναι ότι ό Κινέζος πολιτικός πάσχει από καρκίνο του λάρυγγος. Πάντως, στην κλινική του καρτέλα, ή Κεντρική 'Υ- πηρεσία Πληροφοριών έχει ήδη σημειώσει τήν πρόγνωση του θανά- του του, που σύμφωνα με τίς προβλέψεις της —έν δέν βασίζονται στην άστρολογία— θά πρέπει νά συμβή μέσα στο 1967.

γ' Προς τιμήν... του Σάχη τής Περσίας, που περνάει τίς χει- μερινές διακοπές του στο Σαίν -Μόρις με τήν οικογένειά του, προ- ετοιμάζοντας τήν στέψη του, που θά γίνη έφέ-τος, ό Γάλλος σέφ του ξενοδοχείου του δημιούργησε ένα καινούργιο πιάτο: τήν «σέλλα άρ- νιού άλά Παχλεδί» —κοινώς, σουδάλκια με λίγο φουά -γκρά.

777

● ΔΥΟ γειτόνισσες, δυό μητέ- ρες, συζητούν. Οι κόρες τους θήκαν μαζί, τό περασμένο βρά-δυ, γιά νά πάνε στο ίδιο πάρ- τυ, σέ μιά έξοχική βίλλα.
—'Η κόρη μου, λέει ή μία, με ύφος προκλητικό, γύρισε τά μεσάνυχτα, ένώ ή δική σας στίς 4 τό πρωί.
Καί ή άλλη με ύφος μελι- στάλακτο:
—Τί νά σου κάνω. Προτίμη- σε νά γυρίση με τό πόδι...

● ΕΙΝΑΙ άδύνατο στη γυναίκα νά κρατήση μυστικό, δεβαιώνει ένας δι- πλωμάτης σέ μιά δεξίωση.
—Με συχωρείτε, διαμαρτύρετε μιά προσκεκλημένη. 'Εγώ π.χ. δέν έμπι- στεύθηκα ποτέ, σέ κανένα, τήν ηλικία μου, από τότε που έγινα 25 χρόνων.
—'Ισως, κυρία μου, αλλά πιστεύω πώς θά τήν πήτε κάποια μέρα.
—Νομίζετε πώς θά κρατούσα ένα μυστικό δεκαπέντε χρόνια, γιά νά τό άποκαλύψω τώρα;..

«ΚΑΤΕΒΑ νά... παίξω με μπαμπά!» μοιάζει νά λέη ή μικροσκοπική νέγρα στόν πατέρα της, που χαμογελά στοργικά από τά δυσθεώρητα ύψη του.

Έδω
αι'
Ευαί

«Ψηλά τά χέρια!»
'Ο άδυσώπητος ληστής δέν άφοπλίζεται από τήν όμορφιά τής Ρίτας Παθόνε. 'Η δημοφιλής τραγουδίστρια τής 'Ιταλίας, πέρασε στην όθόνη, γυρίζοντας τήν πρώτη ταινία της, τήν «Μην προκαλής τά κουνούπια», με σκηνοθεσία τής Λίνας Βερτμύλλερ

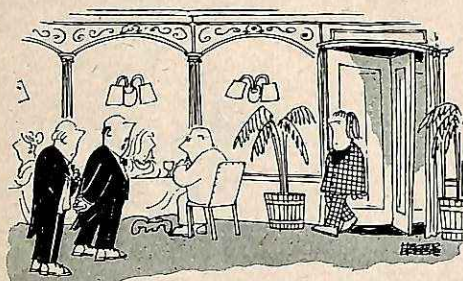
Θ' άντισταθ...

...ό «άδιάφορος» στα θέλγητρα τής έκρηκτικής σειρήνας; Τήν άπάντηση θά τήν πληροφορηθούν οι άταταί τής ταινίας «'Ο ήλιος καίει», που γυρί- ζεται τώρα στο Παρίσι, με σκηνοθε- σία του Ζαν Ντελανουά, καί έξι- στορεί τούς άθλους ένός έκπληκτι- κού 'Αμερικανού άστυνομικού, του «άδιάφορου», που συντρίβει τήν δι- αβόλητη Μαφία. Στόν ρόλο τής σει- ρήνας, ή Μάργκαρετ Λή, ή «'Αγγλί- δα Μαίρυλιν Μονρόε», όπως αυτοχα- ρακτηρίζεται. «Μου άρέσει νά παί- ζω ρόλους έξαιρετικά "σέξυ" καί ι- διαίτερα νά παίζω τίς ξελογιά- στρες», δήλωσε τελευταία ή Μάρ- γκαρετ, που έγκατέλειψε τήν πα- τρίδα της γιά νά σταδιοδρομήση στη Γαλλία. Στόν ρόλο του δυναμι- κού «άδιάφορου», ό Ρόμπερτ Στάκ

Μεταξύ μας

ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑΣ

Νά φύγη! "Η είναι γυναίκα και έδω δέν επιτρέπομε τά γυναικεία παντελόνια, ή είναι άνδρας και έδω δέν δεχόμαστε κυρίους πού δέν φορούν γραβάτα.

★ ΜΙΑ ακόμη νέα «μπουτίκι» με «άντικ» ξεφύτρωσε στην ταλαίπωρη Αθήνα. Και κάποιος φαρμακευτής Αθηναίος παρετήρησε: «Θά πουλάη επιπula σιδλ Λουί - Κένζ, Λουί - Σέζ, και Λουί - Δουιστρογκ».

★ NANSY... σέ λίγο δέν θά χρειάζεται τó «Σινάτρα». Για δεύτερη φορά ερίσκειται πρώτη στον κατάλογο των «Top - Ten» με τó χαριτωμένο τραγούδι της, «Sugar Town».

★ ΜΕ... καιάπληξη και αγανάκτηση μία εφημερίς ανέκαλυψε ότι εις τó Δονδινό πουλάνε κοροσέρβες γιά γάτες! (Γιατί δέν άγανακτεί με την ιδέα ότι μπορεί νά τις άγοράση έδω, σιά παντοπωλεία μας;...).

Κοινωνικά (2)

Λοιπόν, συνεχίζομε... Και επαναλαμβάνομε αυτό πού γράψαμε την περασμένη εβδομάδα, δηλαδή ότι στην Ελλάδα δέν υπάρχει «άριστοκρατία», ενώ υπάρχουν άριστοκράτες. (Μου γράψανε, μάλιστα, ότι μερικές οικογένειες του Φαναριού είναι παλαιότερες από τις περισσότερες τιτλοφορούσες ευρωπαϊκές...).

Τό έδω είναι χρήσιμη ή όχι ή ύπαρξη ώργανωμένης «άριστοκρατίας», είναι δύσκολο νά πη κανείς, ιδίως στους τωρινούς παραγμένους μας χρόνους. Άλλά αυτό πού είναι άναμφισβήτητο, είναι ότι μιιά κάπως καλύτερα ώργανωμένη, άπλη και εύπρεπής «κοινωνία», θά ήταν άσφαλώς καλύτερη από αυτή την άλλοπράσαλλο πού παρουσιάζομε εις έντοπίους και ξένους, και ή όποία αποτελείται

(έκτός έλαχίστων έξαιρέσεων...), από κυρίες, και κυρίους, και δεσποινίδες, πού θαμδώνονται από τά δύο κεφαλαία «Π», από τόν Πλούτο και τις Πρεσβείες... Άλλά, άς γυρίσωμε εις τις οικογένειες πού έχουν θαθείες ρίζες εις την ελληνική ιστορία, και πού έχουν ακόμη ζωντανούς άπογόνους. Έκτός από τó Βυζάντιο και τó Φανάρι, ή Βενετία έχει δημιουργήσει μιιά άριστοκρατία εις τας Ιονίους Νήσους, ή όποία μετέφερε εις τά μικρά νησιά πολιτισμό, μόρφωση, γούστο, άγάπη γιά την τέχνη. Τά σπίτια τών Ρώμα, τών Θεοτόκη, τών Βούλτσων, ήταν λαμπρά μέγαρα, όταν οι Αθηναίοι ζούσαν περίπου σέ χωριατόσπιτα επί τουρκοκρατίας. Και ακόμη τά όνόματα τής άριστοκρατίας πού άγώνος, κρατούν την αίγλη τους: Μαυρομιχάλης, Ζαΐμης, Τομπάζης, Κολοκοτρώνης, Μπότσαρης, Παπαφλέσσας. Ο κατάλογος είναι μακρύς, και οι άνθρωποι πού τόν άπαρτίζουν σήμερα έχουν κρατήσει σύνδεσμο με τó παρελθόν. Τό άγαπούν και τó σέβονται. Άλλά γιά πόσον καιρό; Γιά πόσες γενεές; Έάν συνεχισθή ή άδιαφορία και ή περιφρόνηση γιά τά μεγάλα ελληνικά όνόματα, τά όποία δέν συνδυάζονται τουλάχιστον με ένα από τά δύο «Π», τότε και αυτοί οι ίδιοι πού τά φέρουν, θά παύσουν κάποτε νά τά έχουν σέ εκτίμηση.

Έν τώ μεταξύ, σέ άλλους τόπους, πολύ νεώτερους, στην Βόρειο Αμερική, λόγου χάριν, φτιάχνουν όνόματα, πάση θυσία. Η ώργάνωση «D.A.R.» «Daughters of the American Revolution» δίνει στις κόρες, έγγονές, διςέγγονες, όλων τών πολεμιστών του πολέμου τής άπελευθερώσεως, μιιά ιδιαιτέρα θέση, και όλοι παραδέχονται εύχαρίστως, και βοηθούν ευγενικά τά πρώτα μάλλον άβέβαια δήματα μιάς, άν όχι άριστοκρατίας, πάντως, «ύψηλής κοινωνίας». Έδώ, σέ μάς, όχι μόνον δέν προσφέρεται καμμία διάκριση σέ άπογόνους τών ήρώων τής ελληνικής επαναστάσεως, αλλά αντίθετως θά έλεγε κανείς ότι όσο πιό άγνωστο και πιό... φρέσκο είναι ένα όνομα, τόσο πιό έλκυστικό κρίνεται...

Και τώρα, γιά την προσεχή έβδομάδα... Τι είναι ή «Cafe - Society», «Καφεκοινωνία», και τά πολλά ελληνικά άστέρια της.

β

★ «ΤΙ θά πη, ακριβώς, με ρωτούν, "on the rocks;"»
Θά πη... χωρίς νερό. Βάζεις στο ποτήρι δύο - τρία παγάκια, (πού κάποιος μπάριαν τά βάφτισε «ροκς» — βράχια) και ρίχνεις από πάνω ό,τι ποτό σου έχουν ζητήσει, ούτσκυ, τζίν, βόικα, ούζο άκόμη...

★ ΦΙΛΙΚΗ συμβουλή: Μή δηγγείσθε ανέκδοτα. Νά δηγγήσθε τó πολύ ΕΝα ανέκδοτο. (Τουλάχιστον εκτός τής δικής σας, στενής συντροφιάς...)

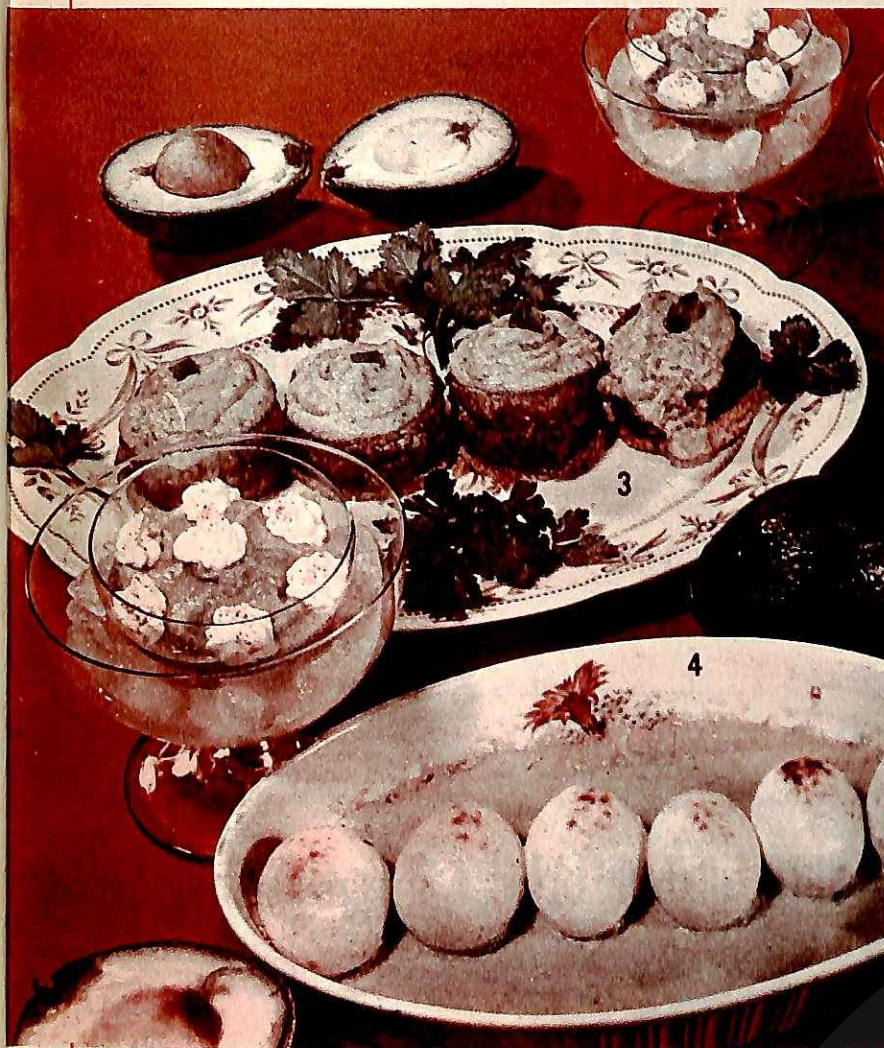
★ ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΟΥ: "Όταν άκούτε κάποιον νά μιλάη, πρέπει νά τόν άκούτε όχι μόνο με τ' αυτιά, αλλά και με τά μάτια... (Συμβουλή του Κομφουκίου)

στερα... άρχίζουν την καριέρα τους, οι μοντέρνες «σάρα». Θυμηθήτε τó νέο όνομα: ΦΑΙΗ ΝΤΑΝΑΟΥΑΙΗ... Ξεκινά σαν την Ράκελ Γουέλτε, από εκεί όπου άλλοτε τελείωναν οι φθασμένες βεντέττες.

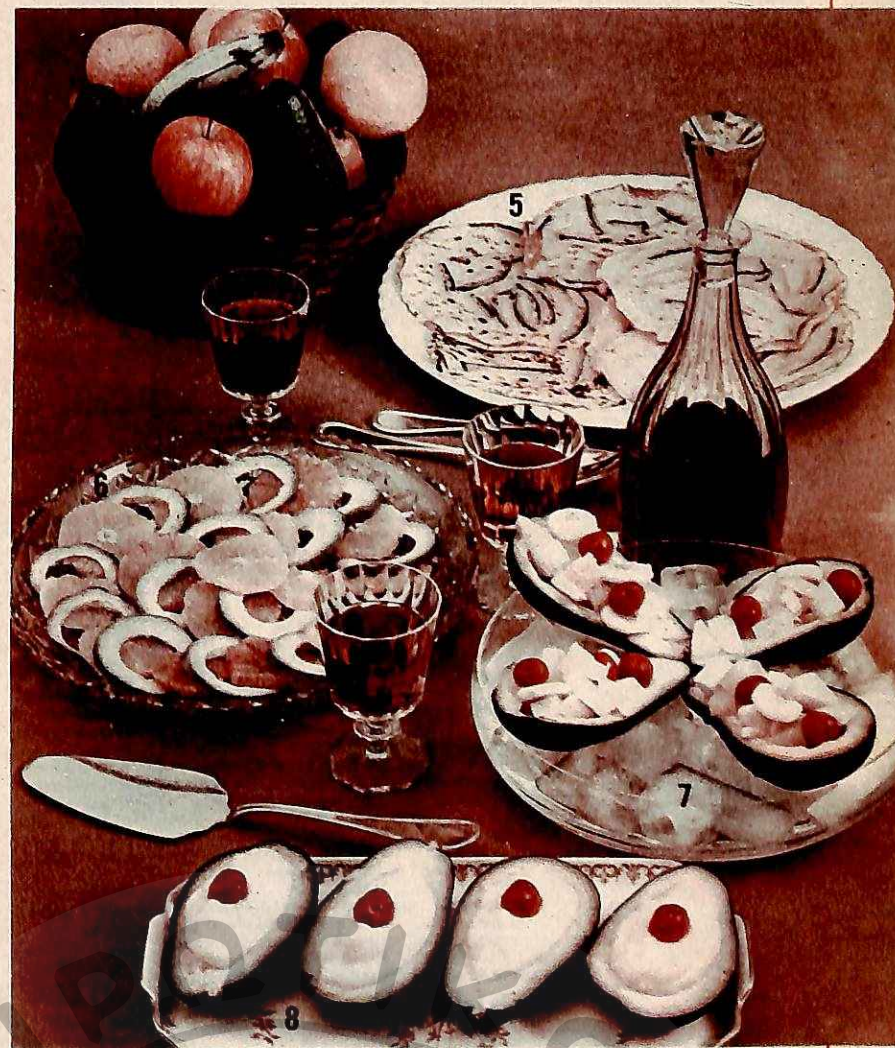
➡ ΠΡΩΤΑ γίνονται γνωστές, πρώτα απλώνονται σέ όλες τις εφημερίδες και τά περιοδικά, πρώτα εισπράττουν τόν θαυμασμό εκατομμυρίων άναγνωστών, πού δέν τούς έχουν δει ούτε στην σκηνή, ούτε στην δδόνη, κ' ύ-

Ποιός γνωρίζει την άπάντηση;

Γιατί δέν έχει φθάσει στην Ελλάδα τó «Αβοκάντο», τó έλκυστικό αυτό εύγευστο και ιδιότυπο «άχλάδι» (φρούτο και λαχανικό), ύπερπλούσιο σέ βιταμίνες, πού γνωρίζει διαρκώς περισσότερη δημοτικότητα, ιδίως στις άγγλοσαξονικές χώρες, πού τó καταναλίσκουν, και πού παράγεται σέ νότια κλίματα, Μεξικό, Ισραήλ;

● Πώς σερβίρεται τó πολύμορφο «Αβοκάντο»: «Σαλάτα - πουρέ», με πάριχα και τυρί φέτα... Γαρνιτούρα επάνω σέ αλάτι... Συνδυασμένο με άγνά στό φούνο.
● Ψυλοκομμένο, άμλό, επάνω σέ κρέπες... Φρουτοσαλάτα με πορτοκάλια... Πάλι φρούτο-

σαλάτα, άλλα με άλλη παρουσίαση... Με γεμίσια από κρέμα.
● Και, φυσικά, τρώγεται λαμπρά και σκέτο... με λάχαρη, ή με άλάτι, κατά την διάθεση του τρώγοντος, σαν βρεκτικό, ή, ακόμα, και σαν γλυκό...

ΚΟΤΜΠΙΑ με επιγραφές, άλλες χιονοοριστικές, άλλες κινικές, είναι ή τελευταία μανία τών ξένων τινέιτσερ! Ποιός εύφυς έπιχειρηματίας θά τά παρουσιάση στην Αθήνα; Τώρα μάλιστα, σέ προεκλογική εποχή, τά κομικά αυτά τά μπορούσαν πραγματικά νά κάνουν θράση!

Χάι - Κάι

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ κ. Μ. ΑΓΓΕΛΗ, πού είχε την καλωσύνη νά μου στείλη μερικά «Χάι - Κάι» πού έχει συμπεριλάβει στα βιβλία του ένας άλλος μέγας «χαϊκαϊόφιλος», ό Νίκος Καζαντζάκης. Φυσικά, δέν κρατούν — στα ελληνικά — τόν αριθμό τών συλλαβών (λόγω μεταφράσεως).

"Αν σπάσης την καρδιά μου,
θά βρης τις τρεις χορδές του σασισέν
σπασμένες.

Νιράδες τρελλές
παιγνίδια στο άγγιγμα
τοβ βοριά γίναν.
Νίκος Κ.
708
Θεσσαλονίκη

Φεγγάρι ψηλά!..
Και γεμάτα άσημι
τά μάτια γελούν.
Νίκος Απολλάκας
Χανιά

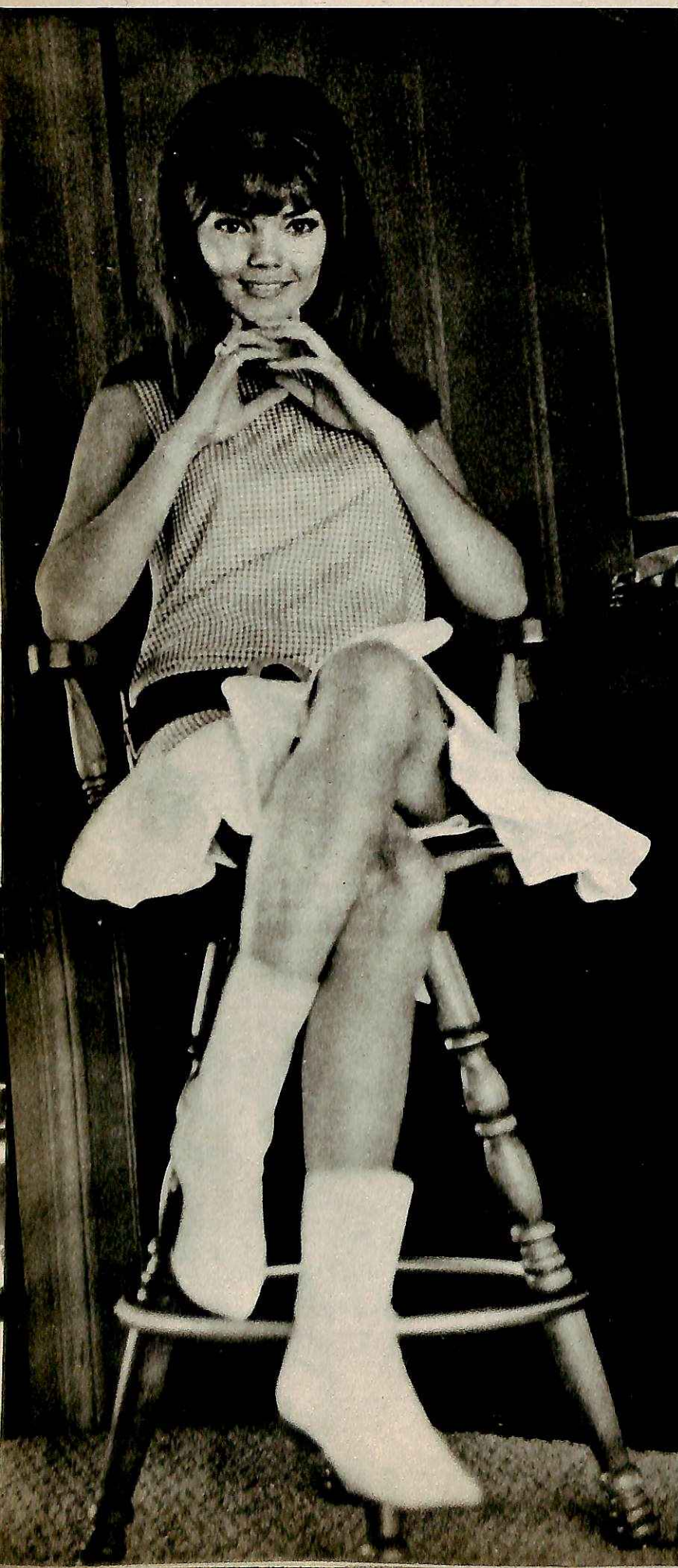
Είπα στή μυγδαλιά:
— Άδερφή, μίλησέ μου γιά τó Θεό!
Κι ή μυγδαλιά άνθισε.

Ζήτω τής νεότης!
πού μεθά με χίμαιρες
σαν δόν Κιχώτης.
X. Β. Γ.

"Ηλδες σαν σκέψη...
ξυμεινες σαν όνειρο...
φεύγεις σαν θλίψη...
Έλένη Άλεξάκη
Ίώλης 3, Τ.Τ. 407
Αθήνα

Βέρα

ΓΛΥΚΕΙΑ, ΑΠΛΗ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΤΗΔΕΥΤΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΜΕΛΑ

Είναι γέννημα μιάς πολιτείας όπου όλα είναι τὰ πιό μεγάλα και τὰ πιό καλά — και τὸ Τέξας μπορεῖ νὰ υπερηφανεύεται ὅτι τὴν γέννησε, γιατί ἀναμφισβήτητα ἔχει τὶς πιό μακρυὲς και πιό χυτὲς γάμπες τοῦ κόσμου, συνδυασμένες μὲ τὴν γοητεία τῶν γατήσιων ματιῶν της, ποὺ ἀπὸ τὴν μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη ἀλλάζουν διαθέσεις ἀπὸ τὴν πιό ἀνυπόκριτη ἀθωότητα ὡς τὸ πιό προκλητικὸ σέξ-ἀπὴλ.

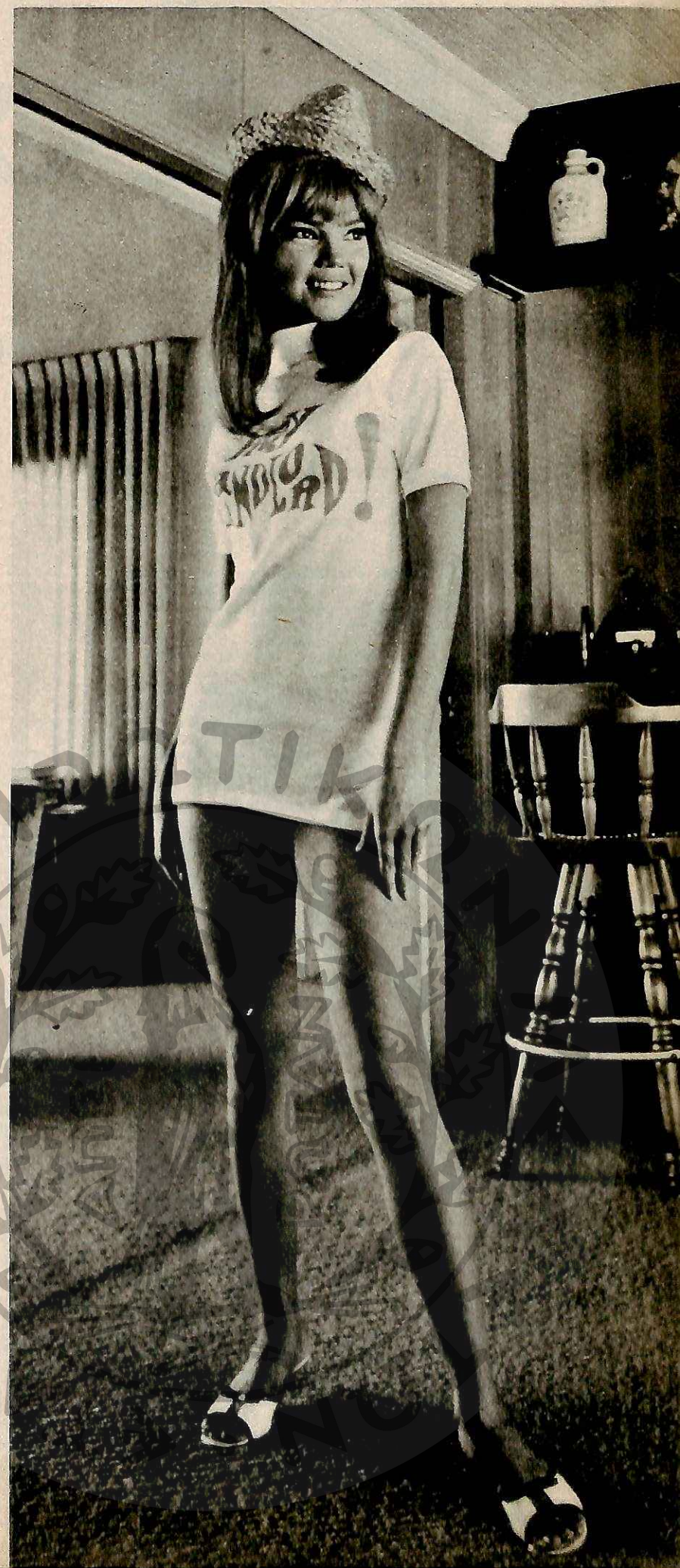
Καὶ φυσικά, τὰ προσόντα τῆς κοκκινομάλλας νέας ἀπὸ τὸ Χιούστον δὲν πέρασαν ἀπαρατήρητα στὸ Χόλλυγουντ. Ἡ Παμέλα Ρότζερς ἐπισημάνθηκε ἀπὸ ἕναν παραγωγὸ τῆς «Κολούμπια» πρὶν ἀπὸ δυὸ χρόνια, τὴν ἐποχὴ ποὺ χόρευε στὸ νυκτερινὸ κέντρο «Κοπακαμπάνα» τῆς Ν. Ὑόρκης. Κα ὁ δρόμος γιὰ τὸ Χόλλυγουντ ἀνοίξε, γιὰ νὰ γυρίσῃ δυὸ ταινίες μὲ τὸν Τζέρρυ Λούις.

Ὁ διευθυντὴς προγράμματος τῆς ἀντίπαλης ἐταιρίας — τῆς «Γιουνιβέρσαλ» — πρόσεξε ἐπίσης τὴν Παμέλα. Ἐκανε ὁμῶς κάτι καλὺτερο ἀπὸ τὸν συνάδελφό του τῆς «Κολούμπια». Τὴν ζήτησε σὲ γάμο καὶ ἔτσι, πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ, ἡ μὲς Παμέλα Ρότζερς ἔγινε Κα Τζάκ Χένσω.

Ἦταν ἀποφασισμένη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν δουλειά της καὶ νὰ κἀνὴ παιδιὰ — ἤθελε τέσσερα τὸ λιγώτερο ἔλεγε —, ἀλλὰ διαπίστωσε πῶς μιὰ νέα μὲ τὴν ὀμορφιά της δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦ θεάματος. Ἐνα δελεαστικὸ συμβόλαιο καὶ τώρα ἡ Παμέλα εἶναι πρωταγωνίστρια μιᾶς νέας σειρᾶς ταινιῶν τῆς τηλεοράσεως. ■■■

ΟΤΑΝ ΕΧΗΣ τὰ πιό μακρυὰ καὶ τὰ πιό καλλίγραμμα πόδια τοῦ κόσμου, εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ τὰ ἐπιδεικνύς, εἴτε γυμνά, εἴτε «λεοπαρδαλοντυμένα».

Η ΠΑΜΕΛΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΞΑΣ

Ο Β' ΤΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΖΥΛΙΕΤ ΜΠΕΝΖΟΝΙ

Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ντὲ Μπραζέ, χήρα τοῦ Μεγάλου Ὑπαστοφύλακα τῆς Βουργουνδίας, εἶχε προσπαθήσει νὰ σώσῃ, ὅταν ἦταν μικρὴ κοπελίτσα, τὸν Μιχαήλ ντὲ Μονσαλβὺ ἀπὸ τὸν παρισινὸ ὄχλο, κρυβοντάς τὸν στὸ ὑπόγειο τοῦ σπιτιοῦ της. Ὁ Ὑ Μιχαήλ ντὲ Μονσαλβὺ, ὅμως, ἀνεκαλύφθη καὶ ἐσφάγη ἀπὸ τὸν ἐξάδελφό της Λεγκουά. Ἡ Κατερίνα κατέφυγε στὸν Ντιζὸν τῆς Βουργουνδίας, κοντὰ στὸν θεῖο της. Σὲ ἓνα ταξίδι ἀπὸ τὴν Μπρυξ στὸ Ντιζὸν, ἡ Κατερίνα περισυλλέγει καὶ περιποιεῖται ἑναν τραυματισμένον ὑπόπτην, ὅπως ἀποκαλύπτεται, εἶναι ὁ Ἀρνὸ ντὲ Μονσαλβὺ, ἀποκαλυπτεῖται, εἶναι ὁ Ἀρνὸ ντὲ Μονσαλβὺ, ἀποκαλύπτεται. Ἐνὰ εἰδύλλιο ἀναπτύσσεται ἀνάμεσα στοὺς δυὸ νέους. Ὅταν ὅμως ὁ Ἀρνὸ ἀκούῃ πὼς τὸ ὄνομα τῆς Κατερίνας εἶναι Λεγκουά, τὴν διώχνει χωρὶς νὰ δεχθῇ ν' ἀκούσῃ τίς ἐξηγήσεις της. Ἡ Κατερίνα, πανέμορφη ξανθή, ἐλκεῖ τὴν προσοχὴ τοῦ δούκα τῆς Βουργουνδίας Φιλίππου τοῦ Καλοῦ, ποὺ τὴν παντρεύει μὲ τὸν Μεγάλον Ὑπαστοφύλακα τοῦ, Γκαρὲν ντὲ Μπραζέ, καὶ τὴν κάνει ἐρωμένη του. Κι ἄλλη μιά φορὰ συνανιᾶται ἡ Κατερίνα μὲ τὸν Ἀρνὸ ντὲ Μονσαλβὺ, ὅταν ἐπιτυγχάνῃ τὴν ἀπελευθέρωσίν του καὶ τοῦ φίλου του Ζαντράϊν ἀπὸ τὴν φυλακὴν τοῦ Φιλίππου τοῦ Καλοῦ. Ὁ πονηρὸς, ὅμως, δούκας τῆς Βουργουνδίας τοὺς ἀνακοινώνει τὴν ἀπελευθέρωσίν τους στὴν κρεβατοκομάρᾳ του, στὸ κρεβὰτι τῆς ὁποίας εἶναι ξαπλωμένη ἡ Κατερίνα. Ὁ Ἀρνὸ, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν ἀγαπᾷ, φεύγει ἀγανακτισμένος ἐναντίον της, καθὼς θεβαιώθηκε πὼς εἶναι ἐρωμένη τοῦ δούκα. Ὁ Γκαρὲν ντὲ Μπραζέ, φέρων βαρὺ τὸν δεσμὸν τῆς γυναικὸς του μὲ τὸν δούκα, ἀπὸ τὸν ὁποῖο περιμένει παιδί, ἐπιχειρεῖ νὰ τὴν σκοτώσῃ. Στὸ τέλος, ὅμως, ἀποτυγχάνει καὶ ἐκτελεῖται. Ἡ Κατερίνα γίνεται τώρα ἐπίσημη ἐρωμένη τοῦ δούκα. Ὅταν, ὅμως, γάνῃ τὸ παιδί ποὺ ἔχει ἀποκτήσει ἀπὸ αὐτὸν, καὶ μαθαίνει πὼς ὁ Φιλίππος πρόκειται νὰ ξαναπαντρευθῇ, ἐγκαταλείπει τὴν Βουργουνδίαν καὶ, μετὰ ἀπὸ κινδύνους καὶ περιπέτειες, πηγαίνει νὰ βρῇ τὸν Ἀρνὸ, ποὺ πολεμᾷ στὴν πολιορκημένη ἀπὸ τοὺς Ἀγγλοὺς Ὁρλεάν. Ὅταν, ὅμως, φθάνῃ ἐκεῖ, ὁ Ἀρνὸ τὴν παραγγέλλει γιὰ κάποιον σκοπὸν τὸν Βουργουνδίων, συμμάχων τῶν Ἀγγλων. Ἡ Κατερίνα καταδικάζεται σὲ ἀπαγχονισμό. Σὺνεται, ὅμως, χάρις στὴν ἐπέμβαση τῆς Ἰωάννας ντ' Ἀρκ, ὅταν φθάνῃ στὴν Ὁρλεάν. Ὅταν ἀργότερα, καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν της Ὁρλεάνης, ἡ Ἰωάννα ντ' Ἀρκ συλλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς Βουργουνδίους, ὁ Ἀρνὸ, τραυματίας στὴν Κομπιέν, ἐπικαλεῖται τὴν βοήθειαν τῆς Κατερίνας νὰ μεσολαβήσῃ στὸν δούκα Φιλίππον γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν της. Ἡ Κατερίνα ἀποτυγχάνει.

41

νας παράξενος τὸς πὸς ζωῆς ἀρχισε ἀπὸ αὐτὴ τὴν στιγμή γιὰ τοὺς δυὸ συντρόφους στὴν περιπέτεια. Ὅλη τὴν ἡμέρα, κάτω ἀπὸ τὴν ἐποπτεία τῆς Νικολῆ, ἡ Κατερίνα δούλευε σκληρὰ στὸ σπῆτι, βοηθώντας τὴν Μαργκό στὴν κουζίνα, στὸ πλῆσιμο, στὸ νοικοκυριὸ καὶ στὸ σιδερέσιον, καὶ τρώγοντας συχνῶς καπνιστὲς, πρὸ παντὸς ὅταν ὑπῆρχαν ξένοι στὸ μαγαζί — μὲ λίγα λόγια παίζοντας τέλεια τὸν ρόλο τῆς τῆς φτωχῆς συγγενεῖς, ποὺ τὴν περισημάζαν ἀπὸ εὐσιμότητα. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του, ὁ Ἀρνὸ εἶχε μὴν τέλεια στὸ πεῖσι τοῦ χτιστοῦ. Τὸ γεγονός πὼς ἤξερε νὰ γράφῃ τοῦ εἶχε ἐπιτρέψει νὰ ξεφυγῇ ἀπὸ φοβερὸς ἀκροβασίας ἐξ σκαλιστῆς, καὶ ὁ Ζάν Σὸν, μὲ τὸ νὰ γραμματεῖς, τὸν εἶχε βοηθήσει νὰ τοῦ ἐμπιστευθῇ τὰ καθήκοντα τοῦ ἀποφύγῃ πολλὰς περιέργειες καὶ ἀπορίες ἐκ μέρους τῶν ἄλλων ἐργατῶν. Μιάς καὶ ἦταν ἐξάδελφος τοῦ ἀφεντινοῦ, κανένας δὲν ἔβλεπε τίποτε τὸ στραβὸ στὸ νὰ τὸν μεταχειρίζονται λίγο καλύτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους...

Ὅταν, ὅμως, ἐρχόταν ἡ νύχτα καὶ ἀποκοιμόταν ἡ Μαργκό, γίνονταν στὸ ὑπόγειον τῶν Σὸν συσκεψεῖς, ὅπου ἡ μασονία δὲν ἔκαιε κανένα ρόλο. Ἐκεῖ λάβαιναν οἰκονομικὰς πληροφορίες τῆς διᾶς, χάρις σὲ ὁρισμένους ἱεροκλήους τοῦ Τάγματός τοῦ Ἀγίου Ἰσαάκου, ποὺ παρακολουθοῦσαν τακτικὰ τίς συνεδριάσεις, οἱ ὁποῖες ἀπὸ τίς ὁρξες Μαρτίου εἶχαν γίνῃ μυστικές. Ὁ καλὸς αὐτοῖς, ὁ ἀδελφὸς Ἰσαάκ ντὲ λὰ Πιερ καὶ ὁ ἀδελφὸς Μαρτὲν Λανθιενὸν, βοηθοῦσαν τὴν Κατερίνα μὲ ὅλη τὴν δύναμιν καὶ τὴν συμβούλευσαν ὅσο μπορούσαν καλύτερα, ὅταν κατῳρῶσαν νὰ τὴν πληρώσουν. Ὁ Κωσὸν, ὅμως, καὶ ὁ Οὐάρουντ φρουροῦσαν καλὰ γύρω ἀπὸ τὴν λείαν τους, καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἰσαάκ, ποὺ εἶχε συμβουλευεῖ τὴν Ἰωάννα νὰ ἐπαλεῖσθῃ τὸν πάπα καὶ τὴν Σινδοὺ τῆς Βασιλείας, ἀπειλήθηκε ἀπὸ τὸν τρομερὸ ἐπίσκοπον τοῦ Μπωβαί πὼς θὰ τὸν ἔβαζαν σὲ σάκον καὶ θὰ τὸν πετοῦσαν στὸν Σηκουάνα. Καὶ οἱ δυὸ λυπῶνταν τὴν Παρθέναν καὶ τὴν δαύμαζαν βαθύτατα. Δηλώνονταν στὸν Ζάν Σὸν καὶ στοὺς φίλους του τὸν καθημερινὸν Γολγοθὰ τῆς, μετέδιδαν τίς ἀπαντήσεις της, ποὺ ἦταν πάντα τόσο καθαρές, τόσο ἀπλές καὶ τόσο γεμάτες πίστι, στὶς χειρότερες παλίδες ποὺ τῆς ἔστηναν μεροληπτικοὶ καὶ προῦθιμοι νὰ γίνουν ἀρεστοὶ στὸν μακρὴ δόξατορος, ποὺ τὴν ἐξήταζαν. Ἡ Ἰωάννα ἀπελογεῖτο μὲ μιά ἐξυπνάδα, μιά πειρὰ καὶ μιά ἀκαρίβειαν στὴν μνήμην της γιὰ

Στὰ βήματα τῆς εὐτυχίας

τίς ἀπαντήσεις ποὺ ἤδη εἶχε κάνει νοώτερα, ποὺ πλησίαζαν στὸ θαῦμα, ἰδίως ἀν λογαρίσῃ κανεὶς πὼς ἡ δεκαετῆχρονη αὐτὴ κοπελίτσα δὲν ἤξερε οὔτε νὰ γράφῃ, οὔτε νὰ διαβάσῃ. Ἰσα - Ἰσα ποὺ ἤξερε νὰ βάσῃ τὴν ὑπογραφήν της.

—Ὅλα σ' αὐτὴ τὴν δόξῃ εἶναι παράνομα, πλαστά, σάπια, ἔλεγε ὁ ἀδελφὸς Ἰσαάκ μὲ τὴν δημοφῆ, βαρεῖα φωνὴν τοῦ. Ὁ Κωσὸν ὑποσχέθηκε νὰ τὴν σκοτώσῃ, ἀλλὰ ἐπαθμῆ, πρὸ παντός, νὰ ἐκθέσῃ τὸν βασιλὴν τῆς Γαλλίας. Γιὰ νὰ φθάσῃ σ' αὐτὸ, δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ οὐδενός!

Εμβαθὴν ἀπὸ αὐτὸν πὼς ἡ Ἰωάννα εἶχε ὀδηγηθῇ στὸν θάλαμον τοῦ μαρτυρίου τοῦ πύργου, ἀλλὰ πὼς εἶχε παραμείνει σταθερὴ καὶ ἀκλόνητη μπροστὰ στὰ ὀπλισμένα μὲ μολύβια μαστίγια, μὲ τὰ ὁποῖα τὴν φοβέριζαν, ἐμβαθὴν πὼς τίποτε δὲν κατάρθανε νὰ ταπεινώσῃ τὸ ἐξαιρετικὸς τῆς θάρρους. Ὅσο περνοῦσαν ὁ μὸς οἱ μέρες, τόσο πᾶν δύσκολο ἦταν νὰ τὴν πλησιάσῃ κανεὶς. Ὁ Ζάν Σὸν, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Ἀρνὸ, ποὺ γιὰ νὰ εἶναι καλύτερα μεταμειωμένος εἶχε ἀφήσει νὰ μεγαλώσουν τὰ γένεια του, εἶχε πάει στὸν πύργον τοῦ Μπουβρέν, μὲ τὴν πρόφασιν νὰ ἐξετάσουν τοὺς τοίχους καὶ νὰ δεβαιωθῶν πὼς δὲν εἶχε σκαφτὴ καμμία γαλαρία, γιὰ νὰ βοηθήσουν τὴν φυλακισμένην νὰ ἀποδράσῃ. Καὶ οἱ δυὸ εἶχαν γυρίσει ἀπελπισμένοι.

—Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τῆς μολῇ. Τὴν φρουροῦν ἀπὸ κοντὰ, ἀσπληρότατα. Καὶ τὸ κάστρο εἶναι πλημμυρισμένον ἀπὸ στρατιώτες. Μὰς ἔβαζαν τοὺς ἀσπίδας δέκα φορές στὸν πηγανὸ καὶ στὸν γυρισμό. Θὰ χρειάζοταν ἓνα γερὸς στρατὸς γιὰ νὰ ἐπιτεθῇ κανεὶς σ' ἓνα τέτοιον φρούριον, εἶπε ὁ Ἀρνὸ, πέρνοντας σ' ἓνα σκαμνί. Δὲν θὰ τὸ καταθώσω ποτέ... Ποιέ!

Γιὰ μὴ στιγμή οἱ συναμῶτες εἶχαν σκαφθῇ νὰ ἐξαγοράσουν μερικὸς ἀπὸ τοὺς δικαστὰς μὲ τὴν βοήθειαν τῶν στολιδίων τῆς Κατερίνας. Ὁ ἀδελφὸς Ἰσαάκ, ὅμως, τοὺς εἶχε ἀποτρέψει:

—Θὰ εἶναι περιττὸ. Δὲν θέλω νὰ κάνω παρόμοια κρίση γιὰ ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ θὰ δέχονταν τὴν περιουσίαν ποὺ τοὺς προσφέρετε

...καὶ θὰ σὰς πῶσαν ἀμέσως. Κανένας ἀπὸ αὐτοὺς δὲν θὰ δίσταζε, ἀκόμη καὶ γιὰ μὴ στιγμή, νὰ φάῃ ἀπὸ πολλὰς μεριές. Ὅσοι ἦσαν καλῆς πίστωσης, ὅπως ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Ἀβρᾶν, παραιτήθηκαν ἀπὸ καιρὸ.

—Τὶ θὰ κάνουμε, λοιπόν; ρώτησε ἡ Κατερίνα.

Ὁ μαστρο - Ζάν Σὸν σήκωσε τοὺς πατεῖς του ὅμως καὶ κατὰπε μὲ μιά ἀνῶσα ἓνα γεμάτον κανάτι κρᾶσι, γιὰ νὰ πάρῃ θάρρος:

—Νὰ περιμένουμε τὴν ἡμέρα τῆς καταδίκης... ἀφοῦ πρόκειται νὰ ἐλθῇ ἀναπόφευκτα καὶ νὰ δοκιμάσωμε νὰ κάνουμε κάτι ἐκεῖνη τὴν στιγμή. Ἐναι ἡ μὴν μας τύχη... ἡ μὴν τύχη τῆς Ἰωάννας, ποὺ ὁ Θεὸς νὰ τὴν λυπηθῇ, εἶπε.

Ὅταν ἐγκατέλειπταν τὸ βαθὺ θολωτὸ ὑπόγειον —παλιὰ ρωμαϊκὴ ἀποθήκη, ποὺ χρησίμευε σὰν κἀθὰ στὸν Ζάν Σὸν— καὶ ξαναβρίσκονταν στὴν σοφίταν τους, ὁ Ἀρνὸ καὶ ἡ Κατερίνα δὲν εὗρισκαν τίποτε νὰ ποῦν. Ἀνάμεσα τους ὑψωνόταν ἡ τραγικὴ καὶ ἀξιολύπητη σοὰ τῆς φυλακισμένης. Τοὺς ἔκανε στὴν ἴδια προσοχὴν, στὴν ἴδια θέλησιν νὰ τὴν ἀποσπᾶσαν ἀπὸ μὴ ἀδικητὴν, ἐνὺ συγχρόνως τοὺς χώριζε μὲ ὅλο τὸ μεγαλεῖο τοῦ μαρτυρίου της. Πὼς νὰ ἐγκαταλείψουν στὸν ἔρωτα, τὴν στιγμή ποὺ ἤξεραν ὅλα θὰ, τόσο κοντὰ τους, ὑπέφερε ἡ κοπέλλα;

Ἐνὰ θράδι, ὅμως, καθὼς ἐτοιμάζονταν νὰ καθήσουν στὸ τραπέζι γιὰ τὸ δεῖπνον, κάποιος χτύπησε τὸ παντζούρι, ἀπὸ τὸν δρόμον. Ἡ Μαργκό πῆγε ν' ἀνοίξῃ. Ἐνᾶς ψηλὸς ἄνδρας, ντυμένος ὅλος στὰ μαύρα, μπήκε.

—Καλησπέρα σὲ ὅλους σας! εἶπε, καὶ συγγνώμην ἀν σὰς ἐνοχλῶ. Πάρετε νὰ δῶ τὸν μαστρο - Σὸν.

Ὁ ἄνδρας φοροῦσε μὴ κοκκοῦλα, ποὺ ἐκρυβε ἓνα μέρος τοῦ προσώπου του, ἀλλὰ ἡ Κατερίνα εἶδε καθαρὰ πὼς στὴν θέα του ἡ Νικολῆ εἶχε χλωμᾶσει καὶ ἀνατριχίλασε. Ἐσπασε πρὸς τὴν ψευτοξάδελφόν της καὶ ρώτησε σιγὰ:

—Ποῖος εἶναι;

—Ὁ Ζωφρονὺ Τερράς... ὁ δήμιος! εἶπε ἡ ἄλλη μὲ ἄντην φωνή.

Χωρὶς κἀν νὰ προσπαθῇ νὰ κρύψῃ τὴν ἐκφρασὴν ἀνδρίας του, ὁ Ζάν Σὸν σπρώχθηκε ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ ἔ-

βαλε τὴν ὀγκώδη σιλουέτταν του ἀνάμεσα στὶς ἀνατριχιασμένες γυναῖκες καὶ στὴν μαρὴν σιλουέτταν τοῦ ἐκτελεστή.

—Τὶ θέλεις; εἶπε τραχιά.

—Σὰς χρειάζομαι, μαστρο - Σὸν, καὶ ἀπὸ αὐτοῦ κἀθὰ. Πῆρα διαταγὴ νὰ βάλω νὰ στήσουν γιὰ μεθαύριο, Πέμπτη, 24 Μαΐου, ἓνα ψηλὸ γύμνον κτίσμα στὸ νεκροταφεῖον Σαιντ - Οὐέν.

—Τὶ θὰ τὸ κάνουν αὐτὸ τὸ κτίσμα;

Ὁ Τερράς ἀπέστρεψε τὰ μάτια, ντροπιασμένος ξαφνικὰ μπροστὰ στὶς τόσες ματιές ποὺ ἦταν καρφωμένες ἐπάνω του καὶ ποὺ καμμία δὲν σκεπτόταν νὰ κρύψῃ τὴν ἀγωνία της.

—Μιά πυρὰ! εἶπε μονολεκτικά.

Κ' ἔπειτα, καθὼς κανένας ἀπὸ τοὺς παγωμένους ἀπὸ φροῦν παρισταμένους δὲν ἔδωκε λέξη, πρόσθεσε:

—Μιά πυρὰ ἀρετὰ ψηλὴ, γιὰ νὰ μποροῦν ἀπὸ παντοῦ νὰ βλέπουν τὴν καταδικασμένην... πολλὴ ψηλὴ, ὥστε ὅταν τὴν ἀνάψω, νὰ μὴ μπορῶ νὰ φθάσω ἀπὸ πῶς καὶ νὰ τὴν πνίξω διακριτικά.

Παρὰ τὴν αἰσθησὴν τοῦ κινδύνου ποὺ διέτρεχε, ἡ Κατερίνα δὲν μπόρεσε νὰ σωσάτῃ:

—Ἡ Ἰωάννα δὲν ἔχει καταδικασθῇ ἀπὸ δῖτι ξέρω!

Ὁ δήμιος σήκωσε τοὺς ὄμους, ἀδιάρρους:

—Τὶ θέλετε νὰ σὰς πῶ; Μοῦ ἔδωσαν διαταγές, τίς ἐτέλεθ. Μπαρὼ νὰ λογαρίσωμ σὲ σὰς, μαστρο - Σὸν;

—Θὰ γίνῃ! ἀπάντησε ὁ πρωτομάστορας, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ κρύψῃ ἀπόλυτος τὴν τρομὴν τῆς φωνῆς του. Καλησπέρα!

—Καλησπέρα!

Ὅταν ὁ δήμιος ἔφυγε, ὅλοι ξέμειναν καρφωμένοι στὶς θέσεις του, ἀκόμη καὶ ἡ Μαργκό ποὺ, μὲ τὸν τέρρον στὰ χέρια, κοιτοῦσε μὲ ἡλίθιον ἔφος τὴν πόρταν ἀπὸ ὅπου εἶχε ἐλθῇ ὁ δήμιος. Μόνον ἔπειτα ἀπὸ λίγο πῆγε καὶ ἀκούμπησε τὸ φρεσιὸν της στὸ τραπέζι καὶ σταυροκομήθηκε ἑσπᾶ.

—Τὴν κακομοῖραν τὴν κοπέλλα! εἶπε. Ἡ πυρὰ... αὐτὸς ὁ φοβερός θάνατος!

Ἀργὰ τὴν νύχτα, πολλὴ ὥρα ἀφοῦ τέλειωσε τὸ πὸν βουβὸ ἀπὸ τὰ κοινὰ τοὺς δεῖντα, οἱ κάτοικοι τοῦ σπιτιοῦ

τῆς ὁδοῦ τῶν Ἀρκῶν ξαναβρίσκονταν στὸ ὑπόγειον τὸν ἀδελφὸ Ἰσαάκ καὶ τὸν ἀδελφὸ Ἐπέν, ποὺ εἶχε γυρίσει τὸ ἴδιον θράδι ἀπὸ μὴ ἀποστολῇ στὸ Λουβί. Ὁ δομικανὸς καὶ ὁ κορδελιέρης παρουσίαζαν μὴ δυσκόνην σοβαρότητα. Τὰ χαρᾶν ἀπὸ ρυτίδες πρόσωπά τους ἔδειχναν βαθεῖα λύπη.

—Ὁχι, δὲν καταδικάστηκε, ἐξηγήσῃ ὁ ἀδελφὸς Ἰσαάκ στὴν ἐρώτησιν τοῦ Ἀρνὸ, ἀλλὰ δὲν χρειάζεται καὶ πολὺ. Τὴν Πέμπτη πρόκειται νὰ τὴν δολοφονήσουν στὸ νεκροταφεῖον τοῦ ἀββαείου Σαιντ - Οὐέν, γιὰ νὰ ἐπιτιμῇ τὴν δημοσίαν καὶ νὰ πεσθῇ νὰ ἀποκηρύξῃ τὰ λάθη της, νὰ ὑποταχθῇ στὴν Ἐκκλησίαν... ἔτσι ποὺ ἀντιπροσωπεύεται ἄλλια ἐδᾶ, δηλαδὴ ἀπὸ τὸν Κωσὸν. Ἀν ἀρνηθῇ, θὰ τὴν πετάξουν στὴν φωτιά, ἀν δεχθῇ...

—Ἀν δεχθῇ; ἐπανέλαβε ἡ Νικολῆ.

Ὁ καλὸς ἄνθρωπος ἔβλεπε τοὺς ἀδύνατους ὅμως του, κατὰ ἀπὸ τὸ ἀσπρὸ ράσο καὶ τὸν μαῦρον ἐπενδυτὴ ποὺ φοροῦσε. Τὸ ἀποστεωμένο πρόσωπὸν τοῦ τεντώθηκε:

—Θὰ ἔπρεπε κανονικὰ νὰ τὴν ξαναβάλουν σὲ ἓνα μοναστήρι, γιὰ νὰ κρατηθῇ καὶ νὰ ὑποστῇ τὴν τιμωρίαν ποὺ θὰ θέλῃται νὰ τῆς ἐπιβάλῃ τὸ δικαστήριον. Προσπαθάνομαι, ὅμως, πὼς ὑπάρχει ἐκεῖ κάποια παγίδα, ὅτι ὁ Κωσὸν προετοιμάζει κάτι. Ἐχει ὑποσχεθῇ πολλὰς φορές στὸν Οὐάρουντ ὅτι ἡ Ἰωάννα θὰ πεθάνῃ.

Σὲ λίγο ἡ Κατερίνα διέκρινε τὸν Ἀρνὸ. Ντυμένος μὲ τὸ μαῦρον, φθαρμένον καὶ φτωχικὸν οὐχὸν του, σκαφτός, μὲ τὸ κεφάλι κρυμμένον κάτω ἀπὸ ἓνα πλατὺ, πρᾶσινον - σκούρον, σκουρὸν, ἐγκαταστάθηκε ὅσο μπορούσε κοντινότερα, στὸ κεντρικὸν ποὺ εἶχε ἐτοιμασθῇ γιὰ τὴν Ἰωάνναν, ἀκριβὸς πῶς ἀπὸ τὴν παράταξιν τῶν Ἀγγλων τοξοτῶν. Αὐτοὶ ἀποτελοῦσαν, μὲ τὰ δόρατά τους κρατημένα στραβά, ἓνα γερὸ φράχτη, ποὺ ὅμως θὰ μπορούσε νὰ ἀνατραπῇ ἀπὸ ἓνα τόσο ρωμαλέον ἄνδρα, ὅπως ὁ πολέμαρχος. Οἱ ἄλλοι συναμῶτες ἔπρεπε νὰ εἶναι στὶς θέσεις τους: ὁ Ζάν Σὸν στὸ κεντρικὸν τῆς πόλεως καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἐπέν στὸ ἐσπᾶτεριον τῆς Ἐκκλησίας Σαιντ - Οὐέν.

Τὸ σχέδιον, ποὺ εἶχε σκεφθῇ ὁ χριστιανὸς, ἦταν ἀπλοῦστατον. Στὰ παλιὰ σχέδια τῆς ἐκκλησίας εἶχε ἀνακαλύψει, ἀπὸ πολλὰ χρόνια νωρίτερα, τὴν ὑπαρξὴν ἑνὸς ὑπογείου, ποὺ ἔφθανε μέχρι τὴν ὑπαίθριον καὶ κατέληγε κάτω ἀπὸ μὴ πλάτανον τῆς παλαιᾶς ρωμαϊκῆς κτίσεως. Χωρὶς νὰ ἔξῃ τὸ γινεῖ, δὲν εἶχε πεί λῆξῃ σὲ κανένα καὶ συνέχευε τὸν ἐναντὶ του τόπον γ' αὐτοῦ. ἤξερε ἀκριβὸς κατὰ ἀπὸ ποῖα πλάτανος ἀρχίζε ἡ ἀρχαία σκάλα καὶ, ἐνῶ οἱ ἐργάτες του ἐτοίμαζαν τὸ γύμνον ὑποστηρίγματα ποὺ εἶχε παραγγείλῃ τὸ δικαστήριον, αὐτὸς, μὲ προφάν τὴν ἐξέτασιν τῶν στίλων τῆς κτίσεως, εἶχε ἐκκαλύψει τὴν πλάτανον καὶ εἶχε δείξει στὸν ἀδελφὸ Ἐπέν τὸν τρόπον νὰ τὴν σκαρπῇ χω-

πάνω ἀπὸ τοὺς ὄμους τοῦ τὰ ἀπληστα πρόσωπά τους. Γιὰ πολλὴ ὥρα ὁ Ζάν Σὸν μύλουσε μὲ συγκρατημένη φωνή.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο XIX

Τὸ νερὸ καὶ ἡ φωτιὰ

Γιὰ νὰ εἶναι σίγουρη πὼς θὰ μπορούσε νὰ σταθῇ ἐκεῖ ποὺ τῆς εἶχαν ὀρίσει ὁ Ζάν Σὸν καὶ ὁ Ἀρνὸ, ἡ Κατερίνα εἶχε πάει πάλι νωρὶς τὸ πρωὶ στὸ νεκροταφεῖον τοῦ ἀββαείου τοῦ Σαιντ - Οὐέν. Ἐπρεπε νὰ σταθῇ στὰ σκαλοπάτια ἐνὸς μισογκρεμισμένου σταυροῦ, ἀπέναντι στὴν ἐξέδραν ποὺ εἶχε ἐτοιμασθῇ γιὰ τοὺς δικαστὰς καὶ σὲ ἓνα μικρὸ κεντρικόν, ὅπου θὰ ἔπαιρνε θέσιν ἡ Ἰωάννα. Ὁχι μακριὰ ἀπὸ ἐκεῖ, ἀνάμεσα στὴν ἐξέδραν καὶ στὴν νότια πύλιν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Σαιντ - Οὐέν, ὑψωνόταν ἀπαισιὸν τὸ γύμνον κτίσμα τῆς πυρᾶς, ποὺ εἶχε ἀνεγερθῇ τὴν παραμονὴν ἀπὸ τὸν πρωτομάστορα καὶ ποὺ ἦταν σκεπασμένον ἀπὸ σωρὸν δειμάτια ξύλου. Ἡ Νικολῆ, λίγο ἀργότερα, ἐγκαταστάθηκε μὲ μὴ ὁμάδα κυράδες ντυμένες στὰ γιορτινὰ τοὺς κάτω ἀπὸ μὴ ἀπὸ τίς ξύλινες στοῖες ποὺ περιέβαλλαν τὸν περίβολον τῶν νεκρῶν καὶ ποὺ στὶς στέγες τους σωρίζονταν τὰ κόκκαλα τῶν νεκρῶν ποὺ εἶχε γίνῃ ἡ ἀνακομιδὴ τους. Τὸ νεκροταφεῖον γέμιζε γρήγορα. Ἡ καλοκαίρια καὶ ἡ περιέργεια εἶχαν κάνει ὅλους σχεδὸν τοὺς κατοίκους τῆς Ρουέννης νὰ βροῦν ἀπὸ τὰ σπῆτια τους. Ὁ περισσότερος ἐπιδόκειτο νὰ δοῦν τὴν Ἰωάνναν γιὰ πρώτη φορὰ, μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρίαν.

Σὲ λίγο ἡ Κατερίνα διέκρινε τὸν Ἀρνὸ. Ντυμένος μὲ τὸ μαῦρον, φθαρμένον καὶ φτωχικὸν οὐχὸν του, σκαφτός, μὲ τὸ κεφάλι κρυμμένον κάτω ἀπὸ ἓνα πλατὺ, πρᾶσινον - σκούρον, σκουρὸν, ἐγκαταστάθηκε ὅσο μπορούσε κοντινότερα, στὸ κεντρικὸν ποὺ εἶχε ἐτοιμασθῇ γιὰ τὴν Ἰωάνναν, ἀκριβὸς πῶς ἀπὸ τὴν παράταξιν τῶν Ἀγγλων τοξοτῶν. Αὐτοὶ ἀποτελοῦσαν, μὲ τὰ δόρατά τους κρατημένα στραβά, ἓνα γερὸ φράχτη, ποὺ ὅμως θὰ μπορούσε νὰ ἀνατραπῇ ἀπὸ ἓνα τόσο ρωμαλέον ἄνδρα, ὅπως ὁ πολέμαρχος. Οἱ ἄλλοι συναμῶτες ἔπρεπε νὰ εἶναι στὶς θέσεις τους: ὁ Ζάν Σὸν στὸ κεντρικὸν τῆς πόλεως καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἐπέν στὸ ἐσπᾶτεριον τῆς Ἐκκλησίας Σαιντ - Οὐέν.

Τὸ σχέδιον, ποὺ εἶχε σκεφθῇ ὁ χριστιανὸς, ἦταν ἀπλοῦστατον. Στὰ παλιὰ σχέδια τῆς ἐκκλησίας εἶχε ἀνακαλύψει, ἀπὸ πολλὰ χρόνια νωρίτερα, τὴν ὑπαρξὴν ἑνὸς ὑπογείου, ποὺ ἔφθανε μέχρι τὴν ὑπαίθριον καὶ κατέληγε κάτω ἀπὸ μὴ πλάτανον τῆς παλαιᾶς ρωμαϊκῆς κτίσεως. Χωρὶς νὰ ἔξῃ τὸ γινεῖ, δὲν εἶχε πεί λῆξῃ σὲ κανένα καὶ συνέχευε τὸν ἐναντὶ του τόπον γ' αὐτοῦ. ἤξερε ἀκριβὸς κατὰ ἀπὸ ποῖα πλάτανος ἀρχίζε ἡ ἀρχαία σκάλα καὶ, ἐνῶ οἱ ἐργάτες του ἐτοίμαζαν τὸ γύμνον ὑποστηρίγματα ποὺ εἶχε παραγγείλῃ τὸ δικαστήριον, αὐτὸς, μὲ προφάν τὴν ἐξέτασιν τῶν στίλων τῆς κτίσεως, εἶχε ἐκκαλύψει τὴν πλάτανον καὶ εἶχε δείξει στὸν ἀδελφὸ Ἐπέν τὸν τρόπον νὰ τὴν σκαρπῇ χω-

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΗ ΦΘΟΡΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Στην
δόδο Γέλωνος 9
άκριβως πίσω από την
'Αμερικανική πρεσβεία
σας περιμένει το:

EL-EM
INSTITUTE OF PHYSICAL CULTURE AND
BEAUTY SALON

πού δεν είναι μόνο το καλλίτερο
αλλά και το μεγαλύτερο 'Ινστιτούτο
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ και ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ
στην Ελλάδα.
EL-EM για άνδρες και γυναίκες
'Ανοικτό από 8 π.μ.—9 μ.μ.
Τηλεφωνείτε στο
662-960

stos

ΜΠΡΑΒΑ

ΤΩΡΑ
ΣΕ
ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ
ΠΡΑΚΤΙΚΗ
ΚΑΙ
ΜΟΝΤΕΡΝΑ

Μοντέρνα ΜΠΡΑΒΑ
Ελληνικό Τίπο

Δοκιμάστε την!!

NOI

Χωρίς θυρίαμα έπαίνου...

♦ Στην ώρα της ξανά, πάνω στο τραπέζι μου, η τρίτη παρουσία:
«Ξενυχτισμένη μέθυση, δόνη των παγερών πελμάτων, φρικτή απο-
λογία των αδειανών χειρών, στα μνήματα των ματιών μας θούλιαξες,
πώς να σε δικαιολογήσουμε; Τόσες αγάπες, τόσες μουσικές φωνές
και να μη μείνεις τίποτε; Πού πήγαν;»

♦ 'Ο 'Ιατροπόπουλος μου κάνει την τιμή να μου αναφέρει, πως είμαι
ο πρώτος που τον έπεσήμανα, αλλά δεν ξέρω αν αυτό αποτελεί (για
κείνον), τίτλο τιμής. Τα όσα επισημαίνονται σε αυτή την στήλη,
δίνουν συνήθως και δυσοδοούν — και σπάνια παίρνουν το θάρρος να
αναμειχθώ σε ξένα οικόπεδα και να υμνήσω το έργο ανθρώπων, που
δχι μόνον εξακολουθούν να παράγουν και να δημιουργούν, αλλά
και υποβάλλονται σε δαπάνες για να καταστήσουν κοινωνούς αυτής
της δημοφιλίας τους συνανθρώπους τους. Είναι τεράστιος μπελάς
στην τόσο τοις, να προβαίνει κανείς μόνος σε μια ποιητική έκδοση.

♦ Γιατί το κάνει;
♦ Τι είναι εκείνο το μουσικό, που καθιστά τον γραπτό λόγο πιο σα-
γηνευτικό, πιο καθολικά ακτινοβολό από τον προφορικό; 'Ωραιότε-
ρο, ίσως, δεν θα ήταν να σταματήσει έτσι ξαφνικά, ένα πρωί, ο ποι-
ητής, έξω από το Πίντο, και αντί για «καλημέρα» να μās πη:
«'Ανθισαν τόσα πολλά τα δέντρα φέτος. Τα δέντρα γέμισαν με ό-
νόματα, τα δέντρα κάρπυσαν με γύναινα κορμιά. 'Ο φόβος μου γιορ-
τάζει τον 'Απρίλη...». Δεν θ' άλλαξε έτσι, άπτομα, η όψη του πρω-
νού μας; Δεν θα το αφομοιώναμε με μια μεγαλύτερη, επίκαιρη δι-
ψα; 'Ισως ν' αποφασίζαμε να το απαγγείλωμε όλοι εν χορώ —
ίσως και να πείναμε ένα συνθήτη να το μελοποιήσουμε. Γέμουν τώρα
τελευταία τα λυγμικά κιβώτια της Πλάκας από τέτοιες κινητικές
ορθοσκοπήσεις του λόγου...

♦ Κι όμως!
♦ Δεν είναι το ίδιο...
♦ Την μαγεία της πλακέτας καμιά κιθάρα δεν μπορεί να την
αντικαταστήσει. 'Η ποιητική συλλογή είναι πρώτα απ' όλα άφη. Το
χαρτί, ή μυρωδιά του μελανιού — ναι, όταν ν' αγγίξεις μάγμαρο, σω-
στά μās το θυμίζει ο Δημόκριτος: «...τα δέ έπεα αγάλματα φωνή-
ντα είδιν...».

♦ 'Αλλ' ακριβώς γιατί είναι αγάλματα χρειάζονται και κάτι άλλο:
τον περιβάλλοντα χώρο. Αυτές οι τρείς ή τέσσερις άράδες έλζεβί-
η δλύμνια, κάπου ψηλά, κάπου χαμηλά, κάπου στη μέση της σελί-
δας, προϋποθέτουν και μια λευκή επιφάνεια δεκαπλάσια, παρθένα,
σά μια λευκή φτερούγα, που περιβάλλει το κύριο σώμα των λέξεων.
Πολυτέλεια;

♦ 'Ισως...
♦ Μη και το να γράφωμε στην ελληνική διάλεκτο δεν είναι πο-
λυτέλεια;

♦ 'Ο λόγος ο ελληνικός είναι «σκοπός εν εαντών» — με άπέραντα
κοιτάσματα, με άτερονες στοές αδαμάντιν. 'Αλλά το δουλεμένο
κόσμημα ή θέλει τα κρινόδαχτυλα μιας Μαργαρίτας Παπασταύρου
για να δείξει, ή ένα καταρροπούλειο δελουδινό κάμπο, θαυμάσιο ή
θαυμάσιο, μα πάντως τρισυνγενικό. Δεν είναι πλαίσιο του λό-
γου αυτή, ή κενή σελίδα. Δεν είναι καν θάδρο γι' άγαλμα. Είναι
ένας οὐρανός, αδιάστατος, που τον κοιτάς πολλή ώρα, και ξαφνικά
μέσα απ' αυτόν βγαίνει το σύννεφο — πρώτα ούσία και ύστερα μορ-
φή και ύστερα (ώ το θαύμα!) αίσθηση και έννοια.

♦ Γι' αυτό και μερικοί από μās έχουμε κάποια αλλεργία στις εκδή-
σεις ζωγραφικής — με την ταυτόχρονη παράταξη συγχρονισμένων
θεμάτων, με τα δημοσιεύ τους πλαίσια. Μια έκδοση ζωγραφικής
πότε μοιάζει σαν νεκροτομείο, με τις κορνίζες σαν εξισωτικά μικρά
φρέτρα, και πότε σαν το Σάο Πάουλι του 'Αμβούργου με ένα σωρό
γυναίκες στις προθήκες που επιζητούν ταυτόχρονα το ενδιαφέρον
του περαστικού.

♦ 'Ενώ ο σίχτος, τί σεμνός...
♦ Ναι, είναι «μια γαλάζια περίπτωση» — ο ιδανικός έρωτας στην
ιδανική στιγμή. Κάποιος μίλησε, κάποιος άκουσε, — τώρα και οι
δύο σιωπούν. 'Ο ποιητής, και ο αναγνώστης...

♦ Και μέσα στην σιωπή φουντώνει ο σίχτος! — Σαν τον έρωτα.
Και σαν τον έρωτα ξανοίγεται στην μέθη του. Και σαν τον έρωτα
αυτοποροποιμάει την δόνη του.

♦ Ποιά;
♦ Να μείνει, ο σίχτος, χωρίς τον ποιητή του. Αιτός θα πάρε, έστω,
το θυμίαμα, την καλή κρίση, την πρόσκαιρη αποδοχή.

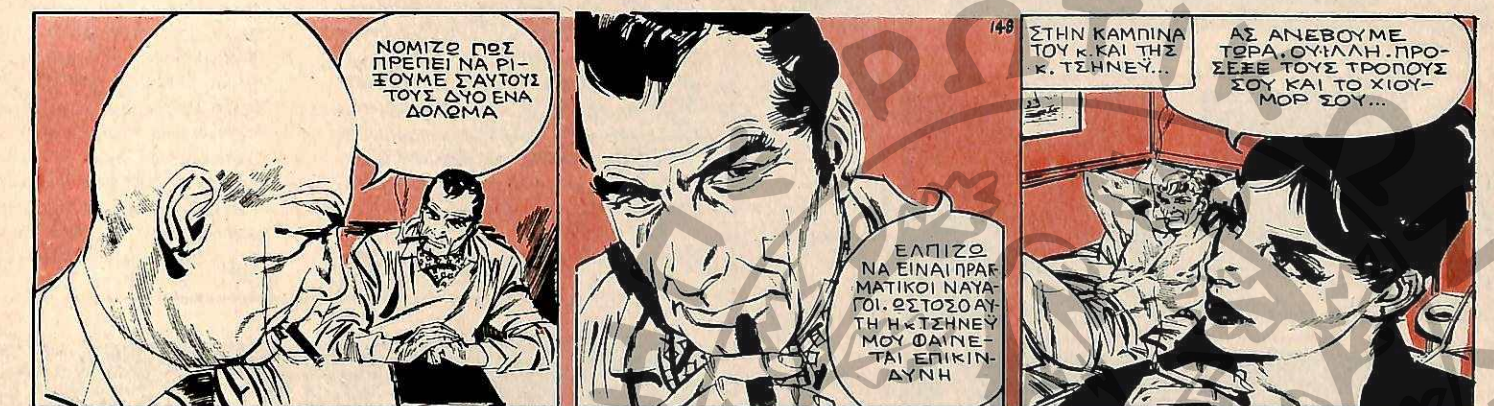
♦ Μα ο σίχτος θα πεθάνει. Μέσα στην αναγνώστη που τον έζησε.
Μέσα στη στιγμή, που πια δεν θα ξανάρθει. 'Αλλοι, ίσως, άλλοι
ξανά να τον χαρούν.

♦ Μα δεν θα είναι ο ίδιος έρωτας...
♦ Δεν θα είναι ο ίδιος σίχτος...

Index

ΜΟΝΤΕΣΤΥ ΜΠΛΑΙΗΖ

Μετά την εξάρθρωση της εγκληματικής οργανώσεως «ΜΗΧΑΝΗ», ή Μόντεστυ Μπλαίηζ
και ο πιστός συνεργάτης της Ούιλλυ Γκάρβιν αποδίδονται σ' ένα νέο τιτάνιο αγώνα,
για να θριαμβεύσουν για μιá ακόμη φορά, αντιμετώπιζοντας τον «ΜΕΓΑΛΟ ΜΟΧΛΟ»

Έκατοντάδες
κατασκευασταί
χαλιών
συνιστούν
τίς σκούπες

HOOVER

CEC

**6 ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ
ΑΠΟ 1900 ΔΡΧ.**

ΠΛΗΡΕΙΣ ΣΕΙΡΕΣ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ
ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ

Μία από τις σκούπες
HOOVER έχει αδολεσκηθεί
για το Α' Ράλλυ ηθοποιών
διαβάστε λεπτομέρειες
στο περιοδικό ΣΙΝΕΜΑ

ΣΠΙΤΙ ΚΑΘΑΡΟ - ΞΕΚΟΥΡΑΣΤΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.
ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 • ΤΗΛ. 237.860 - 232.010 - 234.529

Τὸ πορτραῖτο - σκάνδαλο τοῦ Τζόνσον

ΤΟ ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΔΕΝ
ἄρεσε στὸν πρόεδρο
Τζόνσον — ἐπειδὴ εἴ-
ναι ματαιόδοξος καὶ
νομίζει τὸν ἑαυτό του
ὡραιότερο, ὑποστηρίζει
ὁ καλλιτέχνης πού τὸ
φιλοτέχνησε Π. Χέρντ.

Ποιός θὰ τὸ πίστευε; Ἕνας
κοινὸς-ζωγραφικὸς πίνακας, ἕνα
ἀδωτάτο πορτραῖτο σὲ λάδι, με-
ταμορφώθηκε ξαφνικὰ στὸν χει-
ρότερο, ἴσως, ἐχθρὸ τῆς δημοτι-
κότητος τοῦ προέδρου Τζόνσον.
Πολλοὶ Ἀμερικανοὶ πιστεύουν
σήμερα πῶς ὁ πίνακας αὐτὸς ἐ-
βλαψε καὶ θὰ βλάψῃ τὸν πρόεδρο
περισσότερο ἀπὸ ὠρισμένες ἀ-
στοχίες του στὴν ἐξωτερικὴ πολι-
τικὴ ἢ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὶς σχεδὸν
ἀδιάκοπες αἰτήσεις του περὶ αὐ-
ξήσεως τῶν πολεμικῶν κονδυλίων.

Ἡ ἱστορία ἀνάγεται σὲ παλαι-
ότερη ἐποχὴ, ἀλλὰ μόλις τελευ-
ταῖα ἐγίνε ἐπικαίρη, χάρις σὲ μιὰ
ἀποκαλυπτικὴ, ἐσο καὶ ἀδιάκρι-
τη ἐρευνα συντάκτιδος τῆς ἐφη-
μερίδος «Οὐάσιγκτων Πόστ». Ἡ
δημοσιογράφος αὐτὴ εἶχε πᾶν
ἐντολὴ ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα τῆς
νὰ ἐξακριβώσῃ ποιά ὑπῆρξε ἡ τύ-
χη τοῦ ἐπίσημου πορτραῖτου τοῦ
κ. Τζόνσον, πού ὁ Λευκὸς Οἶκος
εἶχε ἀναθέσει στὸν ζωγράφο Πή-
τερ Χέρντ, τὸν Νοέμβριο τοῦ
1964. Ἡ ἀλήθεια εἶδε τὸ φῶς
πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες, ἀπὸ τὶς
στήλες τῆς «Οὐάσιγκτων Πόστ»,
καὶ ἐπιβεβαιώθηκε λέξη πρὸς λέ-
ξη ἀπὸ τὸν ζωγράφο.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1964, ὅταν
ὁ Λύντον Τζόνσον συνέτριψε στίς
ἐκλογές τὸν Μπάρρυ Γκολντγου-
άτερ, ἡ σύζυγός του θεώρησε φυ-
σικὸ νὰ ἀναθέσῃ στὸν Χέρντ τὴν
ἐκτέλεση ἐνὸς ἐπίσημου πορτραί-
του, ἀξίου νὰ καταλάβῃ τὴν θέση
του στὴν «προεδρικὴ πινακοθή-
κη» τοῦ Λευκοῦ Οἴκου.

Τὴν ἀνοίξη τοῦ 1965, ὁ Πήτερ
Χέρντ κατέπλευσε κρατώντας ὡς

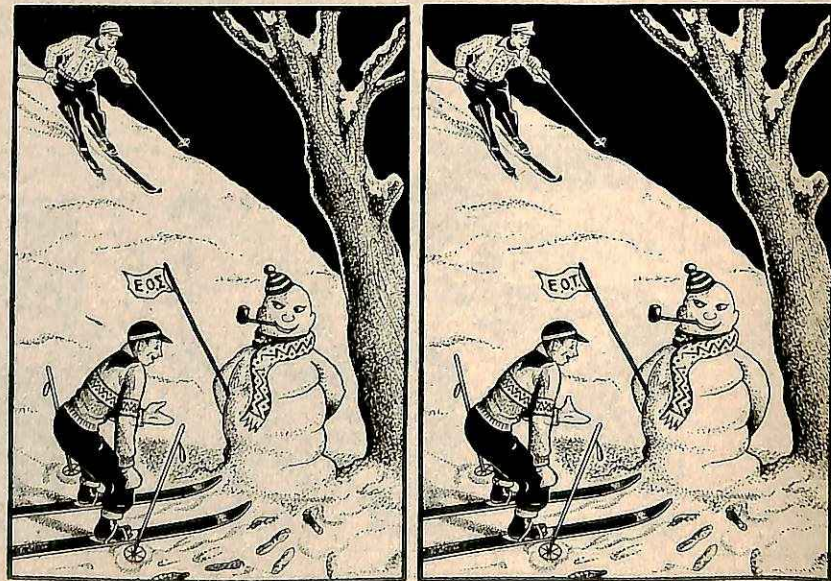
κόρη ὀφθαλμοῦ τὸν πίνακά του
(1,10X1,20 μ.), στὸ ράντισο τῆς
οἰκογενείας Τζόνσον, στὸ Τέξας.

Ἦταν εὐχαριστήμενος ἀπὸ τὸν
ἑαυτό του καὶ περιέμενε νὰ ἀκού-
σῃ ἐνθουσιώδη ἐγκώμια. Ἀντὶ γι'
αὐτὰ, ὅμως, δέχθηκε τὴν μεγα-
λύτερη ψυχρολουσίαν τῆς ζωῆς
του: Μόλις ὁ πρόεδρος ἔρριξε
μιὰ ματιά στὸ ἔργο, ἐγίνε ἐξω-
φρενῶν καὶ, κατακόκκινος σὰν ἄ-
στακός, ἐκράυαζε πῶς ἦταν τὸ
«ἀσχημότερο πρᾶγμα πού εἶχε
δεῖ ποτὲ στὴν ζωὴ του»!

Μόλις ἡ ἱστορία ἤλθε στὸ φῶς
τῆς δημοσιότητας, ἑκατοντάδες
Ἀμερικανοὶ προσφέρθηκαν νὰ ἀ-
γοάσουν τὸν πίνακα.

Ὁ Λευκὸς Οἶκος ἀνεκοίνωσε
πῶς οἱ λόγοι τῆς ἀπορρίψεως δὲν
ἀνάγονται μόνο στὴν αἰσθητικὴ
ἀντίληψη τοῦ προέδρου, ἀλλὰ καὶ
στὸ «ὑπερβολικὸ μέγεθος» καὶ
στὸ «ἀταίριαστο μὲ τὰ ὑπόλοιπα
προεδρικά πορτραῖτα στυλ» τοῦ
πίνακος.

«Δικαιολογίες, ἦταν ἡ ἀπάντη-
ση τοῦ Χέρντ. Ὁ πίνακας δὲν ἄ-
ρεσε στὸν Τζόνσον ἐπειδὴ κι αὐ-
τός, ὅπως οἱ μισοὶ ἀπὸ τοὺς ἀν-
θρώπους, εἶναι ματαιόδοξος καὶ
φαντάζεται τὸν ἑαυτό του ὡραιό-
τερο ἀπὸ ὅ,τι στὴν πραγματικό-
τητα εἶναι. Τὸ σφάλμα μου ἀ-
πλῶς ὑπῆρξε ὅτι ζωγράφισα ἕνα
πορτραῖτο πού τοῦ ἔμοιαζε. Ἀλ-
λως, τὴν ἡμέρα πού μαλώσαμε,
ἄρπαξε σὲ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὸ
γραφεῖο του ἕνα περιοδικὸ μὲ τὴν
φωτογραφία του μεταποιημένη σὲ
πολύχρωμο ἐξώφυλλο καὶ φώνα-
ξε: "Νὰ τί μου ἀρέσει!"».

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 9 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ
τὰ βρῆτε;

Οἱ λύσεις στὴν σελ. 80

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Ἀπὸ αὐτὰ ὁ Ἰάσων ἔ-
λαβε ἕνα προσωνοῦμιον
— Χρησιμοποιεῖται εὐ-
ρέως διὰ τὸν ἱματι-
σμόν τοῦ στρατοῦ (κα-
θαρεύουσα).
2. Μιὰ τέτοια ἐορτὴ ἦ-
το ἡ τῶν Ἀνθεστηρίων
τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν
— Προσθμῖς τοῦ πά-
θους, διὰ συνεκφοράς.
3. Τέτοιες ἐνέργειες δὲν
ἐπιδέχονται μορφὴν
καὶ κατηγορίαν (δημ.)
— Συνθετικὸν πολλῶν
τοπωνυμῶν στὴ Βρα-
ζιλία.
4. Ὁ Γάλλος ἀρχιμάγει-
ρος τοῦ Λουδοβίκου
14', πού ἠτοκτόνησε
ἀπὸ ἀπελπισίαν... διὰ
τὴν καθυστέρησιν πα-
ραθέσεως γεύματος
— Εἶναι τῆς σημερινῆς
προσωπικῆς, πλείστων
δὲν μεγάλων ἐταιρι-
ῶν.
5. Συμπ. σύνδεσμος τῆς ἀρχαίας,
ἀντιστροφῆς — Μιὰ διφθόγγος
— Αὐτὸν τὸν τίτλον ἔχουν συ-
χνὰ τὰ ναυαγιστικά σωματεῖα
(ἐδῶ εἰς τὸν πληθ.).
6. Μιὰ τροπικὴ νῆσος, τὴν ὁποίαν
ἐπισκέφθη προσφάτως ὁ πρῶν
ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ — Κόρη τοῦ
Ἡρακλέους καὶ τροφὸς τοῦ Ἀ-
δελφοῦ τῆς Ὑγίου.
7. Ἕνα παραθαλάσσιον... καμπίνας
(Ἰταλ.).
8. Σ' αὐτὴν ὑπερέχει ὁ ἀετὸς ὅλων
τῶν ζώων (ἀντ. δημ.) — Πληθυν-
τικὸς ἄρθρου — Βραχυγραφία ὑ-
ψηλῆς προσηγορίας.
9. «Πολλοὶ... καὶ δὴ» εἶναι τὸ ἀρ-
χαῖον διὰ τὸ «καθὲς ἄλλω» (ἀν-
τιστροφῶς) — Ἕνα ὄργανο,
στὴ δοτικῇ... προφερόμενα μαζί
— Σὲ ἀντίρρησης τὸ χρησιμο-
ποιοῦμε — Συμβόλον τοῦ Προπῶ.
10. Ἀθηναϊκὴ συνοικία, ἐνάρθρος —
Ἀναρίθμητα διεκπεριαινεῖ τὸ
ταχυδρομεῖον.
11. Νύμφαι πού ἐφύλαττον τὰ «χρυ-
σὰ μῆλα» ἐνάρθρος.
12. Συνθετικὸν πολλῶν ἀραδικῶν το-
πωνυμῶν — Σ' αὐτὸν βασίζον-
ται πολλὰ γεμιστὰ μας φαγη-
τά, ἐνάρθρος.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. «...πῶρτο», λένε οἱ ναυτικοὶ τὸν
ὕπνημον λιμένα.
2. «Ἡ... βγάξει νιάτα», λέγει μιὰ
παροιμία, πού χρησιμοποιεῖ μιὰ
ἰδιωματικὴ γιὰ τὸν στολισμὸ λέ-
ξη — Παλαιὰ ὀνομασία τῆς ἐ-
σθονικῆς πόλεως Ταλλίν.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Ἀρχίσετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε
γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο ὀριζον-
τίως, καθέτως ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε.
Σημειώσατε τώρα τὴ λέξι, πού
βρῆκατε καὶ σῆσατε στὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίσατε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων
μετρήσατε 1 βαθμὸ.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων
μετρήσατε 2 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων
μετρήσατε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων
μετρήσατε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων
μετρήσατε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων
μετρήσατε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων
μετρήσατε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων
μετρήσατε 15 βαθμούς.

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε
πρόσθετο γράμμα.
Προσθέσατε τώρα τὸ σύνολο τῶν
βαθμῶν πού μπορεῖσατε νὰ πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολο-
γοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Δὲν θαρραλεύετε
τίδωτε
γιὰ νὰ φαίνεσθε
νέα καὶ ὡραία;

Ὑπάρχουν περιπτώσεις, πού σᾶς ἐνδιαφέρει πε-
ρισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ νὰ λάμψῃ ἡ σόφια ἢ
ὁμορφιά σας.

Πῶς θέλετε ὅμως, ὅσο τεχνικὸ κι' ἂν εἶναι τὸ
μακιγιάζ σας, ὅσο καλῆς ποιότητος κι' ἂν εἶναι τὰ
ὕλικά του, νὰ ἔχῃ καλὰ ἀποτελέσματα, ὅταν τὸ δέρ-
μα σας, πού θὰ τὸ δεχθῇ, δὲν εἶναι καθαρὸ καὶ λεῖο;

Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ μακιγιάζ, πρέπει νὰ ἔχετε
προετοιμάσει τὸ δερμα σας.

Μερικὲς ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνισή, πού
ἔχει γιὰ σᾶς ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον, κάνετε μιὰ
κούρα μὲ Crème Φυλλίς. Τὰ ἀποτελέσματα θὰ σᾶς
καταπλήξουν. Κάθε ἀνωμαλία (σκάσιμο, λειχήνα,
σπυράκι) θὰ εξαφανισθῇ. Τὸ δερμα σας θὰ γίνῃ λεῖο
καὶ βελούδινο καὶ θὰ ἀποκτήσῃ τὴν καθαρότητα,
πού χαρακτηρίζει τὸ νεανικὸ δερμα.

Καὶ μὴν ξεχνάτε ὅτι ἡ Crème Φυλλίς εἶναι με-
λετημένη καὶ προσαρμοσμένη στὸ Ἑλληνικὸ
κλίμα.

Ἡ Ὅμορφιά ζῇ μόνον μὲ **ΦΥΛΛΙΣ**

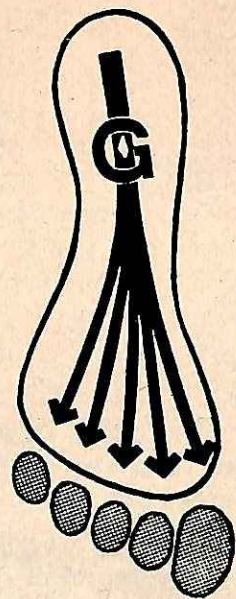
- Χαρήτε τον χειμώνα
- Χαρήτε τα χιόνια
- Χαρήτε την παγωνιά

Με

Geriliquid

(Γεριλικλίντ 'Υγρόν)

- Χωρίς χιονίστρες
- Χωρίς πιά παγωμένα πόδια τὰ θράδνα

Στά Φαρμακετα, τὸ νέον Εἰδικὸν Ἀμερικανικὸν Θερμογόνον Φάρμακον, διὰ χιονίστρες καὶ κακὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀκρων. Ἀντ)πεία: ΕΚΡΙΣΤ Α.Ε. Φάρμακα μόνον Ἐξωτερικοῦ.

ΔΙΣΚΟΣ ΔΩΡΕΑΝ

σὰς ἐξηγεῖ πῶς
θὰ μάθετε
εὐκόλα

νὰ ΜΙΛΑΤΕ
ΑΓΓΛΙΚΑ
ἢ ὅποιαδήποτε
ἀπὸ τίς

37 ΞΕΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ
τοῦ Linguaphone

Ὁ δίσκος αὐτός θὰ σὰς δείξη πῶς εὐκόλα ὁ νοῦς σὰς θὰ καταγράψῃ τίς λέξεις καὶ τίς φράσεις, ὅπως θὰ ἀκούγονται ἀπὸ τοὺς δίσκους, ὅπως εἶναι γραμμένες στὸ βιβλίο καὶ ὅπως ζυντανεῦνται ἀπὸ τίς εἰκόνες, ὥστε τελικὰ νὰ μὴ μεταφράζετε ἐνδόμυχα τὴν ὥρα πού μιλάτε, ἀλλὰ νὰ σκέπτεσθε ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ στὴν ξένη γλῶσσα, ὅπως ἀκριβῶς κάνετε ὅταν μιλάτε τὴ μητρικὴ σας. Αὐτὸ τὸ βασικὸ πλεονέκτημα τοῦ LINGUAPHONE καὶ μαζί ἡ ταχύτης καὶ ἡ ἀσύγκριτη ἀριότης τῆς ἐκμαθήσεως σὰς δημιουργοῦν τὴν ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι στὸν ἑαυτὸ σας, νὰ γνωρίσετε τὸ ταχύτερο τὸ LINGUAPHONE, ζητώντας μας καὶ αἰεὶ τὸ δίσκο αὐτόν.

ὍΣΟΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΣΘΕ ΓΙΑ ΣΟΒΑΡΗ ΜΟΡΦΩΣΙ

γιὰ πραγματικὴν ἐκμάθησιν μιᾶς ξένης γλώσσας, μ' ἓνα σύστημα ἀληθινὰ ἐπιστημονικόν, πού δ' ἀξιοποιεῖ τὰ χρήματά σας καὶ τὸν πολὺτιμο χρόνον σας, κόψετε καὶ στείλτε μας συμπληρωμένο τὸ κατωτέρω δελτίο, ἐσκαλεῖντας καὶ ἀρχ. 7,50 σὲ γραμματόσημον γιὰ ἔξοδα ἀποστολῆς κ.λπ. γιὰ νὰ σὰς σταλῇ, χωρὶς καμὴν ὑποχρέωσιν, τὸ ἀναλυτικὸν μας ΤΕΥΧΟΣ καὶ ΔΙΣΚΟΣ ΔΩΡΕΑΝ.

Πρὸς τὸ **ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE** Πανεπιστημίου 10, Ἀθῆναις (134).

Παρακαλῶ στείλτε μου, δωρεάν καὶ χωρὶς ὑποχρέωσιν μου, τὸν δίσκο σας «Εἰσαγωγή στὸ LINGUAPHONE», μαζί μὲ τὸ ἀναλυτικὸν σας τεύχος. Σὰς ἐσκαλεῖν δρχ. 7,50 σὲ γραμματόσημον γιὰ ἔξοδα ἀποστολῆς κ.λπ. Ἡ γλῶσσα πού μ' ἐνδιαφέρει εἶναι ἡ _____ Με ἐνδιαφέρει γιὰ (συνεπῆς τὴν περιπτώσεως πού δὲν εἶναι ἀφορρὴν): ταξίδια - ἐργασίες - μόρφωσι - διδασκαλία - ἐξετάσεις - δελτίωσι τῆς θέσεώς μου - γιὰ νὰ μάθῃ ἓνα παιδίκι.

ΟΝΟΜΑ _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ _____

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ἢ ΑΣΧΟΛΙΑ _____

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΝ/ΜΙΟΥ 10 - ΤΗΛ. 623.680 - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΕΙΜΙΣΚΗ 88

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΡΙΟΣ (Ἀπρ 21)3 ἕως 20)4: Συννεφε στὸν αἰσθητικὸν σας ὀρίζοντα. Αὐτὸ δὲν εἶναι λόγος γιὰ νὰ θέτετε σὲ δοκιμασία καὶ κίνδυνον καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν σας σταδιοδρομίαν. Ὁ χρόνος εἶναι ὁ καλύτερος γιὰ τὸν Εὐνοϊκὸν ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 17. Χρῶμα: Πορτοκαλί.

ΤΑΥΡΟΣ (Ἀπρ 21)4 ἕως 20)5: Τὰ ἀστρά εἶναι εὐνοϊκὰ σὲ ὅτι ἐπιχειροῦσατε. Ἀσχοληθῆτε περισσότερο μὲ τὰ ἀτομικὰ σας ζητήματα καὶ ἀφήστε τὰ σόβαρὰ γιὰ τοὺς ἄλλους. Συναντήστε τοὺς φίλους σας καὶ διασκεδάστε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 18. Χρῶμα: Καφέ.

ΔΙΔΥΜΟΙ (Ἀπρ 21)5 ἕως 21)6: Δὲν πηγαίνουν βλαβερὰ σχεδιάζετε. Καλὰ θὰ κάνετε νὰ δώσετε λίγο νερό στὸ κρασί σας. Ἡ διαμάχη εἶναι προτέρημα καὶ ὄχι ἐλάττωμα. Στὸν ἐπαγγελματικὸν τομεῖα: Ρουτίνα, μονοτονία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 1. Χρῶμα: Ρόζ.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (Ἀπρ 22)6 ἕως 22)7: Θὰ πρέπει νὰ καταβάλετε ἀκόμη ἀρκετὰ προστάσεις γιὰ νὰ ξεπεράσετε τὰ ἐμπόδια καὶ νὰ δώσετε σάρκα καὶ δυνάμει στὰ δυνεῖρά σας. Ἡ ἐπιτυχία θὰ εἶναι ὁ ἀμοιβὴ σας. Φιλικὴ πρόσκλησις. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 103. Χρῶμα: Μαύρο.

ΛΕΩΝ (Ἀπρ 23)7 ἕως 22)8: Τὰ διαβήματα σὲ ὑψηλὰ πρόσωπα, πού σχεδιάζετε, θὰ ἐπιτύχουν καὶ αὐτὸ θὰ σὰς γεμίσει ἰκανοποίησιν. Στὸν αἰσθητικὸν τομεῖα, δὲ, τὰ πράγματα παρουσιάζουν ἀρκετὰ δυσκολίες. Ἐνα γράμμα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 75. Χρῶμα: Πράσινο.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (Ἀπρ 23)8 ἕως 22)9: Ἐνα πρόσωπο πού θεωροῦσατε ὀφειστικά χαμένο ἀπὸ τὴν ζωὴν σας, θὰ παρουσιασθῇ ξαφνικὰ ἐμπρός σας καὶ θὰ σὰς ἐναρμόσῃ καλῶς, ἐνθάρρυνε, ἀναμνήσεις. Τὰ οικονομικὰ σας θὰ δελτιωθοῦν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθμὸς 18. Χρῶμα: Μάδ.

ΖΥΓΩΣ (Ἀπρ 23)9 ἕως 22)10: Θὰ πρέπει νὰ κάνετε ὑπομονὴν λίγο ἀκόμη, μέχρι πού νὰ πετύχετε τὴν πολυπόθητη γιὰ σὰς ἀλλαγὴ τοῦ περιβάλλοντος. Τὰ ἀτομικὰ σας ζητήματα σὰς ἀπασχολοῦν πάντα. Μικρὴ ἀδιαθεσία. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθμὸς 15. Χρῶμα: Λευκό.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (Ἀπρ 23)10 ἕως 22)11: Θὰ πρέπει νὰ ἔχετε ἀντιληφθῇ τὴν ἀλλαγὴ τῶν πραγμάτων ὑπὲρ σας. Αὐτὸ δὲ φελλεται φυσικὰ στὴν στάση σας. Στὸ χέρι σας εἶναι νὰ γίνουν ἀκόμη καλύτερες οἱ καταστάσεις. Δύο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθμὸς 21. Χρῶμα: Θαλασσ.

ΤΟΞΟΤΗΣ (Ἀπρ 23)11 ἕως 21)12: Τὰ οικονομικὰ σας παρουσιάζουν μιὰ κάμψιν πού εἶναι εἰς μὲν παροδική, σὰς στενοχωρεῖ ὅμως καὶ σὰς δίνει τὰ χέρια. Κάνετε μιὰ ἐκδρομὴ ἢ ἓνα μικρὸ ταξίδι. Δεχθῆτε μιὰ πρόσκλησιν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευή, ἀριθμὸς 10. Χρῶμα: Μελ.

ΑἰΓΟΚΕΡΩΣ (Ἀπρ 22)12 ἕως 19)1: Τὰ σχέδιά σας θὰ συναντήσουν ἀπρόοπτα ἐμπόδια καὶ θ' ἀναγκασθῇτε νὰ τὰ ἀναβάλετε. Στὸν ἐπαγγελματικὸν τομεῖα: Σὰς ὑποβλέπουν. Στὸν ἔρωτα: Μιὰ μικρὴ παρεξήγησις διαλύεται. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακή, ἀριθμὸς 11. Χρῶμα: Τυρκουά.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (Ἀπρ 20)1 ἕως 18)2: Ὁ χρόνος ἐπηρεάζει τὴν συναισθηματικὴν σας κατάστασιν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴς μεταβολῆς καὶ τοὺς ἐκνευρισμούς. Προσταθῆτε νὰ ἐπιβληθῇτε στὸν ἑαυτὸν σας καὶ δια θὰ πᾶνε κατ' ἐξῆν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθμὸς 104. Χρῶμα: Καφέ διέ.

ΙΧΘΥΕΣ (Ἀπρ 19)2 ἕως 20)3: Δὲν εἶναι καὶ ὁ χρόνος δὲν ἐργάζεται γιὰ σὰς, καὶ καλὰ θὰ κάνετε νὰ παραγυῶντε ὅσο εἶναι νωρὸς. Μιὰ νέα ἐργασία θὰ σὰς ἀρραδαίωσιν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθμὸς 158. Χρῶμα: Γκριζό.

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. ΣΑΝΔΑΛΑ — ΕΡΕΑ. 2. ΤΡΙΗΜΕΡΟΣ — ΡΠ (ΡΟΠΗ). 3. ΑΜΕΜΠΤΕΣ — ΣΑΟ. 4. ΒΑΤΕΛ — ΘΗΛΥ. 5. ΤΕ (ΕΤ) — ΥΙ — ΟΜΙΛΟΙ. 6. ΝΑΣΣΑΟΥ — ΑΒΙΑ. 7. ΦΙΝΙΣΤΡΙΝΙ. 8. ΟΡΑΣΙ — ΑΙ — ΑΥ. 9. ΣΕ (ΕΓ) — ΤΡ (ΤΑΦΩ) — ΜΑ — ΧΙ. 10. Η ΒΑΘΗ — ΠΑΚΕΤΑ. 11. ΑΙ «ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ». 12. ΕΛ — Ο «ΚΙΜΑΣ».

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. ΣΤΑΒΕΝΤΟ. 2. ΑΡΜΑΤΑ — ΡΕΒΑΛ. 3. ΝΙΕΤ — ΣΦΑΓΑΙ. 4. ΔΗΜΕΥΣΙΣ — ΘΕΑ. 5. ΑΜΠΛΙΑΝΙΤΗΣ. 6. ΤΕΛ (ΛΕΤ) — ΟΙ — ΠΟ. 7. ΑΡΕΘΟΥΣΑ — ΠΕΚ. 8. Ο «ΣΗΜ» — ΤΙΜΑΡΙ. 9. ΕΣ — ΛΙΑΡ — ΑΚΙΜ. 10. ΣΥΛΒΙΑ — ΕΔΑ. 11. ΕΡΑ — ΟΙ «ΝΥΧΤΕΣ». 12. ΑΠΟΡΙΑΙ — ΙΑΣ.

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων: ΙΣΗ — ΓΕΡΜΑΝΟΙ — ΠΟΤΑ —

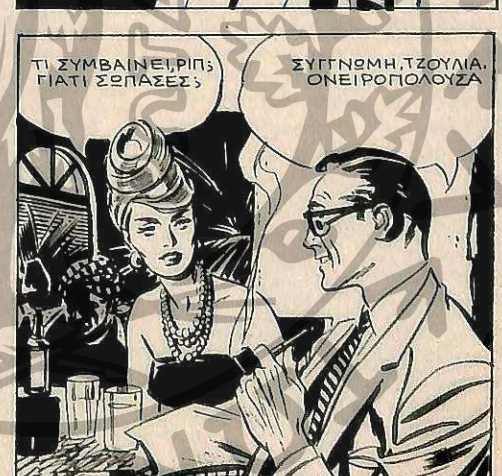
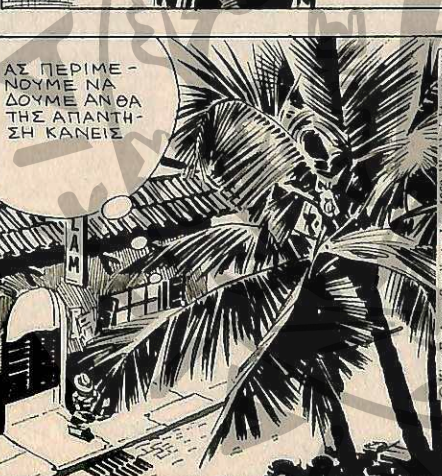
ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΔΑΡΟΥΣΕΣ, σύνολον 52 θαμνῶν.

Καλυτέρους ἴσως συνδυασμούς νὰ ἐπιτύχουν ἀναγνώσται μας μὲ δοκιμασὰς λέξεων σάν: ΛΑΓΟΥΣ — ΑΝΑΠΟΔΙΑΣ — ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ — ΑΝΑΤΟΛΑΣ κλπ.

1. Τὸ τσιμποῦκι τοῦ χιονοθρόνου εἶναι πῶς μακρὺ.
2. Τὸ ἀριστερὸ τοῦ χέρι εἶναι πῶς χαμηλὸ.
3. Τοῦ παραπλευρώς σκιέρ, ἡ παλάμη διαφέρει.
4. Τὸ ἀριστερὸν μπαστούνι τοῦ εἶναι πῶς ψηλὸ.
5. Στὸ χιόνι λείπει ἓνα ἴχνος παπουτσιῶν.
6. Στὴν σημαῖουλα, τὸ γράμμα «Σ» ἔχει γίνῃ «Τ».

7. Τὸ στενὸ παρακάδι στὸ δένδρο δεξιὰ, δὲν ὑπάρχει.
8. Τὸ κασικέτο τοῦ ἄλλου σκιέρ (ἄνω) διαφέρει.
9. Τὸ χιονοπέδιλον τοῦ ἀριστεροῦ πρὸ ποδιοῦ εἶναι πῶς κοντὸ.

ΡΙΠ ΚΙΡΜΠΥ

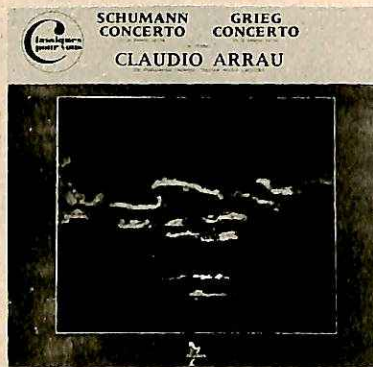
ΔΙΣΚΟΙ

Τὰ κοντσέρτα: 'Από τὸν Χάιν-
ριχ Σύτς, τὸν Γερμανὸ συνθέτη
ποὺ γεννήθηκε ἑκατὸ ἀκριβῶς
γρόνια πρὸ τοῦ Μπάχ, ὁ συνδυασμὸς
χορωδίας καὶ μονωδίας ἀπεκαλεῖτο
«κοντσέρτο» — μουσικὸς διάλογος.
'Εν τούτοις, μὲ τὸν ἴδιο περίπου
τρόπο «ορίζονται» τὰ κλασικὰ κον-
τσέρτα ἀπὸ τοὺς ἐπισημότερους τῆς
μουσικῆς, μὲ τὴν ἐξῆς διαφορὰ: ἀν-
τὶ φωνῶν ὑπάρχει συμφωνικὴ ὀρ-
χήστρα. 'Εκεῖ, ὅπου, στὰ «κοντσέρτα»
γρόσσου τοῦ 18ου αἰῶνος, (ὁραν-
δεμδοῦργια κοντσέρτα τοῦ Μπάχ),
οἱ σολίστες ἦταν περισσότεροι τοῦ
ἐνός, ἀπεναντίας, τὰ κλασικὰ ἔργα
ἔχουν ἓνα σολίστα καὶ μόνον. Οἱ
«μονωδοὶ» φωνητικῆς μουσικῆς, ποὺ
ἡ ἐξέλιξή τῆς συμβαδίζει μὲ τὴν Ι-
στορία τοῦ μῦθου, ἦταν, κατὰ
κανόνα, ἄνδρες στὴν Ἱταλία τοῦ
18ου αἰῶνος. Οἱ castati αὐτοί, ποὺ
ἡ ἀμοιβή τους ἦταν εἰκοσι φορὲς
μεγαλύτερη σὲ σύγκριση μὲ τὴν ἀ-
μοιβὴ τῶν συνθετῶν, προετοιμῶντο
ἀπὸ τὶς γυναῖκες τραγουδίστριες —
μετέπειτα «πρίμα ντόνα», ποὺ ἡ κοι-
νωνικὴ τους τοποθέτηση ἦταν λίγο
καλύτερη ἀπὸ ὅ,τι τῶν «κοινῶν» γυ-
ναικῶν. Παράλληλα μὲ τοὺς ἄνδρες
τραγουδιστές, ἐν τούτοις, ἄρχισαν
νὰ ἀναπτύσσονται καὶ οἱ «δριτυό-
ζοι» — σολίστα ἄλλων μουσικῶν ὀρ-
γάνων. Στὴν ἐποχὴ τοῦ Μπετόβεν
(ἔγραψε πέντε κοντσέρτα γιὰ πιά-
νο) καὶ τοῦ Μότσαρτ (ποὺ ἔγραψε
πάνω ἀπὸ πενήντα κοντσέρτα), τὸ
κλασικὸ κοντσέρτο εἶχε ἀναπτυχθῇ
ἀρκετά. 'Οχι μόνον ἀπὸ πλευρὰς
καθιερώσεως τῆς ἀρχῆς τῆς συμμε-
τοχῆς τοῦ ἐνός σολίστα μὲ τὴν ὀρ-
χήστρα, ἀλλὰ καὶ ἄλλων διαφορῶν
ὅπως ἡ ἐκτέλεση τῆς γραφῆς τῆς
ἰδίᾳ τῆς μουσικῆς. Τὰ «πνευματι-
κὰ δικαιώματα» τοῦ συνθέτη, ποὺ
δὲν δεχόταν νὰ ἀλλοιῶνῃται οἱ
σθόγγιοι τῶν κειμένων του (ἡ διά-
σημη θεωρία περί werk treue), κα-
θιερώθηκαν ἀργότερα ἐπὶ τῆς ἐπο-
χῆς τοῦ Βάγκνερ καὶ τοῦ Ρ. Στρά-
ους. 'Ο ἴδιος μάλιστα ὁ Βέρντι, στὰ
τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος ἀπειλοῦσε μὲ
ποινικὴ δίωξη ὁποιοδήποτε τολ-
μοῦσε νὰ ἀλλοιῶνῃ «νότες» τῶν ἔρ-
γων του. Τὸ κοντσέρτο, τὴν ἐποχὴ
τῆς ἀκμῆς τῆς πρώτης κλασικῆς
συμφωνικῆς μουσικῆς, ἦδη, εἶχε
διαφορηθῇ ἀπὸ τὴν συμφωνία ἀπὸ
τὴν ἀποψη ὅτι ἀπετελεῖτο ἀπὸ τέσ-
σερα μέρη, ἐνῶ τὸ κοντσέρτο ἀπε-
τελεῖτο ἀπὸ τρία (γρήγορο - ἀργό -
ταχύ). Συνεπῶς δὲν ἐπιτρέπεται
χειροκρότημα ἐνδιάμεσως τῶν ἔρ-
γων αὐτῶν, ὅπως γίνεται πολλὰς
φορὲς κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Φε-
στιβάλ 'Αθηνῶν, καὶ τοῦτο ἐπειδὴ
εὐδέποτε ἔγιναν ἀναλύσεις ἔργων
πρὸ τῶν συμφωνικῶν συναυλιῶν,
γιὰ νὰ καθοδηγηθῇ ἡ συμπεριφορὰ
τοῦ κοινῶ. Πρόσφατα πραγματο-
ποιήθηκε ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ ἐται-
ρία δίσκων «Λύρα» (γιὰ λόγους

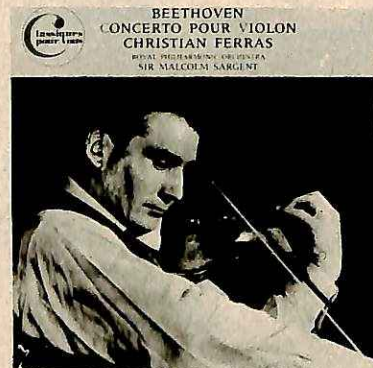
χαμηλοτέρου κόστους καὶ συνεπῶς
εὐθηνότερας τιμῆς πωλήσεως) μιὰ
ἐγγραφή LP δίσκων κλασικῆς ἐν-
ρωπαϊκῆς μουσικῆς μὲ βάση τὴν ἐγ-
γραφή δίσκων τῆς γαλλικῆς ἐται-
ρίας «Πατέ - Μαρκόνι» (TRIA-
NON), μὲ τὸν γενικὸ τίτλο «Les
classiques pour tous». Οἱ δίσκοι αὐ-
τοὶ ἔχουν τὸ πλεονέκτημα τῶν ὁ-
ραίων, ἐγχρῶμων, ἐξωφύλλων καὶ
τὴν παρουσίαση ὀνομάτων γνωστο-
τάτων σολίστ, ὀρχηστρῶν, διευθυ-
νῶν ὀρχήστρας. Παρ' ὅλον ὅτι εἶναι
ἐγγεγραμμένοι μόνον σὲ ἐπιφάνεια
«μόνο» — ἀπουσία τοῦ «στέρεο» —
ἀξίζει νὰ παρατηρηθῇ ἡ ποιικιλία
τῶν ἔργων αὐτῶν, ποὺ ἡ σειρά αὐ-
τὴ περιλαμβάνει. Παραθέτουμε:

♦ **Λ. Β. ΜΠΕΤΟΒΕΝ:** Αὐτοκρα-
τορικὸ κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρ-
χήστρα (ἔργο 73) σὲ μὲ ὅψεις, 4-
ριθ. 5: Τὸ ἔργο περιέχει διαθέσεις
ἡρωικοῦ χαρακτήρος, ποὺ συγγε-
νεύουν μὲ τὴν ἡρωικὴ διάθεση τῆς
'Ηρωικῆς Συμφωνίας. ('Απὸ τεχνι-
κῆς πλευρὰς εἶναι γραμμένα καὶ τὰ
δύο ἔργα στὴν ἴδια τονικότητα).
Σύμφωνα μὲ λέξεις τοῦ ἴδιου τοῦ
Μπετόβεν, τὸ ἐπικὸ αὐτὸ ἔργο τοῦ
19ου αἰῶνος εἶναι «ἓνα τραγοῦδι
θριάμβου πρὸ τῆς μάχης, τῆς ἐπιθί-
σεως, καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν νίκη».
'Εν τούτοις, τὸ τελευταῖο αὐτὸ ἀπὸ
τὰ κοντσέρτα γιὰ πιάνο τοῦ Μπετό-
βεν ἔχει στιγμὲς ἐκστάσεως, λυρι-
σμοῦ, σιωπηλῆς ποιήσεως σὲ ἀρ-
γὸ δεύτερο μέρος. 'Ο Χιλανὸς πι-
ανίστας Κλαύδιος Ἀρράου, μὲ τὴν
'Ορχήστρα Φιλαρμονία τοῦ Λονδί-
νου, ὑπὸ διεύθυνση τοῦ 'Αλκαίου
Γκαλιέρρα, παίζουν αὐτοκρατορι-
κῶ τῶν τρόπων τὸ κοντσέρτο αὐτό,
ποὺ ἀπεδείχθη «κόροσμος» στὴν Ι-
στορία τοῦ κοντσέρτου, ἀφοῦ ὁ τρέ-
πος ποὺ ἀρχίζει (tutti τῆς ὀρχή-
στρας καὶ συγχορδίες) εἶναι ὁ ἴδιος
ποὺ ἀρχίζουν τὰ δικά τους κοντσέρ-
τα γιὰ πιάνο (καὶ τὰ δύο σὲ λὰ ἐ-
λάσσονα), τόσο ὁ Σούμαν ὅσο καὶ ὁ
Γκρήν.

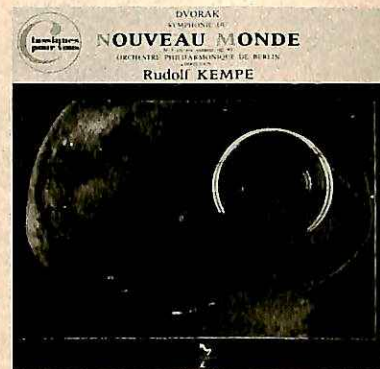

♦ **Ρ. ΣΟΥΜΑΝ, ΕΝΤ. ΓΚΡΗΚ:**
Κοντσέρτα γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα:
Στὸν δίσκο αὐτὸ ἔχουν ἠχογραφηθῇ
δύο ἔργα ἀντιθέτου διαμέτρου ἀπὸ
πλευρὰς ἐνορχηστρώσεως καὶ γλώσ-
σας. Κοινὸ χαρακτηριστικὸ: 'Η ἐ-
νότης ἰδεῶν. 'Η ἔκφραση τοῦ Σού-
μαν, ἀκολουθώντας τὴς γραμμὲς τῆς
γερμανικῆς παραδόσεως, ἀποδεικνύ-
εται ὑποκειμενικὴ. 'Ο Σούμαν, σ'
ἀντίθεση μὲ τὸν Μπερλιόζ, οὐδέπο-
τε ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ «πῶς» τῆς
ἐνορχηστρώσεως. Τὸ κοντσέρτο τοῦ
Γκρήκ εἶναι προσεκτικὰ ἐνορχη-
στρωμένο (τρεῖς φορὲς). 'Η ἔκφρα-
ση εἶναι ἀντικειμενικὴ, βασισμένη
στὰ λαϊκὰ τραγοῦδια τῆς Νορβηγί-
ας (ἐξ οὗ καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ
ἔργου: «'Εθνικὴ σχολή»). Μὲ τὴν
'Ορχήστρα Φιλαρμονία, ποὺ διευθί-
νει ὁ Γκαλιέρρα, ὁ κοσμοπολίτης
δεξιότηνης Ἀρράου, ἀποδίδει καὶ
τὰ δύο αὐτὰ κοντσέρτα μὲ αἴσθημα,
διάθεση καὶ ρυθμικὴ σταθερότητα.

♦ **Λ. Β. ΜΠΕΤΟΒΕΝ:** Κοντσέρτο
γιὰ βιολί καὶ ὀρχήστρα: 'Απὸ τὴν
Βασιλικὴ Φιλαρμονικὴ 'Ορχήστρα
τοῦ Λονδίνου, ποὺ διευθύνει μὲ ἄ-
ριστη τεχνικὴ ὁ σὲρ Μάλκολμ Σάγ-
τζεντ, ὁ βιολονίστας Κρίστιαν Φε-
ρά, ἀπαράμιλλος σὲ ἐκφραστικότη-
τα καὶ δεξιότητά, ἀποδίδει τὸ ἔρ-
γο ἐκεῖνο ποὺ περιέχει ἀντιφατικὴ

ἀφιέρωση ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Μπετό-
βεν («Εἰς τὸν ἑαυτὸν», τεύχος 586).
1. Στὸν φίλο τοῦ συνθέτη Στέφαν
Μπρώνινγκ. 2. Στὸν βιολονίστα
τῆς Βιέννης Φρ. Κλεμέντ. Τὸ κον-
τσέρτο γιὰ βιολί τοῦ Μπετόβεν ἔ-
χει θέσει «προηγουμένως» στὴν ἱστο-
ρία τῆς μουσικῆς τέχνης, ξεφεύγον-
τας ἀπὸ τὸ «σκηνοθετικὰ καθωρι-
σμένο» πρὸς τὴς ἐλεύθερες κατευ-
θύνσεις ποὺ ἔδιναν τὴν αἴσθηση τοῦ
στιγμιαίου αὐτοσχεδιασμοῦ. 'Εκεῖ-
νο ποὺ μπορούμε νὰ πούμε γιὰ τὸ
αὐτοκρατορικὸ κοντσέρτο τοῦ Μπε-
τόβεν — καθιέρωσε νέα σχολή — τὸ
νιοθετοῦμε γιὰ τὸ κοντσέρτο γιὰ
βιολί, σὲ ῥε τοῦ ἴδιου συνθέτη. 'Ο-
πως καὶ τὸ Αὐτοκρατορικὸ Κον-
τσέρτο, τὸ κοντσέρτο γιὰ βιολιὸν θε-
ωρεῖται «Συμφωνία μὲ συμμετοχὴ
βιολίνου καθ' ἑαυτὸν».

♦ **ΑΝΤ. ΝΤΒΟΡΖΑΚ:** Συμφωνία
αριθ. 5 σὲ μὲ ἑλ., τοῦ «Νέου Κό-
σμου»: Μεταξὺ 1885 καὶ 1895, ὁ
Ντβόρζακ ἄφησε τὴν χώρα του μὲ
τὴν πρόθεση, μεταβαίνοντας στὴς
ΗΠΑ, νὰ διευθύνῃ τὸ 'Οδεῖον τῆς
Νέας 'Υόρκης. 'Ο συνθέτης, φυσι-
κά, δὲν γνώριζε ὅτι ἡ συγγραφή τῆς
συμφωνίας του, αριθ. 5, ἐπρόκειτο
νὰ καθιερώσῃ τὴν μετέπειτα ἀμερι-
κανικὴ «'Εθνικὴ σχολή». Τὸ ἔργο
εἶναι βασισμένο στὰ τραγοῦδια τῶν
νέγρων καὶ τῶν Ἰνδιάνων τῆς Βο-
ρείου Ἀμερικῆς, ἀν καὶ στὴν πρα-
γματικότητα τὸ ἀμάλγαμα οὐρανό-
νοσταλγίας καὶ «γαλαξίας» μελαν-
χολίας τῶν νέγρων τραγουδιῶν
εἶναι φανερὸ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ
ἔργου ποὺ ἀρχίζει μὲ δραματικὴ ἐν-
ταση καὶ καταλήγει σὲ φιλιππινὸς
αἰσιοδοξίας. 'Ο Ρούντολφ Κέμπε,
διευθύνοντας τὴν Φιλαρμονικὴ 'Ορ-
χήστρα τοῦ Βερολίνου, καταφέρνει
νὰ ἐπιδείξῃ τὴν ἱκανότητα ποὺ ἔ-
χει νὰ δραματοποιῇ τὰ δραματικὰ
μέρη τοῦ ἔργου καὶ νὰ ἀποδίδῃ μὲ
μουσικώτερο τρόπο τὰ λυρικά μέρη
τῆς συμφωνίας αὐτῆς.

Τ. Βαλ.

Θέλω νὰ θυμᾶμαι στιγμὲς σὰν κι' αὐτήν...

K Μὲ μιὰ κινηματογραφικὴ Μηχανὴ **KODAK INSTAMATIC®** κρατᾶτε γιὰ πάντα τὴν κάθε ἀξέχαστη
στιγμὴ, τὴν κάθε φευγαλέα ἔκφραση - ὅπως κάνετε τώρα. Μόνον ὁ κινηματογράφος μπορεῖ νὰ συλλάβῃ
ὁμορφες στιγμὲς τῆς ζωῆς σας σὰν κι' αὐτήν. Μόνον ὁ κινηματογράφος σας δίνει τὴ δυνατότητα νὰ χαρῆτε
αὐτὲς τὶς στιγμὲς, ὅπως ἦταν στὴν πραγματικότητα, χαρίζοντάς σας ἀπόλαυση κάθε φορὰ ποὺ τὶς ξανα-
βλέπετε. 'Η ἀποθησαύριση τῶν πιὸ χαρούμενων στιγμῶν τῆς ζωῆς σας εἶναι πολὺ εὐκολὴ μὲ μιὰ κινημα-
τογραφικὴ μηχανὴ **KODAK INSTAMATIC**.

'Ενα δόκιμο καὶνούργιο σύστημα γιὰ ταινίες μὲ περισσότερη ζωτικότητα: Οἱ κινηματο-
γραφικὲς μηχανὲς **KODAK INSTAMATIC** γεμίζουν αὐτόματα, σὴν στιγμὴ. Τὸ νέο σχή-
μα **SUPER 8** τοῦ φιλμ **KODACHROME II** σας χαρίζει εἰκόνες ποὺ εἶναι 50% μεγαλύτε-
ρες πᾶνω στὸ φίλμ καὶ καθαρότερες, φωτεινότερες, πᾶνω στὴν ὁδόν. Τὸ σύστημα αὐτὸ
εἶναι τόσο νῆο, ποὺ δὲ χρειάζεστε κινηματογραφικὴ προβολέα **KODAK INSTAMATIC**
γιὰ τὶς προβολές σας...

Παυλοῦται σ' ἅλα τὰ καταστήματα ποὺ ὑπάρχει τὸ σῆμα τῆς **KODAK**.

Οἱ Σουηδοί
λένε Färskhet

Ἐμεῖς
λέμε δροσιὰ

Καὶ σὲ ὅλο τὸν κόσμο λένε
KOLYNOS
SUPERWHITE

Ἡ δροσιστική γεύση τῆς KOLYNOS SUPERWHITE κρύβει μιὰ τριπλὴ ὠφέλεια:

1. Ἀποτελεσματικὴ προστασία ἀπὸ τὴν τερηδόνα.
2. Λευκά καὶ λαμπερά δόντια.
3. Δροσερὴ ἀναπνοή γιὰ πολλές, πολλές ὥρες.

Ζητήστε τὴν ὁδοντόκρεμα ποὺ προτιμοῦν ἑκατομμύρια οἰκογένειες σ' ὅλο τὸν κόσμο.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
WHITEHALL
LABORATORIES
U. S. A.

KOLYNOS SUPERWHITE - Τὸ μυστικὸ τῆς εἶναι στὴ γεύση!